

ISSN 2757-0835

VIJESTI

HRVATSKE REDOVNIČKE KONFERENCIJE I
KONFERENCIJE VIŠIH REDOVNIČKIH POGLAVARA
I POGLAVARICA BOSNE I HERCEGOVINE

Zagreb - Sarajevo • lipanj • 2021. • br. 2. (2021.) • god. XLIX

SADRŽAJ

RIJEČ UREDNIŠTVA

POSVEĆENI ŽIVOT: U CRKVI I SVIJETU

- Poruka pape Franje u povodu
LVIII. Svjetskoga dana molitve za zvanja ... **2**
- Dekret o potpunom oprostu
u povodu Ignacijeve godine ... **6**
- Uputa Kongregacije za UPŽ i DAŽ
o uporabi telematskih sredstava ... **7**
- Obavijest Kongregacije za UPŽ i DAŽ
o pripremi za XVI. Biskupsku sinodu ... **10**

HRVATSKA REDOVNIČKA KONFERENCIJA: NEDJELJA DOBROG PASTIRA

- Poruka mons. dr. Marina Barišića ... **29**
- Molitveni priručnik ... **30**
- Molitva u Dubrovačkoj biskupiji
za nova duhovna zvanja ... **31**

HRVATSKA REDOVNIČKA KONFERENCIJA: DJELATNOSTI

- 49. Vijećanje redovničkih odgojitelja ... **32**
- Sjednica Povjerenstva HRK
za trajnu formaciju ... **34**
- Pohod Domu „Lobor-grad“ ... **35**
- Dar vjernosti – radost ustrajnosti ... **36**
- Izlet polaznica Škole za novakinje ... **37**
- Video-konferencija o pastoralu zvanja ... **38**
- Završetak ljetnog semestra i podjela
diploma u Školi za novakinje ... **39**
- Završen četvrti nastavni ciklus studija
Teologije posvećenog života ... **41**
- Susret sestara s privremenim zavjetima ... **43**
- Hodočašće HBK i HRK u Nacionalno
svetište sv. Josipa u Karlovcu ... **44**
- Sjednica Vijeća Hrvatske redovničke
konferencije ... **54**
- Završen drugi ciklus emisije
„Pozvani i poslani“ ... **55**
- Sjednica Povjerenstva HRK
za početnu formaciju ... **56**

KONFERENCIJA VIŠIH REDOVNIČKIH POGLAVARA I POGLAVARICA BIH: NEDJELJA DOBROG PASTIRA

- Poruka kardinala Vinka Puljića ... **57**
- Duhovna priprava ... **59**
- Molitveni priručnik ... **60**
- Molitva za duhovna zvanja u Sarajevu ... **61**

KONFERENCIJA VIŠIH REDOVNIČKIH POGLAVARA I POGLAVARICA BIH: DJELATNOSTI

- Susret BK BiH i KVRPP BiH
u Sarajevu ... **62**
- Mréžni seminar za odgojitelje u predškolskim
ustanovama ... **64**

KRONIKA REDOVNIŠTVA U HRVATSKOJ

KRONIKA REDOVNIŠTVA U BIH

Drage sestre i braćo u redovništvu, dragi čitatelji!

Novi broj glasila *Vijesti* donosi pregled događanja iz drugoga trojmeseca 2021. godine. I kroz to razdoblje borili smo se s pandemijom izazvanom novim koronavirusom, a ta borba, nažalost, još uvijek traje.

Ovaj broj glasila usredotočen je na Dan molitve za svećenička i redovnička zvanja – Nedjelju Dobrog Pastira. Na prvim stranicama možete pročitati Poruku pape Franje u povodu 58. Svjetskoga dana molitve za zvanja. Istim povodom svoju su poruku uputili mons. Marin Barišić i nadbiskup, kardinal Vinko Puljić. Prigodne molitvene priručnike priredili su Povjerenstvo za promicanje duhovnih zvanja pri Hrvatskoj redovničkoj konferenciji i Povjerenstvo za pastoral zvanja pri KVRPP BiH. Oba priručnika objavljena su u elektroničkom obliku na mrežnim stranicama dviju konferencija. Ovogodišnja duhovna priprava u Tjednu molitve za zvanja te proslava Nedjelje Dobrog Pastira, zbog brojnih epidemioloških ograničenja, obilježena je ponajviše u samostanskim zajednicama. Zajednička okupljanja upriličena su u Bosni i Hercegovini (Sarajevo).

Povjerenstva HRK organizirala su Vijećanje redovničkih odgojiteljica i odgojitelja, Pohod Domu za psihički oboljele odrasle osobe *Lobor-grad*, Izlet polaznica Novicijske škole, Duhovnu obnovu sestara s vremenim zavjetima te Hodočašće biskupa

Hrvatske biskupske konferencije i članova Hrvatske redovničke konferencije u Nacionalno svetište sv. Josipa u Karlovcu. Uz vijest o tom hodočašću u *Vijestima* možete pročitati također pozdravni govor mons. Zdenka Križića, predsjednika Vijeća HBK za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života, propovijed mons. Želimira Puljića, predsjednika Hrvatske biskupske konferencije, te zahvalni govor predsjednika Hrvatske redovničke konferencije fr. Slavku Sliškovića, OP. Povjerenstva pri KVRPP BiH organizirala su molitveno bdjenje i euharistijsko klanjanje u crkvi sv. Vinka u Sarajevu u prigodi molitve za nova duhovna zvanja te mrežni seminar (webinar) za odgojitelje u predškolskim ustanovama.

Na zadnjim stranicama glasila *Vijesti* nalazi se redovita rubrika *Kronika redovništava u Hrvatskoj te Bosni i Hercegovini*.

Unatoč sadašnjim nevoljama i neizvjesnosti u svijetu, živimo i djelujmo u pouzdanoj i vjernoj nadi, poput sv. Josipa.

Uredništvo

Papa Franjo

Poruka

u povodu LVIII. Svjetskoga
dana molitve za zvanja
(Nedjelja Dobrog Pastira)
Vatikan, 19. ožujka 2021.

Draga braćo i sestre!
Dana 8. prosinca 2020. godine,
u povodu 150. godišnjice progla-
šenja svetoga Josipa zaštitnikom cijele Cr-
kve, započela je posebna godina posvećena
njemu (usp. Dekret Apostolske pokorničarne,
8. prosinca 2020.). Napisao sam apostolsko

pismo *Patris Corde* kako bi se „uvećala ljubav prema tomu velikomu svetcu“. Zapravo je riječ o jednoj izvanrednoj osobi koja je ujedno „vrlo bliska našem ljudskom isku-
stvu“. Sveti Josip nije činio zadržljivoće stvari, nije imao neke osobite karizme, nije se činio osobitim onima koji su ga susre-
li. Nije bio slavan ni istaknut: evanđelja ne donose ni jednu njegovu riječ. Ipak, svojim običnim životom ostvario je nešto izvanred-
no u Božjim očima.

Bog gleda što je u srcu (1 Sam 16,7) i kod sv. Josipa prepoznao je očinsko srce, sposobno darovati i stvoriti život u sva-
kodnevici. Tomu teži svaki poziv: stvara-

ti i obnavljati živote svaki dan. Gospodin želi oblikovati srca očeva i majki: otvorena srca, sposobna za velike stvari, darežljiva u sebedarju, sućutna u smirivanju tjeskobe i nepokolebljiva u jačanju nade. Sve su te karakteristike uvelike potrebne svećenicima i posvećenim osobama, osobito u današnje vrijeme koje je obilježeno krhkošću i patnjama uzrokovanim pandemijom koja je urodila nesigurnošću i strahom gledе budućnosti i samoga smisla života. Sveti Josip dolazi nam ususret svojom blagošću kao svetac „iz susjedstva“; a u isto vrijeme njegovo nas snažno svjedočanstvo može usmjeriti na životnom putu.

Sveti Josip predlaže nam *tri ključne riječi* za poziv svakoga čovjeka. Prva je riječ *san*. Svatko u životu sanja o nekom ostvarenju. Opravdano je gajiti velike čežnje, uzvišena očekivanja koja prolazni ciljevi – kao što su uspjeh, novac i zabava – ne mogu ispuniti. Kada bismo pitali ljude da u samo jednoj riječi izraze životne snove, ne bi bilo teško zamisliti da je ta riječ „lubav“. Lubav daje smisao životu jer otkriva njegovo otajstvo. Uistinu, život se *ima* samo ako ga se *daje*, posjeduje ga se samo ako ga se daruje u potpunosti. Sveti Josip može nam o tome mnogo reći jer je, preko snova koje mu je Bog nadahnuo, svoj život učinio darom.

Evangelija govore o četirima snovima (usp. Mt 1,20; 2,13.19.22). Iako su to bili Božji pozivi, nije ih bilo lako prihvati. Nakon svakoga sna Josip je morao promjeniti svoje planove i izložiti se opasnosti, žrtvujući vlastitu volju kako bi prihvatio otajstveni Božji naum. Josip je imao neizmjerno povjerenje u Boga. Možemo se ipak pitati: „Zašto toliko vjerovati jednom

običnom snu?“ Iako se u starini snovima pridavala velika važnost, njihova je uloga ipak bila neznatna u odnosu na stvarni život. Usprkos tomu, sv. Josip bez okljevanja je dopustio da ga snovi usmjeravaju. Zašto? Zato što je njegovo srce bilo okretnuto prema Bogu, već je bilo Bogu na raspolaganju. Njegovu budnom „unutarnjem uhu“ bio je dovoljan i jedan mali znak kako bi prepoznao Božji glas. To vrijedi i za naše pozive: Bog nam se ne objavljuje na spektakularan način ograničavajući time našu slobodu. On nam postupno otkriva svoje naume; ne zadivljuje nas blještavim ukazanjima, već nam se tiho obraća u dubini srca, postajući nam blizak i govoreći nam preko naših misli i naših osjećaja. Na taj način, kao što je učinio i sa sv. Josipom, Bog stavlja pred nas neočekivani beskraj duhovnoga horizonta.

Snovi su Josipa odveli u događaje koje nikako nije mogao predmijevati. Prvim snom bio mu je poljuljan zaručnički odnos, ali to ga je učinilo ocem Otkupitelja. Zbog drugoga sna morao je bježati u Egi pat, ali tako je spasio svoju obitelj. Nakon trećega sna, koji je predvidio povratak u domovinu, četvrti mu je opet izmijenio planove vraćajući ga u Nazaret gdje će Isus započeti s naviještanjem Kraljevstva Nebeskoga. U svim tim previranjima u Josipu nije ponestalo hrabrosti za izvršavanje Božje volje. Tako se događa i u duhovnom pozivu: Božji glas uvijek poziva na izlazak, na sebedarje, na nadilaženje uobičajenih granica. Nema vjere bez riskiranja. Jedino potpunim prepustanjem milosti, napuštajući vlastite planove i ugodnosti, može se istinski Bogu reći „da“. Svako to „da“ donosi plodove jer se ugrađuje u jedan veći

naum, od kojega mi vidimo samo neke dijelove, ali koji božanski Umjetnik poznaje u cijelosti i čini da napreduje, stvarajući od svakoga života jedno umjetničko djelo. U tom smislu sv. Josip predstavlja istinski uzor u prihvaćanju Božjega nauma. Njegovo je prihvaćanje *aktivno*: nikada nevoljko ni rezignirano. Josip „nije pasivno rezigniran; njegov je protagonist hrabar i jak“ (*Patris Corde*, 4). Neka sv. Josip pomogne svima, osobito mladima koji razlučuju poziv, kako bi ostvarili Božje snove o njima; neka ih nadahne da hrabro izreknu svoje „da“ Bogu koji uvijek iznenađuje i nikada ne razočarava.

Još jedna riječ označava životni put sv. Josipa, kao i svaki duhovni poziv: *služenje*. U evanđeljima iščitavamo kako je on u svemu živio za druge, a nikada za sebe. Narod Božji naziva ga prečistim zaručnikom i u tome otkrivamo njegovu vrlinu ljubavi koja ne traži ništa za sebe. Oslobađajući ljubav od svakoga posjedovanja, on se otvorio služenju koje je bilo još plodnije. Njegova brižna ljubav proteže se od naraštaja do naraštaja, a njegova pažljiva skrb učinila ga je zaštitnikom sveopće Crkve. On je također i zaštitnik umirućih, mnogi mole njegov zagovor za sretnu smrt, jer je ostvario sebedarni smisao života. Njegovo služenje i njegove žrtve bile su moguće samo zato što su bile zasnovane na jednoj mnogo većoj ljubavi: „Svaki istinski duhovni poziv proizlazi iz sebedarja koje je plod zrele žrtve. I u svećeništvu i u posvećenom životu potrebna je ta razina zrelosti. Ako poziv: bračni, svećenički ili djevičanski, ne uzraste do zrelosti sebedarja te se zaustavi samo na logici žrtve, onda se umjesto znaka lijepje i radosne ljubavi riskira postati zna-

kom žalosti, nezadovoljstva i frustracije.“ (*Patris Corde*, 7)

Služenje, kao istinski izraz sebedarja, nije bilo za sv. Josipa samo jedan uzvišeni ideal, već je postalo pravilo u svakodnevnom životu. On se potudio naći i prilagoditi smještaj gdje će se Isus roditi; obranio je Isusa od Herodove srdžbe odlazeći žurno u Egipat; brzo se vratio u Jeruzalem kako bi pronašao izgubljenoga dvanaestogodišnjega Isusa; uzdržavao je obitelj svojim radom, čak i u stranoj zemlji. Ukratko, prilagodio se raznim okolnostima imajući stav čovjeka koji ne pada u malodušje ako život ne ide onako kako je on zamislio; pokazao je *raspoloživost* karakterističnu za one koji *žive da bi služili*. U tom duhu Josip prihvata mnoga i često nepredvidiva putovanja; iz Nazareta u Betlehem zbog popisa stanovništva, onda u Egipat i opet u Nazaret te svake godine u Jeruzalem. U svemu tome bio je raspoložen prihvatići nove okolnosti bez mrmljanja na ono što se događa, spreman pomoći u svakoj situaciji. Može se reći da je bio *produžena ruka* nebeskoga Oca prema Njegovu Sinu na zemlji. Josip je neizbjeglan primjer u svakome pozivu, a koji u sebi označava sljedeće: biti *djelotvorne ruke Očeve* prema njegovim sinovima i kćerima.

Volim razmišljati o sv. Josipu, čuvaru Isusovu i cijele Crkve, kao o *čuvaru duhovnih zvanja*. Iz njegove raspoloživosti za služenje proizlazi njegova *brižnost čuvara*. „On ustane, uzme noću dijete i majku njegovu“ (Mt 2,14), kaže evanđelje, ukazujući na njegovu spremnost i predanost obitelji. Nije gubio vrijeme oko stvari koje su pošle krivo, kako bi se više mogao posvetiti onima koji su mu bili povjereni. Ta pažljiva i

savjesna brižnost znak je punine duhovnoga poziva. Svjedočanstvo je to jednoga života koji je dotaknut Božjom ljubavlju. Kakav lijep primjer kršćanskog života dajemo kada ne provodimo tvrdoglavu naše ambicije i ne dopuštamo si biti paralizirani našim nostalgijama, nego se brinemo za ono što nam je Bog, preko Crkve, povjerio. Tada Bog izljeva na nas svoga Duha, svoju stvaralačku snagu i čini čudesna djela, kao kod Josipa.

Osim Božjega poziva – koji čini da naši najveći *snovi* postaju stvarnost – i našega odgovora – koji se očituje u raspoloživom služenju i pažljivoj brižnosti – postoji i treći element koji je karakterističan i za svagdanji život sv. Josipa i za duhovni poziv: vjernost. Josip je „čovjek pravedan“ (Mt 1,19), koji u djelatnoj tišini svakodnevice ustrajava u vjernosti Bogu i njegovim planovima. U osobito teškom trenutku svoga života daje se na *snovanje* (usp. Mt 1,20), razmišlja što učiniti. Razmatra (*snuje*) i razmišlja: ne dopušta da ga obuzme žurba, ne pada u napast donošenja ishitrenih odluka, ne prepušta se trenutačnom nagonu i ne živi u jednome trenutku. Dopušta da razmišljanje sazrije u strpljivosti. Svjestan je da se život u punini ostvaruje samo kroz dosljednu vjernost životnim odlukama. To odgovara krotkoj i ustrajnoj marljivosti kojom je obavljao skromni stolarski zanat (usp. Mt 13,55). Ta tiha ustrajnost ne služi kao nadahnuće za senzacionalne vijesti onoga vremena, ali predstavlja uzor u svakodnevici svakoga oca, svakoga radnika i svakoga kršćanina kroz povijest. U tomu se očituje činjenica da duhovni poziv, uostalom kao i život, sazrijeva samo kroz vjernost u svakodnevici.

Kako se njeguje takva vjernost? U svjetlu Božje vjernosti. Prve riječi koje su u snu bile upućene sv. Josipu poručivale su da se ne boji jer je Bog vjeran svojim obećanjima: „Josipe, sine Davidov, ne boj se“ (Mt 1,20). Ne boj se: to su riječi koje Bog upućuje i tebi, draga sestro i dragi brate, kada i usred kolebanja i nesigurnosti ipak osjećaš neodgodivu želju za darivanjem svoga života Njemu. To su riječi koje ti Bog ponavlja, tamo gdje jesi, možda i usred kušnji i nerazumijevanja, i boriš se da svaki dan slijediš Njegovu volju. To su riječi koje čuješ uvijek iznova kada se, tijekom življenja duhovnoga poziva, vraćaš svojoj prvoj Ljubavi. To su riječi koje prate, kao neki refren, one koji svojim životom govore Bogu „da“, kao sv. Josip: kroz vjernost u svakodnevici, dan po dan.

Vjernost je tajna radosti. U nazaretskoj kući, kazuje jedan liturgijski himan, bila je prisutna „čista radost“. Bila je to radost u jednostavnosti, radost čije iskustvo svakodnevno imaju oni koji čuvaju ono što je najvažnije: vjerna blizina Bogu i bližnjemu. Kako bi bilo lijepo kada bi isto ozračje: jednostavno i jasno, trezveno i puno nade, proželo sva naša sjemeništa, sve naše samostane i svaku našu župnu kuću! To je radost za koju molim za vas, draga braćo i sestre, vas koji ste u Bogu ostvarili svoje životne snove, kako bi mu velikodušno služili u braći i sestrama koji su vam povjereni, kroz vjernost koja je već po sebi moćno svjedočanstvo, u vremenu koje je obilježeno prolaznim odlukama i ispraznim emocijama koje ne donose radost. Sveti Josip, čuvat duhovnoga poziva, neka vas prati svojim očinskim srcem!

*mons. Mauro Piacenza,
veliki pokorničar*

Dekret
o potpunom oprostu u povodu
Ignacijske godine
Vatikan, 14. svibnja 2021.

A postolska pokorničarna, na veću po-božnost vjernika i spasenje duša, sna-gom ovlasti koje joj je dodijelio sveti u Kristu otac Franjo, Božjom providnošću papa, na zamolbu mnogopoštovanoga oca Artura Sose, generalnoga poglavara Družbe Isusove, u prigodi jubileja svetoga utemelji-telja Ignacija Lojolskoga, iz blaga nebeske Crkve drage volje podjeljuje potpuni oprost, pod uobičajenim uvjetima (sakramentalna ispovijed, sveta pričest i molitva na nakanu Svetoga Oca), ocima iz Družbe Isusove i Kristovim vjernicima s iskrenim duhom po-kore i potaknutima ljubavlju, koji vrijedi od dana 20. svibnja 2021. do 31. srpnja 2022. godine, a koji se također može namijeniti za

pomoć dušama u čistilištu, ako posjete bilo koju jubilejsku crkvu Družbe Isusove u svije-tu u obliku hodočašća i ondje se pobožno za-drže u jubilejskim slavlјima ili se barem neko vrijeme posvete pobožnim mislima, zaklju-čujući molitvom Gospodnjom, vjerovanjem, zazivima Blaženoj Djevici Mariji i svetom Ignaciju. Svi stari i bolesni koji zbog teških ra-zloga ne mogu izići iz vlastitoga doma mogu jednako dobiti potpuni oprost nakon što se duhom odreknu svakoga grijeha i donešu nakanu da će čim bude moguće ispuniti tri uobičajena uvjeta, ako se pred nekom slikom svetoga Ignacija duhom pridruže jubilarnim slavlјima te milosrdnom Bogu prikažu svoje molitve, boli i životne poteškoće.

Stoga, da bi se u pastoralnoj ljubavi olak-šao pristup božanskom oprostu koji se daje po ključevima Crkve, ova Pokorničarna usrđ-no potiče oce iz Družbe Isusove da se spre-mnoga i velikodušnoga duha stave na raspo-laganje za slavljenje sakramento pomirenja. Ovaj Dekret vrijedi za Godinu svetog Ignaci-ja, bez obzira na bilo koju suprotnu odredbu.

foto: focolare.org

*João Braz de Aviz,
prefekt Kongregacije za ustanove
posvećenog života i družbe apostolskog
života*

Uputa

o uporabi telematskih sredstava
Vatikan, 31. svibnja 2021.

Vrhovnim voditeljima i voditeljicama

S obzirom na to da pandemija bolesti COVID-19 već duže traje i da se jedan za drugim nižu rokovi za sazivanje sastanaka tijela sa zbornom vlašću (kan. 631 § 1–2) ili njima sličnih (kan. 632) – o čemu je već bilo govora u Okružnici od 1. srpnja – Dikasteriju je podnesena molba za mogućnošću korištenja informatičko-telematskim sredstvima kao alternativom osobnoj prisutnosti u

spomenutim tijelima, zbog ograničenja koja su uvele državne vlasti.

Nakon što je pozorno razmotrio tu molbu i uzevši u obzir posljedice spomenutih ograničenjâ, Dikasterij je smatrao prikladnim odobriti – iznimno, za određeno razdoblje i za pojedine slučajeve – korištenje telematskim sredstvima koja služe za povezivanje na daljinu svih članova zbornih ili sličnih tijela. Razdoblje na koje se to odnosi traje od nadnevka ove okružnice do kraja 2022. godine, do kada se moraju održati spomenuti sastanci.

Stoga će se za UPŽ/DAŽ koji to zatraže obustaviti primjena propisa donesenih u okružnici Kongregacije za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života od 1. srpnja 2020. u §§ 5–7.

I. Kapitul posredstvom telematike

1. Vrhovni voditelj ili voditeljica, s pristankom svojega vijeća, predlaže članovima po službi i izabranim članovima uvođenje telematskih sustava za povezivanje na daljinu pri spomenutim sastancima.

2. Prije otvaranja kapitula i na način koji se smatra najpogodnijim (preporučena pošta, brze poštanske usluge) članovi po službi i izabrani članovi, uti singuli, moraju dvotrećinskom većinom tajnim glasovanjem odobriti telematske postupke i protokole.

3. Dikasterij će dopustiti održavanje kapitula telematskim putem pojedinom UPŽ-u/DAŽ-u koji to zatraži prilažeći dokumentaciju u vezi s postupcima i telematskim protokolima koje su prethodno odobrili članovi po službi i izabrani članovi.

4. U prethodnoj ili pripravnoj fazi članove po službi i izabrane članove mora se na odgovarajući način obavijestiti i podučiti pravilnim metodama korištenja telematskim sredstvima koja će se primjenjivati i neka članovima tijekom cijelog trajanja kapitula po mogućnosti stoje na raspolaganju informatički stručnjaci.

5. Svim kapitularcima moraju se zajamčiti jednaki uvjeti pristupa i povezivanja pomoću interneta na daljinu, posebno povezanost pomoću osobnoga računala pri izboru.

6. Telematski sustavi moraju jamčiti sigurnost i povjerljivost, pribjegavajući, ako se to smatra prikladnim, posebnim

savjetima koje pružaju tijela zajedništva i usklađivanja UPŽ-a/DAŽ-a.

7. Ovdje utvrđene upute mogu također poslužiti kao smjernice za povezivanje na daljinu tijekom provincijalnoga kapitula: vrhovni poglavар ima zadaću, s pristankom svojega vijeća, odobriti usvajanje telematskih sredstava.

8. Na skupštinama svjetovnih ustanova, kao zbornih tijela, moraju se primjenjivati iste smjernice. Isto vrijedi, servatis servandis, za konferencije viših poglavara.

9. Sažeta ocjena iskustva korištenja telematikom poslat će se pravodobno Dikasteriju.

II. Izbor vrhovnoga voditelja / vrhovne voditeljice i pripadajućega vijeća

Izbor vrhovnoga voditelja i/ili vrhovne voditeljice i odgovarajućega vijeća tijekom kapitula – djelomice ukidajući kan. 167 §1 i vlastito pravo – obavlja se dopisnim glasovanjem. Pritom se valja pridržavati sljedećih propisa:

1. Mora se na vrijeme pripremiti određeni broj glasačkih listića ovjerenih i potvrđenih žigom, prema broju onih koje se treba izabrati (glavni voditelj, vijećnici i druge službe predviđene vlastitim pravom), zajedno s pripadajućim omotnicama s nazivom sastanka u zagлавju (** Generalni kapitol UPŽ-a i/ili DAŽ-a). Na glasačkim listićima moraju se nalaziti oznake: na jednom prvi krug, odnosno na drugom drugi krug izbora. Prije početka generalnoga kapitula taj se

materijal posebnim poštanskim uslugama mora poslati pojedinim kapitularcima.

2. Oni koji imaju pravo glasa daju svoj glas na glasačkom listiću, koji se nakon glasovanja stavi u omotnicu bez imena i prezimena; omotnica se zapečati; na omotnicu se napiše naslov kapitula koji je u tijeku. Tako pripremljena omotnica šalje se zatim na adresu tajništva kapitula.

3. Mora se odrediti datum do kojega se mora poslati prvi listić (posebnim poštanskim uslugama). Taj datum mora biti nakon datuma otvaranja generalnoga kapitula. Isto tako mora se odrediti najkasniji rok do kojega se mora poslati tajništvu kapitula.

4. Prebrojavanje glasačkih listića mora se provoditi na sjednici kapitula koja se prenosi telematski u skladu s postupcima predviđenima Pravilnikom o kapitulu.

5. Proglašavanje izabrane osobe – nakon što ona izbor prihvati – mora se telematski priopćiti kapitularcima.

6. Izabran je onaj tko u prvom krugu glasovanja dobije dvije trećine glasova onih koji imaju pravo glasa.

7. Ako prvi krug glasovanja ne uspije, pristupa se drugomu krugu glasovanja u kojem vrijedi načelo absolutne većine. U tom se slučaju ponavlja navedeni postupak te se određuje datum do kojega treba poslati drugi listić. Ako se na drugom glasovanju

ne postigne kvorum, izabran je onaj tko je dobio većinu glasova, a ako je broj glasova jednak, postupit će se prema onomu što je određeno u kan. 119.

8. Isti se postupak – u odvojenim izbornim krugovima – mora primjenjivati za izbor svakoga pojedinoga člana vijeća i za ostale službe predviđene vlastitim pravom.

9. Na izbornim skupštinama svjetovnih ustanova valja se pridržavati ovdje utvrđenih propisa.

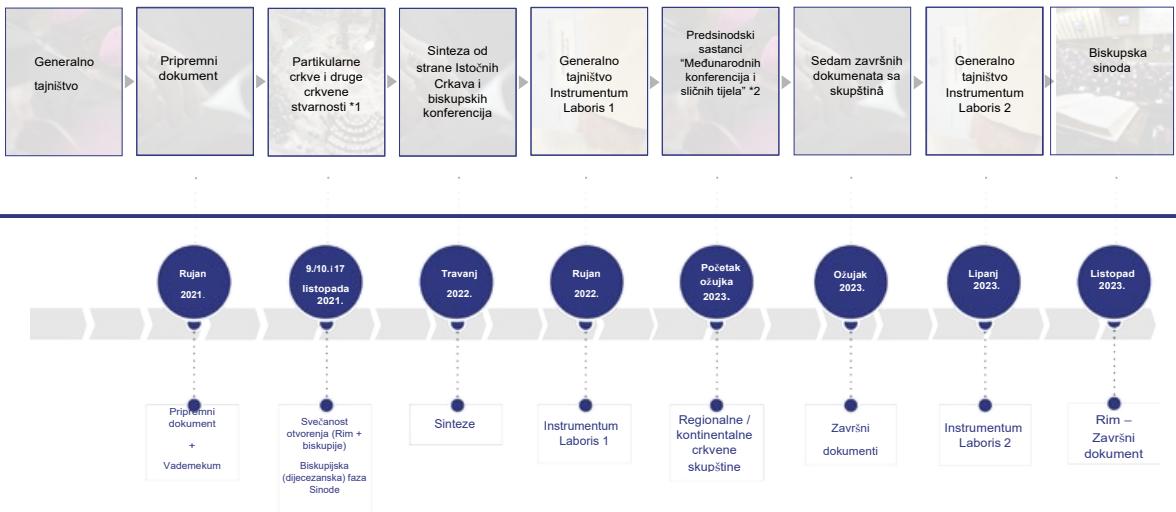
10. Ako se smatra prikladnim, bilo zbog trajanja pandemije bilo zbog teritorijalne konfiguracije pokrajine ili sličnoga okružja, viši poglavar, s pristankom svojega vijeća i pristankom vrhovnoga voditelja, može primijeniti izborni postupak glasanja pisanim putem također u spomenutom okružju.

Informacijske tehnologije mogu pružiti priliku za prevladavanje ograničenja i neprilikâ izazvanih izvanrednim stanjem pandemije. Moramo međutim biti svjesni neizbjegljivih ograničenja, kao i ranjivosti informacijskih sustava. Razdoblje u kojem je to odobreno u iznimnom obliku UPŽ/DAŽ iskoristit će da pozorno procijene ishode istoga i, ako je potrebno, usvoje pravodobne mjere kako bi se očuvalo pravilno obavljanje kapitularne zbornosti.

Nadamo se da će se telematska sredstva upotrebljavati s osjećajem odgovornosti i da će se nadasve štititi i promicati zajedništvo u UPŽ-u/DAŽ-u.

ZA SINODALNU CRKVU: ZAJEDNIŠTVO, SUDJELOVANJE I POSLANJE

XVI. OPĆA REDOVNA SKUPŠTINA BISKUPSKE SINODE

*1 Dikasteriji, posvećeni život (UISG-USG, UNLJE I SAVEZI), vjerničke udruge, ustanove za visu izobrazbu

*2 Afrika (SECAM), Oceanija (FCBCO), Azija (FABC), Bliski Istok (CPCO), Europa (CEE), Latinska Amerika (CELAM), Sjeverna Amerika (USCCB + CCCB)

João Braz de Aviz, prefekt Kongregacije za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života

Obavijest
o pripremi za XVI. Biskupsku
sinodu
Vatikan, 24. lipnja 2021.

Svim posvećenim muškarcima i ženama

Predragi i predrage,

s velikom se radošću pridružujemo pozivu pape Franje da se započne crkveni hod koji će započeti 9. i 10. listopada ove godine, a zaključit će se u mjesecu listopadu

2023. sljedećom Biskupskom sinodom *Za sinodalnu Crkvu: zajedništvo, sudjelovanje i poslanje*. U prilogu vam šaljemo infografiku na kojoj je predstavljen cjelokupni hodogram. Taj hod želi već sam po sebi biti iskustvo sinodalnosti jer, kao što podsjeća papa Franjo, „sinodalna Crkva jest Crkva slušanja, svjesna da je slušati ‘nešto više od čuti’. To je uzajamno slušanje u kojem svaki pojedini ima nešto za naučiti. Vjernički puk, zbor biskupâ, rimski biskup: jedni slušaju druge, a svi zajedno Duha Svetoga, ‘Duha Istine’ (Iv 14,17) kako bi spoznali što On ‘govori crkvama’ (Otk 2,7)“. To je „put kojim Bog očekuje od Crkve da kroči u trećem tisućljeću“ jer „svijet u kojem živi-

mo i koji smo pozvani voljeti i služiti, pa i u njegovim proturječnostima, zahtjeva od Crkve jačanje sinergijā na svim područjima njezina poslanja“. (*Govor pape Franje u prigodi obilježavanja 50. obljetnice ustanovljenja Biskupske sinode*, 17. listopada 2015.).

Te riječi interpeliraju proročku dimenziju posvećenoga života, koja svoj izvor nalazi u nasljedovanju Krista (*sequela Christi*), u zajedništvu s Crkvom i u razlučivanju koje joj pomaže tražiti Božju volju i pretvoriti je u život koji može probuditi svijet! Neka se već odsad nitko ne osjeća isključenim iz toga hoda Crkve čija će prva faza, od listopada 2021. do travnja 2022. godine, biti posvećena savjetovanju i slušanju mješnih crkava i drugih crkvenih stvarnosti.

Sudjelovati se može na različite načine, bilo na osobnoj bilo na razini zajednice: od eventualnoga sudjelovanja pojedinoga posvećenoga muškarca i pojedine posvećene žene u postojećim tijelima u mjesnim crkvama, zatim u izradi priloga koji budu sastavljele pojedine zajednice koje djeluju na tlu pojedine biskupije te kroz doprinos na nacionalnoj i međunarodnoj razini nacionalnih konferencija viših redovničkih poglavara ili konferencijā svjetovnih ustanova, savezā, monaških federacija, ostalih skupina za koordinaciju, kontinentalnih konferencija, međunarodnih unija viših redovničkih poglavara i poglavarica (UISG i USG), svjetske konferencije svjetovnih ustanova (CMIS). Različiti će biti također doprinosi koje će svaki pojedini moći pružiti na temelju vlastitoga oblika posvećenoga života: redovničke, apostolske i kontemplativne ustanove, svjetovne ustanove, članovi *ordo virginum*, pustinjaci, novi oblici posvećenoga života, družbe apostolskoga života.

Tri riječi koje karakteriziraju temu biskupske sinode o sinodalnoj Crkvi: *zajedništvo, sudjelovanje i poslanje*, doživite kao izazov na koji ste pozvani odgovoriti. Molite, razmišljajte, razmjenjujte mišljenja i dijelite svoja iskustva, svoje intuicije i svoje želje. Činite to slobodom onoga koji zna da je svoje pouzdanje stavio u Boga i zato uspijeva prevladati svaku bojažljivost, osjećaj manje vrijednosti ili, još gore, uzajamno optuživanje i jadikovanje. Činite to u malenosti, nošeni Duhom Svetim, te dakle bez preuzetnosti, osjećajući se uvijek suodgovornima jer „svaki krštenik (...) aktivni je nositelj evangelizacije i bilo bi neprimjereni zamišljati neki plan evangelizacije koji će provoditi stručnjaci, dok će ostatak vjerničkog puka biti tek puki primatelji“ (EG 120). Da sinodalna Crkva ne bi bila tek neka utopija, nego san koji treba ostvariti, prijeko je potrebno sanjati zajedno, moliti zajedno, sudjelovati zajedno.

Međunarodnim i nacionalnim unijama i konferencijama, monaškim federacijama i drugim tijelima zajedništva

Predragi i predrage,

u prilogu šaljemo pismo koje smo uputili svim posvećenim muškarcima i ženama u prigodi hoda Crkve koji vodi prema sljedećoj Biskupskoj sinodi *Za sinodalnu Crkvu: zajedništvo, sudjelovanje i poslanje*. Molimo da ga širite pomoću vaših kanala i prije svega da potičete prikupljanje doprinosā vaših članova.

Kao što možete pročitati u našemu pišmu, osim osobnoga sudjelovanja koje će pojedini posvećeni muškarac ili žena moći dati kroz svoju prisutnost u nekim tijelima zajedništva ili doprinosa pojedine lokalne

zajednice, smatramo izuzetno korisnim da se pripreme posebni doprinosi nacionalnih i međunarodnih konferencija i federacija monaških zajednica.

U dogovoru s Tajništvom Sinode odlučili smo povjeriti svakomu od vas uključivanje vaših članova i izradu sinteze (sažetka) koju će trebati poslati ovom Dikasteriju do ožujka 2022. godine. Mi ćemo se pobrinuti da sve to dostavimo Tajništvu Sinode.

Zahvaljujemo vam na tom još jednom služenju, za koje smo sigurni da će ojačati zajedništvo u vašoj stvarnosti, omogućujući novim putovima poslanja i sudjelovanja da se pokažu u svom punom svjetlu. Pratimo jedni druge u molitvi.

Pastirima mjesnih crkava

Dragi subrate u episkopatu,

želimo Vam skrenuti pozornost na pismo koje smo uputili svim posvećenim muškarcima i ženama u povodu hoda Crkve prema sljedećoj Biskupskoj sinodi *Za sinodalnu Crkvu: zajedništvo, sudjelovanje i poslanje*. To je

tekst kojim smo zamolili i potaknuli posvećene muškarce i žene iz cijelog svijeta da aktivno sudjeluju u tome hodu. Vas pak molimo da posvetite posebnu pozornost različitim zajednicama posvećenoga života koje su prisutne u Vašoj biskupiji, kao i prema specifičnostima različitih oblika posvećenoga života.

Kao što ćete imati priliku pročitati, zamolili smo posvećene muškarce i žene da slobodno dijele iskustva, intuicije i želje, prevladavajući svaku bojažljivost, osjećaj manje vrijednosti ili, još gore, uzajamnoga optuživanja, slobodno, ali i u malenosti. Pišemo Vam, istodobno, zato što znamo da ponekad pastiri malo znaju o zajednicama ili karizmama prisutnim u njihovim biskupijama i stoga posvećeni život ostaje izoliran od dijela Božjega naroda prisutnoga u partikularnoj Crkvi.

Nadamo se da će ta prva faza sinodalnoga puta, koju karakterizira slušanje, postati izraz *mutuae relationes* utemeljenih na načelu zajedništva i subitnosti. Zahvaljujemo Vam na svemu što ćete učiniti i pratimo jedni druge u molitvi.

Za sinodalnu Crkvu
zajedništvo | sudjelovanje | poslanje

Trojica hrvatskih isusovaca zaređeni za đakone u Rimu

Rim, 6. travnja 2021.

U crkvi Presvetog Imena Isusova u Rimu (*Il Gesù*) 6. travnja dvanaestorica isusovaca iz Medunarodnog kolegija Presvetog Imena Isusova (*Collegio Internazionale del Gesù*) zaređeni su za đakone. Novi su đakoni iz Portugala, Mađarske, Latvije, Francuske, Vijetnama, Indije, Konga, Kenije, a trojica su članovi Hrvatske pokrajine Družbe Isusove. To su Luka Ilić, Ivan Junušić i Tomislav Vujeva. Sva su trojica pri koncu studija teologije na Papinskom sveučilištu *Gregorian* u Rimu.

Zareditelj je bio arhivar i knjižničar Svetе Rimske Crkve kardinal José Tolentino de Mendonça. On je u homiliji istaknuo da su novi đakoni, poput Marije Magdalene u njezinu uskrsnom iskustvu, „iznutra doživjeli Kristov pogled, a zatim i poziv da prema njemu usmjere vlastite živote s povjerenjem i odlučnošću, s evanđeoskim radikalizmom i kulturnom kreativnošću, da živote suočiće Kristu služitelju, prihvativši njega kao svoga učitelja“. Sljedećega dana, 7. travnja, novi đakoni po tradiciji su primljeni na audijenciju kod Svetoga Oca.

Luka Ilić rođen je u Šibeniku 1988. godine. U Družbu Isusovu stupio je 2012. godine. Prije stupanja u isusovački red završio je studij njemačkoga jezika i povijesti umjetnosti na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Nakon studija filozofije i religijskih znanosti na isusovačkom Fakultetu filozofije i religijskih znanosti istoga sveučilišta radio je u sklopu pastoralnoga praktikuma na Hrvatskom programu Radija *Vatikan* u Rimu.

Ivan Junušić rođen je u Osijeku 1987. godine. U Družbu Isusovu stupio je 2013.

godine. Prije stupanja u Družbu, nakon završene Isusovačke klasične gimnazije u Osijeku, postigao je magisterij prava na Pravnom fakultetu Sveučilišta u Osijeku. Filozofiju je studirao na Filozofsko-teološkom institutu DI u Zagrebu, a pastoralni praktikum obavljao je u pastoralu mladih pri Rezidenciji Srca Isusova u Zagrebu.

Tomislav Vujeva rođen je u Livnu 1987. godine. U Družbu Isusovu stupio je 2012. godine. Prije toga postigao je magisterij strojarstva na Fakultetu strojarstva i brodogradnje Sveučilišta u Zagrebu. Nakon studija filozofije na Filozofsko-teološkom institutu DI u Zagrebu, pastoralni praktikum obavljao je u *Loyola Gymnasium* u Prizrenu te pri isusovačkom Domu duhovnih vježbi u Opatiji.

Još jedan đakon za Hrvatsku pokrajinu Družbe Isusove bit će zaređen u lipnju ove godine u Varšavi. To je Marko Petričević iz Župe Bezgrješnog Srca Marijina u Zagrebu. Posljednjih godina isusovački kandidati teologiju redovito studiraju u inozemstvu, pa su ondje najčešće zaređeni za đakone. Njihovo svećeničko ređenje u pravilu se slavi u domovini. (IKA)

Na Haitiju oteta petorica svećenika, dvije redovnice i tri laika

Haiti, 12. travnja 2021.

Na Haitiju je jedna razbojnička skupina otela deset vjernika. Haitijска biskupska konferencija priopćila je da otmičari traže otkupninu od milijun američkih dolara.

Ta karipska država nalazi se u teškoj ekonomskoj, političkoj i društvenoj krizi. Tijekom posljednjih petnaest godina uragani, potresi i epidemije doveli su do nestabilnosti u zemlji. Vrlo teške posljedice ostale

su nakon potresa 12. siječnja 2010. godine, čija je magnituda iznosila 7 prema Richteru. To je prema nekim izvješćima uzrokovalo smrt 200 tisuća, a prema drugima i oko pola milijuna osoba. U posljednje vrijeme sve su češće otmice i drugi zločini.

Kako je objavio jedan mjesni list, deset vjernika otela je zloglasna banda. Otmica se dogodila manje od dva tjedna nakon što su naoružani razbojnici oteli trojicu protestanata i njihova pastora. Generalni tajnik Haitijске biskupske konferencije Gilbert Peltrop pozvao je državu na borbu protiv takvih događanja. Haiti ima oko 10 milijuna stanovnika od kojih 70 % živi ispod granice siromaštva. Jedna je od je od najsiromašnijih država na kontinentu te ima velikih problema s iseljavanjem stanovništva. Proteklih mjeseci Crkva i haitijski biskupi upozoravaju na teško stanje, a papa Franjo uputio im je riječi ohrabrenja tijekom uskrsnoga Angelusa. (IKA)

Hrvatske misionarke na Haitiju pozivaju na molitvu za mir

Haiti, 12. travnja 2021.

Misionarke na službi na Haitiju, služavke Maloga Isusa s. Liberija Filipović i s. Ana Uložnik poslale su pismo u kojem obaveštavaju o teškoj situaciji u toj zemlji i mole za intenzivnije moljenje za potrebe haitijskoga naroda.

Drage naše sestre, rodbino i prijatelji, vidimo da se vijesti s Haitija brzo šire. Kako se u našem narodu kaže, „dobar glas daleko se čuje, a onaj manje dobar jošだlje“. Nažalost, na Haitiju se posljednjih godinu dana živi u teškoj ekonomskoj i socijalnoj krizi, a iz dana u dan postaje sve teže. Nesigurnost i strah haitijskom narodu

siju kriminalne skupine i bande koje se bave otmicama i tako *izvlače* novac.

Biskupska konferencija i Konferencija redovničkih poglavara već su više puta upozoravale odgovorne da je zemlja na rubu eksplozije i na umoru te su tražile od državnih vlasti da nešto učini da bi narod živio sigurno i imao dostojanstven život. Ali, nažalost, stanje se ne mijenja... Ovdje je glas Crkve jako važan jer najviše socijalnih, prosvjetnih i zdravstvenih ustanova drži Crkva i tako pomaže svomu siromašnom narodu, a s ovom trenutačnom situacijom rad je jako otežan. Želimo vam se ukratko javiti da znate da smo mi, Bogu hvala, dobro i zdravo. Nismo uplašene ni obeshrabrene, nego zajedno s ovim narodom molimo i živimo za izlazak iz ove krize.

Kod nas nema korone, ali, evo, kao što čitate, nažalost, na Haitiju je zavladala druga *pošast*, nesigurnost praćena skoro pa svakodnevnim otmicama u Port-au-Princeu, glavnom gradu Haitija. Među otetim osobama bile su osobe raznih staleža i funkcija... U posljednje vrijeme više nije ni bilo bitno tko si... nego, ako si se našao na putu, a bande tuda prolazile, bio si njihov plijen... Tako je među otetima završila i djevojka koja je inače prodavala kikiriki da bi se školovala... Izšla je iz škole, našla se na cesti kojom su prolazili i nju su oteli. Uglavnom, otmice su se obavljale pomoći ukradenih automobila državnih službi čija su stakla bila zatamnjena. Nedavno su državne vlasti izdale naredbu da se svi auti, osim velikih državnih službenika, moraju voziti bez zatamnjениh stakala. I tako se stanje bilo primirilo... Prije desetaka dana desetak naoružanih bandita oteli su pastora i dvoje njegovih suradnika za vrijeme obavljanja službe koja je bila prenošena *online*. A jučer, 11. travnja 2021. godine, oteli su pet

svećenika, dvije časne sestre i tri civila koji su išli na uvođenje u službu novoga župnika. Četiri svećenika redovnici su Zajednice svećog Jakova, a od civila su majka, sestra i kum svećenika koji je trebao biti uveden u službu. Ta nas je vijest sve pogodila i šokirala. Za njihovo oslobođenje traže milijun američkih dolara. U manje od 24 sata oteli su 12 osoba. Nadbiskup Nadbiskupije Port-au-Prince mons. Max Leroy Mesidor osudio je svaku vrstu nasilja i pozvao državne vlasti da osiguraju mir i sigurnost u zemlji te oslobađanje zatočenih čim prije. Osudio je svaku vrstu nasilja. Među ostalim, otmičarima i svima onima koji ih na bilo koji način podržavaju glasno je rekao prestanite uništavati zemlju i prestanite uništavati nadu haitijskoga naroda.

Mi nismo uplašene, ali smo zabrinute za budućnost ovoga naroda. Bande polako preuzimaju vladavinu i siju strah. Najtužnije od svega jest činjenica da su u tim bandama većinom mladići od 15 do 25 godina. I naš grad, Petit Goave, u posljednjih mjesec dana više je puta bio *blokiran*. Budući da gradom prolazi prometnica koja povezuje glavni grad sa sjeverom i sjeverozapadom Haitija, ta prometnica bila je blokirana kako bi se izrazila solidarnost i tražilo puštanje otetih osoba. Više osoba među otetima bili su i ljudi iz Petit Goave, koji rade u glavnom gradu. Nedavno su u našem mjestu uhvatili i dvojicu zatvorenika koji su 25. veljače pobjegli iz zatvora iz Port-au-Princea zajedno s više od 400 zatvorenika. Ovdje su smještaj našli kod jedne gospođe, ali ne zadugo, jer su ih susjedi prijavili i policija ih je odmah privela zajedno s tom gospođom.

Ovim javljanjem htjele smo vam približiti situaciju na Haitiju i zamoliti vas da pojačate svoje molitve za potrebe haitijskoga

naroda. Mi svakodnevno molimo za vas i vaše potrebe jer znamo da je stanje u domovini i svijetu teško s obzirom na pandemiju koronavirusne bolesti. (IKA)

Misionar u Ruandi fra Ivica Perić: „Djeca najčešće i ne znaju što je slatkiš“

Ruanda, 16. travnja 2021.

U intervjuu za *Glas Koncila* govori misionar u Ruandi fra Ivica Perić koji je bez straha preuzeo mjesto ubijenoga fra Vjekе Ćurićа. O. Perić franjevac je Provincije Bosne Srebrenе. Djeluje u župi Kivumu na površini od 60-ak četvornih kilometara, gdje živi čak 35 tisuća stanovnika.

„Premda Ruanda ima izvrsnu klimu jer se nalazi malo ispod ekvatora, pa je tu vječno proljeće s dvije sušne i dvije kišne sezone, što omogućava i dvije žetve godišnje, nažlost, ljudi su siromašni i gladni. Naroda je mnogo, zemlje je malo. U malim vrtovima oko svojih kućica sade ono što mogu da se prehrane. Uglavnom je to grah, slatkasti krumpir, imaju možda jedno stablo banane, nešto zeleni. I to im je jedino što jedu. Brojne obitelji u našoj župi topli si obrok mogu priuštiti tek možda dva puta u tjedan dana. Mnogi od njih nisu imali prilike jesti meso, a djeca najčešće i ne znaju što je slatkiš“, navodi o. Perić. Nadalje ističe da je oko 70 posto stanovništva mlađe od 25 godina i jako su siromašni. „No ključno je školovanje jer to im je jedini potencijalni izlaz iz siromaštva, dakle prosvjećivanje. Slikovito gledano, većina ih živi u višečlanim obiteljima, u kućicama u kojima imaju minimalne uvjete doстоjne čovjeka. U selu s 35 tisuća stanovnika ni jedna jedina kuća nema dovedenu vodu, a

tek poneka ima uvedenu električnu energiju. To je stvarnost s kojom se suočavamo. Dakle u tom siromaštvu naša je misija obrazovati mlade, dati im potrebno znanje u strukovnim i tehničkim predmetima kako bi po završetku školovanja mogli naći posao te polako graditi bolji život. U našoj zajednici jedini sam misionar, svi su ostali naša afrička braća. U sadašnje doba pandemije nemamo volontera ni posjetitelja. Siromašnije su zemlje više pogodjene, ostale su na rubu.“ (IKA)

Papa poslao pismo u povodu obilježavanja 50. obljetnice proglašenja sv. Terezije Avilske naučiteljicom

Vatikan, 17. travnja 2021.

Papa Franjo poslao je pismo avilskom biskupu Gilu Tamayi u povodu 50. obljetnice proglašenja sv. Terezije od Isusa naučiteljicom Crkve. Sv. Tereziju od Isusa naučiteljicom Crkve, kao prvu ženu s tim naslovom, proglašio je 27. rujna 1970. godine sv. Pavao VI. U povodu 50. obljetnice toga događaja u Ávili je organiziran međunarodni kongres *Sveta Terezija od Isusa – iznimna žena (Santa Teresa de Jesús, Mujer Excepcional)* koji je počeo 12., a trajat će do 15. travnja. Sveti Otac avilskom biskupu napisao je da je proglašenje naučiteljicom Crkve sv. Tereziji bilo priznanje „dragocjenoga nauka koji nam je Bog uputio preko njezinih spisa i svjedočanstva njezina življjenja“. „Plamen koji je Isus zapalio u Tereziji nastavlja svijetliti u ovom svijetu uvijek potrebnom hrabrih svjedoka koji su sposobni srušiti svaki zid, bilo fizički, egzistencijalni ili kulturni“, napisao je Papa. Istaknuo je također Terezijinu inteligenciju i upornost kojima se pridružio „osjećaj za ljepotu te duhovno

majčinstvo prema svima koji su prionuli uz njezino djelo“. Ono je primjer „izvanredne uloge koju su žene imale tijekom povijesti u Crkvi i društvu“, ustvrdio je Papa.

Svetica iz Ávile i danas govorи zahvaljujući svojim spisima, a njezina poruka i primjer jesu za sve „koji osjećaju poziv u redovnički život“, kao i one „koji žele napredovati na putu čišćenja od svake svjetovnosti, što dovodi do sjedinjenja s Bogom, do dubokoga prebivališta unutarnjega zamka“, poručio je. Na kraju je papa Franjo podsjetio na Terezijinu veliku pobožnost prema sv. Josipu te je potaknuo na daljnje produbljivanje njezine poruke i nauka.

U prigodi međunarodnoga kongresa naslovljenoga *Izvanredna žena*, posvećenoga svetoj Tereziji Avilskoj, koji je održan prošlih dana u Ávili u povodu 50. obljetnice proglašenja te svetice crkvenom naučiteljicom, papa Franjo poslao je videoporuku u kojoj je istaknuo da je Božja dobrota veća od svih zala koje možemo učiniti te da On ne pamti našu nezahvalnost.

„Molitva koja postaje djelo, donosi milosrđe, koja otvara za nadu pomaže osjetiti da je Bog velik te upućuje na put svetosti. Tu je važnu poruku Crkvi tijekom života darovala sveta Terezija Avilska“, istaknuo je papa Franjo u videoporuci na španjolskom jeziku, koju je poslao sudionicima međunarodnoga kongresa naslovljenoga *Izvanredna žena*, održanoga ovoga tjedna u Ávili na Katoličkom sveučilištu svete Terezije od Isusa, u povodu 50. obljetnice proglašenja te svecice crkvenom naučiteljicom.

„Izvanredna žena izraz je koji je rabio Pavao VI. kako bi opisao tu mladu ženu sposobnu ustrajati u sjedinjenju s Gospodinom, biti poslušna Duhu, ostajući vatra

Božje ljubavi“, napomenuo je papa Franjo, dodavši da je „odvažnost, kreativnost i iznimnost svete Terezije kao reformatora plod unutarnje Gospodinove prisutnosti“. „Naši dani imaju mnogo sličnosti s onima iz XVI. stoljeća, kada je živjela sveta Terezija. Kao tada, tako smo sada mi, kršćani, pozvani učiniti da snaga Duha Svetoga nastavi kroz nas obnavljati lice zemlje, u sigurnosti da su u konačnici svetci ti koji pomažu svijetu da ide naprijed do svojega posljednjega cilja.“

Podsećajući da svetost podupire čovječniji način života, papa Franjo istaknuo je da ona nije za „stručnjake u božanskim stvarima“, nego je poziv svim vjernicima. U svakom slučaju, svetost znači originalnost jer je svatko pozvan na drukčiji put. „Svetci nas ohrabruju i potiču, ali nisu za nas kako bismo nastojali doslovno ih oponašati“, napomenuo je Papa te dodao da se „svetost ne kopira jer i to bi nas moglo odvesti daleko od jedinoga i različitoga puta koji Gospodin ima za svakoga od nas“. „Važno je da svaki kršćanin razluči vlastiti put. Svatko od nas ima svoj put svetosti, susreta s Gospodinom“, kazao je Papa.

„Znak sjedinjenja s Bogom, koje se njeguje u molitvi, nalazi se u ostvarenim djelima. To zahtijeva i osobne promjene jer, otvoreni Duhu, postajmo ponizniji, pozorniji na potrebe naše braće, bolja djeca svetoga Božjega naroda. Takav put nije otvoren onima koji se smatraju čistima i savršenima, nego onima koji, svjesni svojih grijeha, otkrivaju ljepotu milosrđa Boga koji prihvata sve ljude, iskušpijuje sve i poziva sve na prijateljstvo s Njim.“

„Sveta Terezija, koja se smatrala vrlo jednom, kako je sama govorila, prepoznala je da je Božja dobrota veća od svih zala koja bismo mogli učiniti. On ne pamti našu nezahvalnost“, objasnio je Papa. „Gospodin se ne

umara praštati, ali velika je opasnost ta da se mi umorimo moliti ga za oprost“, ističe Papa.

Sveta Terezija, izvanredna žena, kreativna i inovativna – kako ju je opisao papa Franjo – otkrila je ideal bratstva kroz molitvu koja otvara za nadu. Riječ je o idealu koji je željela postići u samostanima koje je osnovala; to vrijedi i danas kada među samostanima postoje „male borbe“. „Živimo u teškim vremenima kojima su potrebni vjerni Božji prijatelji, snažni prijatelji“, rekao je Papa. „Velika je napast da popustimo razočaranošt, bezvoljnosti, žalosnom i neutemeljenom predosjećaju da će sve loše završiti. Onom jalovom pesimizmu osoba nesposobnih dati život. Pesimizmu koji zatvara ljude u njihove zaštićene ograde.“ „S druge nas strane molitva otvara, pomaže nam osjetiti da je Bog velik, da je dalje od obzora, da je Bog dobar, da nas voli i da povijest nije izmagnula iz njegovih ruku. Možemo hoditi mračnim stazama (usp. Ps 23,4); ne bojte se ako je Gospodin s vama, ali On ne prestaje hoditi kraj nas i voditi nas do cilja koji svi želimo, do vječnoga života. S njim je svaki izazov pobijeden i srce je puno radosti“, istaknuo je Papa.

Na kraju, papa Franjo potaknuo je da molimo sljedeće riječi: „Ne dopustite da vas išta uzneniri, ne dopustite da vas išta uplaši; sve prolazi, Bog se ne mijenja. Strpljenje će doseći sve. Onaj tko ima Boga, ništa mu nedostaje. Dovoljan je samo Bog.“ (IKA)

Papa s talijanskim klarisama

Vatikan, 26. travnja 2021.

Papa Franjo primio je 26. travnja klarise iz mjesta Paganica, nedaleko od L'Aquile, koje je snažno pogodio potres 2009. godine, i potaknuo ih da i dalje budu molitvena i utješ-

na prisutnost kako bi podupirale sve koji još uvijek nose rane toga strašnoga potresa.

U potresu je život izgubila opatica Gemma Antonucci, druge su sestre bile ozlijedene, a samostan Siromašnih sestara svete Klare pretrpio je veliku štetu. Papa je klarisama zahvalio za potporu koju mu daju molitvom te posebno za uskrsnu svijeću koju su darovale za kapelu u Domu sv. Marte, a koju su same ukrasile. Preko toga simbola Krista, svjetlosti svijeta, duhovno ste prisutne na slavljima koja se održavaju u toj kapeli, napomenuto je Papa. Spomenuvši se tragičnoga potresa 2009. godine, istaknuo je da su iz toga dramatičnoga događaja izišle ojačane. Iksusile ste veliku bol, ali i nježnu skrb nebeskoga Oca i solidarnost mnogo ljudi. Te ste strašne noći izgubile sve, osim Boga i bratstva, istaknuo je papa Franjo te je napomenuo da su to bila uporišta od kojih su sestre ponovno hrabro krenule naprijed pronalazeći privremene smještaje. Deset godina poslije potresa vratile su se u svoj obnovljeni samostan. Napominjući sa zadovoljstvom kako sada njihova zajednica ima 12 mladih sestara, Papa im je zahvalio za njihovu poruku koju su odašale ljudima: da pred tragedijama valja ponovno krenuti od Boga i bratske solidarnosti.

Drage sestre, nemojte se umoriti biti molitvena i utješna prisutnost kako biste podupirale stanovništvo, tako snažno iskušano strašnim iskustvom, kojemu su još uvijek potrebbni utjeha i ohrabrenje, potaknuo je Papa klarise te je poželio da im primjer blažene Antonije, utemeljiteljice njihova samostana, pomogne da uvijek budu, iz ljubavi prema siromašnom Kristu, siromašne i radosne žene. Vjerne karizmi primljenoj od svete Klare i svetoga Franje, odgovorite velikodušno na želju koju je Bog stavio u

vaše srce, živeći život posvećenih osoba u potpunom prianjanju evanđelju, napomenuo je papa Franjo. Na kraju je zazvao na njih svjetlost i snagu Duha Svetoga te im je udijelio apostolski blagoslov, moleći ih da i dalje mole za njega i za cijelu Crkvu. (IKA)

Nova vrhovna uprava Marijinih sestara čudotvorne medaljice

Ljubljana, 2. svibnja 2021.

U Ljubljani je 2. svibnja 2021. godine održan izborni dio Generalnoga kapitula Družbe Marijinih sestara čudotvorne medaljice na kojem je izabrana nova vrhovna uprava Družbe za sljedećih šest godina. Za vrhovnu poglavaricu izabrana je s. M. Kristina Rihar iz Slovenije.

Službu prve Vrhovne savjetnice i zamjenice obavljat će s. Jelica Jukić (HR), a izabrane su još tri savjetnice: s. Petra Mohorko (SL), s. Marta Meško (Ukrajina) i s. Ivana Vidoš (RH). Novom vrhovnom vodstvu Družbe želimo obilje Božjega blagoslova. (IKA)

Papa napisao predgovor knjizi *Kao sol i kvasac*

Vatikan, 13. svibnja 2021.

Knjigu koja sutra izlazi iz tiska objavila je Vatikanska nakladnička knjižara. Trebala bi pridonijeti boljem poznавanju otajstva hijerarhijske svete Majke Crkve; da svećenici, redovnici i laici žive kao braća.

U povijesti Crkve katkada se umisljalo da je neki određeni stalež savršenosti bolji od drugih, zaboravljujući da se pobjeđuje kada sva tri subjekta: Crkva, obitelj i škola, zajedno stignu do cilja. U predgovoru knjige koja sutra izlazi iz tiska, naslovljene *Kao sol i kvasac – Napomene za teologiju posvećenoga živo-*

ta Crkve, dvojice autora, franjevaca Valentina Natalinija i Ferdinanda Campane, papa Franjo osvrće se na tri staleža života koji čine Crkvu, svećenike, redovnike i redovnice te vjernike laike, koji ne smiju biti poput tri neprijatelja, nego kao tri brata. Katkada je, naprotiv, bilo *klerikalizma i duhovne svjetovnosti* koji nisu pokazali svjedočanstvo istinski kršćanskoga života, nego traženje moći. Put na koji podsjeća papa Franjo jest put zajedništva jer, kako je napisao, Crkva je lijepa jer ju voli njezin Zaručnik i Gospodin, i to ljubavlju koja ju čini plodnom. Autori knjige naime razmatraju nauk Crkve o posvećenom životu kroz teme kao što su posvećenje, proroštvo, poslanje, liturgija, eshatologija, duhovnost, svetost, osvrćući se na Presveto Trojstvo, Djевичu Mariju i svetoga Josipa.

Papa je istaknuo i neka obilježja autorā; starijega franjevačkoga teologa koji, kako je napisao, čita tekstove učiteljstva čistoćom neofita te drugoga, mlađega subrata koji je liturgičar oduševljen teologijom i duhovnošću, moga dugogodišnjega dragoga prijatelja, napomenuo je Papa, koji je krenuo u taj posao na tragu velikoga švicarskoga teologa Hansa Ursu von Balthasara. U tom je smislu također osvrт na učiteljstvo Ivana Pavla II. s apostolskim pobudnicama *Vita consecrata, Pastores dabo vobis i Christifideles laici*. Želja je pape Franje da čitanje toga teksta pomogne bolje upoznati otajstvo hijerarhijske svete Majke Crkve. (IKA)

Sestra Ann Rose: Kleknula sam da bih spasila mlade Burmance

Mjanmar, 13. svibnja 2021.

U povodu objavlјivanja knjige pod naslovom *Ubijte mene, a ne ljudе* pomoću inter-

neta je 13. svibnja održan videosusret novinara Gerolama Fazzinija iz Rima i redovnice Ann Rose Nu Tawng iz Mjanmara.

Knjiga pruža način kako izbliza upoznati zemlju u kojoj Crkva svjedoči da je zaista Crkva koja izlazi ususret drugima, istaknuo je Fazzini. Kleknuti je stara i možda zaboravljena gesta; može biti shvaćena kao znak slabosti, međutim slabost je, zapravo, kada ne možemo kleknuti, primjetio je pak ravnatelj vatikanskoga dnevnika *L'Osservatore Romano* Andrea Monta, koji je također sudjelovao na susretu. Redovnica Ann Rose ispriporučila je kako je dva puta kleknula pred burmanskom vojskom moleći da se ne koriste nasiljem nad ljudima koji su prosvjedovali na ulicama grada i koji su prolazili ispred klinike u kojoj ona radi kao medicinska sestra. Ništa nisam bila isplanirala; suočivši se s onim što mi je izgledalo nehumano, osjetila sam potrebu braniti, spasiti te ljude, mlade koji su bili u opasnosti, rekla je. Napomenula je da je to bio njezin jedini cilj. „Nisam mislila spasiti svoj život, znala sam da riskiram. Snagu sam crpila iz molitve, da bih pomogla narodu. Molitva mi je pomogla služiti narodu, ne radeći razlike.“

Drugi put, 8. ožujka, u njezину je kliniku došlo mnogo ranjenih. Mislila sam da se Bog služi mnome da bi spasio taj narod, istaknula je s. Ann Rose. „Da bismo ih spasili, morali smo ih odvesti u drugu bolnicu. Maska me je štitila. Policija je tražila moje podatke i pitali su tko sam. Nisam znala da je u međuvremenu fotografija obišla cijeli svijet i da sam postala poznata. Moje su susterne na mene bile ponosne, ljudi su me hrabri, no bilo je i onih koji su govorili da budem oprezna. Htjela sam braniti istinu, spašavati pravdu. Vjerujem da je moj život još uvijek u opasnosti jer ponekad vojnici dolaze u kli-

niku i ispituju. Ništa mi dosad nisu učinili. Poglavar me pomalo štite“, dodala je. „Police je govorila da nikoga ne želi ubiti, nego samo uplašiti ljude te da to moraju učiniti po zapovijedi. Pripadam etničkoj skupini Kačin, naviknula sam od djetinjstva biti progonjena. Nikakvu slobodu nismo imali. Iako je netko postigao višu naobrazbu, vlasti su ga prisiljavale raditi u državnim poduzećima na slabo plaćenim poslovima. To je cijena koju plaća manjina. Mnogo smo trpjeli. Ljudi su postali složni i traže samo demokraciju. Kleknuti pred nekim nije gesta slabosti, nego gesta pomirenja i tu gestu trebalo bi činiti i u obiteljima“, ustvrdila je s. Ann Rose.

„Zahvaljujem papi Franji što će u nedjelju u Vatikanu slaviti misu za burmanski narod. Jako sam na njega ponosna jer njegova pojava i riječi imaju veliku vrijednost. Željela bih da se obrati vođama država da bismo spasili buduće naraštaje burmanskoga naroda. Sve vas molim, pomozite nam postići istinsku pravdu i slobodu, pomozite nam doći do demokracije“, pozvala je na kraju sestra iz Mjanmara. (IKA)

Novi glavni tajnik Papinske misionarske unije preuzeo službu

Rim, 16. svibnja 2021.

Novi glavni tajnik Papinske misionarske unije te ravnatelj Međunarodnoga centra za misionarsku animaciju (CIAM) i Agencije Fides, franjevac konventualac iz Vijetnama Dinh Anh Nhue Nguyen preuzeo je službu 1. svibnja.

O. Dinhu novu službu s petogodišnjim mandatom dodijelio je prefekt Kongregacije za evangelizaciju naroda kardinal Luis Antonio Gokim Tagle. Time je naslijedio Talija-

na o. Fabrizija Meronija (PIME) kojemu je mandat završio 30. studenoga 2020. godine, ali je dužnost obnašao do 31. ožujka 2021. godine. U poruci nacionalnim ravnateljima Papinskih misijskih djela o. Meroni je, zahvalivši na petogodišnjem razdoblju međusobne suradnje, izrazio nadu da bi osoba iz Azije, Afrike ili Oceanije mogla doći do vodstva PMU-a kao znak univerzalnosti poslanja Crkve. Novi glavni tajnik PMU-a kazao je za Agenciju Fides da želi izraziti duboku zahvalnost Svetom Ocu – vodiču i nadahnucu za poslanje Crkve u ovom teškom vremenu. „Također iskreno zahvaljujem prefektu Kongregacije za evangelizaciju naroda kardinalu Luisu Antoniju Gokimu Tagleu i pomoćnom tajniku nadbiskupu Giampieru Dal Tusu – predsjedniku Papinskih misijskih djela (PMS/PMD), za njihovo povjerenje i moje imenovanje. Hvala mom predhodniku o. Fabriziju Meroniju za posao koji je obavljao s mudrošću i posvećenošću. Posebno zahvaljujem glavnim tajnicima Papinskih misijskih djela: o. Tadeuszu Nowaku, s. Roberti Tremarelli, o. Guyu Bognonu, kao i nacionalnim ravnateljima PMD-a za dobrohotnu i očinsku dobrodošlicu. Nastojat ću dati najbolje od sebe da provedem naše zajedničko misionarsko djelovanje sveopće i mjesne Crkve, uvijek s entuzijazmom, kreativnošću, u duhu zajedništva i suradnje sa svima. Neka nam Gospodin po zagovoru Marije Bezgrješne, majke Kristove i njegovih učenika, sv. Josipa i blaženih utemeljitelja misijskih djela pomogne i uvijek nam da svoga Duha Svetoga u povjerenom nam poslanju“, poručio je fra Dinh.

Fra Dinh rođen je 1970. godine u Qui Nhonu u Vijetnamu. Član je Varšavske provincije franjevaca konventualaca. Profesor je

egzegeze i biblijske teologije na Papinskom teološkom fakultetu sv. Bonaventure, poznatom kao *Seraphicum*, te je gostujući profesor na papinskim sveučilištima Urbaniani i Gregoriani. Počasni je znanstveni suradnik Božanskoga sveučilišta – Katoličkoga teološkoga fakulteta u Melbourneu, gdje je predavao od 2006. do 2011. godine. Ima i magisterij iz inženjeringu s Državnoga tehničkoga sveučilišta u Tuli (1994., Rusija). Nakon ulaska u formaciju Reda manje braće konventualaca te stjecanja bakalaureata iz teologije na Papinskom teološkom fakultetu sv. Bonaventure 2001. godine, iste je godine položio svećane zavjete. Licencijat iz biblijske teologije postigao je na Papinskom sveučilištu *Gregoriana* 2003. godine, kada je i zaređen za svećenika u Rimu. Doktorirao je biblijsku teologiju 2006. godine na *Gregoriana*. Bio je dekan Seraphicuma od 2016. do 2021. godine i vicedekan istoga fakulteta od 2013. do 2016. godine. Papa Franjo imenovao ga je članom AVEPRO-a (Agencije Svetе stolice za evaluaciju i promociju kvalitete na eklezijološkim sveučilištima i fakultetima) na petogodišnji mandat od 2018. do 2023. godine. Ravnatelj je i osnivač FIATS-a – Franjevačkoga instituta za azijske teološke studije, koji je osnovan 2015. godine na *Seraphicumu*, te je autor brojnih knjiga i znanstvenih članka, a tečno govori sedam jezika. (IKA)

Isusovac novi biskup Hong Konga

Hong Kong, 17. svibnja 2021.

Papa Franjo imenovao je provincijalnoga poglavara Kineske provincije Družbe Isusove o. Stephena Chow Sau-yana novim biskupom Hong Konga. Mons. Chow Sau-yan na čelu biskupije nekadašnje britanske krunske ko-

lonije, danas posebne administrativne kineske regije, nasljeđuje kardinala Johna Tong Hona, koji je bio apostolski administrator Hong Konga od siječnja 2019. godine.

O. Stephen Chow Sau-yan rođen je 7. kolovoza 1959. godine u Hong Kongu, diplomirao je psihologiju na američkom Sveučilištu *Minnesota* te je stupio u Družbu Isusova u rujnu 1984. godine. Novicijat i doktorat iz filozofije završio je u Irskoj, a zatim studirao teologiju u Hong Kongu (1988.–1993.). Za svećenika je zaređen 16. srpnja 1994. godine. Magistrirao je organizacijski razvoj na isusovačkom sveučilištu u Chicagu te je doktorirao psihologiju i ljudski razvoj na Harvardu u Bostonu (2000.–2006.). Svećane zavjete dao je u travnju 2007. godine. Među mnogim službama bio je predsjedavajući obrazovnoga povjerenstva kineske isusovačke provincije, predavao je psihologiju na bogosloviji u Hong Kongu, a 2018. godine izabran je za provincijalnoga poglavara Kineske provincije DI. (IKA)

Hrvatski kapucin fra Mišo Biskup otisao u misije u Boliviju

Bolivija, 27. svibnja 2021.

Hrvatski kapucin fra Mišo Biskup 25. svibnja oputovao je u kapucinsku misiju u Boliviju, gdje će se pridružiti radu kapucina fra Ivica Vrbića.

Kapucinska misija u mjestu Minero, u biskupiji Santa Crus, ima uz glavnu postaju još i 22 filijale, od kojih su neke vrlo teško dostupne prijevoznim sredstvima. Kako je rekao fra Ivica Vrbić 2019. godine u razgovoru za Hrvatsku katoličku mrežu: „Najdalja filijala udaljena je 30 kilometara, ali ako se ne može prijeći autom kroz ko-

rito rijeke, onda ta filijala postaje udaljena 80 kilometara. Na teritoriju misije živi oko 50 000 stanovnika. Nisu svi katolici. Ima mnogo kršćanskih crkava i sekti. Prošle godine imali smo 360 krštenja, 280 krizmana, 260 prvpričesnika, 37 vjenčanja. To su izvrsne brojke s obzirom na to da živimo u svijetu u kojem prevladava konkubinat. Oko 95 % parova živi nevjenčano, tj. nisu vjenčani ni crkveno ni civilno. Taj podatak ocrtava tu bijedu. U Boliviji je velika bijeda i u materijalnom i u moralnom smislu jer 80 % djece u toj pokrajini odrasta bez biološkoga oca, a 90 % vjernika u misiji su radnici najamnici i žive od nadnice. Ako pada kiša, onda neće raditi i taj dan ništa ni zaraditi te neće imati što jesti osim riže, što je često jedino što pojedu.“

Djelovanje misionara, poručio je tada, najviše se odnosi na pastoralni i socijalni rad. Mnogo im znači pomoći angažiranih laika jer se pastoral treba organizirati u središtu misije i na 22 filijale. Novi misionar fra Mišo rođen je u Dubrovniku, a u Zagrebu je završio studij teologije 2014. godine. U novicijat Manje braće kapucina stupio je pak u Italiji 2018. godine. (IKA)

Svečani zavjeti Solinjanke s. Anne od Gospe Žalosne u Piedimonte Mateseu

Piedimonte Matese, 29. svibnja 2021.

Solinjanka s. Anna od Gospe Žalosne (Elizabeta Mihalj) položila je u Samostanu Gospe od Guadalupe i svetoga Benedikta u talijanskome gradiću Piedimonte Mateseu u predvečerje svetkovine Presvetoga Trojstva, 29. svibnja, svečane zavjete u redu Vječnih klanjateljica Presvetomu Oltarskom Sakramenu. Svečanu euhari-

stiju predslavio je tajnik Kongregacije za ustanove posvećenoga života i družbe apostolskog života nadbiskup José Rodríguez Carballo, OFM.

Dvadesetosmogodišnja Elizabeta s. Anna peto je od sedmoro djece Ante i Jasmine iz solinske župe i pravoslavista Gospe od Otoka. Redovničkoj zajednici Vječnih klanjateljica Presvetomu Oltarskom Sakramentu pristupila je kao sedamnaestogodišnjakinja ušavši u samostan u Napulju, a prije četiri godine s nekolicinom je sestara poslana u samostan u Piedimonte Matese.

Osvrćući se na život i poziv sestre Anne, koju prati od samih početaka njezina poziva, nadbiskup Carballo istaknuo je važnost njezine mladosti u odgovoru Božjem pozivu, naglasivši da je njezin primjer u današnjem društvu istinska rijetkost, ali kršćanska dragocjenost. Već na početku obraćanja sestri Anni tijekom obreda nadbiskup Carballo pozvao ju je na hrabrost. „Ne boj se! Hrabro! Bog je twoja zaštita i samo se u njega uzdaj, kao što si i navela u svome redovničkome geslu (“U Tebe se, Gospodine, uzdam!”). Ostani! Ostani u redovničkoj zajednici, ostani uvijek u Bogu. Ako želiš biti misionarka u potpunom smislu, tada moraš biti potpuno kontemplativna. Ostani radosna i ne srami se. Ne boj se jer neće biti sve lako, bit će teških vremena. Neće sve biti u ružama. Ali ako ostaneš u Bogu, on će biti tvoj štit. Daj plod! Ne želimo da budeš u samostanu i da se osjećaš neplodna, već da daješ plod za Crkvu, za svoj život i da znaš da se najveći plod prinosi upravo dajući se za druge, za sestre, služeći drugima“, naglasio je nadbiskup Carballo. Na kraju se posebno osvrnuo na važnost obitelji. „Najljepša definicija Boga koja postoji

nije ona koju smo u Katekizmu naučili da je Bog onaj koji je sve stvorio i koji svime upravlja, nego da je Bog obitelj. Bog je Presveto Trojstvo, odnos između Oca, Sina i Duha Svetoga. Nešto najljepše što od Boga možemo naučiti jest da živimo u odnosu s drugima. To nije lako, zajednički život nije lagan, ni u obitelji ni u redovničkoj zajednici, ali je moguće ako se uzdamo u Gospodina”, zaključio je nadbiskup Carballo. Obredno bogatim liturgijskim slavljem sestra Anna postala je Vjećna klanjateljica Presvetomu Oltarskom Sakramentu, primajući od nadbiskupa veo, sveti habit, medaljon s prikazom Presvetoga i brevijar, a od priore samostana časne majke Marriane od Uskrslog Isusa krunu od ruža. Misu su suslavili gvardijan franjevačkoga Samostana *Santa Maria Occorrebole* Gennaro Russo, OFM, duhovnik otac Artur Elberti, SJ, i brojni drugi svećenici i redovnici. U slavlju su uz monahinje iz samostana u Piedimonte sudjelovale i sestre iz drugih samostana njihova reda u čitavoj Italiji (Napulj, Sortino, Cartoceto i Vedana), među kojima su i tri Hrvatice, sestre Agnese (Ljubica), Gabriella (Bernarda) i Noemi (Marina). Sudjelovali su i roditelji te manji dio slavljeničine mnogobrojne obitelji.

Vjećne klanjateljice Presvetomu Oltarskom Sakramentu najbrže su rastuća ženska monaška zajednica u čitavoj Italiji. Obogaćena brojnim mlađim zvanjima u posljednje vrijeme istinski je znak živuće Crkve. Neprestano, cijelodnevno i cijelonoćno klanjanje pred Presvetim istinski je odgovor mlađih na Božji poziv u kojem čitav svoj život predaju i posvećuju molitvi za Crkvu, pritom nikada ne zaboravljajući domovinu i župnu zajednicu iz koje su potekli. (IKA)

Zahvalna liturgija u povodu 70. obljetnice centralizacije bazilijanki

Rim, 2. lipnja 2021.

U Rimu je 2. lipnja proslavljen 70. obljetnica proglašenja dekreta Kongregacije za istočne Crkve kojim su bazilijanke diljem svijeta ujedinjene u zasebni red. Tim povodom u konkatedrali svete Sofije u Rimu slavljena je arhijerejska božanska liturgija kojoj je naznačio pročelnik Kongregacije za istočne Crkve kardinal Leonardo Sandri. Bogoslužje je predvodio biskup Dionizije Lahović, apostolski egzarch za Ukrajince katolike bizantskoga obreda u Italiji.

Uz generalnu poglavaru sestara Reda sv. Bazilija Velikog m. Marcelu Runcan i generalne savjetnice, u liturgiji su sudjelovale sestre bazilijanke koje svoju službu obnašaju u Rimu, sestre katehistice sv. Ane, sestre franjevke, braća sjemeništarc i drugi gosti. Stotine sestara bazilijanki iz drugih zemalja imale su priliku molitveno se pridružiti događaju pomoću izravnoga prijenosa. U homiliji biskup Lahović naglasio je važnost ljubavi u posvećenom životu, ljubavi čiji je izvor Sveti Trojstvo. Nakon božanske liturgije kardinal Sandri obratio se m. Marceli i sestrama bazilijankama potičući ih da obljetnicu iskoriste kao još jednu priliku za povratak izvorima, tj. duhovnosti i karizmi sv. Bazilija Velikoga.

Generalna poglavarica m. Marcela Runçan, OSBM, zahvaljujući svima nazočnim i organizatorima, zaključila je: „Zajedno s Marijom danas na ovoj liturgiji možemo reći: ‘Hvali, dušo moja, Gospodina!’ Ova nam obljetnica daje priliku da se osvrnemo na svoju povijest, da budemo zahvalni za svaki trenutak milosti, da istražimo hrabrost

i predanost svojih prethodnica i odvažno krenemo naprijed, da budemo otvoreni za potrebe našega vremena i za nadahnuće Duha Svetoga.“ Sestre bazilijanke ujedinjene su u zaseban red papinskoga prava 1951. godine pod vrhovnim vodstvom Generalne uprave te se ravnaju prema pravilima koja je odobrila Apostolska Stolica. (IKA)

Salezijanac Sanjin Jurić zaređen za đakona u Torinu

Torino, 12. lipnja 2021.

Član Hrvatske salezijanske provincije sv. Ivana Bosca don Sanjin Jurić po polaganju ruku i posvetnoj molitvi umirovljenoga torinskoga pomoćnoga biskupa Guida Fiandinija zaređen je za đakona 12. lipnja u bazilici Marije Pomoćnice kršćana u Torinu (Italija). Uz don Sanjina Jurića zaređena su još osmorica mlađih salezijanaca iz različitih dijelova svijeta (Italija, Nigerija, Indija, Bjelorusija). Geslo je đakonskoga ređenja bilo: „Služite Gospodinu u veselju“ (Ps 100).

Don Sanjin Jurić rođen je 28. listopada 1994. godine u Zagrebu, a prije odlaska u Međubiskupijsko sjemenište na Šalati u Zagrebu živio je s obitelji u Petrinji. Životni put odveo ga je k salezijancima, među kojima je nastavio svoju formaciju. Nakon novicijata u Genzano di Romi, položio je prve redovničke zavjete 8. rujna 2014. godine. Zatim je uslijedio dvogodišnji studij filozofije u Rimu, dvogodišnja pedagoška praksa u Rijeci i Zagrebu te studij teologije u Torinu. Krajem kolovoza 2020. godine položio je doživotne zavjete. Uoči đakonskoga ređenja uspješno je završio teološko obrazovanje stekavši akademski naslov magistra teologije. (IKA)

Proslavljen Sv. Ante u samostanu hercegovačkih franjevaca u Chicagu

Chicago, 13. lipnja 2021.

Dana 13. lipnja u samostanu hercegovačkih franjevaca u Chicagu svečano je proslavljen svetkovina sv. Ante koji je zaštitnik te središnje kuće Hrvatske franjevačke kustodije u Americi i Kanadi. Uz nazočnost stotina vjernika iz hrvatskih katoličkih zajednica iz Chicaga i Milwaukeea svetu misu predstavio je fra Dragan Bolčić.

U svojoj propovijedi fra Dragan istaknuo je krepost poniznosti te svetčevu spremnost da u svoje krilo primi Isusa pa ga onda donese i u svijet. Pozvao je vjernike da imaju otvorene oči srca i duha kako bi vidjeli na koji se način ta misija može u svijetu ostvariti. Prisutnima se obratio i kustos fra Jozo zahvalivši svima koji iz godine u godinu neumorno pomažu organizaciju ovoga lijepoga duhovnoga susreta naše hrvatske katoličke zajednice na obalama jezera Michigan. Na kraju svete mise fra Dragan blagoslovio je mnoštvo djece koja su se za tu prigodu okupila na svjetoj misi.

Samostan sv. Ante u Chicagu jedan je od rijetkih hrvatskih kutaka u iseljeništvu koji je dom jednoj organiziranoj crkvenoj instituciji – Franjevačkoj kustodiji Svetе obitelji. Fratri, iako u Americi prisutni više od stotinu godina, tek od 1944. godine imaju taj kutak zemlje koji je njihov dom i njihovo duhovno središte. Raduje pak vidjeti tolike vjernike koji u tom fratarskom krilu također pronalaze dom svojoj duši. Dokaz je to da su oni koji su taj narod služili prije nas to činili časno i požrtvovno. Ohrabreni tom sviješću, i mi nastavljamo dalje pod zagovorom našegga zaštitnika sv. Ante Padovanskoga. (IKA)

Fra Zlatko Vlahek doktorirao na Papinskom liturgijskom institutu sv. Anzelma

Rim, 17. lipnja 2021.

Član Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevaca konventualaca fra Zlatko Vlahek 17. lipnja uspješno je obranio doktorsku radnju na Papinskom liturgijskom institutu sv. Anzelma.

Doktorski rad *Linguae vernaculae usurpatio valde utilis (SC 36,2). Per fare una traduzione „fideliter“ dopo „Magnum principium“*, sastavljen od četiriju poglavlja, bavi se problematikom prevodenja liturgijskih tekstova s izvorne latinske *editio typica* na narodne jezike. Doktorand, temeljeći svoje istraživanje na analizi crkvenih dokumenta, doktorskim radom daje znanstveni doprinos prevodenju liturgijskih tekstova. Vodeći se motuproprijem pape Franje *Magnum principium*, istaknuo je važnost poštovanja samoga izvornoga teksta, tj. književnoga roda, zatim jedinstvenost jezika na koji se prevodi i specifičnost suvremenoga čovjeka koji je primatelj poruke. Uzimajući u obzir ta načela (*tres fideliter*), fra Zlatko predložio je u zadnjem poglavlju određene kriterije koji mogu služiti kao niti vodilje biskupskim konferencijama i komisijama zaduženima za prijevode liturgijskih tekstova na narodni jezik. Što vjernije držanje tih kriterija može omogućiti postizanje vjernoga prijevoda koji će ujedno biti prihvatljiv svim vjernicima. Fra Zlatku mentor je bio prof. dr. José Antonio Goñi Beasoain de Pauloren. Uz njega su u ispitnom povjerenstvu bili rektor Papinskog atenea *Sveti Anzelmo* prof. dr. Bernhard A. Eckerstorfer (OSB), predsjednik komisije i dekan Liturgijskoga instituta prof.

dr. Jordi-Agustí Piqué i Collado (OSB), prvi cenzor i novoimenovani podtajnik Kongregacije za bogoštovlje i sakramente mons. Aurelio García Macías te drugi cenzor prof. dr. Damasio Medeiros. Prisutni profesori u raspravi su istaknuli važnost bavljenjenja tematikom prevodenja liturgijskih tekstova jer još uvijek nedostaju sustavni prijevodi liturgijskih knjiga u mnogim zemljama.

Fra Zlatko Vlahek rođen je 29. srpnja 1985. godine u Varaždinu. Odrastao je u Župi svete Marije Magdalene u Ivanču. Nakon završenoga sjemeništa i srednje škole odlazi u Rim gdje je 2010. godine završio filozofsko-teološki studij na Papinskom fakultetu sv. Bonaventure. Licencijat iz franjevačke duhovnosti na istoimenom fakultetu obranio je 2015. godine pod naslovom *I contributi liturgici di p. Girolamo Mileta alla sua famiglia religiosa*, a licencijat iz liturgike na Papinskom institutu sv. Anzelma 2016. godine pod naslovom *Linguae usurpatio valde utilis apud populum existere possit (SC 36,2). Il glagolitico croato alla luce del Concilio Vaticano II*. Nakon toga upisao je doktorski studij na Papinskom liturgijskom institutu sv. Anzelma. Osim boravka u Rimu i u Hrvatskoj, fra Zlatko pastoralno je djelovao u Zambiji, Sjedinjenim Američkim Državama i Čileu. Govori talijanski, engleski, španjolski i njemački, a služi se francuskim i poljskim jezikom. Trenutačno je član Samostana sv. Antuna u Novom Marofu, gdje je ujedno i župni vikar. (IKA)

Dan škole u Centru Otac Vjeko

Kivumu/Ruanda, 19. lipnja 2021.

Dan škole Centra *Otac Vjeko*, unatoč pandemiji, proslavljen je 19. lipnja 2021. godine

bogatim programom koji su većinom osmisli i izveli sami učenici i učenice te škole. Poseban je to dan u Kivumu u Ruandi, a pogotovo u školi koja nosi ime pokojnoga fra Vjekе Ćurićа, jer se tada održava velika svečanost na kojoj se okupe svi – Uprava škole, fratri, učitelji, učenici, roditelji te drugi posjetitelji. Ove je godine broj posjetitelja bio smanjen zbog epidemioloških mjera, no ipak je bilo svečano i razigrano.

Proslava je počela ujutro svetom misom, a tijekom slavlja bilo je krštenje, sveta pričest i krizma uz pjesmu zborova osnovnoškolaca i srednjoškolaca. Potom su se učenici i njihovi roditelji uputili do zgrade srednje škole u kojoj se odvijao središnji dio programa. Posjetitelji su obišli učionice i radionice gdje su mogli razgledati sve što su učenici napravili u vrijeme svoga praktičnoga rada. U Centru se velika pozornost posvećuje upravo praksi učenika kako bi nakon završenoga školovanja bili već majstori svojih zanata. U školi se nudi nekoliko smjerova u kojima se školuju budući dizajneri, krojači, stolari, zidari, vodoinstalateri, zavarivači, električari, informatičari. Posjetitelji su bili oduševljeni radovima učenika. Primjerice stolari su izradili zanimljive komade namještaja, a dizajneri i krojači odjeću i torbice različitih stilova. Za sve je pripremljen i svečani objed, a za tu prigodu kupljena je i pripremljena krava, što je za mnoge bio najveći doživljaj. Naime mnoge obitelji u ruralnim dijelovima Ruande i dalje si ne mogu pruštiti topli obrok svaki dan, a meso im je na jelovniku, ako je sreće, jednom godišnje, i to na Božić ili Uskrs.

Fra Ivica Perić, ravnatelj toga Centra piše: „Naši su učenici u zabavnom programu doista pokazali sve svoje talente, bilo je

tu pjesme, plesa, akrobatskih točki, čitanja poezije, kratkih dramskih predstava te modna revija. Svi su uživali, a na kraju smo učenicima dopustili i da bude ples. Želim zahvaliti svim našim donatorima koji pomažu rad Centra *Otac Vjeko*. Zahvaljujući svima vama, ova mladost dobila je priliku za jedan normalniji život, dobili su priliku za besplatno školovanje, svaki dan kod nas dobiju topli obrok i sve ono što im je potrebno – od školskoga pribora do školskih uniformi. Do sada smo odškolovali više od 2500 mlađih ljudi, a trenutačno u okviru Centra u kojem imamo vrtić, osnovnu i dvije srednje škole školujemo nešto više od 700 djece i mlađih. Ako se dosad niste uključili u pomoć našim učenicima, a to želite, možete nam pomoći jednokratnim donacijama – svaka marka ili kuna nama je vrlo važna. Također našim učenicima možete pomoći kroz projekt *Prijatelj Centra Otac Vjeko*, gdje s 200 KM ili 100 eura godišnje pomažete njihovo školovanje, a zauzvrat vam tri puta godišnje šaljemo pisma u kojima vas obavještavam o svim novostima u našoj misiji i školi, dok vam se učenici javljaju kako biste upoznali njihove životne priče i gdje vam pišu o tome kako im je u školi“, rekao je fra Ivica. Više informacija o projektu *Prijatelj Centra Otac Vjeko* može se dobiti na e-adresi srce.za.afrika@gmail.com. (bosnasrebrena.ba)

Hrvatski isusovac zaređen za đakona u Varšavi

Varšava, 19. lipnja 2021.

U svetištu sv. Andrije Bobole u Varšavi 19. lipnja, zajedno s još trojicom isusovačke subraće iz Poljske i Rusije, za đakona je zaređen Marko Petričević, član Hrvatske pokra-

jine Družbe Isusove. Zareditelj je bio varšavski pomoćni biskup Rafał Markowski.

Marko Petričević rođen je u Zagrebu 1988. godine u Župi Bezgrešnog Srca Marijina na Jordanovcu. Stupio je u Družbu Isusovu 2013. godine u Splitu, nakon što je na Sveučilištu u Zagrebu završio kroatologiju i povijest. Filozofiju je studirao na Filozofsko-teološkom institutu Družbe Isusove u Zagrebu. Pastoralni praktikum obavljao je na Isusovačkoj klasičnoj gimnaziji u Osijeku. Teologiju je diplomirao na Papinskom teološkom fakultetu *Bobolanum* u Varšavi. (IKA)

Salezijanac Josip Tafra u Rimu zaređen za đakona

Rim, 19. lipnja 2021.

Umirovljeni prefekt Kongregacije za kauze svetih kardinal Angelo Amato, SDB, na svečanoj misi u bazilici sv. Ivana Bosca u Rimu 19. rujna zaređio je za đakona Josipa Tafra iz Hrvatske, zajedno s osmoricom drugih mladih salezijanaca iz Angole, Brazila, Istočnoga Timora, Koreje, Poljske, Šri Lanke i Zambije.

Josip Tafra rođen je u Splitu 1994. godine. Kršten je i krizman u Župi Pomoćnice Kršćana na Kmanu. Tu je u župi i u oratoriju već odmalena upoznao salezijance i don Bosca. Oduševio ga je pristup koji su salezijanci imali prema djeci i mladima. Kao dječak je bio ministrant i animator u oratoriju. Nakon završene osnovne škole u Splitu odlučuje postati salezijanac te ulazi u salezijansku Zajednicu za odgoj zvanja u Zagrebu (Podsused). Ujedno redovito poхађа i 2013. godine uspješno završava Nadbiskupsku klasičnu gimnaziju u Zagrebu. U

želji da svoj život potpuno posveti Bogu u Salezijanskoj družbi, nakon mature stupa u salezijanski novicijat u Genzanu kraj Rima, gdje 8. rujna 2014. godine polaže prve redovničke zavjete. Dvogodišnji studij filozofije pohađa na Filozofskom fakultetu Salezijanskoga papinskog sveučilišta u Rimu. Pedagošku praksu obavlja u salezijanskim zajednicama u Zagrebu i Rijeci. Nakon toga nastavlja studij teologije na Teološkom fakultetu Salezijanskoga papinskog sveučilišta boraveći u Salezijanskoj bogoslovskoj zajednici *Blaženi Zefirino Namuncurá* u Rimu. U toj višenacionalnoj zajednici živi zajedno s 40 mladih salezijanaca iz više od 20 zemalja. Doživotne zavjete u Salezijanskoj družbi polaže 29. kolovoza 2020. godine u Zagrebu, a u lipnju 2021. godine uspješno završava teološki studij u Rimu. (IKA)

Fra Željko Klarić u Rimu stekao stupanj licencijata

Rim, 23. lipnja 2021.

Član Hrvatske provincije sv. Jeronima fraňjevaca konventualaca fra Željko Klarić stekao je 23. lipnja naslov licence na Institutu za brak i obitelj Lateranskoga sveučilišta u Rimu.

Nakon dvije godine studija teologije braka i obitelji fra Željko Klarić uspješno je položio završni ispit koji je obuhvaćao u prvom dijelu predavanje na određenu temu, a potom obranu licencijatskoga rada. Predavanje, tzv. *Lectio coram*, fra Željko održao je o temi *Teologija braka Drugoga vatikanskog sabora*. Iako je riječ o vrlo širokoj temi, prisutni profesori istaknuli su da ju je student kvalitetno prezentirao. Potom je uslijedila obrana licencijatskoga rada naslovljenoga

Fede, speranza e carità nella salvezza del sacramento del matrimonio – nelle prospettive delle tre encicliche Lumen fidei, Spe salvi e Deus caritas est, izrađenoga pod mentorstvom sestre prof. dr. Alexandre Diriart. Fra Željko u raspravi je osobit naglasak stavio na važnost krepsti nade za obitelj, što su prisutni profesori zdušno podržali i naglasili da to odražava duh enciklike pape Franje *Amoris Letitiae*. U raspravi je bilo govora i o drugim dvjema krepstima opisanima u radu, vjeri i ljubavi, neminovnima za duboko iskustvo sakramenta braka. Osim mentorice, članovi Ispitne komisije bili su prodekan i ujedno predsjednik Komisije prof. dr. Gilfredo Marengo te docent na Institutu prof. dr. Pier Davide Guenzi. Po završetku izlaganja profesori su, nakon kratkih konzultacija, pohvalili fra Željka udijelivši mu ukupnu ocjenu rada, izlaganja i studija *Summa cum Laude*. Predsjednik Komisije ujedno je potaknuo kandidata na daljnje znanstveno bavljenje tematikom braka i obitelji te je izrazio želju za mogućim nastavkom studija. (IKA)

Spomendan sluge Božjega o. Gerarda Tome Stantića proslavljen u Somboru

Sombor, 24. lipnja 2021.

Na dan kada se vjernici u Bačkoj spominju 65. obljetnice preminuća karmelićanina s. B. Gerarda Tome Stantića, 24. lipnja, svečano misno slavlje u karmelićanskoj crkvi sv. Stjepana u Somboru predvodio je provincial Hrvatske karmelske provincije sv. Josipa o. Dario Tokić. Dan prije, 23. lipnja, misno slavlje na mađarskom jeziku predvodio je subotički biskup mons. Slavko Večerin.

Svetoj misi na Gerardovo prethodio je program u karmelićanskoj crkvi sv. Stjepana, ugarskoga kralja, koji su vodile vjeroučiteljice Subotičke biskupije s. Kristina Ralbovsky i Zorica Svirčev. Tijekom programa proglašeni su pobjednici među vjeroučenicima koji su sudjelovali u likovnom natjecaju u prigodi ovogodišnjega Gerardova, na temu *Škapular*. „Bog je milostiv kada nas po svim ljudima poziva da mu budemo bližnji, da budemo dio njegove nebeske obitelji i njegove slave“, istaknuo je u svojoj homiliji o. Dario Tokić. „Da bismo to postigli trebamo mnogo oslonaca. Često se za ono što mislimo da su oslonci pokazuju da ne može izdržati naš teret. U koga se pouzdati? Kaže o. Gerard da je najbolje pouzdati se u onoga na koga je Bog svoje blago, svoga Sina oslonio, a to je sv. Josip, kome je on povjedio brigu za Isusa“, rekao je propovjednik. Citirajući misli o. Gerarda o svetome Josipu i uvodeći time vjernike u upoznavanje bogatstva josipovske pobožnosti o. Gerarda, Tokić je izrekao Gerardove zapise: „Današnji svit silom traži izgubljeno blaženstvo, ali samo ga onaj nalazi tko Isusa i sv. Josipa slidi.“ „Silom tražimo blaženstvo u životu. Mislimo kako će ono doći ako se ostvari ono što smo mi zamislili, no nametanjem svoje volje ne može se doći do blaženstva i sreće. Postoje i nemili načini traženja blaženstva – ljudi koji bježe od stvarnosti pa traže utjehu u alkoholu i drogi. Valja ‘Primiti Isusa u svoj život i čuvati ga, kao što ga je sv. Josip primio i čuva’“. Nije mu to u mnogo situacija bilo lako, ali nije se pokajao“, rekao je Tokić. (IKA)

foto: smn.hr

*mons. dr. Marin Barišić, predsjednik Vijeća
HBK za sjemeništa i duhovna zvanja*

Poruka

**u povodu LVIII. Svjetskoga dana molitve
za zvanja (Nedjelja Dobroga Pastira)**
Split, 25. travnja 2021. godine

Draga braćo i sestre!

1. Već od samoga početka svoga djelovanja Isus je naviještao radosnu vijest svima, a neke je osobno pozivao „da ga slijede, da budu s njime i da ih šalje propovijedati“ (Mk 3,14). Pozivao ih je da budu njegovi suradnici u Božjem naumu spasenja. Nije ih ostavio same, obećao im je svoju prisutnost sve do svršetka svijeta.

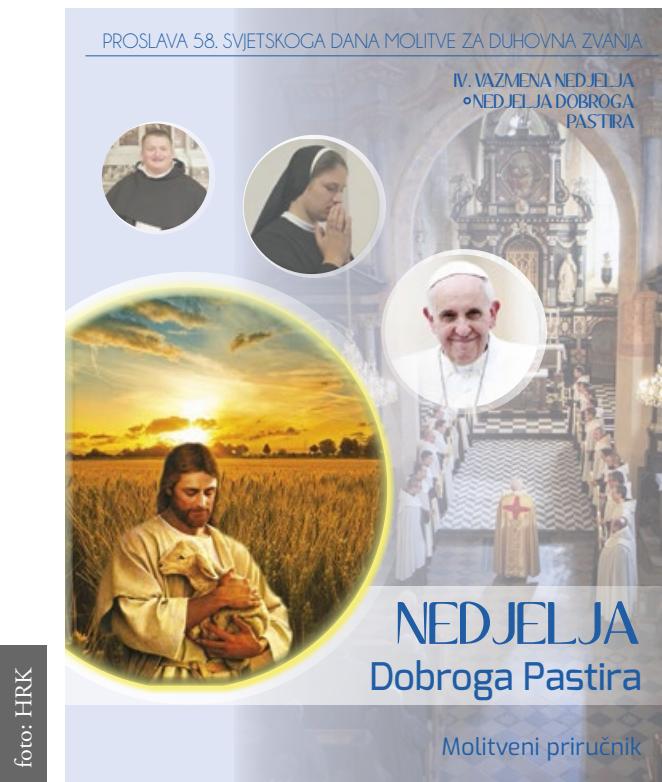
2. Na taj kontinuitet, kroz vjekove i sredine, podsjeća nas i ovogodišnja poruka pape Franje koju je uputio u povodu 58. godišnjice Svjetskoga dana molitve za duhovna zvanja. Polazeći od Godine svetoga Josipa, Papa ga vidi kao primjer i uzor u kojem se mogu prepoznati svi oni koje Gospodin danas poziva. Prepoznati se u njegovoj skromnosti, običnosti, autentičnosti, odgovor-

nosti, snovima i govoru djelima života. Sveti Josip imao je ulogu s posebnim pozivom i poslanjem, ali je isto tako „toliko blizak našem vlastitom ljudskom iskustvu“.

3. Božji poziv usmjeren je tamo gdje se čovjek najbolje vidi: u srce! U svetom Josipu Papa ističe srce oca, sposobnoga davati i rađati život. A to je smisao svih poziva i poslanja, ne samo roditelja, oca i majke, nego i svih onih koje Gospodin poziva da budu s njime i da ih pošalje kao svoje glasnike, bilo u svećeničkom, redovničkom (muškom i ženskom) poslanju bilo laike posvećenoga života.

4. Braćo i sestre, draga mladost! Nije dovoljno vjerovati i pretpostaviti da Bog zove, da ima mobilni telefon, ali za druge. I tvoje je ime u njegovu imeniku! Možda te zove, a ti ne primaš poziv?! Možda ti je još nepoznat njegov broj, ali ne boj se provjeriti i prihvativati ga!

5. U Godini svetoga Josipa, koji je svoje snove zamijenio za one koje mu je Gospodin namijenio, neka te on, „čuvan Dobroga Pastira“, ohrabri i pomogne ti da i ti svoje snove uskladiš s onima koje Gospodin ima za tebe.

Molitveni priručnik uz Nedjelju Dobroga Pastira Zagreb, 25. travnja 2021.

Hrvatska redovnička konferencija objavila je u elektroničkom obliku *Molitveni priručnik uz četvrtu vazmenu nedjelu, Nedjelju Dobrog Pastira*. Ta je nedjelja ujedno i 58. Svjetski dan molitve za duhovna zvanja.

Molitveni priručnik pripremilo je Povjerenstvo za promicanje duhovnih zvanja koje djeluje pri Hrvatskoj redovničkoj konferenciji pod vodstvom fra Tomislava Faletara, OFM. Uz Poruku svetoga oca Franje i Poruku mons. Marina Barišića (voditelja Vijeća HBK za

sjemeništa i duhovna zvanja), *Molitveni priručnik* sadrži molitve vjernika i razmatranja uz evanđeoske ulomke za svaki dan (od ponedjeljka 19. travnja do Nedjelje Dobrog Pastira 25. travnja), uvode u slavna otajstva krunice i dva prijedloga tekstova za euharistijsko klanjanje. Molitve vjernika i razmatranja pisali su članovi svih oblika posvećenoga života u Hrvatskoj (ženska i muška apostolska zajednica, ženska klauzurna i muška monaška zajednica, svjetovni institut, redovnička braća laici).

Ovogodišnji *Molitveni priručnik*, kao i prethodne godine, dostupan je samo u elektroničkom obliku na: <http://www.redovnistvo.hr/katalog-izdanja/publikacije/nedjelja-dobroga-pastira-2021>. (HRK)

foto: HRK

Molitva u Dubrovačkoj biskupiji za nova duhovna zvanja (Dubrovnik, 25. travnja 2021.)

U tjednu uoči Nedjelje Dobrog Pastira, od ponedjeljka 19. travnja do nedjelje 25. travnja, u ženskim i muškim redovničkim zajednicama na području Dubrovačke biskupije molilo se za nova duhovna zvanja.

Zbog epidemiološke situacije, kao i zbog toga što je veći broj redovnica i redovnika starije životne dobi, čime

se nalazi u rizičnoj skupini, zajednički molitveni susret nije održan, nego je odlučeno da se u svakom samostanu ili redovničkoj kući ili ondje gdje žive redovnici moli na zajedničku nakanu, a sve je završilo žarkom molitvom na Nedjelju Dobrog Pastira. Takav molitveni tijedan za duhovna zvanja potaknulo je Vijeće za posvećeni život Dubrovačke biskupije, a u Godini sv. Josipa molilo se i toga svetca za zagovor i pomoć, i za one koji će odgovoriti na Božji poziv i za one koji su već odgovorili i godinama djeluju na posvećenju Crkve Kristove. (IKA)

49. Vijećanje redovničkih odgojitelja (Lužnica, 9. – 10. travnja 2021.)

U organizaciji Povjerenstva za početnu redovničku formaciju 9. i 10. travnja 2021. godine u Duhovno-obrazovnom centru *Marijin dvor* u Lužnici održano je 49. Vijećanje redovničkih odgojitelja i odgojiteljica.

Okvirna tema ovogodišnjega susreta bila je *Odnos autoriteta i poslušnosti*. Program je bio donekle skraćen zbog epidemioloških mjera, ali bogat preda-

vanjima i iznesenim sadržajem. Vijećanje je otvorila s. Danijela Anić, ASC, voditeljica Povjerenstva, koja je nakon pozdrava prisutnim odgojiteljima predstavila program i predavače.

U temu je uvela prof. Sanda Smoljo sa svojim zapaženim predavanjem *Dar praćenja u formaciji. Vođenje kolokvija*. U njima je predstavila dragocjene spoznaje i iskustva u odnosu na potrebu poznавања psihičke i duhovne strane osobnosti koje su važan čimbenik u formativnom hodu svake osobe.

Pater Ilija Grgić, CPPS, temi je pristupio kroz tekst iz evanđelja Lk 18,35–19. Kroz likove Zakeja i slijepca od rođenja još smo jednom imali priliku upoznati kako je meditirana riječ Božja izvor nadahnuća za traženje odgovora na pitanja s kojima se suočava posvećeni život i redovničke zajednice. U poslijepodnevnom dijelu programa naše sestre domaćini (Sestre milosrdnice sv. Vinka Paulskoga) obogatile su sudionike i s vrijednim kulturnim sadržajem. No jednakso se tako u tom svjedočanstvu zrcalila i poslušnost Duhu zajednice koja je kroz

različite povjesne okolnosti osluškivala potrebe vremena i mogućnosti služenja Crkvi i svijetu.

Radni dio nastavljen je predavanjem s. Gordane Igrec, FDC. Ona je temi pristupila usredotočujući se na crkvene dokumente. Među ostalim, na vrlo jasan i koncizan način predstavila je pozitivne i negativne modele autoriteta u zajednici. U večernjim satima prisutni odgojitelji imali su priliku susresti se s temom poslušnosti idealima kroz filmsku umjetnost, gledajući film *Skri-veni život* Terrencea Malicka.

Drugoga dana Vijećanja svoja predavanja prezentirali su s. Ksenija Leko, OSU, i fr. Slavko Slišković, OP. S obzirom na njuhovu službu provincijalnih voditelja zajednice, temu su mogli proširiti također i kroz to iskustvo. Tijekom radnoga dijela Vijećanja bilo je mogućnosti za osvrte, diskusije, izmjene iskustava, promišljanja, što su sudionici iskoristili i time upotpunili susrete. Uz taj radni dio, sudionici su bili obogaćeni duhovnim sadržajima i zajedništvom u molitvenim trenutcima svete mise, molitve Božanskoga časoslova i euharistijskoga klanjanja. Ondje su imali mogućnosti okupiti se oko uskrsloga Gospodina i Učitelja, zahvaljujući za dar poziva, moleći za vjerodostojnost evanđeoskoga svjedočenja onih koje je pozvao i otvorenost srca onih koje poziva da Ga slijede.

Ohrabreni i ojačani tim susretom, molimo Gospodina da nastavi svoje djelo u odgojiteljima i po odgojiteljima, da posveti redovničke zajednice obilnim djelovanjem svoga Svetoga Duha. (s. Marina Kosina)

Sjednica Povjerenstva HRK za trajnu formaciju redovnica i redovnika

(Zagreb, 22. travnja 2021.)

U prostorijama Hrvatske redovničke konferencije 22. travnja 2021. godine održana je sjednica Povjerenstva za trajnu formaciju redovnika i redovnica.

Okupljeni članovi Povjerenstva: fra Milan Krišto, OFM (voditelj Povjerenstva), fra Marko Mrše, OFM, i s. Dobroslava Mlakić, SCJ, nakon uvodne molitve koju je predvodio fra Milan Krišto, OFM, osvrnuli su se na doga-

đanja u organizaciji Povjerenstva održana u razdoblju nakon posljednje Sjednice Povjerenstva.

Nakon osvrta na prethodne događaje i njihova vrednovanja uslijedila je rasprava o organizaciji Redovničkih dana u 2021. godini.

Okvirna tema Redovničkih dana jest *Dar vjernosti. Radost ustajnosti*, u povodu istoimenoga nedavno objavljenoga dokumenta Kongregacije za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života.

U tijeku je komunikacija s potencijalnim predavačima na Redovničkim danima. (HRK)

foto: Angelina Mandić

**Pohod Povjerenstva HRK
za medicinske sestre redovnice
Domu *Lobor-grad*
(Lobor, 27. travnja 2021.)**

Dana 27. travnja Povjerenstvo HRK za medicinske sestre redovnice, pod vodstvom s. Dragane Petrović, voditeljice Povjerenstva, pohodilo je Dom za psihički oboljele odrasle osobe *Lobor-grad*. Pohod korisnicima Doma dio je dugogodišnje suradnje Hrvatske redovničke konferencije s Domom.

Prethodnih je godina u okviru pohoda upriličeno i euharistijsko slavlje te druženje s korisnicima, no ove godi-

ne to nije bilo moguće zbog epidemiološke situacije.

Članice Povjerenstva pripremile su za svakoga korisnika (240) po jedan skroman dar. Uprava Doma izrazila je radosnu dobrodošlicu Povjerenstvu, ugostivši ih u blagovaonici Doma i kratko ih upoznavši s djelatnostima Doma.

Pri povratku iz Lobora članice Povjerenstva navratile su u svetište Blažene Djevice Marije u Mariji Bistrici. Zagovoru Majke Božje Bistričke preporučile su sve korisnike i djelatnike Doma moleći da i jednima i drugima Gospodin bude snaga i utjeha.
(HRK)

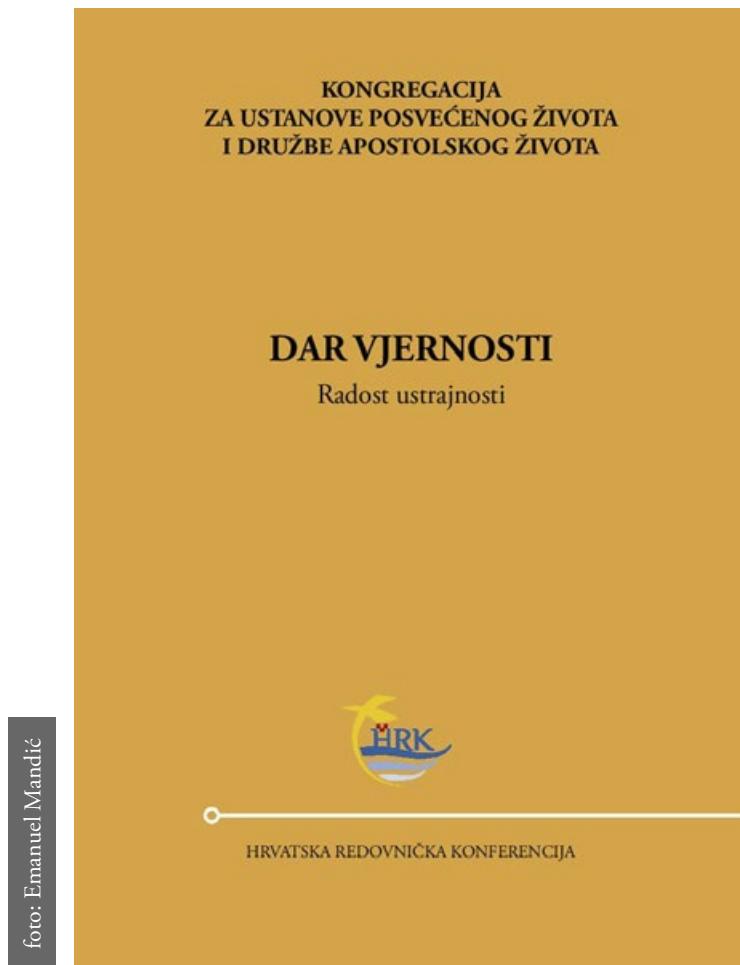

foto: Emanuel Mandić

Dar vjernosti – radost ustrajnosti (Zagreb, 27. travnja 2021.)

Iz tiska je izšao prijevod dokumenta Kongregacije za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života *Dar vjernosti – radost ustrajnosti*. Dokument se sastoji od triju dijelova.

U prvom dijelu Kongregacija za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života donosi pro-

mišljanja o fenomenu napuštanja redovničkih zajednica u kontekstu suvremenoga društva. U drugom se dijelu razmatra o procesu duhovnoga praćenja i razlučivanja. Treći je dio usredotočen na kanonske odredbe glede odvajanja člana od ustanove posvećenoga života i družbe apostolskoga života. U zaključnom dijelu dokumenta Kongregacija stavlja pred oči svih posvećenih osoba lik Blažene Djevice Marije, lik vjerne i ustrajne žene i preporuča ih njezinu zagovoru. (HRK)

Izlet polaznica Škole za novakinje (Ludbreg – Varaždin, 19. svibnja 2021.)

U organizaciji Hrvatske redovničke konferencije, u okviru Škole za novakinje, pripravnice pet redovničkih družbi sa svojim su odgojiteljicama 19. svibnja 2021. godine hodočastile u svetište Predragocjene Krvi Kristove u Ludbregu te su bile u posjetu uršulinskom samostanu pri crkvi Isusova rođenja u Varaždinu.

Sestre i pripravnice družbi Klanjateljica Krvi Kristove, Kćeri Božje Ljubavi, Sestara Presvetog Srca, Kćeri Božjega Milosrđa te karmeličanki BSI okupile su se ispred zagrebačke katedrale i nakon kratkoga upoznavanja krenule su prema svom prvom odredištu – Ludbregu. Kada su stigle u svetište, ljubazno ih je dočekao župnik i upravitelj svetišta, mons. Josip Đurkan. Jezgrovito je iznio povijest svetišta, posebno naglasivši događaj čuda Svetе Krvi (1411. god.). Za vrijeme bogoslužja svećenika koji je sumnjao u istinitost riječi Pretvorbe: „Ovo je tijelo moje“ i „Ovo je moja krv....“, u kaležu je, nakon lomljenja hostije na tri dijela, potekla prava krv. Zaprepašten i silno preplašen, svećenik je brzo završio svetu misu, a tekućinu iz kaleža pospremio u staklenu posudicu, sakrio i o događaju šutio do kraja života. Tek na samrti javno je priznao što se dogodilo i ampulu s tekućinom predao na čuvanje svojoj subraći svećenicima u župnoj crkvi Sv. Trojstva. Glas o tome događaju brzo se pronio cijelim krajem. Dogodila su se i brojna čudesna ozdravljenja po zago-

voru Presvete Krvi, a Ludbreg je postao odredište mnogih hodočasnika, i onda i danas.

Nakon monsinjorova nagovora sestre su imale molitvu pred Gospodinom prisutnim u tabernakulu vapijući ne samo za sebe i vjernost u svome pozivu nego i za potrebe cijele Crkve i svijeta.

Poslije molitve zahvale u župnoj crkvi put je dalje vodio u Varaždin. U uršulinskem samostanu velikodušno ih je dočekala s. Klaudija Đuran upoznavši ih pobliže s poviješću i karizmom svoje družbe. Na licima hodočasnica nije nedostajalo oduševljenja dok je sestra srdačno pripovijedala o raznim zgodama iz svoga dugogodišnjega redovničkoga života dajući tako živi primjer duboke radosti i ispunjenosti u životu predanom službi bližnjima na veću Božju slavu. Na kraju su se sve zajedno pomolile ispred sarkofaga službenice Božje Majke Klaudije Boellein, varaždinske uršulinke.

Na povratku do Zagreba, zahvalne Bogu za sve primljene milosti, sestre su se ujedinile u molitvi Božanskoga časoslova i svete krunice te radosna i ispunjena srca završile svoje putovanje. (Andrea Bakavić)

foto: s. Marina Kosina, CDCJ

foto: IKA

Videokonferencija o pastoralu zvanja (Zagreb, 25. svibnja 2021.)

U organizaciji UCESM-a (*The Union of the European Conferences of Major Superiors*) 25. svibnja održana je videokonferencija posvećena iskustvu pastoralu duhovnih zvanja u redovničkim zajednicama u Europi.

Na skupu – pomoću videoveze – sudjelovalo je trideset sudionika iz 19 zemalja (Austrija, Albanija, Belgija, Česka, Engleska, Francuska, Mađarska, Irska, Italija, Latvia, Litvanijska, Nizozemska, Poljska, Rumunjska, Slovenija, Slovačka, Španjolska, Švicarska, Hrvatska). Uime Hrvatske redovničke konferencije sudionik susreta bio je fra Juro Šimić, provinčijal Hrvatske kapucinske provincije i član Povjerenstva za promicanje duhovnog poziva pri HRK-u. Susret je moderirala sestra Kerstin-Marie Berretz.

U uvodu fr. Zsolt Labancz, predsjednik UCESM-a, ukratko je predstavio povijest

i poslanje UCESM-a ističući da je njegova uloga povezivanje europskih redovničkih konferenciјa, kao i izmjena iskustava i planova u zajedničkom radu na polju promocije duhovnih zvanja. Nakon toga sudionici skupa razmišljali su o značenju riječi *zvanje poziv*, odnosno što se sve razumijeva pod tim pojmom. Nakon toga uslijedila je izmjena razmišljanja po jezičnim skupinama: francuski, talijanski, engleski.

U nastavku susreta razvila se plodna diskusija o tome što pojedina redovnička konferencija čini na planu pastoralu zvanja. Mnogi su djelovanje svoje konferencije predstavili pomoću slikovne prezentacije. Premda je susret trajao dva sata (17 – 19 sati), sudionici su izrazili svoje zadovoljstvo što je do njega došlo i što su mogli čuti različita iskustva na polju mogućega rada za duhovna zvanja i pastoral mladih. Susret je završio prijedlogom da se s takvim susretima nastavi i ubuduće, ali po mogućnosti da ipak bude uživo. (fra Juro Šimić, OFMCap)

foto: Marija Belošević

Završetak ljetnoga semestra i podjela diploma u Školi za novakinje (Zagreb, 27. svibnja 2021.)

U organizaciji Povjerenstva za početnu formaciju redovnika i redovnica Hrvatske redovničke konferencije tijekom protekle godine nastavljena je Škola za novakinje. Ove godine u prostorijama HRK u dvama semestrima Školu je pohađalo devet novakinja, dvije postulantice i dvije kandidatice iz šest redovničkih zajednica (Sestre Presvetog Srca Isusova, Karmelićanke Božanskog Srca Isusova, Milosrdnice sv. Vinka Paulskoga, Klanjateljice Krvi Kristove, Kćeri Božje ljubavi i Kćeri Milosrđa Trećeg samostanskog reda sv. Franje).

Kako je riječ o dvogodišnjem programu formacije, polaznicama kojima je ovo bila druga godina diplome je na kraju ljetnoga semestra, 27. svibnja, uručio predsjednik Hrvatske redovničke kon-

ferencije prof. dr. sc. Slavko Slišković, OP. Obraćajući se redovničkim pripravnicama, fr. Slišković naglasio je kako je jedan od ciljeva HRK zajednički program u formaciji. Osvrćući se posebno na novicijsku školu, fr. Slišković naglasio je kako ona daje priliku redovničkim pripravnicama da se međusobno upoznaju jer „iako pripadamo različitim zajednicama, svima nam je zajednički cilj: naslijedovanje Isusa Krista, po uzoru na naše utemeljitelje na različite načine“. Upozorio je kako s podjelom diploma formacija nije završena, već je Škola svojevrsni poticaj za daljnje učenje i usavršavanje.

„Neka vam ova škola koju danas završavate bude poticaj da tijekom cijelog života učite, istražujete, da cijeli svoj život budete one koje Gospodina želite bolje upoznavati jer što ga bolje upoznamo, lakše ćemo ga i bolje naslijedovati“, rekao je fr. Slišković. Također je mladim redovnicama posvijestio kako su one svojevrsni znak u svijetu.

Naime ljudi često redovnice primjećuju u javnosti upravo zbog njihove odjeće. „Ljudi često traže i očekuju da znate obrazložiti nadu koja je u vama. Neki će vam možda prilaziti i podbadati vas, no zasigurno će biti i onih koji će vas pitati što vas je privuklo, zašto ste vi redovnice. I ako ne znamo objasniti, onda je to tužno. Stoga ne učimo da položimo ispit, već da znamo obrazložiti ono što je u nama. Nastojte da ono što ste ovdje naučile ne samo upamtite već da vam to bude poticaj za cjeloživotno učenje, i kroz programe kojima će vam HRK nastojati pružiti daljnju mogućnost rasta i napretka u znanju i mudrosti“, rekao je fr. Slišković polaznicama koje su završile taj oblik formacije. Također je zahvalio predavačima, ali i sestrama odgojiteljicama u pojedinim zajednicama koje prate mlade redovnice na početku njihova redovničkoga puta.

Diplome su dobile: Marina Petričević, postulantica Kćeri Božje Ljubavi, s. Leonarda Mijić, Kćeri Milosrđa Trećeg samostanskog reda sv. Franje, s. Mihaela Martinović, Sestre Presvetog Srca Isusova, s. Marija Pauila Mrakovčić i s. Klara Agneza Zovkić, Karmeličanke Božanskog Srca Isusova, s. Ines Marija Meštrović, Sestre milosrdnice – Zagrebačka provincija, i s. Marija Cecilija Bašić, Sestre milosrdnice – Splitska provincija.

Riječ zahvale uime redovničkih pripravnica, postulantica i novakinja koje su pohodale Školu uputila je s. Klara Agneza Zovkić. U osvrtu na samu Školu istaknula je: „Sami početci redovničkoga života zahtijevaju stjecanje znanja iz različitih teoloških i duhovnih područja. Ta korelacija kolegija potrebna nam je kako bi odgojni planovi i studijski sati naših zajednica iz kojih dolazimo dobili svoju kvalitetu i puninu.“ Napomenula je i

kako su se predavači trudili prilagoditi svoja poticajna predavanja činjenici da pred sobom imaju redovničke pripravnice.

„Novicijska škola nije samo učenje, već i druženje, svjedočenje, razmjena iskustava, stvaranje prijateljstva, međusobno podupiranje u duhovnom rastu, u hodu za Kristom“, rekla je s. Klara Agneza te je istaknula kako je ova formacija bila obilježena pandemijom i potresom. Ali i to iskustvo doprinijelo je rastu osjećaja zajedništva i brižnosti „jer smo svi udovi jednoga Kristova tijela. Žalost i nada, radost i tjeskoba svake zajednice nalazile su odjek u srcima svih nas. Susreti i predavanja također su nam bili poticaj da se još više upoznamo, surađujemo, obogaćujemo u različitosti karizmi, ali sa zajedničkom željom da od niti naših života ispletemo čvrsto uže koje će pomoći Kristovoj lađi u ovim vremenima bura i oluja Crkva i cijelog svijeta“. Na kraju se obratila i polaznicama riječima: „Nama pak neka Gospodin udjeli milost da ono što smo primile i spoznale primijenimo u život te budemo uzorna slika redovništva na slavu Božju i spasenje duša.“

U zimskom semestru (7. listopada do 17. prosinca 2020. godine) polaznice su slušale kolegije koji su prema *Radio Studiorum* Škole za novakinje: Petoknjižje (izv. prof. dr. sc. Božidar Mrakovčić), Sakramenti (dr. sc. Mijo Nikić), Povijest Crkve (mr. sc. Ivica Musa) i Teologija posvećenog života (dr. sc. s. Krista Mijatović). Ljetni semestar započeo je 2. ožujka, a završio 27. svibnja. Tijekom toga semestra održana su predavanja iz kolegija *Mariologija* (doc. dr. sc. Marija Pehar, SSFCR), *Psihologija komunikacije* (dr. sc. Mijo Nikić, SJ), *Povijest Crkve II* (mr. sc. Ivica Musa, SJ) i *Katehetika* (doc. dr. sc. Dennis Barić). (Marija Belošević)

foto: o. Jure Žćević, OCD

Završen četvrti nastavni ciklus studija Teologije posvećenog života (Zagreb, 29. svibnja 2021.)

Nastavnim vikendom 28. i 29. svibnja 2021. završen je četvrti nastavni ciklus studija Teologije posvećenog života (TPŽ). Studij, čiji je inicijator i podupiratelj Hrvatska redovnička konferencija, a osnivač i organizator Hrvatska karmelska provincija sv. o. Josipa, oblik je cjeloživotnoga obrazovanja namijenjen osobnoj izgradnji, posvećivanju i duhovnom usavršavanju polaznika. Kontinuirano se odvija već osmu godinu.

Svaki nastavni ciklus sastoji se od ukupno 14 nastavnih vikenda koji se izvode tijekom dviju nastavnih godina, u svakoj godini po sedam vikenda. Tri su ciklusa održana u Zagrebu (prvi, drugi i četvrti) a jedan u Splitu (treći). Studij polaznicima nudi 24 tematska predmeta opsegom od šest do deset nastavnih sati, koje predaju ukupno 22 nastavnika. Od osnutka studija do danas iskazivano je veliko zanimanje za

upise na studij. U prvom ciklusu (2013. – 2015.) bilo je upisano 48, u drugom (2015. – 2017.) 39, u trećem (2017. – 2019.) 67 i u četvrtom (2019. – 2021.) 43 polaznika (33 polaznika cjelovitoga i 10 polaznika djelomičnoga nastavnoga programa). Sveukupno je dakle, tijekom svih četiriju ciklusa, na studij upisano 197 polaznika.

Premda su upravo završeni četvrti nastavni ciklus djelomično uvjetovale i pandemijske okolnosti, ipak je cjelovito zaokružen sav predviđeni nastavni program. Od ukupno sedam nastavnih vikenda u prvoj nastavnoj godini 2019. – 2020., uživo, u prostorima Duhovnoga centra sv. Ivana od Križa, u Remetama, prije izbjijanja pandemije održana su četiri vikenda, dva su održana načinom nastave na daljinu (elektroničkom i *online* komunikacijom), a jedan je nastavni vikend iz te prve godine premješten i održan uživo tijekom druge nastavne godine, kada je to bilo moguće uskladiti s važećim epidemiološkim mjerama. U drugoj nastavnoj godini svih sedam nastavnih vikenda održano je uživo, uz poštovanje propisanih mje-

ra, kao što su nošenje maski i propisani razmak. Onim polaznicima koji su rizičnijega zdravstvenoga stanja i životne dobi te stoga ipak nisu mogli svu nastavu pratiti uživo u predavaonici, nastavni materijali dostavljeni su elektroničkim putem.

U povodu uspješnoga održavanja i završetka nastave dvogodišnjega ciklusa TPŽ-a, 29. svibnja, svetu misu zahvalnicu predvodio je predstojnik studija o. prof. dr. sc. Jure Zečević, OCD. Uz poticajnu homiliju na teme misnih čitanja, predvoditelj je u svoje obraćanju na kraju svete mise zahvalio dragom Bogu, organizatorima, podupirateljima, remetskim karmelićanima – udometeljima studija, tajnici s. Snježani Foršek, OCDS, predstavnicama studenata i osobito svim polaznicima studija za dvije godine ne samo obrazovanja nego i dijeljenoga zajedništva i duhovnoga rasta. Poželio im je da sve što su pomoći toga studija ugrađivali u svoj um i srce posluži njihovu posvećenju i suočišćenju Bogu, a time i njihovu vremenitom i vječnom dobru.

Predstavnica studenata s. Antonija Grubišić u svoje ime i uime svih polaznika zahvalila je vodstvu studija, tajnici, predstojniku i ravnatelju za uspješno organiziranje četvrtoga nastavnog ciklusa u zahtjevnim pandemijskim okolnostima te je izrazila želju da oci karmelićani – uz izvrsne postojeće ponude studija Teologije posvećenog života i Sustavnog studija duhovnosti – našoj crkvi i društvu ponude i druge kvalitetne oblike duhovnoga i molitvenoga usavršavanja koji bi mogli ponovno okupljati i one koji su pohađali spomenute studije i druge polaznike koji bi bili zainteresirani za takve nove ponude.

Pred ovom generacijom polaznika studija Teologije posvećenog života, nakon završene nastave, ostaje još polaganje preostalih ispita i izrada završnih radova u suradnji s mentorima. (Snježana Foršek, OCDS, i Jure Zečević, OCD)

foto: Marija Belošević

Susret sestara s privremenim zavjetima

(Lužnica, 4. – 6. lipnja 2021.)

U organizaciji Povjerenstva za početnu formaciju Hrvatske redovničke konferencije od 4. do 6. lipnja u Duhovno-obrazovnom centru *Marijin dvor* u Lužnici održava se godišnji susret sestara s privremenim zavjetima. Susretu nazoći šezdesetak redovnica iz različitih redovničkih zajednica, kao i više redovničkih odgojiteljica.

Nizom predavanja pod zajedničkom temom *Dar vjernosti – radost ustajnosti* voditelj p. Ivan Ike Mandurić, SJ, mladim redovnicama nastojao je posvijestiti važnost njihova odaziva na Božji poziv, ali i prihvaćanja svega što taj odaziv iziskuje. Bogu se predati bez pridržaja, vjerno, iz dana u dan i sve prihvatićti kao dar iz Božje ruke dovodi do radosti, istinske radosti. Vjernost je, uostalom, tajna radosti. Bog treba dragovoljce koji bi današnjem čovjeku poput živih pokaznica svjedočili da je Bog vjeran, da je vjernost Božja osobina. (HRK)

foto: Marija Belošević

Hodočašće HBK i HRK u Nacionalno svetište sv. Josipa u Karlovcu

(Karlovac, 7. lipnja 2021.)

Članovi Hrvatske biskupske konferencije i Hrvatske redovničke konferencije 7. lipnja zajedno su hodočastili u Hrvatsko nacionalno svetište sv. Josipa u Karlovcu gdje je misu predslavio zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić.

Na početku slavlja okupljenima se obratio predsjednik Vijeća HBK za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života, gospicko-senjski biskup Zdenko Križić. Nadbiskup Bozanić, uvođeći u slavlje, nazočnim hodočasnicima – biskupima i višim redovničkim poglavarima – rekao je da su se okupili moleći da očinskim i majčinskim srcem poput Josipa i Marije služe u Crkvi. Homiliju je izrekao predsjednik HBK, zadarski nadbiskup Želimir Puljić.

Na kraju mise kardinal Bozanić predmolio je zajedničku posvetnu molitvu sv. Josipu. Prije toga kardinal je Bogu posvećenim osobama odao priznanje i zahvalnost rekavši da su one u Crkvi „dar, bogatstvo i znak pluralizma“. „Naša Crkva bila bi siromašnija bez vas“, poručio im je i kazao da to prenesu svojoj braći i sestrama. „Svijet i Crkva ne počinju s nama niti s nama završavaju“, naglasio je kardinal, dodavši da su u djelovanju imali prethodnike te će imati i nasljednike. Kao uzor istaknuo je graditelja karlovačkoga svetišta mons. Marijana Radačevića ustvrdivši da takvi ljudi nose Crkvu. „To su oni svetci među nama kojih ima i danas.“

Na kraju je riječ uputio i predsjednik HRK fr. Slavko Slišković, OP. Zahvalivši rektoru svetišta mons. Antunu Senteu na gostoprimstvu, fr. Slavko u svetištu je ostavio zavjetnu svijeću koju su uime svih redovničkih zajednica koje okuplja HRK izradile sestre klarise iz zagrebačkoga samostana. Uz svijeću je fr. Slavko mons. Senteu darovao izdanja HRK za knjižnicu svetišta.

foto: Marija Belošević

*mons. Zdenko Krizić,
predsjednik Vijeća HBK za ustanove
posvećenog života i družbe apostolskog života*

Pozdrav na zajedničkom hodočašću članova HBK i HRK

Kao predsjednik Vijeća za posvećeni život HBK srdačno pozdravljam sve nazočne nadbiskupe i biskupe, više poglavare i poglavarice na ovom godišnjem susretu biskupa i viših redovničkih poglavara i poglavarica Crkve u Hrvatskoj. Ti susreti nisu i ne smiju biti samo formalnost, nego mjesto na kojem zajednički molimo i tražimo odgovore na mnoga važna pitanja za život naše Crkve i njezina djelovanja u našem narodu.

U Godini sv. Josipa htjeli smo organizirati ovaj susret u ovom Nacionalnom svetištu sv. Josipa i učiniti ga više molitvenim. Proseći sv. Josipa kao zaštitnika Crkve i našega naroda da nastavi pratiti svojim zagовором narod i Crkvu, da uvijek ostanemo vjerni

Kristu i nikad se ne udaljimo od evanđeoskih vrijednosti.

Papa Franjo u svom pismu *Patris Corde*, napisanom u prigodi Godine sv. Josipa, stavlja naglasak na Josipovu poslušnost Bogu i njegovu ljubav prema povjerenoj mu obitelji te njegovu hrabrost kojom kao glava obitelji odvažno predvodi obitelj kroz teška životna iskušenja pred kojima nikad nije očajavao, nego se s njima suočavao s velikim pouzdanjem u Boga.

To je konkretna poruka za sve nas. I nama je Bog povjerio obitelji vjernika i redovničkih zajednica sa željom da te obitelji predvodimo u vjernosti Bogu za dobro njegova Mističnoga Tijela. Traži od nas da budemo više proroci nego službenici, da budemo više svjedoci nego nadređeni. To je područje naše velike odgovornosti u ozračju nemalih kušnji koje nameće naše vrijeme. Znamo dobro kako se danas u Europi kršćanski život sve više vjernički i duhovno razvodnjava. Broj vjernika sve se više smanjuje, a broj duhovnih zvanja drastično opada. Toga nije poštovanja ni naša domovina.

Ne možemo ne postaviti pitanje koje nas se itekako tiče: „Je li danas više u krizi vjera naroda ili vjera redovništva i klera?“

Svima nam je poznato koliko je štete nanijela Crkvi nevjernost onih koji su od Boga pozvani da joj budu pastiri. Koliko je to proizvelo razočaranja kod vjernika i dalo povoda nevjernicima da Crkvu blate i prikazuju štetnom za društvo.

Papa u svojim porukama poziva najodgovornije u Crkvi da idu ususret tom svjetu – da mu budemo svjetlo i sol, da mu se ponude evanđeoske vrijednosti koje mu nedostaju, zbog čega trpi, a da toga nije ni svjestan. U jednom nagovoru talijanskim biskupima papa Franjo kaže ovako: „Promičite redovnički život u svojim biskupijama. Ako je jučer redovnički identitet usko vezan uz djela, danas je redovnički život dragocjena zaliha za budućnost pod uvjetom da se

pokazuje kao vidljiv znak koji će biti poticaj svima da žive po evanđelju.“

To je poziv redovništvu, ali i svima nama da budemo vidljiv znak koji će biti drugima poticaj. Ivan Pavao II. u pobudnici *Novo Millennio Ineunte* stavio je naglasak na duhovnost bez koje nema autentičnoga svjedočenja i plodnoga pastoralnoga djelovanja. Duhovnost se više ne gleda u terminima stupnjeva vlastite savršenosti, nego u sadržajima koji se pružaju drugima. Ljudi žele duhovnost koja ima tijelo, koja se utjelovila u ambijent kakav jest, ali je u njemu svjetiljka koja daje svjetlo i toplinu. Ljudi žele duhovnost koja ima miris ljubavi i dobrote. U tom smislu Papa govori o pastirima koji trebaju imati miris ovaca zbog blizine ljudima. Neka nam svima pomogne zagovor sv. Josipa da mi kojima je Bog povjerio velike odgovornosti nikad ne razočaramo Boga u njegovu povjerenju.

foto: IKA

*mons. Želimir Puljić,
predsjednik HBK*

Homilija

na zajedničkom hodočašću članova
HBK i HRK

U služenju odano, samozatajno, odvažno i ponizno

1. Ovim hodočašćem u Nacionalnom svetištu sv. Josipa u Karlovcu želimo poput milosrdnoga Samarijanca (Mt 13,44) biti blizu svima koji su pogodjeni opakom koronavirusnom bolešću i potresom u našem glavnom gradu Zagrebu i na Banovini. U svojim molitvama prinosimo danas Bogu brojne žrtve pandemije kod nas i u svijetu, s dubokom zahvalom svima koji su se brinuli i koji se brinu o zdravlju ljudi: liječnicima, medicinskim sestrama i tehničarima, pripadnicima snaga reda, pružateljima osnovnih usluga, državnim i društvenim strukturama, volonterima, svećenicima i časnim sestrama; dakle svima koji su žrtvom, molitvom, riječju, pogledom i gestama pružali svjedočanstvo brige i ljubavi, ljudske i vjerničke topline. Ne treba ni isticati da nas je taj „sičušni virus“ bacio na koljena i uzrokovao krizu širih razmjera te „poremetio društvenu, vjerničku i ekonomsku sferu života“ (papa Franjo).

Pred izazovima koronavirusa i potresa srcem dobrog Samarijanca

Želimo stoga molitvom, prevencijom i solidarnošću boriti se s nevoljama pa sve naše muke i probleme preporučiti svetom Josipu, zaštitniku Crkve, Hrvatskoga sabora, obite-

foto: Marija Belošević

lji i našega naroda. Iz toga bolnoga iskustva naučili smo, veli papa Franjo, da smo „članovi jedne velike obitelj i da se ne možemo sami spasiti“ (Franjo, 31. svibnja 2020.). Uz činjenicu „ranjivosti naše prirode“ zanimljivo je razmišljanje britanskoga matematičara i kršćanskoga apologeta Johna C. Lennox-a (*Gdje je Bog u doba koronavirusa?*) koji problemu virusa i potresa prilazi s pozitivne strane pa tvrdi: „Većina virusa ključna je za naše preživljavanje.“ A od „stotine milijuna tipova virusa na zemlji koji su nužni za život, samo 21 virus može naškoditi ljudskom tijelu“.

Situacija s virusima slična je, veli on, i s problemima potresa. Jer, kad bi se „zemljine tektonske ploče prestale pomicati (a to pomicanje uzrokuje potrese), uslijedilo bi masovno izumiranje života na zemlji“. Sto-

ga Lennox zaključuje da se „čini da su i virusi i potresi nužni za život“. Takvi zaključci daleko su od onih „koji i pandemiju i potres smatraju Božjom kaznom“ (apokaliptičari). Zato, piše kardinal Sarah: „Svjesni svoje krhkosti, prihvaćamo to kao snažan poziv i poticaj da se svim srcem vratimo Bogu, pa svoju sadašnjost i budućnost povjerimo njegovoj očinskoj milosti.“ I mi smo u nedavnoj poruci vjernicima rekli da „duhom milosrdnog Samarijanca (usp. Lk 10,29–37) želimo biti blizu svima koji su pogodjeni virusom i potresom. Sklapamo ruke na molitvu i nudimo evanđelje kao orientir te Bogu zahvaljujemo što je po dobroti brojnih dobročinitelja očitovao svoja silna djela“ (Hrvatski biskupi, 19. siječnja 2021.).

2. Okupljeni u Josipovu svetištu, želimo još jednom uočiti divne odlike kojima ga je opisao papa Franjo u svom pismu *Očevim srcem*. On ga je prikazao kao „skromnoga stolara i Marijina zaručnika, kao čovjeka koji je pravedan i spremam ispuniti volju Božju“ (Lk 2, 22). Svojim pak ponašanjem pokazao je kako biti „hrabar i kreativan“. Želimo danas pred Isusom, komu je Josip po Božjem odabranju bio „otac i staratelj, zemaljski skrbnik i branitelj“, u sjeni Josipovih vrlina i dobro obavljenih zadataka provjeriti sebe. I nama je naime kao biskupima i redovničkim poglavarima Providnost dodijelila konkretnе poslove i zadatke, biti brižni očevi i majke te požrtvovni branitelji i skrbnici u okolnostima gdje se uz hrabrost i stvaralaštvo traži samozatajnost, skromnost i poniznost.

Biskup – vidljivo načelo jedinstva i zajedništva partikularne Crkve

Počinjem s ulogom biskupa u Crkvi. Nije riječ o dogmatskom predavanju, već o pitanju tko je biskup i što se od njega traži i očekuje. Kao nasljednik apostola on po svetom redu postaje vidljivo načelo jedinstva partikularne Crkve. Uloga mu je opisana usporedbama koje ga opisuju kao „pastira, ribara, oca, brata, prijatelja, tješitelja, učitelja vjere i stražara“. Kao vidljivo načelo jedinstva biskup je u službi i crkvenoga zajedništva, posebice u odnosu prema kleru. Svećenici naime, kao neposredni suradnici u djelu spasenja, s pravom očekuju da ih biskup razumije, prihvaca i voli te kao otac i brat trajno hrabri i brani. A kao javni svjedok vjere osjeća se pozvan ne samo svjedočiti ono što vjeruje već prosuđivati i na primjeren način nalagati što se ima vjerovati. I ne smije se plašiti i bojati kritike.

3. Pred izazovima apostazije u sekulariziranom svijetu biskup ima biti prorok koji navješta prave vrednote. Dok srcem dobrega pastira ide tražiti što je izgubljeno, ne smije se bojati „razobličavati pogrešne antropologije i upozoravati na zavodljive ideologije koje šire poluistine o čovjeku i njegovu spasenju“. U toj borbi osobitu pozornost treba posvetiti stanju današnjih obitelji. Jer u društvu je previše negativnih pojava koje su usmjerene protiv ove božanske institucije. Nezdravi nazori i stavovi prepoznatljivi su u *antilife* i *antifamily* pokretima na brojnim područjima javnoga života, i u medijima i u znanosti i kulturi. A to nanosi veliku štetu obitelji, pa je biskup dužan poučavati svoje o Božjem naumu o

braku i obitelji. Od njega se dakle očekuje da bude „smjerokaz i razlučitelj“ (*Richtkraft und Lichtkraft*, kako je govorio pokojni njemački kardinal Meissner. Istom jasnoćom i odvažnošću dužnost mu je upozoriti i na duh sekularizma, pogrešnih nazora i stavova i u crkvenim redovima, od župa, vjerničkih društava, udrug i pokreta, do Bogu posvećenih zajednica. Poticajne su u tom vidu Pavlove riječi učeniku i biskupu Timoteju: „Ti, Božji čovječe, teži za pravednošću, požnošću, vjerom, ljubavlju, postojanošću i blagošću“ (1 Tim 6,11–16). Mnogo je padoške mudrosti u toj riječi „teži“.

Čovjek se naime ne rađa savršenim, pa valja nastojati rasti u milosti i kreposti pred Bogom i pred ljudima. Blagim i suočajnim duhom zajedništva biskup ima biti „čovjek vjere i dobrog razlučivanja“. Stoga „ući u apostolsko nasljeđe“ zapravo znači pokazati snažnu volju „u borbi za Kraljevstvo Božje“. Ne sam i samostalno, već zajedno s braćom u episkopatu „promicati i štiti jedinstvo vjere, zajedničku stegu, te voditi brigu o stvarima koje doprinose općem dobru čitave Crkve“ (LG 23). Bratsko zajedništvo biskupa naime nije obično, već sakramentalno. Utkano je u tajnu biskupske službe. Biskupska pak konferencija trebala bi biti „kuća i škola zajedništva“. Stoga na ovom hodočašcu čujemo jeku Pavlovih riječi učeniku i biskupu Timoteju: „Propovijedaj, kori, prijeti, opominji, bilo zgodno ili nezgodno; posvećuj i upravljam“ (vidi: 1 Tim 6,11–16). Stoga svim problemima i teškoćama unatoč želimo i mi poput apostola Petra ponoviti: „Na tvoju riječ, Gospodine, bacit ćemo mreže“ (Lk 5,5). Želimo naime služiti Bogu, Crkvi i ljudima ovoga našega vremena i prostora.

Temeljna obilježja Crkve i osoba posvećenoga života

4. Kad se govorи o Crkvi, treba istaknuti da je od samoga početka ona svjesna svoga zadatka i misije u svim vremenima i svim društvima. Bratskim služenjem, diakonijom, ona svjedoči i ostvaruje konkretni Božji plan: „bijah gladan i dadoste mi jesti, žedan i napojiste me, putnik i primiste me, gol i obukoste me, bolestan i pohodiste me, u tamnici i dodoste k meni“ (Mt 25,35–36).

U društvu gdje ima previše svađa, rivalstva, prijevara i nečovječnosti kršćani su pozvani propovijedati i živjeti „utopiju bratstva“ i mira, slobode, ljubavi i poštovanja svakoga čovjeka. A kad naše zajednice uspiju biti svjedoci radosti i zajedništva, vjeronaučaj (kerigma) će imati svoju težinu i proročku snagu. Tada će i liturgija, kao bitan dio kršćanskog iskustva, očitovati plodove Božjega Kraljevstva. Te četiri službe – diakonija, koinonija, kerigma i liturgija – međusobno su povezane.

I kao što Crkva ima te četiri službe na kojima počiva otajstvo te Božje građevine, tako i posvećeni život ima četiri bitna elementa po kojima se prepoznaje, a i drugi ih po tome uočavaju i prepoznaju. Koji su to elementi? Najprije tu je Duh Sveti koji je „nadahnuće i pokretač svakog dobrog djeła“. Nakon toga slijedi odluka čovjeka da „radikalno bira stil života prema Isusovim savjetima“, u konkretnoj „zajednici koja duhom crkvenosti živi i ostvaruje konkretni program“ po kojem se događa „osobno posvećenje i slava Božja“. No znamo da se sa zvanjem ne rađa. Ali u zvanju se prolazi kroz „klance i jadikovce“. I kad procjenjujemo koliko je netko „uspio u posvećenom zva-

nju“, to se ne mjeri ovozemnim „mjerilima uspjeha, ostvarenja, prestiža, već stupnjem usvajanja vrednota“. Pojedinac je naime usvojio vrednote kad ih „razumom spoznaje, srcem prihvata i u život provodi te po njima živi“. Spoznaja, prihvatanje i život po vrednotama teoretski izgleda vrlo jednostavno. No u praksi to nije uvijek tako. Psihologija nam govori o podsvjesnim i nesvjesnim dubinskim motivima koji nisu uvijek odraz života po vrednotama.

5. Može netko na primjer biti s narodom i uz narod da bi svjedočio za Isusa Krista. To međutim netko može činiti da bi postao *narodni tribun* koga ljudi vide, slave i o njemu pričaju. Bilo bi zanimljivo ustanoviti koliki je stupanj apostolske motivacije, a koliko osobne dopadljivosti kod nekih pojedinaca koji se u apostolatu *raskidoše*. Poznato je da stanje neusvojenih vrednota utječe i na nerealna očekivanja, pa se iz očaranja utopijskim idealima dogodi prijelaz u fazu nagloga razočaranja. To potvrđuju određeni slučajevi svećenika koji u *traženju tihoga kutka* naglo i nepromišljeno stvorise *vlastita ognjišta*. Dovoljno je sjetiti se *misnika-dezertera* ili *nezadovoljnih sestara* koji se *usrećiše rastavljenim partnerom, pijanicom i slično*. Takvi primjeri pokazuju da se *razočarani pojedinci* ne osjećaju kao apostoli poslije Dušova, već kao izranjeni lavovi, koji nakon *povlačenja iz boja liječe vlastite rane*.

Kad se ne usvoje vrednote, onda pojedinci pred izazovima života reagiraju obranaški, defenzivno umjesto kreativno i konstruktivno. Utječu se *uniformnosti ili individualnosti*, pa se predstavljaju kao *konzervativni ili progresivni*, a to su dva lica iste medalje. Konzervativci u brizi kako sačuvati staro od-

bacuju svaku promjenu, a progresisti *uime karizme* želete sve mijenjati i sve eksperimentirati. Oba su smjera isključiva i proizila su iz *iste dogmatske paže*: Jedni se zaklanaju sjenom institucije, a drugi entuzijazmom prolaznih promjena. Prepoznaje ih se po *napadu na strukture*. Misle, ako se promjene strukture, da će se i čovjek mijenjati, pa odgovornost prebacuju na druge i vele: „Ja ne uspijevam jer me zajednica koči (...) jer mi vi ne date (...) jer si ti nemoguć.“ Drugi su dakle krivi i odgovorni za njihove neuspjehhe, pa mnogo vremena troše u *izmišljanju novih struktura, aparata i pravila*. No brzo se uvidi da problem nije u strukturama ni u aparatima, već u osobama. Svi smo naime podložni *kušnjama vlastite pameti*.

Tko može biti putokaz u svijetu nereda, pomutnje i relativizma?

6. I dok se u vremenu raširenoga sekularizma razložno pribjavamo *dogmatske i moralne pomutnje* s određenom *anarhijom ideja*, i u glavama pojedinaca i u sustavu razmišljanja, pitamo se tko bi mogao i trebao biti putokazom u toj idejnoj pomutnji i moralnoj nejasnoći. Tko bi mogao upozoriti ljude na hijerarhiju vrednota u neredu, prisutnoj konfuziji i relativizmu? Tko drugi ako ne biskupi koji su službom i apostolskim naslijedom pozvani biti *vidljivim naćelom jedinstva* partikularne Crkve. S njima su na ovom hodočašću članovi Hrvatske redovničke konferencije koji predstavljaju Bogu posvećene osobe u našoj domovini. Oni svojim *radikalnim opredjeljenjem do diruju izvore jasnoće i svetosti*. A znamo da su upravo Bogu posvećene osobe i pojedini redovi u povijesti Crkve često odigrali ulo-

gu putokaza. Bili su *kritička svijest i savjest* svojih suvremenika i znali su da se uime Isusova siromaštva i opredijeljenosti za prezrene i napuštene ne mogu praviti nikakvi kompromisi. Poput Jeremije, koji se nakon pravoga *hrvanja i borbe između vlastite slabosti i Božje upornosti* (Jr 1,4–5) nije umorio pozivati, poticati i opominjati svoje suvremenike.

Kad ga je naime Jahve dotaknuo svojim prstom i ispunio svojim duhom, on je postao drugi čovjek. Ostao je i dalje slab i krhak, ali s čvrstom odlukom ispuniti do kraja što je Gospodin s njime naumio. Jer *poznavao ga je i posvetio još u majčinoj utrobi*. Istina, proživio je trenutke napuštenosti poput vođe izabranoga naroda Mojsija (Izl 32), trenutke obeshrabrenja i tjeskobe kao i prorok Ilijia (1 Kr 19) te veliko razočaranje poput proroka Jone (Jona 4). Ostao je, ipak, vjeran pozivu čitav proročki vijek: punih četrdeset godina borbe i neuspjeha, potištenosti i razočaranja. Ali svjestan je bio da je time gradio nešto veliko i vječno u svom vremenu. Uronjen u poslanje koje mu je Jahve dodijelio, on je životom, celibatom, askezom, molitvom i pokorom bio živa povijed svomu narodu kojega je iz dna duše volio. Stoga je sv. Jeronim o njemu rekao da

je „*kao prorok i djevac najsvetiji među prorocima, slika našega Spasitelja Isusa Krista*“. A povjesničar religije Renan zapisao je da bi „bez toga izvanrednoga čovjeka religiozna povijest čovječanstva slijedila drugi tijek“.

Togu hvala za toga proroka, kao i druge brojne svjedočice vjere, posebice iz redova apostolskih nasljednika i iz svijeta Bogu posvećenih osoba, koji su obilježili i usmjerili tijek povijesti čovječanstva. Znali su naime i vjerovali da vjernim služenjem, patnjom i žrtvom „doprinose onomu što manjka patnjama Kristovim“ (sv. Pavao). Bogu hvala za sve naše hrvatske svetce i blaženike koji su svojim životom i radom zadužili našu povijest i naš narod.

Bogu hvala za sv. Josipa, toga skromnoga stolara i Marijina zaručnika, koji je unatoč osobnim poteškoćama prihvatio i do kraja spremno ispunio volju Božju“ (Lk 2,22). Njemu ćemo na koncu izmoliti *posvetnu molitvu* sa željom i nakanom da i mi poput njega „požrtvovno služimo otajstvu Utjelovljenja“ te i naš odgovor uvijek bude *u posluhu, hitar i pozitivan, hrabar i kreativan* poput njegova odgovora, koji je živio i radio *u sjeni nebeskoga Oca*. Sveti Josipe, moli za nas. Amen.

*fr. Slavko Slišković, OP
predsjednik HRK*

Govor zahvale
na zajedničkom hodočašću članova
HBK i HRK

Molitva izriče da je Bog sv. Josipa postavio „poglavarom svega imanja svojega“. Radujem se što se danas u Hrvatskom nacionalnom svetištu sv. Josipa zajedno nalaze članovi Hrvatske biskupske konferencije i Hrvatske redovničke konferencije kojima je također, u stano-vitoj mjeri, dana *poglavarска* zadaća unutar Crkve. Stoga ne iznenaduje da smo došli k Josipu. Iz svakodnevice znamo da razumi-jevanje tražimo od onoga koji je prije nas određena iskustva stekao i proživio, kako bi nam primjerom i savjetom mogao pomoći. U tom duhu papa Franjo u apostolskom pi-

smu *Patris Corde* kojim je proglašio Godinu sv. Josipa ističe kako „svetci pomažu svim vjernicima da idu putem svetosti i savrše-nstva vlastitoga staleža. Njihov život konkre-tan je dokaz da je moguće primijeniti evan-đelje u praksi.“

Siguran sam kako se svatko od nas u povjerenoj mu službi suočio s *budjenjem od snova*, što se događalo i sv. Josipu, ali i svije-šću o nedostatku vlastite snage da probleme koji su uzrokovali nesanicu sam riješi. Zato nam je potreban Josipov primjer i zagovor kako bismo povjerene službe imali snage obnašati, unatoč našoj slabosti. Ohrabruju nas Papine riječi iz već spomenutoga pisma: „Previše puta mislimo da Bog djeluje samo kroz ono dobro u nama, no većina njegovih planova ostvaruje se u i unatoč našoj slabo-sti“, te nas poziva da molimo sv. Josipa „za milost milosti: naše obraćenje“. Vjerujem da je ovaj susret jedan od takvih koraka te

da naša zajednička molitva pred Gospodinom daje sjajnije svjedočanstvo od brojnih lijepo sroćenih izjava.

Dokument Kongregacije za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života *Za novo vino nove mještine* ističe: „U okruženju u kojem živimo sama terminologija poglavari i podložnici nije više prikladna. Ono što je funkcioniralo u relacijskom kontekstu piramidalnog i autoritarnog tipa više nije poželjno i održivo u senzibilitetu zajedništva našega načina na koji se doživljavamo Crkvom i kakvom bismo ju htjeli.“ Upravo stoga nam Papa stavlja za uzor Josipovu očinsku nježnost, ali i odlučnost u suočavanju sa stvarnošću otvorenih očiju. Neka nam Josipov primjer i zagovor pomogne da znamo biti očevi i majke ne samo u nazivu službe nego i u srcu, promatrati Crkvu i svoju ulogu u njoj te po riječima sv. Augustina biti sretni ne zbog vlasti kojom se vlada, nego zbog ljubavi kojom služimo.

Od srca zahvaljujem uzoritom kardinalu Josipu Bozaniću na predvođenju ovoga misnoga slavlja i upućenim riječima; preuzvijenom zadarskom nadbiskupu i predsjedniku HBK Želimiru Puljiću na poučnoj i poticajnoj propovijedi, kao i svim nadbiskupima, biskupima, časnim majkama, provincialnim poglavaricama i provincialnim poglavarima na sudjelovanju u ovom zajedničkom slavlju.

Za organizaciju ovoga hodočašća posebice zahvaljujem tajništвima HBK i HRK te rektoru ovoga svetišta mons. Antunu Senteu. Uime HRK uručujem mu svijecu sa znakom naše Konferencije, koju su izradile sestre klarise iz Zagreba, uz molbu da je stavi pred lik sv. Josipa kako bi nas njegov zagovor pratio, te jedan dio izdanja HRK za knjižnicu ovoga svetišta.

↓ foto: Marija Belošević

foto: HRK

Sjednica Vijeća Hrvatske redovničke konferencije (Zagreb, 10. lipnja 2021.)

Dana 10. lipnja 2021. godine u prostorijama Hrvatske redovničke konferencije održana je redovita sjednica Vijeća Hrvatske redovničke konferencije pod vodstvom predsjednika HRK fr. Slavka Sliškovića, OP.

Sjednici su nazočili svi članovi Vijeća: fr. Slavko Slišković, provincijal Hrvatske dominikanske provincije, s. Gordana Igrec, provincijalna poglavarica zajednice Kćeri Božje ljubavi, s. Marija Banić, vrhovna poglavarica zajednice Služavki Malog Isusa, s. Mariangela Galić, provincijalna poglavarica zajednice Službenica milosrđa, p. Dalibor Renić, provincijal Hrvatske provincije Družbe Isusove, i fra Milan Krišto, provincijal Franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda.

Na sjednici se raspravljalo o djelatnostima Hrvatske redovničke konferencije u proteklom tromjesečju. Osobit naglasak stavljen je na susrete održane u organizaciji Povjerenstava HRK: Korizmena duhovna obnova, Vijećanje redovničkih odgojiteljica i odgojitelja, Pohod Domu za psihički obolelje odrasle osobe *Lobor-grad*, Izlet polaznika Novicijske škole, Duhovna obnova se-stara s privremenim zavjetima te Hodočašće biskupa i poglavarica i poglavara redovničkih zajednica u Karlovac.

Članovi Vijeća upoznati su s planovima glede održavanja Redovničkih dana u Zagrebu, Rijeci, Splitu, Dubrovniku i Đakovu. Tema ovogodišnjih Redovničkih dana jest *Dar vjernosti. Radost ustrajnosti*.

Sljedeća redovita sjednica Vijeća HRK trebala bi se održati u rujnu. (HRK)

**Završen drugi ciklus emisije
*Pozvani i poslani***
(Zagreb, 29. lipnja 2021.)

Pozvani i poslani naziv je emisije o redovništvu koju su tijekom protekle godine vodili i uređivali s. Marija Zrno, MVZ, i p. Marko Šop, SCJ. Emisija je emitirana utorkom od 18.00 do 18.30.

U drugom ciklusu emisije predstavljene su ženske i muške redovničke zajednice sa sjedištem izvan Hrvatske, klauzurne zajednice te svjetovni instituti. Time je završeno predstavljanje svih ustanova posvećenoga života prisutnih na području Hrvatske.

U trećem ciklusu emisije *Pozvani i poslani*, od rujna 2021. godine, emisije će biti tematske. (IKA)

**Sjednica Povjerenstva HRK
za početnu formaciju
(Zagreb, 28. lipnja 2021.)**

Sjednica Povjerenstva HRK za početnu formaciju redovnica i redovnika održana je 28. lipnja 2021. godine u prostorijama HRK.

Na sjednici se Povjerenstvo osvrnulo na događanja u organizaciji Povjerenstva tijekom protekle godine: Vijećanje za redov-

ničke odgojitelje, Duhovna obnova sestara s privremenim zavjetima, Izlet za polaznice Škole za novakinje, predavanja u Školi za novakinje...

Sjednice povjerenstva su tijekom protekla godine redovito održavane. Povjerenstvo je raspravljalo i o „Školi za odgojitelje“, „Tjednu suživota“ te o psihološkoj procjeni osobnosti kandidatica i kandidata za redovnički život. (HRK)

foto: HRK

*kardinal Vinko Puljić
predsjednik Vijeća za bogoslovna sjemeništa
i Vijeća za mala sjemeništa Biskupske
konferencije BiH*

Poruka
u povodu LVIII. Svjetskoga
dana molitve za duhovna zvanja
(Nedjelja Dobrog Pastira)
Sarajevo, 20. travnja 2021.

Draga braćo misnici, dragi redovnici i redovnice, draga braćo i sestre! Naš Gospodin dao je zapovijed učenicima svoga vremena, ali i svojim učenicima svih vremena da mole gospodara žetve da pošalje radnike u žetu svoju (Mt 9,37). Cijela Crkva posebno se odaziva na tu Isusovu zapovijed prigodom Nedjelje Dobrog Pastira, u četvrtu uskrsnu nedjelju koja ove godine pada 25. travnja. Čitajući evanđelje, vidimo da je Gospodin neke osobno imenom pozivao i slao ih propovijedati radosnu vijest (Mk 3,14). On poziva i želi da

pozvani budu njegovi bliski suradnici. Iako je uzašao na nebo, Isus je ipak obećao svoju trajnu prisutnost do svršetka svijeta.

Gospodin i danas pokazuje svoju prisutnost posebno preko posvećenih služitelja – biskupa, svećenika i đakona, koji su pozvani i poslani naviještati radosnu vijest spasenja i biti prvi svjedoci Uskrsloga Krista svojom riječju i svojim primjerom. Zato pozivam ponajprije svećenike, bez obzira na povjerenu im službu, da u ovoj pandemiji udvostruče svijest o Kristovu pozivu na svjedočenje i molitvu kako bi odgojili svoje nasljednike. Nitko ne može oslobođiti od te obveze ijednoga svećenika, dijecezanskoga ili redovničkoga, bilo da je izravno u pastvi ili na nekoj drugoj službi. Na poseban način tim potičem, pozivam i ohrabrujem svećenike i sve koji su uključeni u pastoralni rad s ministrantima da im riječima i vlastitim primjerom pomognu rasti uz oltar i zavoljeti žrtvenik Gospodnji. Tom prigodom napominjem da su se svake godine uoči Nedjelje Dobrog Pastira u Sarajevu okupljali ministranti iz župa Vrhbosanske nadbiskupije na svoje godišnje zborovanje. I ove godine, kao i lani, aktualna pandemija primorala je da bude odgođeno već najavljeni zborovanje. Međutim nije odgođeno ispunjavanje Isusove zapovijedi na molitvu da pošalje radnika u žetu svoju. Uz već ustaljenu molitvu za duhovna zvanja u prvu subotu svakoga mjeseca, neka se posebno potiče vjernike na još češću i žarču molitvu za nove žeteoce na njivi Gospodnjoj, ali i za svoje pastire da ispunje Isusovu zapovijed.

Ovom prigodom pozivam i sve naše obitelji da probude u sebi svijest Gospodnjega poziva da budu Crkva u malom. Poznata je stara istina da ako nema u vrtu cvijeća,

nema se što ubrati ni za oltar. Zato je na supružnicima prevažna odgovornost otvorenosti prema životu i obiteljskoga odgoja u vjeri. Neka se ne ugasi svjetlo vjere na našim obiteljskim ognjištima. Svi smo izniknuli iz obiteljskoga ozračja. Koliko god ovo sekularno društvo uime lažne demokracije urušavalо naravni zakon braka i obitelji, iz vjere sačuvajmo taj dar Božji svjesni da Bog muško i žensko stvori i naredi da se rađaju i množe. Neka se u našim obiteljima iz ljubavi djeca rađaju i odgajaju, a u ozračju obiteljske vjere također niču i rastu klice duhovnih zvanja.

Na poseban način želim ohrabriti one mlade koji stoje neodlučni pred nutarnjim Isusovim pozivom da ga izbliza slijede na putu svećeništva ili redovništva. Potičem ih na hrabrost da Gospodinu reknu svoje odlučno: „Evo me. Isus još nikoga nije iznevjerio.“ Valja izgraditi to povjerenje u Isusa koji treba vašu mladost, vašu hrabrost i spremnost surađivati s njim za spas duša. Da bi bili spremni i hrabri odazvati se unutarnjem pozivu, potrebno je Isusa upoznati, zavoljeti i biti oduševljen njegovom božanskom riječju.

Neka za sve nas bude poseban izazov Godina Božje riječi na razini Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine i godina na razini opće Crkve posvećena sv. Josipu, čovjeku posebnoga Božjega povjerenja. U duhu Božje riječi i po zagovoru sv. Josipa neka svi oni koje Bog zove otkriju tu Božju gestu posebnoga povjerenja jer ih želi imati blizu kao svoje suradnike. Na sve zazivam obilje Božjega blagoslova i predajem vas brižnoj zaštiti Nebeske Majke. (KTA)

Duhovna priprava za 58. Svjetski dan molitve za duhovna zvanja

(BiH, 18. – 25. travnja 2021.)

Prigodom Dana molitve za svećenička i redovnička zvanja, koji se slavi na četvrtu vazmenu nedjelju, Povjerenstvo za pastoral zvanja pri Konferenciji viših redovničkih poglavara i poglavarica u BiH sastavilo je prijedlog za obilježavanje Tjedna molitve za zvanja redovničkih zajednica koje djeluju na području Bosne i Hercegovine.

Molitva za duhovna zvanja od 18. travnja do 25. travnja 2021. godine bila je u samostanskim zajednicama prema navedenom rasporedu:

Nedjelja, 18. travnja: klarise – Brestovsko, Marijine sestre čudotvorne medaljice – Žepče i karmelićani – Buško jezero.

Ponedjeljak, 19. travnja: karmelićanke – Sarajevo, Klanjateljice Krvi Kristove, dominikanci – Zenica i Sestre Milosrdnog Isusa – Novi Travnik.

Utorak, 20. travnja: Kćeri Božje ljubavi, uršulinke – Zenica i Franjevci Bosne Srebrenе.

Srijeda, 21. travnja: Kćeri Milosrđa – Uskoplje, Školske sestre franjevke Hercegovačke provincije i isusovci – Sarajevo.

Četvrtak, 22. travnja: Franjevke Marijine misionarke – Odžak, milosrdnice – Sarajevo i franjevci Hercegovačke provincije.

Petak, 23. travnja: Školske sestre franjevke Bosansko-hrvatske provincije, salezijanci – Žepče i Služavke Malog Isusa – Split.

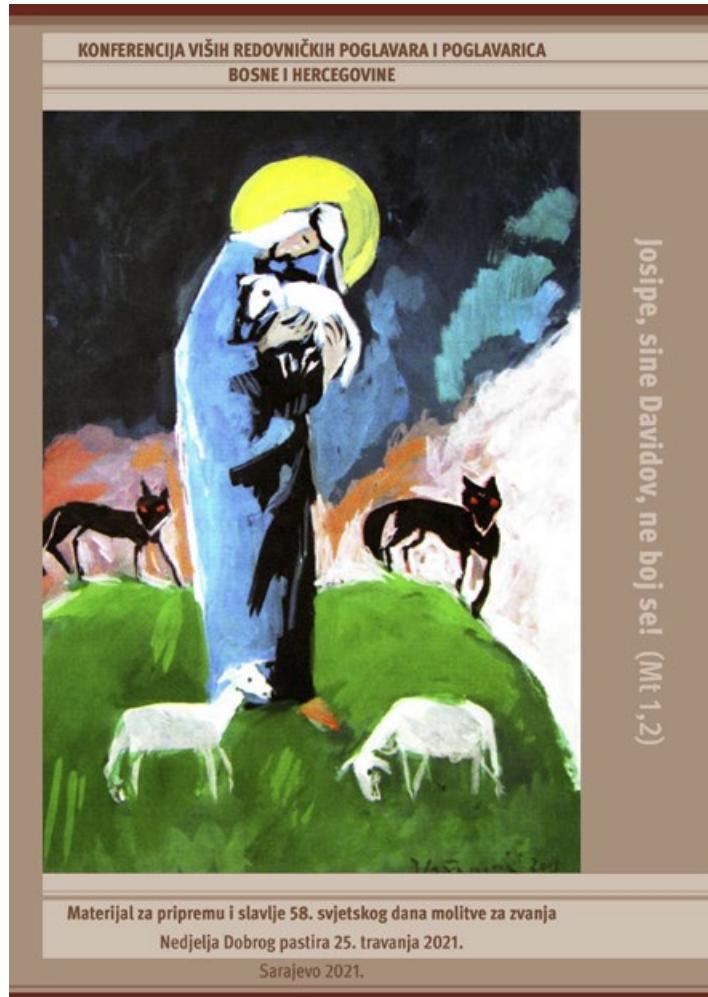
Subota, 24. travnja: Misionarke ljubavi – Banja Luka i Služavke Maloga Isusa – Sarajevo.

Nedjelja, 25. travnja: Karmelićanke Božanskog srca Isusova – Gabela Polje i Franjevke od Bezgrješnog začeća iz Dubrovnika. (PPZ, KVRPP BiH)

foto: Monika Martić

foto: Davor Petrović

Priručnik prigodom Dana molitve za duhovna zvanja – Nedjelja Dobrog Pastira

(Sarajevo, 25. travnja 2021.)

Povjerenstvo za pastoral zvanja pri Konferenciji viših redovničkih poglavara i poglavarica u Bosni i Hercegovini priredilo je i ove godine priručnik za Dan molitve za duhovna zvanja.

Priručnik sadržava: Poruku pape Franje, Katehezu za mlade, Molitvu vjernika, Homiliju, Euharistjsko klanjanje, Molitvu za duhovna zvanja, Svjedočanstvo poziva te Popis redovničkih zajednica u Bosni i Hercegovini.

Prigodni priručnik može se preuzeti na mrežnoj stranici Konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica (<http://www.redovnistvo.ba/hr/page.php?id=1229>). (KVRPP BiH)

foto: Monika Martić

Nedjelja Dobrog Pastira – Dan molitve za duhovna zvanja u Sarajevu (Sarajevo, 22. travnja 2021.)

Prigodom 58. Svjetskoga dana molitve za duhovna zvanja i Nedjelje Dobrog Pastira Konferencija viših redovničkih poglavarica i poglavarica BiH organizirala je 22. travnja s početkom u 18 sati u crkvi sv. Vinka u Sarajevu molitveno bdjenje (služba riječi, svjeto dočanstva i euharistijsko klanjanje).

Na početku susreta sudionike je pozdravila provincijalna poglavarica sestara milosrdnica Sarajevske provincije s. M. Julijana Djaković istaknuvši: „Po primjeru svetoga Josipa pozvani smo biti svojim samozatajnim životnim predanjem *grad na gori, sol zemlje i svjetlost svijeta*. Odgovorna je to i nimalo lagana zadaća. Svesni smo da je može ispuniti samo biće koje se u potpunosti stavlja Bogu na raspolaganje i koje prihvaca da bude oblikovano njegovim Duhom.“

Na molitvenom bdjenju sudjelovali su nadbiskup vrhbosanski kardinal Vinko Puljić, nadbiskup koadjutor vrhbosanski i apostolski upravitelj Vojnoga ordinarijata u BiH mons. Tomo Vukšić, predsjednik Kon-

ferencije VRPP-a BiH fra Jozo Marinčić, provincijalna poglavarica sestara Služavki Malog Isusa s. Ana Marija Kesten, kao i redovnici i redovnice sarajevskih zajednica te bogoslovi iz svih triju bogoslovija (Bosne Srebrenе, Vrhbosanske i *Redemptoris Mater*). Svjedočanstvo o svom redovničkom pozivu podijelili su s. Antoneta Martić, MVZ i don Ivan Veriga, SDB.

Nagovor na temelju *Poruke pape Franje: Sveti Josip – san o pozivu* izrekao je rektor Nadbiskupijskoga misijskoga međunarodnoga sjemeništa dr. Michele Capasso. Klanjanje Presvetom Oltarskom Sakramentu animirao je voditelj Povjerenstva za pastoral zvanja pri KVRPP-u BiH fra Davor Petrović, OFM, i članica toga Povjerenstva s. Jadranka Obućina, ASC.

Na koncu susreta kardinal Puljić zahvalio je na organizaciji molitve za svećenička i redovnička zvanja i kazao okupljenima da ne zaborave da su Isusovi prijatelji i da Isus na svakoga od njih računa. Predsjednik KVRPP-a BiH fra Jozo također je izrazio svoju zahvalu sestrama milosrdnicama na gostoprимstvu, kao i svima nazočnim za dolazak i sudjelovanje u molitvenom zajedništvu. (KVRPP BiH)

Susret biskupa Biskupske konferencije BiH s članovima Konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica BiH
(Sarajevo, 21. travnja 2021.)

Šesnaesti susret biskupa Biskupske konferencije BiH s članovima Konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica BiH održan je 21. travnja 2021. godine u prostorijama Nadbiskupskoga ordinarijata vrhbosanskog u Sarajevu.

Zasjedanjem je predsjedao nadbiskup metropolit vrhbosanski kardinal Vinko Puljić, predsjednik BK-a BiH, a sudjelovala su i ostala tri člana Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine.

Na zasjedanju su također sudjelovali predsjednik redovničke Konferencije fra Jozo Marinčić, provincijal Franjevačke provincije Bosne Srebrenе, i četrnaest članova i članica konferencija, među kojima jedan provincijal i četiri provincijalne poglavarice. Svojim molitvama susret su pratile članice klauzurnih zajednica sestara Bezgrješne Kraljice Karmela u Sarajevu i Samostana sv. Klare u Brestovskom.

U uvodnom dijelu susreta kardinal Pułjić zahvalio je svima što su, unatoč aktualnoj pandemiji, svojim sudjelovanjem i na taj način pokazali zajedništvo cijele Crkve u Bosni i Hercegovini u skladu s različitim karizmama i poslanjem koje gaje brojne redovničke zajednice u zemlji koja prolazi kroz teške kušnje. Podsjetio je da je Sve-

ti Otac u Godini sv. Josipa cijeloj Crkvi stavio za uzor zaručnika Blažene Djevice Marije, svetca posebnoga Božjega povjerenja, čijoj je brizi povjerio svoga Sina i Bezgrješnu Djesticu Mariju. Istaknuo je da su svi oni koji su posvećeni svetim redom ili svetim zavjetima također osobe posebnoga Božjega povjerenja poslane svojim životom i djelovanjem svjedočiti i naviještati Krista uskrstloga.

Sudionici susreta saslušali su osvrt na tijek svoga prošloga susreta održanoga 6. studenoga 2020. godine na istom mjestu. Tom prigodom su, nakon uvodnoga izlaganja o apostolskom pismu pape Franje od 19. ožujka 2019. godine *Communis vita (Zajedništvo života)* i o novom pravilu za redovnički život koji je stupio na snagu 10. travnja 2019. godine, razmijenili razmišljanja o osobnoj odgovornosti redovnika i redovnica, kao i njihovih poglavara u obdržavanju redovničkih pravila o zajedničkom životu i o odgoju za zajedništvo te o nužnosti trajnoga zrenja u vjeri i ugrađivanja u zajednicu.

Biskupi, provincijali i poglavarice te predstavnici redovničkih zajednica koje svoje sjedište imaju izvan Bosne i Hercegovine sa zanimanjem su saslušali izlaganje kardinala Puljića o zajedništvu. Rečeno je da je zajedništvo na različitim razinama u Crkvi dinamična stvarnost i da je svaki član ili članica pozvan ugrađivati se u svoju zajednicu i u cijelu Crkvu u skladu s evanđeljem Isusa Krista i pravilima vlastite zajednice. Istaknuto je da nijedna crkvena zajednica nije svrha samoj sebi, nego da su pozvane biti evandeoske zajednice osoba koje su izabrale Krista za svoga vođu. Upozorio je na

potrebu istinske poniznosti, pravednosti, zahvalnosti, praštanja i traženja oproštenja te otvorenoga dijaloga u prihvaćanju drugoga kao obogaćenja i u trenutcima različitih razmišljanja.

U plodnoj diskusiji upozoreno je na vrijednost svakoga člana u zajedničkom služenju pred Gospodinom. Istaknuta je važnost obiteljskoga zajedništva u vremenu raslojavanja na različitim razinama. Izneseni su i pojedini konkretni primjeri snaženja redovničkoga zajedništva kroz pojedine projekte koji uključuju angažman svih članova. Poseban naglasak stavljen je na molitvu i razmišljanje o Božjoj riječi kao bitnim elementima izgradnje zajednice u duhovnoj stvarnosti. Spomenuta je blagodat modernih sredstava komunikacije koji omogućuju povezanost i u trenutcima tjelesne udaljenosti, ali i na njihovu opasnost u trenutcima kada se zaboravlja na nužnost izgradnje zajedništva s osobama s kojima se dijeli svakodnevica i vlastita karizma. Bilo je riječi i o potrebi trajnoga usklađivanja ostvarenja vlastite karizme unutar redovničke zajednice s poslanjem Katoličke Crkve u njezinoj cjelovitosti. U tom duhu istaknuto je da je redovnički život dar Crkvi jer je nastao u Crkvi i živi za Crkvu.

Predstavnici svih redovničkih zajednica koje su početkom ožujka 2021. godine posjetili đakoni iz svih biskupija i objiju franjevačkih provincija u BiH u okviru Đakonske pastoralne godine izrazili su zahvalnost organizatorima za lijepe i plodne susrete s budućim svećenicima koji su na taj način upoznali različite karizme širom Bosne i Hercegovine. (BK BiH)

Mrežni seminar za odgojitelje u predškolskim ustanovama

(Sarajevo, 19. lipnja 2021.)

U organizaciji Povjerenstva za predškolski odgoj pri Konferenciji viših redovničkih poglavora i poglavarica BiH održan je 19. lipnja 2021. godine mrežni seminar (*webinar*) *Ja u ogledalu ili odgajatelj u ogledalu* pomoću Zoomove platforme za odgojitelje u predškolskim ustanovama.

Voditeljice seminara bile su gđa Ankica Baković, prof. psihologije, učitelj i psihoterapeut realitetne terapije i *neurofeedback* terapeut, te s. Dominika Anić, ŠSF Hercegovačke provincije. U svojem predavanju prof. Baković govorila je o važnosti načina na koji promatramo sebe, svoj život te kako vrednujemo svoj odnos prema sebi, drugim ljudima i prema poslu. Istaknula je kako se idealna slika odgojitelja počinje graditi još u vrijeme mlađenštva, školovanja, u prvim susretima s djecom. Ona je pokretač kako bismo ostvarili vlastite potencijale. Poteškoće nastaju u onom trenutku kad se suočimo s realnošću koja nam počinje pokazivati da idealna slika nije moguća u stvarnosti kakvu poznajemo te postaje izvor našega nezadovoljstva.

Suočeni s potrebom da ipak nešto promijenimo, odlučujemo mijenjati druge ljudе i okolnosti u kojima živimo. A kako nam to ne polazi za rukom, počinjemo ih okrivljivati jer predstavljaju smetnju u ostvarenju naše idealne slike. Ta nerealna očekivanja čine nas nesretnima jer se ljudi ne ponašaju prema našim očekivanjima, a na životne okolnosti slabo možemo utjecati. Tada nam preostaje mogućnost suočavanja s vlastitom

slikom te mijenjanje prioriteta kako bismo se uskladili sa sobom, sa svojim stvarnim mogućnostima te nepredvidljivošću ponašanja ljudi i životnih okolnosti. A to je put k osobnoj sreći.

Na tom putu i dalje nailazimo na poteškoće koje nam trajno pokazuju da ne dosižemo idealnu sliku, međutim sad te poteškoće ne određuju stanje sreće ili nesreće, nego su prilika za učenje i usklađivanje. Poteškoće u odnosima s drugim ljudima, nemogućnost postizanja željenoga cilja, umor ili fizička nemoć podsjećaju nas na važnost ogledavanja, preispitivanja i samoprocjene.

Sestra Dominika navodila je primjere iz bogatoga životnoga iskustva u kojem su sudionice seminara mogle *dručkije* sagledati vlastite otegotne okolnosti. Također je kroz sliku Isusa zaspaloga na lađi postavljala pitanja utemeljenosti vlastitih strahovanja, nerealnih očekivanja, nepovjerenja u Oca te se zaključno upitala: „Tko spava na našoj životnoj lađi i koje je naše utočište i životno uporište?“ Uz takva su promišljanja sudionice bistrije pogled na vlastiti život i spoznaju da su za vlastitu sreću same odgovorne. (s. Ivana Markotić)

KRONIKA REDOVNIŠTVA U HRVATSKOJ

Tiskana fotomonografija *Zauvijek okrunjena*

Sinj, 3. travnja 2021.

U nakladi Franjevačkoga samostana Gospe Sinjske tiskana je fotomonografija *Zauvijek okrunjena*, koja na 400 stranica bilježi slavlje dvaju sinjskih jubileja: tristotu obljetnicu slavne obrane Sinja uz Gospin zagovor (1715. – 2015.) i tristotu obljetnicu krunjenja slike Čudotvorne Gospe Sinjske (1716. – 2016.).

Ostvarenje toga projekta započelo je 10. prosinca 2018. godine, tijekom susreta na kojem su sudjelovali tadašnji sinjski gvardijan fra Petar Klapež, župnik fra Perica Maslać, tadašnji samostanski ekonom fra Filip Budić i fra Šimun Markulin. Već je na tom sastanku istaknuta potreba da se u novoj knjizi – osim dvaju jubilarnih slavlja – predstave i plodovi sedmogodišnje priprave (2008. – 2014.). Osim toga naglasak je bio stavljen i na suradnju triju institucija: Franjevačkoga samostana Gospe Sinjske, Grada Sinja i Viteškoga alkarskog društva; čiji je zajednički rad omogućio ostvarenje mnogobrojnih projekata, a koji su izravno bili povezani s proslavom Gospinih jubileja. Na samom početku odlučeno je da se u nakladi sinjskoga samostana tiska fotomonografija, izdanje koje će oku suvremenoga čitatelja biti privlačnije i zanimljivije. Slijedilo je istraživanje arhivske građe i prikupljanje potrebnih materijala, kao i sama sistematizacija prikupljene građe. Samostanska i župna arhiva nije sadržavala dovoljno fotografskoga materijala, a mnoge pohranjene fotografije nisu zadovoljavale suvremene grafičke kriterije. Franjevci su zamolili za pomoć profesionalne fotografе, koji su se rado odazvali.

Fotomonografija *Zauvijek okrunjena* ima šest poglavlja i kronološki obrađuje slavlja i događaje od 3. kolovoza 2008. godine do kraja 2016. godine. U tom vremenskom luku treba istaknuti tri slavlja: otvaranje sedmogodišnje priprave – kardinal Vinko Puljić, središnje slavlje tristote obljetnice slavne obrane Sinja uz Gospin zagovor – kardinal Josip Bozanić i središnje slavlje tristote obljetnice krunjenja slike – mons. Marin Barišić. Važnost tih slavlja ponajbolje opisuje odluka Hrvatskoga sabora od 20. siječnja 2009. godine, u kojoj se ističe da je jubilarna proslava slavne obrane „nacionalno značajna“; kao i pismo pape Franje od 20. svibnja 2015. godine, u kojem Vrhovni Svećenik ističe da je veoma obradovan „ljepotom marijanske pobožnosti koja se njeguje u svetištu Blažene Djevice Marije u Sinju“.

„Deo Optimo Maximo zahvaljujemo za dovršeno djelo, a posvećujemo ga svim štovateljima Čudotvorne Gospe Sinjske i njezinim hodočasnicima. S ponosom čitateljima predajemo učinjeno, a nadati nam se da će fotomonografija *Zauvijek okrunjena* onima koji dolaze biti lijepo svjedočanstvo proslave jubilarnih slavlja 2015. i 2016. godine“, poručili su franjevci. Knjiga se može nabaviti u sinjskom samostanu ili naručiti pomoći e-adrese zupa.sinj@gmail.com. (IKA)

Uskrsno čestitanje redovnica nadbiskupu Barišiću

Split, 3. travnja 2021.

U Nadbiskupskom ordinarijatu u Splitu na Veliku subotu, 3. travnja, upriličena je već tradicionalna uskrsna čestitka predstavnici redovničkih zajednica u Splitu splitsko-makarskom nadbiskupu Marinu Barišiću.

Susretu su nazočile i poglavarice četiri redovničkih zajednica koje svoje provincijalno središte imaju u Splitu: s. M. Andrijana Mirčeta (Provincija Navještenja Gospodinova), s. Andrea Nazlić (Provincija Presvetog Srca Isusova), s. M. Terezija Pervan (Provincija svetog Josipa) te s. Mariangela Galić (Hrvatska provincija sv. Ćirila i Metoda). Uime svih sestara čestitku nadbiskupu Barišiću procitala je karmeličanka Božanskog Srca Isusova s. Benjamina Mračkovčić. Zahvalivši Nadbiskupu na pastirskoj brizi kojom redovnicama i svim vjernicima pokazuje pravi put u ovim teškim vremenima, s. Benjamina jest naglasila: „Unatoč svemu, znamo da je uskrsli Gospodin naša jedina nada i svjetlo u tami koja se nadviла nad čovječanstvom. Željeli bismo da oni kojima smo poslani osjete radost Božje blizine.“ Čestitavši nadbiskupu Uskrs, s. Benjamina zaželjela mu je da ga „Uskrsli obdari svakim nebeskim darom kako bi i dalje mogao ispunjavati svoje odgovorne dužnosti na dobrobit naše Nadbiskupije“. Zatim je prigodnu riječ redovnicama uputio nadbiskup Barišić. Istaknuvši da su Marija Magdalena i druge žene bile emotivno vezane za Gospodina zbog nade koju je budio u ljudima, nadbiskup Barišić rekao je i da su žene prvi svjedoci Uskrsa. „Žene su željele miomirisima pomazati Kristovo tijelo u grobu. Zbog toga su požurile prema grobnici prvoga dana u tjednu, u ranu zoru. No Krist ih je preduhitrio, kao što je preduhitrio i svakoga čovjeka. Krist nas je sve preduhitrio svojim milosrdjem, ljubavlju i praštanjem. On je onaj koji nam u svemu prethodi, koji iz kaosa, tame i bezdana stvara svjetlost“, nastavio je nadbiskup, poručivši kako su žene s praznoga groba poslane

u Galileju te kako na isti način Krist suvremenoga čovjeka šalje u Galileju svakodnevnoga života. Kazavši da su vjernici u suvremenoj Galileji dužni svjedočiti povezanost s Njim i novost Uskrsa, mons. Barišić jest poručio: „Ljudima trebamo svjedočiti da je Onaj koji je pobijedio smrt i grob mnogo jači od naših svakodnevnih križeva, grijeha i bolesti.“

Čestitavši redovnicama Uskrs, nadbiskup ih je ohrabrio riječima: „Danas je teško govoriti o nadi, dobroti, istini i ljubavi. No znam da su vaše redovničke zajednice oaze mira i zbog toga vas potičem da i dalje, u sredinama u koje vas je Gospodin poslao, budete svjedokinje Kristove radosne vijesti i novosti prvoga dana u tjednu.“ Redovnice su nadbiskupu Barišiću darovale sliku sv. Josipa i križ, a nadbiskup je redovnicama podijelio krunice sa svojim grbom. (IKA)

Održan provincijalni kapitol franjevaca trećoredaca

Zagreb, 9. travnja 2021.

U Samostanu sv. Franje Ksaverskoga u Zagrebu održan je od 6. do 9. travnja kapitol Provincije franjevaca trećoredaca glagoljaša. Na kapitulu, pod predsjedanjem generalnoga vikara Trećega samostanskoga reda sv. Franje i generalnoga vizitatora fra Seana O. Sheridana, sudjelovala su dvadeset i trojica redovnika. Kapitol je započeo 6. travnja u jutarnjim satima euharistijskim slavlјem koje je predvodio provincijal fra Ivo Martinović, a na kojem je propovijedao fra Sean, te euharistijskim klanjanjem i zavizom Duha Svetoga. Poslije toga su u službu uvedeni ponovno izabrani provincijal fra

Ivo Martinović, novi provincijalni vikar fra Branko Lovrić te ostali provincijalni vijećnici, članovi nove provincijske uprave: fra Zvonimir Brusač, fra Matej Jovanovac, fra Branko Janjić i fra Ivan Paponja. Tijekom sljedećih dana održavale su se svako prijepodne i poslijepodne kapitulske sjednice na kojima su članovi kapitula raspravljali o važnim temama za život i budućnost Provincije. Najprije su predocena izvješća generalnoga vizitatora fra Seana Sheridana i provincijalnoga poglavara fra Ive Martinovića, a zatim i izvješća iz različitih polja života i djelovanja Provincije u proteklom četveroletjeu (briga za zvanja, početna formacija, trajna formacija i redovnička duhovnost, apostolat i pastoralni rad, ekonomija i građenje, kulturna baština i druga).

Poslijepodne drugoga dana kapitula bilo je posvećeno temi *Zaštita maloljetnih i ranjivih osoba*. Mr. sc. Marina Šijaković, voditeljica Centra za promicanje dobrobiti ranjivih osoba pri Hrvatskome katoličkom sveučilištu, održala je uvodno izlaganje. Najprije je prikazala i definirala vrste zlostavljanja maloljetnih i ranjivih osoba (fizičko, emocionalno i spolno zlostavljanje, zlostavljanje u savjesti, zanemarivanje), profil zlostavljača te posljedice zlostavljanja kod djece i ranjivih osoba. U nastavku je istaknula važnost cjelovite početne formacije redovnika i svećenika, koja treba obuhvaćati duhovnu, intelektualnu, pastoralnu te posebno dobru ljudsku formaciju. Na kraju su sudionici Kapitula imali priliku za razgovor i pitanja o toj aktualnoj temi. Nakon nje izlaganje je održao predsjedatelj kapitula fra Sean O. Sheridan, vikar Reda i generalni vizitator te također ravnatelj Ureda Reda za zaštitu maloljetnih i ranjivih osoba. On

je prikazao aktualne crkvene dokumente i propise o toj temi te odredbe zakonodavstva Reda kojima se uređuju pristup i postupci na području zaštite i promicanja dobrobiti maloljetnih i ranjivih osoba u kontekstu života i djelovanja Crkve i redovničkih zajednica. U drugom dijelu kapitula, u radu u tematskim skupinama i na zajedničkim sjednicama, raspravljalo se o smjernicama za život i djelovanje Provincije i za rad njezine nove uprave. Na kraju je usvojeno jedanaest odluka i sedam preporuka Provincijskoga kapitula za daljnji hod i poslanje Provincije u sljedećim četirima godinama.

Na posljednjoj sjednici kapitula završne govore održali su predsjedatelj kapitula fra Sean Sheridan i provincijal fra Ivo Martinović. Kapitol je završen pjevanjem himne *Tebe Boga hvalimo* i zahvalnom molitvom. (IKA)

Objavljena knjiga *Stoljeće života pod okriljem Znamenja velikoga – Školske sestre franjevke u Sinju*

Sinj, 10. travnja 2021.

Stoljeće života pod okriljem Znamenja velikoga – Školske sestre franjevke u Sinju, knjiga autorice s. Marije Petre Vučemilo nastala je o 100. obljetnici života i djelovanja Školskih sestara franjevki u Sinju, kao izraz dužnoga poštovanja prema sestrama koje su svojim samozatajnim i najčešće od očiju svijeta skrivenim životom i radom pridonosile duhovnom boljitetu grada Sinja i cetinskoga kraja.

Premda je prvotna karizma Družbe Školskih sestara franjevki Krista Kralja poučavanje i odgoj, sestre su od samih početaka bile otvorene i za druge djelatnosti,

odgovarajući na potrebe Crkve, uvijek sa sviješću da su školske, da trebaju poučavati, ponajprije primjerom vlastitoga života. S takvom raspoloživošću 1920. godine prihvataju i vođenje domaćinstva u Franjevačkom sjemeništu i gimnaziji u Sinju. U knjizi je prikazan stoljetni hod sestara kroz četiri odredišta života i djelovanja: Franjevačko sjemenište i gimnazija, potom franjevačko imanje na Čitluku gdje su sestre tijekom deset godina uspjele odjelotvoriti i prvočinu karizmu poučavajući djecu u privatnoj pučkoj školi, zatim Franjevački samostan i svetište Čudotvorne Gospe Sinjske te, konačno, vlastiti dom u Sinju. Povjesni pregled dolaska, života i rada sestara detaljno je opisan i posvјedočen mnogim izvornim, dosad neobjavljenim arhivskim dokumentima i fotografijama. Naslovi pojedinih tekstuálnih cjelina, pomno birani, upućuju na samoprijegorno djelovanje sestara u pojedinoj podružnici: *Sestre i majke u Franjevačkom sjemeništu; Domaćice i učiteljice na Čitluku; Marte i Marije u Franjevačkom samostanu; Službenice u hramu Majke od Milosti; U Sinju, doma!* U Gospinoj školi molitve i služenja sestre traže i nalaze nadahnuće za ustrajnost u poslanju te vjernost u redovničkom zvanju, na što upućuju daljnji naslovi: *U uzajamnom služenju na sinjskim podružnicama i U one ču što pred Gospom kleče!* Pod tim naslovima sabrana su imena sestara koje su tkale i još tkaju povijest ustrajne prisutnosti u Sinju (njih 200) te osnovni podatci sestara rodom s područja Župe Gospe Sinjske (njih 83), koje su pred milosnim Marijinim likom odgovorile na Božji poziv prianjući uz karizmu Školskih sestara franjevki. Naslov *U žarištu marijanske pobožnosti* dotiče duhovni život sestara, onih na službi u Sinju

i onih koje u Sinj k Majci od Milosti rado hodočaste i s njezinim blagoslovom svoje redovničko poslanje, ma gdje bile, predano ispunjavaju.

Na početnim je stranicama kratak prikaz nastanka Družbe koja ima svoje korijene u Mariboru i Grazu – *Družba posvećena poučavanju i odgoju*. Pod naslovom *Za dobro duhovno u Dalmaciji*, što je bio motiv splitskom biskupu Franji Filipu Nakiću kad je pozivao školske sestre u svoju biskupiju, donesena je ukratko povijest Provincije Presvetog Srca Isusova, kojoj podružnica u Sinju pripada. Nakana autrice pri sabiranju povijesti i pisanju knjige bila je, kako navodi u uvodnoj riječi, zaboravu otregnuti davno usnuli život sestara u Franjevačkom sjemeništu i na Čitluku nasilno prekinut u vrijeme Drugoga svjetskoga rata te u zahvalnom sjećanju sačuvati za naraštaje nove. Još više, da sadašnje djelovanje u svetištu Gospe Sinjske i franjevačka prisutnost u toj varoši pod Gospinom tvrđavom snažnije zaživi i (p)ostane trajno svjedočenje plodnoga redovničkoga života, ljubavi i žara naraštaja sestara. Knjiga sadrži i recital *Pod okriljem Znamenja velikoga*, u prozu i stih pretočenu povijest Gospina štovanja u Sinju i stogodišnji život Školskih sestara franjevki pod njezinim okriljem iz pera s. Judite Čovo. Uz recital vezane su i skladbe koje je skladao maestro don Šime Marović. Kako je, poručuju recenzenti, knjiga povijesnoga i duhovnoga sadržaja, vrijedna je ne samo za tu redovničku zajednicu već i širu javnost. „Raritetno djelo utemeljeno na znanstvenim činjenicama otkriva nam samozatajni život časnih sestara duboko prožet vjerom u Krista, ispunjen molitvom, odricanjem,

samoprijegornim i požrtvovnim radom za boljšitak hrvatskog naroda. (...) razvidnim opisom stogodišnjih povijesnih mijena na prostoru Sinja i Cetinske krajine iznimljivo je doprinos i hrvatskoj povijesnoj znanosti, a ujedno i kulturološki fenomen namijenjen svim ljudima otvorena srca“, piše Stjepan Marković, dok Domagoj Runje navodi: „Premda knjiga nije napisana s nakanom da bude striktno povijesni znanstveni rad, autentični dokumenti koji su dobro predstavljeni u svojem povijesnom i geografskom kontekstu daju ovoj knjizi i znanstveni karakter. (...) Od srca preporučujem čitateljima ovu knjigu, koja nije samo spomeničko odavanje zasluženoga priznanja Školskim sestrama franjevkama koje djeluju u Sinju i okolicu od 1920. godine, nego će biti od koristi i znanstvenicima koji se bave proučavanjem povijesti redovništva, duhovnosti, školstva, odgoja pa čak i ekonomije te ostalih aspekata dje-lovanja jedne redovničke zajednice u određenoj sredini.“ (IKA)

Održana prva sjednica Područnoga vijeća Splitsko-dubrovačkoga područnoga bratstva OFS-a

Sinj, 10. travnja 2021.

Sjednica Splitsko-dubrovačkoga područnoga bratstva Franjevačkoga svjetovnoga reda (OFS) *Sv. Leopold Bogdan Mandić* održana je 10. travnja u Sinju. Dnevni red sjednice započeo je misom na kojoj su sudjelovali članovi Područnoga vijeća i, kao domaćini, članovi Mjesnoga bratstva OFS-a *Čudotvorna Gospa Sinjska*. Misu je predvodio fra Ante Čovo, OFM, gvardijan i duhovni asistent. Koncelebrirao je fra Stipe Nimac,

OFM, područni duhovni asistent i predsjednik Konferencije područnih duhovnih asistenata.

Poslije mise bila je molitva Gospine krunice koju je predmolila Mara Filipović Grčić, OFS, mjesna ministra. Gvardijan fra Ante pozdravio je sve prisutne i zaželio dobar rad članovima Područnoga vijeća. Za vrijeme rada sjednice Područno vijeće OFS-a posjetio je i fra Joško Kodžoman, OFM, bivši provincijal i aktualni ravnatelj Franjevačkoga sjemeništa u Sinju. Zahvalio je članovima Područnoga vijeća za ljudsko-kršćansko i franjevačko svjedočenje unutar franjevačke obitelji, u svojim obiteljima te u svijetu gdje žive i rade. OFS je veliko bogatstvo i za franjevačku obitelj i Crkvu i za naše društvo, istaknuo je fra Joško. Mila Šuto, OFS, područna ministra, na početku radnoga dijela sjednice pozdravila je sve nazočne i zazvala pomoći Uskrsnuloga i zagovor Čudotvorne Gospe Sinjske za plodonosan rad sjednice Područnoga vijeća OFS-a. Duhovni nagovor *Život u bratstvu: dar zavjetovanja, dar mjesnoga bratstva, dar sadašnjeg trenutka* održao je fra Stipe Nimac, OFM, predsjednik Konferencije područnih duhovnih asistenata. Potom je Jelena Šepček, OFS, područna tajnica, pročitala Zapisnik 2. sjednice Područnoga vijeća, koja je održana 27. listopada 2020. godine u Zmijavcima. Nakon pročitanoga Zapisnika predstavljena su izvješća, a potom se razvila konstruktivna i plodna diskusija.

Područna ministra Mila Šuto na kraju sjednice zahvalila je Bogu i zagovoru Gospe Sinjske, domaćinima franjevcima u Sinju, na čelu s gvardijanom fra Antonom i članovima Mjesnoga bratstva OFS-a *Čudotvorna Gospa Sinjska*, na čelu s Marom Filipović

Grčić, mjesnom ministrom za ljudsko-kršćansku i franjevačku solidarnost i ljubav, te za dar bratstva i za uzajamno bratsko zajedništvo. (IKA)

U baziliku sv. Kvirina na trajno štovanje stigle relikvije sv. Faustine Kowalske i bl. Mihaela Sopoćka

Sisak, 11. travnja 2021.

Na svetkovinu Božjega milosrđa, 11. travnja, u baziliku sv. Kvirina u Sisku unesene su na trajno štovanje relikvije sv. Faustine Kowalske i osnivača Družbe sestara Milosrdnog Isusa bl. Mihaela Sopoćka.

Tom prigodom svečano misno slavlje predvodio je porečko-pulski biskup u miru Ivan Milovan. Relikvije su u sisačku baziliku došle na poticaj i darom sestara iz Družbe Milosrdnog Isusa, koje u toj župi djeluju od siječnja ove godine. U homiliji je biskup Milovan rekao kako s velikom radošću slavimo ovih uskrsnih dana središnje otajstvo naše vjere: muku, smrt i uskrsnuće Isusovo te kako je Uskrs sunce naših kršćanskih blagdana. „Blagdan nad blagdanima i cijela ova uskrsna osmina slavi se kao jedan veliki dan klicanja, radosti i zahvaljivanja Bogu za djelo spasenja koje nam je po Isusovu uskrsnuću darovano. K tomu uskrsno vrijeme traje čitavih sedam uskrsnih tjedana, sve do Duhova. Veliki svetac i učenjak sv. Augustin govorio je svojim vjernicima: Uskrs, to je naša nada. S pravom, jer je Krist za nas postao čovjekom, za nas je umro, za nas je uskrsnuo. To je doista naša nada. Po vjeri i krštenju združeni s njim, mi u životu prolazimo kroz nevolje i kušnje. Uz sve ostalo evo već nas godinu dana prati pandemija, a vi ste ovdje, bra-

ćo i sestre, na Banovini prošli i kroz velike stresove prouzročene potresima, ali jačani smo sigurnošću vjere u uskrsnuće Isusovo i nadu u konačnu pobjedu dobra nad svim silama zla, pa i samom smrću. Dionici smo patnje s Gospodinom, bit ćemo i dionici njegova uskrsnuća. Zato je uskrsno vrijeme vrijeme radosti, zahvaljivanja, nade i obnove novoga života s Bogom u sakramentima vjere“, ohrabrio je okupljene biskup Milovan. U nastavku, govoreći o drugoj vazmenoј nedjelji, biskup je podsjetio kako od 2000. godine na tu nedjelju slavimo i blagdan Božjega milosrđa. „Proglasio ju je sveti papa Ivan Pavao II. On je poljsku redovnicu Faustinu Kowalsku, koja je primila privatnu objavu Milosrdnoga Isusa, proglašio 1993. godine blaženom, a 2000. godine svetom. Sve to uz drugu vazmenu nedjelju, a i on je sam 2. travnja 2005. godine predao svoju dušu Bogu upravo u noći koja je prethodila blagdanu Božjega milosrđa. On je papa obitelji, tako je želio da ga zovemo, ali je i papa Božjega milosrđa. On je o Božjem milosrđu pisao da je ono drugo ime za ljubav. To ime ljubav preuzima kada se susreće sa silama zla“, rekao je biskup te dodao kako, iako je taj blagdan novijega datuma, Riječ Božja puna je slika o Božjem milosrđu.

Nakon popričešne molitve sve okupljene pozdravio je župnik Jakica. On je zahvalio sestrama Milosrdnoga Isusa Jairi Udovičić i Ivani Perković na svemu što su učinile da bi te relikvije došle u župu. Proslavi je prethodila devetnica od 2. do 10. travnja kojom su se župljeni, ali i hodočasnici, pripremali za taj blagdan, a koje su predvodile sestre iz Družbe Milosrdnog Isusa. (IKA)

Predstavljena knjiga *Klaustar Male braće remek-djelo stvaralaštva dr. fra Stipe Nosića*

Dubrovnik, 12. travnja 2021.

Knjiga *Klaustar Male braće remek-djelo stvaralaštva* autora dr. fra Stipe Nosića predstavljena je 12. travnja u samostanskom klaustru u Dubrovniku. Knjigu je uz autora Nosića predstavio umjetnički fotograf Željko Šoletić. Uz knjigu na hrvatskom jeziku istodobno je objavljena i engleska inačica pod nazivom *Friars Minors cloister masterpiece of creativity*.

Dr. Nosić kazao je kako je kroz dvadeset godina promatrao kapitele u franjevačkom samostanu Male braće u Dubrovniku te je s vremenom počeo bolje zapažati pojedine detalje u samom klaustru, ali i na kapitelima. Zahvaljujući govoru kamene plastike, ali i arhivskih dokumenata i članaka stručnjaka, autor je došao do zaključka kako je sama gradnja kapitela započela od jugoistočnoga stupa, pilona na kojem se nalazi napis Miha Brajkova, bez godine, i išla je u smjeru kazaljke na satu. Sama konstrukcija sastoji se od 12 pilona i 120 dvostrukih stupova na kojima je 60 originalnih kapitela, a tu je i 12 rozeta. Kako nije postojala ni jedna potpuna sinteza za prosječne čitatelje o nastanku i simboličci kapitela, dr. Nosić priredio je knjigu o tome. Autor knjige također je na temelju svega istaknuo ulogu Mihe Brajkova, za kojega stoji da je on gradio klaustar, dodavši kako on sam to nije mogao osmislit jer u kapitelima ima toliko teološko-liturgijskoga izričaja, pa je to morao osmisлити čovjek s teološkom naobrazbom, najvjerojatnije franjevac Vid iz Kotora koji je od

1327. godine do 1335. godine gradio i pravoslavni manastir u Dečanima na Kosovu. Istaknuo je i pretpostavku o njegovu portretu u reljefu na kapitelu 28, kao i liku klesara Mihe Brajkova iz Bara i drugih klesara koji su radili na klaustru i koji su svoje portrete ugradili na kapitele.

Knjiga *Klaustar Male braće remek-djelo stvaralaštva* otkriva razne tajne o jedinstvenom franjevačkom dvorištu. Autor o tom graditeljskom spomeniku kulture iz prve polovice 14. stoljeća govori na nov način, koji se ne može naći u radovima povjesničara umjetnosti ni u turističkim vodičima. Kratkim tematskim pričama pokušava rekonstruirati nastanak toga arhitektonskoga bisera, dijela kulturno-povijesne urbanističke cjeline staroga Dubrovnika, koji je i zbog graditeljske raznolikosti toga originalnoga dvorišta još 1979. godine dospio na popis UNESCO-a kao svjetsko kulturno dobro. Nije riječ o čistoj povijesti, nego o korištenju oskudnim arhivskim podatcima i njihovojoj kombinaciji s govorom kamene plastike i onim što aktualni vidljivi tragovi o klaustru odaju. U knjizi se, uz ostale fotografije, nalaze sada na jednom mjestu fotografije svih 60 kapitela, kao i dio crteža kapitela koji su djelo R. Eitelbergera iz 19. stoljeća. Povijesni izvori i rezultati arheoloških istraživanja otkrili su i stvarni smjer izgradnje više od 440 grobova u klaustru i drugim prostorima samostanskoga zdanja (u klaustru on započinje u jugozapadnom dijelu i suprotan je smjeru kazaljke na satu), u kojima su posljednje počivalište našli mnogi slavni Dubrovčani, među kojima su Ivan Gundulić i Miho Pracat. (IKA)

Održan sastanak Konferencije duhovnih asistenata Frame Zagrebačkoga područnoga bratstva

Zagreb, 12. travnja 2021.

Prvi ovogodišnji sastanak Konferencije duhovnih asistenata Frame Zagrebačkoga područnoga bratstva održan je 12. travnja u Sesvetskoj Sopnici kod Zagreba, u samostanu franjevaca Bosne Srebrenе.

Sastanak je održan pod predsjedanjem dvojice nacionalnih asistenata Frame fra Filipa Pušića, OFMConv, i fra Josipa Stankovića, OFMCap. Sastanak je započeo uvodnom molitvom, a zatim je uslijedio pozdrav i kratko predstavljanje nazočnih asistenata Frame i njihova mjesnoga bratstva s osvrtom na prethodno razdoblje i stanje u bratstvu, u skladu s donesenim zaključcima s prošlogodišnjega sastanka duhovnih asistenata Frame u Samoboru. Zatim se govorilo o idejama za bolji i kvalitetniji rad unutar Franjevačke mladeži u kontekstu ponuđenih tema: *Duhovni asistenti nositelji i čuvari framaških identiteta, Autentičniji život u Frami i Navještaj otvorenih susreta u bratstvu*. Središnje točke dnevнoga reda bile su posvećene predstavljanju prijedloga priručnika za formaciju i Hoda Franjevačke mladeži 2021. godine, predviđenoga u dužini 96 km, od Rovinja do Trsata.

Susret je protekao u bratskom raspoloženju i svekolikoj želji da se zajedničkom koordinacijom i s više napora pokušaju iznijeti zapažanja i usvojiti ideje o kvalitetnijem radu s Franjevačkom mladeži. Na kraju je fra Josip Stanković, OFMCap, uime nacionalnih asistenata Frame Zagrebačkoga područnoga bratstva zahvalio domaćinima

franjevcima na bratskom prijemu, a svoj okupljenoj braći duhovnim asistentima na sudjelovanju. (IKA)

Svečana akademija u povodu 25 godina djelovanja sestara karmelićanki Božanskog Srca Isusova u Bibinjama

Bibinje, 16. travnja 2021.

Karmelićanke Božanskog Srca Isusova (BSI) djeluju u Župi sv. Roka u Bibinjama 25 godina (1996. – 2021.). Svečana akademija proslave toga srebrnoga jubileja, na kojoj je prikazano kako se plodno razvijalo djelovanje te redovničke zajednice u Bibinjama, održana je 16. travnja u župnoj crkvi Uznesenja BDM u Bibinjama.

U Bibinjama se neposredno uz župnu crkvu Uznesenja BDM nalazi Samostan Svete obitelji, jedan od 11 samostana Hrvatske provincije sv. Male Terezije karmelićanki Božanskog Srca Isusova koja obuhvaća Hrvatsku, BiH, Nigeriju i Rusiju. U sklopu bibinjskoga samostana nalazi se suvremeno opremljen Dječji vrtić Svete Male Terezije koji svakodnevno pohađaju dvije skupine od 25-ero djece. Samostanska kuća u Bibinjama služi i za odmor sestara karmelićanki BSI iz svih njihovih zajednica i ujedno je ljetno odmorište za djecu iz dvaju dječjih domova za nezbrinutu djecu koje te redovnice vode u Zagrebu i Hrvatskom Leskovcu. Sestre na ljetni odmor u Bibinje dovedu djecu o kojoj skrbe u domovima, što malишane osobito raduje i daruje u doživljaju morskih radosti, među kojima je mnogima to prvi dolazak na more.

Uz projekcije fotografija na projektoru koje su prikazale njihov apostolat u pastoralu župe, s. Andreja Petracić, predstojnica Samostana Svetе obitelji u Bibinjama, opisala je „tijek klijanja sjemena Karmela posijanog u župi Bibinje prije srebrnih 25 godina“, a plod je pastirskoga htijenja i vizionarskoga osjećaja potreba na terenu blagopokojnoga zadarskoga nadbiskupa Marijana Oblaka i učvršćenja odluke da sestre moraju izgraditi samostan u Bibinjama shodno potrebama te župe bogate djecom, po biskupskom poticaju i podršci zadarskoga nadbiskupa Ivana Prende. Djelovanje karmeličanki BSI u Bibinjama jest i svjedočanstvo skladne suradnje, uzajamne pomoći, podrške i ljubavi koju te redovnice razmjenjuju u odnosima i apostolatu s bibinjskim župljanima, koji su zahvalni za prisutnost i služenje sestara u njihovoj župi. Inicijator dolaska karmeličanki BSI 1996. godine u Bibinje tadašnji je zadarski nadbiskup Marijan Oblak koji je u svom dopisu od 16. listopada 1994. godine napisao: „Župa je velikih mogućnosti: mnogo vjernika, mnogo djece, mnogo pastoralnih zadataka...“

„Provincijalna uprava i vrhovna poglavarica M. M. Katarina odazivaju se nadbiskupovu pozivu 13. rujna 1995. godine. Tom prigodom nadbiskup daje vrlo iscrpan izvještaj o stanju Zadarske nadbiskupije u kojoj je trećina teritorija uništena ratom. Posebno je naglasio velike potrebe Župe sv. Roka u Bibinjama koja je brojčano velika, s mnogo djece i mladih te je ponovio vrhovnoj poglavarici molbu za otvaranje samostana u Bibinjama.

Dopisom od 24. listopada 1995. godine vrhovna poglavarica daje Hrvatskoj provinciji karmeličanki BSI dopuštenje za novi

osnutak samostana u Bibinjama“, opisala je s. Andreja početke dolaska u Bibinje. Nakon umirovljenja nadbiskupa Oblaka, njegov nasljednik, nadbiskup Ivan Prenda, dopisom od 6. travnja 1996. godine odobrava otvaranje samostana u Bibinjama te je samostan blagoslovio na drugu vazmenu nedjelju, 14. travnja 1996. godine.

Uoči svečanoga otvorenja i blagoslova kuće, 13. travnja, potpisani je darovni ugovor između bibinjske Župe sv. Roka i Hrvatske provincije sestara karmeličanki BSI o darovanju nekretnina. U veljači 1996. godine u Bibinje su došle s. Vjekoslava, s. Marija Andela i Pero Kordić, domar iz zagrebačkoga samostana, kako bi uredili i pripremili prostor i kapelicu za useljenje prvih sestara u Bibinje. „Dugogodišnji dogовори и молитве župljana da sestre dođu u župu ostvaruju se u travnju 1996. godine dolaskom prvih triju sestara. To su s. M. Paulina, s. Marija Lucija i s. Marija Andela. Napokon može u Bibinjama zaživjeti pravi Karmel BSI koji svakodnevno uranja u molitvu kako bi tu molitvu unijeli u svoj apostolat. Sestre su se odmah uključile u pastoral djece i mladih te su prihvatile sviranje i vođenje pjevačkoga zbora. Za vrijeme ljetnih praznika te 1996. godine u bibinjsku zajednicu dolaze na odmor djeca iz Doma sv. Terezije od Maloga Isusa iz Zagreba i Doma sv. Josipa iz Hrvatskoga Leskovca. Sestre su doživjele radost djece koja prvi put u životu dolaze na more, a iznenadile su ih gnuče i ljubav bibinjskoga naroda prema djeci bez roditeljske skrbi. Svoju ljubav željeli su pokazati svime što su imali. Cijelo ljeto djeca su osjećala ljubav bibinjskoga naroda koja se duboko urezala u njihova ispaćena srca i do današnjega dana nisu te ljude i njihovu ljubav zaboravili.“

li. Djeca su se uvijek osjećala kao da dolaze svojoj kući“, izrazila je s. Andreja priznanje gostonoprimstvu koje Bibinjci pokazuju prema djeci iz domova.

U samostanu se održavaju razni apostolati, župne kateheze, tjedni susreti s mladima, duhovne obnove... „Novi samostanski prostori sada pružaju pravu mogućnost ostvarivanja karizme Karmela Božanskog Srca, i to život u Božjoj prisutnosti, pod pogledom Božjim, kao što je rekla bl. Majka Marija Terezija: „Probudimo se u Bogu i mislimo, krećimo se, radimo i molimo se u najtješnjem sjedinjenju s Njim. Sve što radimo neka ima samo jednu svrhu – Njemu služiti! Ne posredno ili posredno, sasvim je sve jedno jer u našim bližnjima služimo Bogu posredno i ako radimo s dobrom nakanom, onda ćemo ga susresti.“ Te riječi najljepše svjedoče o istinskom karmelskom duhu neprestane molitve koju je ona željela i u Karmelu u Bibinjama“, poručila je s. Andreja. U samostanskom prostoru održavaju se razni apostolati, susreti s prvopričesnicima, župne kateheze, tjedni susreti s mladima, duhovne obnove tijekom ljeta, dječji zbor, susreti za razne skupine vjernika, misijska skupina, individualni duhovni razgovori, Zajednica karmelskih laika, Mladi KBSI, mali Škapularci, pripreme za primanje škapulara, mjesечно klanjanje za zadovoljštinu Srca Isusova i osobne potrebe, posjeti obitelji i bolesnima.

Karmeličanke BSI djeluju u 18 zemalja na trima kontinentima, gdje darove njihova raznovrsnoga služenja svakodnevno primaju tisuće osoba i zajednica u potrebi, od djece u jaslicama do domova u kojima se brinu o starima i nemoćnim. (IKA)

Monaško posvećenje kod benediktinki u Rabu

Rab, 16. travnja 2021.

Krčki biskup Ivica Petanjak 16. travnja predslavio je misu s obredom monaškoga posvećenja benediktinke Jagode s. Marije Gertrude Sirovice u samostanskoj crkvi sv. Andrije u Rabu.

Sestra Marija Gertruda zavjetovala se u redu sestara benediktinki po Pravilu sv. Benedikta te je primila monaško posvećenje. Rodom iz Šibenika, školovanje je dovršila u Zagrebu gdje je radila kao psihologinja u dječjem vrtiću. Bila je aktivna u Župi sv. Antuna Padovanskoga na Svetom Duhu. Nakon što je odlučila pristupiti sestrama benediktinkama, da bi položila zavjete, prošla je višegodišnju pripremu. Za geslo monaškoga posvećenja odabrala je redak: „Jedno srce i jedna duša“ (Dj 4,32b).

Samostan sv. Andrije osnovao je rapski biskup Madije 1018. godine te je po tako drevnom djelovanju najstariji samostan u Hrvatskoj. Koludrice koje danas žive u njemu u klauzuri uz molitveni život bave se izradom umjetničkih i ručnih radova, svenira od suhog cvijeća, pečenjem hostija itd. (IKA)

Završene zajedničke godišnje duhovne vježbe sestara karmeličanki

Zagreb, 17. travnja 2021.

Od 12. do 17. travnja u Samostanu Kraljice Karmela u Brezovici, pokraj Zagreba, pod vodstvom o. Zvonka Martića, OCD, karmeličanina, održane su godišnje duhovne vježbe sestara karmeličanki, koje su započele misnim slavlјem i zazivom Duha Svetoga.

Tema duhovnih vježbi bila je *Tko je Bog?* – *Duhovnost sv. Ilike proroka.*

Kroz euharistiju, predavanja, osobna razmatranja, šutnju, sabranost, klanjanje, sakrament pomirenja, duhovne razgovore i promišljanja sestre su uranjale u život s Bogom i za Boga u duhu Ilijinu. Isto tako provjeravale su svoj duhovni hod i jačale svoju vjeru na Ilijinoj vjeri, kao i svoje poslanje na Ilijinu poslanju. „Ilija stoji pred Gospodinom, to će reći, biti spremam služiti tu gdje jesam. Svaki duhovni poziv ima svrhu da posvijedoči slavu Božju i spasenje ljudi. Ilija je svjestan svoga poslanja. On nam poručuje da se bavimo Božjim interesima, a ne sobom“, rekao je, među ostalim, o. Zvonko Martić. Zatim je sestrama približio Ilijino doba i njegovo poslanje, s osobitim naglaskom na to da Bog šalje proroka onda kada se mijenja jedna civilizacija i nastaje druga, kako je bilo i s prorokom Ilijom. „Iz bogate Ilijine duhovne baštine prisjetit ćemo se da se Ilija borio protiv nevjere za čistu vjeru u Izraelu i u tome nam je on model i vođa. Ilija je borac za Božju istinu i pravdu, a Bog ga štiti od njegovih neprijatelja. Oslanja se na Boga u vrijeme kobne suše u Izraelu i Bog djeluje: čini čudo dariovajući kišu. Bog šalje Iliju da se osloni i na pomoć koja dolazi od čovjeka, od udovice iz Sarfate Sidonske.“

„Time nam Bog pokazuje da se uvijek trebamo oslanjati na Njega, ali također dopustiti da nam i drugi pomognu“, misli su voditelja duhovnih vježbi. U daljinjim predavanjima govorio je i o dvama žrtvenicima na gori Karmelu te je, među ostalim, poručio da „Karmel ne poznaje kompromisa u životu i da je jača molitva jednoga vjernoga Jahvina sluge nego molitva 450

zavedenih Baalovih proroka“. „Nakon žrtve na gori Karmelu Ilija je umoran i razočaran jer vidi da se izraelski narod nije promijenio, jer časti Boga samo ustima, a ne srcem. Ta, nema spasenja bez trpljenja ni vjere bez kušnje, a tek kada uđemo u pustinju, možemo se osloboediti svojih projekcija o Bogu, o svijetu i o sebi (...) Na taj način“, napomenuo je o. Zvonko, „prorok Ilija ulazi u tzv. drugo obraćenje u kome doživljava potpuno čišćenje vjere; po kojem je slobodan od prošlosti, živi sadašnjost, a Bogu predaje budućnost.“

U završnom predavanju pod naslovom *Budućnost će postati svjedok* govorio je predavač o Ilijici koji sada drukčije svjedoči za Gospodina. „Budućnost će postati svjedokom njegova dubokoga života vjere i potpune slobode za Gospodina i za njegove planove. Ilija nam pokazuje kako ljubiti Boga i čovjeka, kako gajiti ljubav prema svomu narodu, prema tradiciji u kojoj smo odrasli i prema samomu sebi. Poput gorljivoga proroka pozvani smo živjeti vjerno, čisto, ponizno i svjedočiti za Boga“, zaključio je o. Zvonko Martić. I na kraju predavanja o. Zvonko uputio je molitvu proroku Ilijici: „Naš vođo i Oče, pomozi i zagovara nas! Uzdamo se u milosrđe Božje i u tvoj sveti zagovor!“

Duhovne vježbe završile su 17. travnja svečanom himnom *Tebe Boga hvalimo*, a sestre su ponovno bile obogaćene novim spoznajama Božje blizine i Božje ljubavi u duhu i gorljivosti Ilijinoj. (IKA)

O. Tonči Trstenjak o rađanju HTV-ove emisije *Mir i dobro*

Zagreb, 18. travnja 2021.

O. Antun Tonči Trstenjak, osnivač i prvi urednik emisije *Mir i dobro* Hrvatske televizije, koja će 18. travnja doživjeti 1500. emitiranje, za IKA-u je pripremio osvrт na njezino nastajanje i početke emitiranja.

Nakon demokratskih promjena 1990. godine započeli su pregovori s Vladom RH i čelnicima HTV-a o uvođenju religijskih sadržaja. Uime Hrvatske biskupske konferencije pregovore je vodio zagrebački pomoćni biskup mons. Đuro Kokša i o. Tonči Trstenjak, SJ. Na tim sastancima redovito su sudjelovali predstavnici evangelika, baptista, muslimana i katolika. Srpska pravoslavna Crkva nije se odazivala na pozive.

Od srpnja 1991. godine na HTV-u je kao urednik zaposlen isusovac o. Tonči Trstenjak koji je odmah krenuo s organizacijom religijskih emisija. Uime HTV-a dodijeljen mu je kao pomoć Augustin Bašić koji je dotad radio na HTV-u. Krenulo se s izravnim prijenosom misa (jednom mjesечно!) i s emisijom koja je subotom navečer tumačila nedjeljno evanđelje *U početku bijaše riječ*. Osjetila se potreba za tjednim informativnim magazinom koji bi izvještavao o religijskim zbivanjima. Budući da je HTV javna televizija svih građana RH, razmišljalo se o međureligijskoj suradnji, pa su na sastanke pozivani predstavnici važnijih religijskih zajednica u RH. Prva ideja bila je da se emisija zove *Ekumena*, ali zbog kršćanskoga poimanja toga izraza muslimani se nisu složili (imam Šefko Omerbašić). Predloženo je napokon da se

emisija nazove prema židovskom pozdravu *Shalom*, s čime su bili suglasni muslimani i druge zajednice. Konačno je dogovorenog da taj međureligijski tjedni magazin istakne u špici prijevod pozdrava *Shalom* na arapski, latinski i hrvatski jezik. Tako je u prvoj službenoj špici bio složen red naziva: *Shalom, Selam, Pax et bonum, Mir i dobro*. Tražio se voditelj emisije koji nije neko prepoznatljivo lice iz komunističkoga razdoblja HTV-a. Urednik o. Tonči Trstenjak iz Šibenika pozvao je u Zagreb tadašnjega novinara Šibenskoga radija Nenu Kužinu. On je stigao nekoliko dana prije emitiranja i izravno u eter 23. veljače 1992. godine vodio prvu emisiju *Mir i dobro* i kasnije niz drugih do 1996. godine.

Mir i dobro bila je međureligijska emisija sve do 2004. godine. Te je godine Religijski program HTV-a počeo emitiranje specijaliziranoga tjednoga magazina za nekatoličke religijske zajednice *Duhovni izazovi*, a *Mir i dobro* otad pretežno prati zbivanja u Katoličkoj Crkvi. (IKA)

Deseti rođendan Socijalne samoposluge *Kruh sv. Elizabete*

Rijeka, 20. travnja 2021.

Socijalna samoposlužna *Kruh sv. Elizabete* obilježila je 20. travnja deseti rođendan misnim slavlјem u dominikanskoj crkvi sv. Jeronima u Rijeci u užem krugu volontera i korisnika. Misu je predslavio starješina samostana fr. Ivan Dominik Iličić.

Tu, prvu hrvatsku socijalnu samoposlužnu osnovao je Franjevački svjetovni red – MB Trsat i nakon Rijeke taj hvalevrijedan projekt proširio se na još dvadesetak hrvatskih gradova. Voditelji *Socke*, kako

Socijalnu samoposlužu nazivaju Riječani, zahvaljuju dobrotvorima, volonterima i građanima koji u skladu sa svojim mogućnostima pomažu radu toga karitativnoga projekta. Iako su uvjeti djelovanja zbog epidemioloških mjera bili i još uvijek jesu otežani, volonteri nisu prestali s prikupljanjem i podjelom paketa. Hranu i higijenske potrepštine prikupljaju kroz sabirne akcije u trgovачkim centrima gdje im je to omogućeno, a pakete dijele ovisno o situaciji, na vratima Socijalne samoposluge na tržnici Brajda ili obilazeći jednoga po jednoga korisnika dajući mu unaprijed pripremljene pakete. (IKA)

Kardinal Bozanić primio novu regionalnu poglavaricu Misionarki ljubavi

Zagreb, 23. travnja 2021.

Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić primio je 23. travnja u Uredu zagrebačkoga nadbiskupa s. Cecile, novu regionalnu poglavaricu Misionarki ljubavi – sestara Majke Terezije za srednju Europu.

S novoizabranom regionalnom poglavaricom bila je i kućna poglavarica zagrebačkoga samostana Misionarki ljubavi u Jukićevoj ulici s. Tomislava Jukčić, MC. U razgovoru su sestre izvijestile kardinala Bozanića o radu Misionarki ljubavi i zahvalile mu na redovitoj pomoći i podršci koju im pruža. Zagrebački nadbiskup zahvalio je sestrama na njihovu karitativnom djelovanju na području Zagrebačke nadbiskupije koje ugrađuju u život Crkve, a posebno u brizi za siromahe u Zagrebu. (IKA)

Noć knjige u župnoj Knjižnici sv. Petra na Vidicima

Šibenik, 23. travnja 2021.

Manifestaciji *Noć knjige* 23. travnja priključila se župna Knjižnica sv. Petra na Vidicima u Šibeniku. Župnik fra Ivan Penava predstavio je preuređeni prostor knjižnice i održao radionicu u kojoj je predstavljena knjiga *Psihologija duhovnog života* autora Mihályja Szentmártonija.

Govoreći o ljekovitoj moći knjige, što je tema ovogodišnje *Noći knjige*, fra Ivan iz vlastitoga iskustva opisao je kako nova znanja skrivena u toj knjizi mogu biti izgradjujuća i ljekovita za duhovni život svakoga vjernika. U knjizi psiholog i teolog Szentmártoni iznosi kliničku sliku osam psiholoških profila ličnosti i zatim kroz primjere osam svetaca međusobno posve različitih psiholoških profila pokazuje kako je svatko od njih kroz svoje psihološke karakteristike i možda upravo zbog njih postigao svoj stupanj svetosti. Jedan od primjera koji je tu večer bio istaknut jest i sv. Ivan Kapistran čiji profil ličnost autor opisuje kao agresivnu ličnost koja ima aktivno-neovisnu konstituciju ličnosti. Kapistran je i sam sebe opisao kao tvrdu i umišljenu osobu, onoga tko traži svoju istinu. Bio je u nekim trenutcima života neposlušan svojim nadređenima i zato će Szentmártoni zaključiti: „Da je postupio po receptu spomenutog kardinala, ne samo da ne bi dobio bitku protiv Turaka, nego vjerojatno ni Ivan ne bi dobio bitku za životnu svetost, jer bi djelovao protiv svoje naravi.“ Za predavača je taj primjer, kao i još mnogi drugi iz te knjige, dokaz kako svetost ne možemo postići ako se ukalupimo slijedeći primjere drugih osoba, već

svatko od nas treba prepoznati svoj psihološki profil ličnosti, upoznati svoje mane i vrline i upravo po njima postići svoje susrete sa živim Bogom. Zato je pozvao posjetitelje da se učlane u Knjižnicu i čitajući ostale izložene knjige, zapravo, još više upoznaju sebe i tako izgraduju svoj odnos s Bogom.

Dogadjaj je bio uživo emitiran pomoću Facebookove stranice Župe sv. Petra, a sadržaj Knjižnice može se pronaći i na njezinim mrežnim stranicama: <https://svetipetar.wordpress.com/zupna-knjiznica/>. (IKA)

Blagdan bl. Ozane Kotorske proslavljen na Trnu

Zagreb, 27. travnja 2021.

Blagdan prve hrvatske blaženice Ozane Kotorske, zaštitnice samostana dominikanki na Trnu, proslavljen je 27. travnja u crkvi Krista Kralja. Misno slavlje predvodio je provincijal Hrvatske dominikanske provincije fr. Slavko Slišković u zajedništvu sa subraćom dominikancima te župnikom vlč. Ivanom Filipčićem. Pjevalo je mješoviti zbor.

Na početku misnoga slavlja, obraćajući se štovateljima bl. Ozane, župnik Filipčić posebno je zahvalio dr. o. Slavku Sliškoviću koji je došao predvoditi misno slavlje umjesto najavljenoga gospičko-senjskoga biskupa Zdenka Križića. On nije mogao doći zbog smrtnoga slučaja u obitelji. „Pogledajte Ozanin lik ovdje ispred ambona, u krilu joj je raspeti Krist. Tom anđelu grada Kotora i našega samostana Krist na križu bio je knjiga života iz koje je crpila posebnu snagu i znanje. I nas danas poziva da toj duhovnosti križa otvorimo svoje srce i živimo s više nade, pouzdanja i predanja“, zaključio je župnik Filipčić.

Fr. Slavko istaknuo je kako je Ozana znala u svakom patniku prepoznati lice Božje. Njezini životopisci bilježe „da se Ozana nije zatvorila da bi bila neosjetljiva za patnju svojih suvremenika, nego su k njoj rado dolazili na razgovor, kroz prozor čelije, svi oni koji su trebali kakav savjet ili utjehu. Ona je molila za njih“. „Ozanu je osobito nadahnjivalo promatranje Kristove muke. Njega ‘atriješe za naše opačine i radi našeg je opravdanja morao umrijeti.’ Znamo, Isus Krist nije trpio samo za grijehu svojih suvremenika ni za grijehu onih koji su živjeli prije njega, nego za grijehu čitavoga svijeta, pa i za grijehu nas koji smo, evo, večeras ovdje“, rekao je fr. Slišković i potaknuo sve da se po Ozaninu primjeru i mi možemo zatvoriti, ne u neku čeliju, nego „zatvoriti se svemu onomu što nas navodi na grijehu, što nas odvodi od dobra, što nas odvodi od Božje milosti“. Trebamo se ograditi od onoga što je zlo, što nije nužno za nas, a znamo da najčešće najviše snage, živaca i novca potrošimo upravo na stvari koje nam nisu egzistencijalno potrebne. Pa treba se znati i od toga ograditi da bismo mogli bl. Ozanu naslijedovati. Tada ćemo živjeti i slobodnije i sretnije, radosnije i svetije, kako je to bl. Ozana činila u onoj svojoj čeliji. Ona je bila najslobodnija upravo kad je bila zazidana jer joj nitko nije mogao ništa. Nitko joj nije mogao ništa uzeti jer nije ni za što bila vezana. Nije li to ostvarenje onih Isusovih riječi da mu nitko ne može život uzeti jer ga on sam rado daje? Pa budimo i mi spremni ugrađivati svoj život u njega, da bi Kraljevstvo Božje bilo vidljivo na ovoj zemlji. Na tom će nam putu bl. Ozana zasigurno pomoći svojim zagovorom, zaključio je fr. Slišković. (IKA)

Proslava 155. obljetnice djelovanja sestara milosrdnica u Daruvaru

Daruvar, 6. svibnja 2021.

Svečanim euharistijskim slavljem sestre milosrdnice 6. svibnja 2021. godine proslavile su 155 godina svoga djelovanja u Daruvaru. Tom prigodom blagoslovljena je nova kapelica i samostan. Euharistijsko slavlje u novoj kapelici predslavio je mons. Antun Škvorčević, biskup požeški.

Povijest toga samostana počela je prije 155 godina, kada je, vidjevši odgojno-obrazovno djelovanje sestara milosrdnica u Požegi, plemenita grofica Ljudevita Janković dala na svom imanju u Daruvaru sagraditi školu i samostan za sestre milosrdnice sa željom da on ovdje postane rasiđistem zdravoga kršćanskoga odgoja ženske mladeži. Za početak rada i blagoslov zgrade izabran je 1. svibnja 1866. godine. S radom su započele tri sestre, no s vremenom njihov se broj povećao razmjerno povećanju broja djece. Uz školu je u dijelu samostana otvoren internat (konvikt) u koji su već prve godine primljene 72 djevojčice te se odmah popunio njegov kapacitet. Do 1870. godine samostan i škola bili su grofovsko vlasništvo, a 1. kolovoza iste godine sve je darovnicom predano u vlasništvo sestara milosrdnica. Nakon deset godina grofovksa obitelj Janković pre selila se u Austriju, a škola je od Kraljevske zemaljske vlade 26. studenoga 1880. godine dobila pravo javnosti. Kako se broj učenica stalno povećavao i stigao do 150, zgrada je postala nedostatna i neprikladna za nove potrebe, te je samostan dao srušiti spomenutu školu, dokupio još potrebno ga zemljišta i 1910. godine sagradio novu

školsku zgradu. Godine 1919. škola je dobila ime Državna narodna djevojačka škola u Daruvaru. Država je plaćala sestre učiteljice i u svim potrebama financirala rad te četverogodišnje osnovne škole. Tijekom školske godine sestre učiteljice s djecom su dodatno odgojno-obrazovno radile i pripremale razne školske svečanosti na radost roditelja i građana Daruvara, a pred konac školske godine organizirale su izložbe dječjih ručnih radova i likovnih ostvarenja. Na molbu gradskoga poglavarstva 1925. godine sestre su u prostorima škole otvorile i dječji vrtić. Zbog velikoga broja djece i više sestara uključenih u rad trebalo je proširiti samostanske prostore i izuzeti ih iz škole, pa je 1929. godine Družba dala nadograditi jedno krilo zgrade u istoj ravnini škole (dvokatnica) za samostan sestara i za još jedan internat za djevojke koje su pohađale državnu gimnaziju i dvogodišnju Trgovačku školu. U internatu su prema želji i svomu interesu djevojke imale priliku steći i glazbenu naobrazbu jer su u slobodno vrijeme s njima radile vrsne sestre učiteljice glazbe, a za vježbanje je samostan djevojkama kupio tri klavira i druge instrumente. U samostanskoj kapeli održavale su se duhovne vježbe za ženski svijet i okupljale su se članice *Marijine kongregacije*. Tako su sestre na razne načine godinama podizale duhovni i kulturni život u gradu Daruvaru.

No početkom listopada 1944. godine stigla je u Daruvar partizanska vojska. Započela je nova školaska godina, ali već 29. listopada 1944. godine došla su uime Gradskoga narodnoga odbora tri činovnika, pozvali su ravnateljicu i ostale sestre učiteljice te im pročitali dopis Gradskoga narodnoga odbora prema kojem više ne smiju biti

odgojiteljice mlađeži ni učiteljice. Otišli su zatim u razrede, otpustili djecu i zapečatili školske prostorije. Djevojčice i djevojke iz samostanskoga internata morale su otići svojim kućama. Na taj način još za vrijeme II. svjetskoga rata u Daruvaru je zatvorena ženska osnovna škola, internat i dječji vrtić sestara milosrdnica. Sestrama je bio zabranjen svaki oblik javnoga djelovanja i svaka zarada pletenjem i poučavanjem glasovira, a za bilo koji prekršaj te zabrane prijetila im je globa.

U poslijeratno vrijeme sestre su u Daruvaru živjele u velikom siromaštvu, bez ikakvih prihoda. Radile su na polju, livanjima i skupljale drva u šumi za ogrjev jer novca nije bilo ni za kruh. Vidjele su to dobre žene, pa su po selima skupile živežne namirnice koje bi onda nepoznati prijatelji kolima dovezli sestrama kao pomoć da se prehrane. Imale su one zemlju, ali nisu imale ni kola ni konje, pa su za uslugu oranja ili prijevoza nakupljenih drva isle ljudima raditi na polje. Hrabro su se hrvalje sa svim nedraćama podnoseći sve uz molitvu, žrtve i predanje u volju Božju. Od 1955. godine radile su dvije sestre u župi: jedna u službi domaćice, a druga kao sakristanka i orguljašica. Žalbom su se 1960. godine borile protiv nacionalizacije cijele samostanske zgrade i imanja, pa je ipak 1961. godine riješeno da im ostaje na korištenje dvokatna zgrada (samostan) i najveći dio obradivoga zemljišta. U samostansku školsku zgradu već nakon II. svjetskoga rata smješten je đački dom, a poslije daruvarska državna gimnazija. Kad je gimnazija pre seljena u novoizgrađenu zgradu na drugu lokaciju, ta nekadašnja samostanska škola ostavljena je devastirana na daljnje propa-

danje sve do opasnosti urušavanja nekih dijelova. Samostan nije imao sredstava za njezinu obnovu.

Centar za socijalni rad u Daruvaru ponudio je 1996. godine Družbi sestara milosrdnica izgradnju nove kuće za samostan u zamjenu za prostore nekadašnje školske zgrade koju bi preuredili za smještaj starijih i nemoćnih osoba. Projekt je dijelom ostvaren 2004. godine kada je u nekadašnju samostansku školu smješteno 50-ak starijih socijalno ugroženih osoba. U suradnji s upravom Doma, sestre su tim ljudima prema svojim mogućnostima bile posrednice povezivanja s Bogom i otvorile su im slobodan pristup u svoju kapelu za molitvu i svetu misu. U jednom krilu samostanske zgrade sestre su nastavile živjeti i obavljati svoje djelatnosti. Zbog potrebe proširenja Doma Grad Daruvar otkupio je zgradu škole i samostana, a uprava Zagrebačke provincije vodila je gradnju toga manjega samostana za nastavak djelatnosti sestara milosrdnica u školskom vjeronauku i u župnom pastoralu, a u jednom dijelu novoga samostana bit će smješten internat za djevojke koje iz okolnih mjesta pohađaju srednje škole u gradu. Svoje služenje crkvi i narodu sestre su prilagođavale prilikama vremena i društva u lijepim i nemilim vremenima. Želimo ovdje nastaviti pružati svjedočanstvo redovničkoga života, molitve i rada prožeto karizmom milosrdne ljubavi po primjeru svetoga Vinka i svete Lujze.

Zahvaljujemo Bogu za sve dobro i lijepo što su sestre milosrdnica u ovome gradu i u okolini mogle činiti kroz dugu 155-godišnju povijest i što su snagom vjere i ustrajnosti u svom redovničkom staležu uspjele prebrodi-

ti razne poteškoće i neprilike, a prinesenom žrtvom i molitvom zagovarati pred Gospodinom za nova bolja vremena i nove narastaje. Neka Gospodin svojim blagoslovom ovoga samostana vodi, obilnim milostima obogati i na svoju slavu usmjeri sav budući život i djelovanje sestara milosrdnica u Daruvaru. (s. M. Bogoljuba Fotak, tajnica Provincije)

Proslavljenja svetkovina Gospe Trsatske, Kraljice Jadrana i suzaštitnice grada Rijeke

Rijeka, 10. svibnja 2021.

U svetištu Majke Božje Trsatske u Rijeci, najstarijem hrvatskom marijanskom svetištu, 10. svibnja svečano je proslavljenja svetkovina Gospe Trsatske, Kraljice Jadrana i suzaštitnice grada Rijeke, ujedno je proslavljenja i 730. obljetnica svetišta.

Svečano euharistijsko slavlje, kojemu je prethodila procesija sa slikom *Majka Milosti*, predvodio je riječki nadbiskup i metropolit mons. Ivan Devčić, uz koncelebraciju riječkoga nadbiskupa koadjutora mons. Mate Uzinića, drugih trsatskih franjevaca i riječkih svećenika te gvardijana trsatskoga samostana i čuvara svetišta Majke Božje Trsatske fra Krunoslava Kocijana, koji je na početku mise svim hodočasnicima uputio riječ dobrodošlice. Na početku homilije riječki je nadbiskup Devčić, među ostalim, istaknuo da u Franjevačkom misalu Hrvatske provincije sv. Ćirila i Metoda iz 1980. godine piše da je puni naziv toga blagdana *Blagdan Blažene Djevice Marije, Majke Milosti, od Časne Nazaretske kućice*. Mons. Devčić posebno je istaknuo da svetište u Trsatu nije samo marijansko svetište, u nje-

mu ne štujemo samo Mariju, već i Josipa i Isusa. Ujedno, to je i obiteljsko svetište, trebalo bi ostati i obiteljsko svetište, odnosno mjesto trajne duhovne brige i podrške za obitelji, kao i hodočasničko mjesto za obitelji. „Sveta obitelj, Isus, Marija i Josip, stanovnici Nazaretske kućice, susretali su se s mnogim životnim poteškoćama i problemima, ali su ih rješavali pouzdanjem u Boga i međusobnim razumijevanjem i pomaganjem, sačuvavši tako netaknutom međusobnu ljubav i vjernost Bogu“, kazao je nadbiskup Devčić, dodavši da se trebamo ugledati u Svetu obitelj i da od nje učimo kako biti vjerni Bogu i biti vjerni jedni drugima.

Riječki nadbiskup posebno je u propovijedi pozvao na molitvu za obitelji u našem narodu i u svijetu, a osobito za obitelji koje su žrtve nasilja i progonstva, koje trpe neimaštinu ili su, kao danas u Indiji, teško pogodene pandemijom koronavirusa i drugim teškim bolestima.

Zbog pandemije koronavirusa izostao je tradicionalni program Trsatskih Marijinih dana, ali u duhu 730. obljetnice dolaska Nazaretske kućice na trsatski briješ, skromnije, ali dostojanstveno proslavio se blagdan Majke Božje Trsatske, kojemu je prethodila trodnevna duhovna priprava. (IKA)

Hrvatski sveci i blaženici Eve Vukine uz Leopoldovo kod kapucina u zagrebačkoj Dubravi

Zagreb, 10. svibnja 2021.

U sklopu devetnice sv. Leopoldu Bogdanu Mandiću, na blagdan bl. Ivana Merza, 10. svibnja, u župnoj i samostanskoj crkvi sv. Leopolda Bogdana Mandića kod franjeva-

ca kapucina u zagrebačkoj Gornjoj Dubravi otvorena je izložba *Hrvatski sveci i blaženići u našem narodu* akademske slikarice Eve Vukine.

Riječ je o postavu od 40 portreta hrvatskih duhovnih velikana koji je putovao iz Križevaca od svibnja prošle godine s Dana hrvatskih svetaca i blaženika preko više drugih hrvatskih gradova do zagrebačkoga Leopoldova svetišta. *Hrvatske sveci i blaže-nike* izložbom u zajedništvu promoviraju Nacionalno svetište sv. Josipa iz Karlovca i Udruga za promicanje znamenitih Križevčana Dr. Stjepan Kranjčić, pa je na otvorenju izložbe govorio rektor svetišta mons. Antun Sente ml. i predsjednica Udruge Tanja Baran. Mons. Sente govorio je o autoričinu likovnom talentu uronjenom u vjeru, o sadržaju portreta, ali i o raznolikosti njezine umjetnosti, dok je dr. Baran predstavila projekt Dana hrvatskih svetaca i blaženika koji se održavaju već trinaestu godinu zaređom, a koji započinju svake godine novom izložbom *Hrvatski sveci i blaženici u našem narodu* izabranoga akademskoga slikara ili slikarice. Sama autorica Eva Vukina progovorila je o svojem doživaljaju hrvatskih svetaca i blaženika i zahvalila organizatorima na podršci. Izložbu je otvorio provincijal Hrvatske kapucinske provincije sv. Leopolda Bogdana Mandića fra Juro Šimić, izrazivši radost što kapucini, uoči Leopoldova blagdana, već nekoliko godina udomljiju izložbu. (IKA)

Kod kapucina u Gospinu polju proslavljenja svetkovina sv. Leopolda

Dubrovnik, 12. svibnja 2021.

Blagdan sv. Leopolda Bogdana Mandića, zaštitnika kapucinskoga reda i zaštitnika Dubrovačko-neretvanske županije, proslavljen je 12. svibnja u kapucinskom samostanu u Gospinu polju u Dubrovniku.

Svečano večernje misno slavlje predslavio je međugorski župnik fra Marinko Šakota, a suslavio je don Fran Miljenko Markić. Na početku propovijedi o. Šakota naveo je nekoliko misli sv. Leopolda Bogdana Mandića o kojima je u nastavku više govorio. Prva je misao bila: „Bogu je draži nedostatak koji vodi poniznosti negoli oholna čestitost.“ Tumačeći što je to oholna čestitost, propovjednik je podsjetio na primjer iz evanđelja koji govorí o farizejima koji se mole u hramu. Oni sebe smatraju pravednim, ispravnim i čestitim jer se mole i poste. A zapravo ne vide, ne shvaćaju da su upali u oholost i sljepoču za sebe, pojasnio je. Spomenuo se i nedostatka koji je imao sv. Leopold, koji je bio niska rasta, bio je malen. Taj njegov hendiček, nedostatak, doveo je Leopolda do svetosti, do poniznosti i otvorenosti Bogu. Svaki čovjek ima nedostatke i hendičeve, ali ako te nedostatke prihvati, to nama može pomoći da sazrijemo kao ljudi i kršćani, da rastemo u svetosti, poručio je okupljenim vjernicima župnik Šakota.

Druga misao sv. Leopolda Bogdana Mandića koju je izdvojio glasi: „Ne izbjegavaj trpljenje pod svaku cijenu.“ Župnik Šakota posvjedočio je o susretu s jednim mladićem koji je nosio slušni aparat na uhu. Na njegov upit je li njemu to problem što nosi taj aparat, mladić je odgovorio od-

lučno ne. On tu nije vidio problem, kazao je propovjednik te je nadodao da je ostao zadivljen mladićevim odgovorom. Tu sam shvatio što znači prihvati križ, dodao je. Kada prihvativmo križ, događa se izmirenje, objasnio je, jer prihvaćanjem sebe takvih kakvi jesmo izmirujemo se sa samim sobom. Isus nas uči da mijenjamo sebe pa tek onda druge. Zato nam je bitno da provjerimo stanje u sebi, da se oslobođimo onoga što nam smeta i što iskriviljuje naše gledanje pa čemo tek nakon toga moći izvaditi drugomu *trn iz oka*.

Na kraju propovijedi međugorski župnik pozvao je vjernike da otkriju ljepotu Božjega stvorenja jer tada će se u njima pojaviti radost, zadovoljstvo te će otkriti koliko im je toga darovano, pa se njihov pogled neće usmjeriti na ono što nemaju, na ono što im nedostaje. Ususret svetkovini bila je organizirana trodnevna duhovna priprava s molitvama pobožnosti sv. Leopoldu Bogdanu Mandiću. Na sam dan svetkovine mise su još bile u 9 i 11 sati, a jednu od njih predslavio je gvardijan kapucinskoga samostana fra Stanko Dodig. Zbog epidemioloških mjera na proslavama je sudjelovalo manje vjernika nego što je uobičajeno. (IKA)

Samostan sv. Dominika u Dubrovniku dobitnik godišnje nagrade Dubrovačko-neretvanske županije

Dubrovnik, 12. svibnja 2021.

Na svečanoj sjednici Dubrovačko-neretvanske županije, održanoj u Kazalištu Marina Držića u Dubrovniku 12. svibnja, na Dan županije i blagdan sv. Leopolda Bogdana

Mandića, koji se slavi i kao zaštitnik županijske, dodijeljena su javna priznanja i nagrade.

Samostan sv. Dominika u Dubrovniku dobitnik je nagrade za doprinos ugledu i promociji Županije u zemlji i svijetu u proteklom jednogodišnjem razdoblju, a nagradu je preuzeo prior samostana fr. Tomislav Kraljević, koji je zahvalio uime svih laureata. Prior Kraljević naveo je dio dokumenta od 23. travnja 1501. godine kada je Senat Dubrovačke Republike odlučio podržati izgradnju knjižnice dominikanskoga samostana jer će to biti „na čast Božju, na ukras samostana i utjehu i svih naših građana i stranaca koji dolaze u naš grad“. Ustvrdio je kako ovogodišnji laureati to potvrđuju jer su svoje djelovanje stavili u službu dobrog i lijepoga, plemenitoga i istinitoga, pravde i ljubavi, u službu svojih građana, ali i stranaca i turista koji ovdje dolaze. Time su osvijetlili temeljni poziv čovjeka i društva te ljudsku djelatnost stavili u službu razvoja i procvata ljudske osobe i zajednice, osobnoga i društvenoga, pojedinačnoga ili zajedničkoga. Bez obzira na to u kojoj djelatnosti radili, to je jednakovo važno jer „zadaća svih nas, neovisno o tome kojih djelatnosti bili dio, jest izgrađivati kulturu čiji će se plodovi očitovati u susretu, zajedništvu i solidarnosti“, naglasio je dominikanski prior. (IKA)

Sestre Kćeri Marije Pomoćnice (FMA) proslavile blagdan suutemeljiteljice Družbe

Rijeka, 15. svibnja 2021.

Sestre Kćeri Marije Pomoćnice (FMA), zajedno s članovima salezijanske obitelji, mlađima i župljanima Župe Marije Pomoćnice, proslavile su 15. svibnja blagdan suuteme-

ljiteljice sv. Marije Dominike Mazzarello, zaštitnice te redovničke zajednice i Student-skoga doma *Valponasca*.

Misno slavlje u župnoj crkvi Marije Pomoćnice u Rijeci predslavio je don Josip Petrčić (SDB), župnik Župe sv. Josipa, u zajedništvu s braćom salezijancima. Liturgiju su glazbeno animirali mladi vo-kalno-instrumentalnoga sastava *Santo*. U propovijedi je don Josip naglasio važnost povezivanja duhovnosti i svakodnevice, što se isticalo u životu i djelovanju sv. Marije Dominike, te je potaknuo vjernike na pri-hvaćanje radosti svetosti kao izazova i na-čina ostvarenja svoga kršćanskoga života u punini. Nakon propovijedi sestre su pred okupljenom zajednicom obnovile svoje za-vjete. (IKA)

Braća karmelićani posjetili sestre karmelićanke u Brezovici

Brezovica, 15. svibnja 2021.

Braća karmelićani u formaciji posjetili su sa svojim magistrom o. Srećkom Rimcem sestre karmelićanke u Karmelu u zagrebačkoj Brezovici 15. svibnja.

U radosnom i prijateljskom susretu braća i sestre međusobno su se upoznavali i izmijenili svoja duhovna iskustva. U posjet sestrama došli su br. Alojzije od Božanskog Srca Isusova, br. Ivan Pavao od Kraljice Sv. Krunice, br. Jakov od Križa, br. Lovro od sv. Josipa, br. Ante od Gospe od Blagovijesti, br. Leopold od Euharistijskog Isusa, br. Ante od Krista Kralja, br. Juraj od Terezije od Djeteta Isusa. Zanimali su se za detaljnú povijest dolaska prvih sestara karmelićanki u Brezovicu: od zamislj ondašnjega zagrebačkoga nadbiskupa Alojzija Stepin-

ca, preko njegova poziva prvim sestrama; majci Regini Tereziji Trbljanić i s. Mariji Josipi Laufer, da osnuju Karmel u Hrvatskoj, u Brezovici, do nedaća Drugoga svjetskoga rata, gradnje novoga Karmela, nadbiskupova poziva braći karmelićanima u Remete i osnutaka novih sestarskih Karmela u Hrvatskoj, Bosni i Hercegovini i Albaniji. Bilo je razgovora i o suradnji braće i sestara na duhovnom, liturgijskom, sakramentalnom i drugim područjima te na molitvenoj podršci u življenu zajedničke terezijanske karizme. Među ostalim, braća karmelićani predstavili su sestrama svetce karmelskoga reda koje obrađuju, a u Crkvi su manje poznati. Bilo je tu lijepih zani-mljivosti kojima su sestre obogatile svoj redovnički život. Nije uzmanjkala ni pjesma, osobito *Krist na žalu*, koju su sestre zapjevale uz pratnju violine i gitare, a braća su otpjevala pjesmu Majci Božjoj: *O mila Majko nebeska*.

Susret je nastavljen molitvom Večernje, kojom se pjesma braće i sestara vinula put nebesa na blagoslov Crkve i radost nebesnika. Sestre i braća nastavili su svoj hod staza-ma Karmela, svaki na svom mjestu, podr-žani međusobnom molitvom i duhovnom blizinom, s novom gorljivošću i poletom srca. (IKA)

Hodočasnički dan blaženoj majci Mariji Tereziji osoba s invaliditetom slavonske regije

Đakovo, 16. svibnja 2021.

Ljetna terasa Centra *Amadea* u Đakovu pružila je i ove godine priliku za Hodoča-snicički dan blaženoj majci Mariji Tereziji 16. svibnja, na koji su se okupile osobe s inva-

liditetom slavonske regije, njihovi roditelji i prijatelji.

Članovi đakovačke zajednice Vjere i svjetla, koji nose ime *Tratinčice majke Marije Terezije*, u ulaznoj su procesiji donijeli simbole tratinčica pred lik blaženice, u znak ljubavi i povjerenja u zagovor svoje zaštitnice. Misu je predvodio župni vikar đakovačke Župe Svih svetih vlč. Dominik Nedeljković, duhovnik zajednice, a sviranje i pjevanje predvodila je s. Deodata Kočonda s kandidaticama. U molitvu vjernika uključile su se i osobe s invaliditetom pokazujući tako na zoran način koliko je važna njihova prisutnost u životu župne zajednice. Nakon mise članovi Vjere i svjetla zapjevali su svoju himnu *Bog te ljubi* i pozdravili Gospu pjesmom *Zdravo, Kraljice mira*. Uslijedilo je druženje uz zakusku, pjesme i ples. (IKA)

75. obljetnica smrti sestre Žarke Ivasić

Gospić, 16. svibnja 2021.

Župa Gospić i ove je godine 16. svibnja obilježila obljetnicu mučeničke smrti redovnice milosrđnice s. Žarke Ivasić, strijeljane na taj dan 1946. godine na gospičkom groblju, uz kapelu sv. Marije Magdalene.

Žarka Ivasić rođena je 18. studenoga 1908. godine u Krašiću. Godine 1931. odlazi u samostan Družbe sestara milosrđnice svetog Vinka Paulskog u Zagreb. Djelovala je u više bolnica: u Gračacu, Banjoj Luci, Petrinji, a od 1939. do 1943. godine u Otočcu. Njezini posljednji dani u gospičkom zatvoru, odlazak na stratište i smrt ostavili su u mnogima sliku hrabre i predane kršćanke – redovnice koja je mučeništvo podnijela čvrstom vjerom u Gos-

podina, sigurna da je čeka vječna nagrada na nebesima. Tako su se na VII. vazmenu nedjelju, 16. svibnja, župljani i sestre milosrđnice iz Zagreba i Rijeke okupili, zbog epidemioloških mjera u manjem broju, najprije na groblju oko grobnice s. Žarke u molitvi psalma i krunice. Potom su se svi uputili u gospočku katedralu gdje je misno slavlje predvodio gospočko-senjski biskup Zdenko Križić u zajedništvu s kancelarom i tajnikom Mišelom Grgurićem, gospočkim župnikom Mariom Vazgečem i udbinskim sužupnikom Antonom Luketićem.

U propovijedi se osvrnuvši na apostole koji biraju novoga člana apostolskoga zborra, biskup Križić istaknuo je važnu poruku svima: pripremati molitvom posao koji nas čeka, obveze koje moramo izvršiti. Iz poslanice svetoga Ivana apostola biskup je istaknuo ljubav kao najbolju moguću definiciju Boga. Isus u razgovoru s Nikodemom kaže: „Bog je tako ljubio svijet da je dao svoga Sina.“ Bog je ovdje definiran dvama glagolima: Bog je onaj koji ljubi i koji daje. „Tamo gdje je ljubav, nužno postoji i darivanje. Nema ljubavi bez darivanja. Ljubav nije u riječima, nego u darivanju, u žrtvi. A Ivan zatim ističe: ‘Mi smo upoznali ljubav koju Bog ima prema nama.’ Ovdje smo u srcu poruke: to je poziv kršćaninu da upozna ljubav kojom ga Bog ljubi“, istaknuo je biskup Križić. Upozorio je na to da se u životu svakoga čovjeka problem pojavljuje dolaskom poteškoća i trpljenja – tada najprije pomislimo da se Bog udaljio, okrenuo nam leđa, kažnjava nas zbog nekih naših grijeha i slično. No, ako nekoga volimo samo kada nam u svemu ugada, onda to i nije prava ljubav. Ljubav se provjerava u kušnjama života, u životnim neuspjesima i porazima. Voljeti

znači znati uvijek biti blizu osobi, napose kada joj je teško. Bez prave ljubavi prema Bogu nećemo ga nikada dostačno upoznati jer ljubav je ta koja nam daje mogućnost vidjeti Boga, poručio je biskup Križić.

„Danas se spominjemo mučeničke smrti sestre Žarke, milosrdnice, koja je ubijena na našem gospičkom groblju na današnji dan prije 75 godina. Ubijena je u montiranom procesu kakvi su u tom vremenu bili ustaljena praksa. Optužnice i osude bile su često pisane nakon što je osoba bila pogubljena. U svakoj od tih optužnica pisalo je redovito da je osoba osuđena na smrt zbog *suradnje s neprijateljem*. Ta optužnica mogla se *prišiti* baš svakomu i protiv nje nije bilo obrane jer, zapravo, takve se nitko nije ni usudio braniti“, rekao je biskup i istaknuo: „Sestra Žarka ubijena je samo zato što je bila redovnica, jer je glavni cilj komunizma u tom vremenu bio uništiti dušu hrvatskoga naroda, a to je ponajprije Katolička Crkva sa svojim predstavnicima koje su komunisti gledali kao personifikaciju hrvatskoga puka. Sestra Žarka nije odgovarala mržnjom na mržnju. Umrla je s ljubavlju i to je bio njezin odgovor na mržnju zločinaca. Na smrt se pripremala molitvom. Poput Isusa u Getsemaniju, noć prije smaknuća provodila je bdujući u molitvi i tako se pripremila za svoje mučeništvo. Nije se u tim užasnim životnim okolnostima osjetila napuštenom od Boga. Uvjeren sam da joj je Isus bio bliže nego ikada u životu. Zato je mogla u tamnici moliti pjevajući. Nisu joj bile nepoznate Isusove riječi upućene učenicima da će biti progonjeni i ubijani zbog njega.“

Petar i Ivan ozdravljaju jednoga hromoga prosjaka i završavaju u tamnici. Petar predstavnicima vlasti postavlja pitanje: „Zar nas

progonite zbog dobra djela koje smo učinili ovom čovjeku?“ To pitanje mogle su ponoviti i sestra Žarka i druge pogubljene sestre, napomenuo je biskup Križić. One su se u bolnici žrtvolale za sve bolesne i ranjenike, ali im je bio neoprostiv grijeh što su liječile i ranjene ustaške vojnike. Liječile su i partizanske ranjenike, nisu ispitivale kojoj vojsci pripada koji ranjenik; nisu ih zanimale vjera ili nacionalnosti bolesnika koji su primani u bolnicu; one su gledale pred sobom samo bolesnoga čovjeka. Unatoč tomu stradale su mučenički. Ubili su ih zločinci čija su imena nestala, a te sestre žive, poručio je biskup, dodavši da se život ne može graditi na temeljima zla, na ubijanju drugih. Takav život se, prije ili kasnije, mora urušiti. „Mi danas zazivamo zagovor s. Žarke i susestara na naš narod i Crkvu, da nam pomognu u našim životnim kušnjama da ostanemo vjerni Bogu, vjerni savjesti, vjerni dobru i istini. Mi se nadamo da će te naše sestre jednom biti uzdignute na čast oltara i da će sestra Žarka, zajedno s velikom procesijom žrtava koje su mučenički završile na gospičkom groblju i kraj njega, biti naša zaštita i obrana od budućih zala, da se u ovom gradu nikada više ne ponove stradanja, patnje i mučeništva kakvih je u njegovoj povijesti bilo i previše“, zaključio je biskup Križić. (IKA)

Posjet kandidatica i postulantica sestara sv. Križa Župi Bezgrješnoga Srca Marijina

Slavonski Brod, 16. svibnja 2021.

Kandidatice i postulantice Milosrdnih sestara sv. Križa zajedno s odgojiteljicom s. Dorotejom Krešić posjetile su 16. svibnja, na poziv župnika Andrije Djakovića, Župu

Bezgrješnoga Srca Marijina u Slavonskom Brodu.

Kandidatice i postulantice na prijepodnevnim misama svjedočile su o tome što ih je oduševilo za redovnički život. Sudjelovale su i u liturgijskim čitanjima te su se nakon misa susrele sa župljanima u župnom centru. Ove godine župa slavi 25 godina od osnutka, a sestre sv. Križa tu djeluju od samih početaka u pastoralnom radu. Već šestu godinu u župi djeluje zajednica štovatelja blažene majke M. Terezije Scherer koju vodi s. Ankica Tomas, a sestre je razveselio i vitraj bl. majke M. Terezije, koji je postavljen u sakristiji župne crkve, o čemu je pisano u glasiliu sestara *U znaku Križa*. (IKA)

Objavljena antologija *Sveti Dominik u Hrvata*

Zagreb, 17. svibnja 2021.

Sveti Dominik u Hrvata naslov je knjige, antologije, koju su u povodu 800. obljetnice smrti svetoga Dominika i 800. obljetnice dolaska dominikanaca u hrvatske krajeve uredili Anto Gavrić i Božidar Petrač.

Sveti Dominik i Red propovjednika ostavili su duboke tragove u duhovnosti, znanosti i kulturi hrvatskoga naroda. U povodu tih dviju velikih obljetnica sabrano je na jednom mjestu, u jednoj knjizi na 984 stranice, sve ono što je o svetom Dominiku, utemeljitelju dominikanskoga reda, nastalo na hrvatskom tlu, sve ono što su tijekom povijesti, od njegova prvoga spomena u hrvatskom narodu pa do naših dana napisali Hrvati, ali i pape iz onih prvih vremena poslje svećeve smrti i pape koji su obilježili naše doba. Izbor predstavlja ono što su pisali hrvatski kardinali i biskupi, teolozi – zname-

niti dominikanci, povjesničari, kulturolozi i pjesnici, ali i izbor onoga što je pohranjeno u baštini hrvatske likovne umjetnosti.

O 800. obljetnici smrti svetoga Dominika predstavlja se hrvatskoj najširoj javnosti ono što je baština svetoga Dominika tijekom gotovo osam stoljeća namrla hrvatskom narodu i kako je duboko utjecala na njegovu duhovnost i kulturu. (IKA)

Križevačka i isusovačka zahvalnica biskupu Miji Škvorcu

Križevci, 20. svibnja 2021.

U križevačkoj župnoj crkvi sv. Ane 20. svibnja održana je tribina studenata Fakulteta filozofije i religijskih znanosti u Zagrebu posvećena biskupu Miji Škvorcu, u sklopu koje je predstavljen ukoričeni znanstveno oblikovani Škvorčev životopis autora biskupova nečaka povjesničara dr. sc. Đure Škvorca.

Studentica Magdalena Matković predstavila je biskupov život i djelovanje ističući da je bio vrstan teolog, filozof i pjesnik, sjajan govornik i propovjednik. Govorila je o njegovu odrastanju u selu Ruševcu kraj Križevaca, u Župi svetog Petra u Čvrstecu, zatim o njegovu školovanju u Nadbiskupijskoj klasičnoj gimnaziji u Zagrebu, isusovačkom novicijatu u Travniku, studiju filozofije i teologije na Institutu Družbe Isusove i Katoličkome bogoslovnom fakultetu u Zagrebu. Govorila je o bogatom svećeničkom i profesorskom djelovanju Mije Škvorca, o sudjenju i zatvoru, o njegovu biskupskom djelovanju te o bolesti, smrti i pokopu biskupa Škvorca 1989. godine na zagrebačkom Mirogoju. Predsjednik Studentskoga zbora FFRZ-a Ante Belić, govoreći o temi

Škvorc i marksizam, podsjetio je na glasovitu tribinu održanu u Studentskom centru između biskupa Škvorca i filozofa Branka Bošnjaka u kojoj su njih dvojica suprotstavili kršćansku i marksističku misao. „Marksizam je najveća nevjera u povijesti, govorio je biskup Škvorc, koji je do kraja ostao vjeran intelektualnom idealu, isusovačkom poslanju i biskupskoj službi“, zaključio je student Belić. Studentica Ema Marečić predstavila je misli biskupa Škvorca o molitvi. Moderator tribine, prodekan FFRZ-a, prof. dr. Ivan Šestak naglasio je da je Škvorc bio izabran za biskupa zato što je, kako je ranije odrobitao u komunizmu, bio provjereni kadar, a i bio je toliko intelektualno superioran da je mogao nositi se s dominantnom marksističkom ideologijom onoga vremena.

Autor biografske monografije dr. sc. Đuro Škvorc govorio je o tome kako je u petnaestak poglavlja, na 170 stranica dao detaljan prikaz života i djelovanja svoga strica, uglednoga isusovca i pomoćnoga zagrebačkoga biskupa (1919. – 1989.). Autor je dosad inicirao dva znanstvena skupa o Miji Škvorcu. Prvi je organizacijski ponijela Udruga za promicanje znamenitih Križevčana *Dr. Stjepan Kranjčić* u zajedništvu s Hrvatskom pokrajinom Družbe Isusove, Zagrebačkom nadbiskupijom i Povijesnim društvom Križevci u Križevcima 2009. godine, a drugi Fakultet filozofije i religijskih znanosti u Zagrebu 2019. godine. Filozofsko-teološki institut Družbe Isusove objavio je zbornike znanstvenih radova s obabju znanstvenih skupova. A ta monografija kruna je svih tih nastojanja u osvjetljavanju velikana Katoličke Crkve u Hrvatskoj koji je, rodom iz križevačkoga kraja, ostavio prepoznatljiv trag u životu Crkve u komu-

nističkoj Jugoslaviji, Zagrebačkoj nadbiskupiji, a posebno u gradu Zagrebu. Autor je govorio o osobnoj povezanosti s biskupom Škvorcem, a istaknuo je kako se za potrebe pisanja te znanstvene biografske monografije koristio raznim arhivskim izvorima, literaturom, tiskovinama i osobnom Škvorčevom pismohranom koja je pohranjena u 22 arhivske knjige u arhivu Hrvatske pokrajine Družbe Isusove u knjižnici na Jordanovcu 110 u Zagrebu. Stručnu lekturu monografije potpisao je isusovac prof. dr. Ivan Šestak.

Na kraju tribine uime domaćega biskupa Vjekoslava Huzjaka i osobno okupljene je pozdravio generalni vikar Bjelovarsko-križevačke biskupije Stjepan Ptček. Prisjetio se kako je kao sjemeništarac jurio na Škvorčevu propovijed u Palmotićevu, kako je kao student slušao Škvorčevu raspravu s filozofom Bošnjakom te kako se kao mladi svećenik susretao s njim kao biskupom. Tribini je prethodilo misno slavlje koje je predvodio o. Ivan Šestak te je vjernicima predstavio Fakultet filozofije i religijskih znanosti, kao i Godinu sv. Ignacija, utemeljitelja isusovačkoga reda, koja je tu večer i otvorena u zagrebačkoj crkvi Bezgrešnog Srca Marijina na Jordanovcu. (IKA)

Otvorena Jubilarna Ignacijeva godina u povodu 400 godina od kanonizacije osnivača Družbe Isusove

Zagreb, 20. svibnja 2021.

Počela je *Jubilarna Ignacijeva godina* u kojoj isusovci i cijela ignacijevska obitelj obilježavaju 400. obljetnicu kanonizacije sv. Ignacija Loyolskoga, osnivača Družbe Isusove. Za našu zemlju otvorene *Jubilarne Ignacijeve godine* 20. svibnja predvodio je u crkvi

Bezgrešnog Srca Marijina na Jordanovcu u Zagrebu apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj nadbiskup Giorgio Lingua.

Nuncij Giorgio Lingua predslavio je euharistiju – zbog epidemijskih ograničenja te dijelom i poruke same *Ignacijske godine* – u zajedništvu ponajviše s braćom, članovima, mladima i izaslanicima isusovačkih zajednica, udruga i prijatelja koji žive karizmu sv. Loyole.

Na svetoj misi, uz nuncija Linguu, koncelebriralo je 40-ak svećenika, biskup u miru mons. Valentin Pozaić i isusovački provincijal Dalibor Renić. Geslo je Godine: „Vidjeti sve novo u Kristu.“ To su riječi kojima je njihov utemeljitelj opisao svoju obraćeničku promjenu koja mu se počela postupno događati nakon nesreće koja ga je tada zadesila u Pamploni. Središnja proslava bit će 12. ožujka 2022. godine točno na 400. godišnjicu kanonizacije sv. Igancija, a sve će završiti na liturgijski spomendan sv. Ignacija četiri mjeseca kasnije; 31. srpnja 2022. godine.

Provincijal Hrvatske pokrajine Družbe Isusove pater Dalibor Renić naglasio je uoči euharistije: „Prije točno 500 godina jedna topovska kugla Injigu od Lojole prouzročila je tešku fizičku bol i razočaranje, ali uskoro je urodila plodom duhovne utjehe i za njega i za široku kršćansku zajednicu.“ Naime, s tim danom otvorio se duhovni put koji nazivamo ignacijska duhovnost i put služenja Kristovoj Crkvi koji se naziva ignacijska karizma. „Mi, okupljeni večeras u crkvi Bezgrešnog Srca Marijina, prepoznali smo u toj ignacijskoj duhovnosti nadahnute za vlastite životne putove, a u ignacijskoj karizmi način kako služiti u Katoličkoj Cr-

kvi.“ Propovijed mons. Giorgia Lingue donosimo u cijelosti:

Poštovani oče provincijale, poštovani oci i časna braćo isusovci, draga braćo i sestre!

Danas započinjemo Godinu svetoga Ignacija prigodom svečane proslave 400. godišnjice kanonizacije sv. Ignacija Lojolskoga. Ova posebna godina otvara se na vrlo značajan datum 500. godišnjice nesreće u Pamploni, 20. svibnja 1521. godine, događaja koji će biti neočekivana prilika za Ignacijske duhovne preporod. Osjećam se pomalo nelagodno dok o svetom Ignaciju govorim pred tako stručnim slušateljstvom od kojega bih mogao mnogo toga naučiti. Stoga ću samo tiho iznijeti nekoliko svojih misli koje su mi pale na pamet dok sam promišljao o Ignaciju koji je duboko obilježio život Crkve tijekom posljednjih stoljeća do te mjere da nam je u naše vrijeme u papi Franji dao svoga prvoga učenika koji je postao nasljednik apostola Petra.

U svom bih se razmišljanju posebno ograničio na Ignacijske način nasljedovanja Krista, koji je postao školom za druge vjerske redove i kongregacije, apostolske pokrete i duhovnosti. Za Ignacija je zapravo bilo ključno, osim primjera velikih svetaca, poput Franje i Dominika koje je upoznao čitajući knjigu *Flos sanctorum* i koja ga je promijenila, kada je naišao na knjigu *Vita Christi – Život Kristov* – kartuzijanca Ludolfa Saksonskoga, kroz koju je shvatio, a ponajviše u meditaciji *O nasljedovanju Krista*, da Krist mora biti postavljen u središte vlastitoga života. Iz toga proizlazi, čini mi se, ignacijska duhovnost koja se sastoji u stvaranju „kristocentričnoga“ mentaliteta, u prvom redu u „Družbi Isusovoj“, ali i u ostalim vjernicima, koji je usmjerjen na povijet-

snoga Isusa u kojega stalno moramo gledati. Isus tako postaje osoba našega promišljanja i duša našega djelovanja. Vrhovni poglavar otac Arturo Sosa u svom pismu cijeloj Družbi pri najavi ovoga jubileja predložio je kao slogan: „Vidjeti sve novo u Kristu.“ Čini mi se da je upravo to srce ignacijanske duhovnosti pravo značenje nasljedovanja Krista. Slučajna nesreća u Pamploni bit će početak duhovnoga puta koji će omogućiti Ignaciju promjenu njegova načina gledanja na stvari. Bit će to poput pada svetoga Pavla na putu za Damask, što će ga navesti da shvati da „je li tko u Kristu, nov je stvor. Staro uminu, novo, gle, nastal!“ (2 Kor 5,17) „Vidjeti sve novo u Kristu“ znači vidjeti Krista prisutnoga u bratu i gledati svakoga brata Kristovim milosrdnim okom. Promatrati zatim događaje, okolnosti, pozitivne ili negativne, Kristovim očima, kako bismo shvatili njihov dublji smisao povrh onoga što je vidljivo. Promatrati prirodu, svijet, kao naš zajednički dom koji treba čuvati (da upotrijebimo izraz toliko drag papi Franji). I, iznad svega, promatrati bol, vlastitu i onu čovječanstva, kao dio onoga križa koji je Isus već ponio. To napose znači ne bojati se onoga što nam uzrokuje patnju, čak ni svojih neuspjeha, nerazumijevanja, nesloge, unutar i izvan Crkve, jer je On sve to preuzeo na sebe. On je svojim Uskrsnućem učinio sve novim. Drugim riječima, to znači „naslijedovati Krista“ promatrajući u svjetlu Uskrsnuća stvarnost koja nas okružuje, sigurni da, ako smo dionici muke svoga Učitelja, bit ćemo dionici i Njegova uskrsnuća.

Čak i ako se ponekad čini da naši planovi, naši najbolji projekti, naši snovi propagaju, čak i kada se središnja crkva provincije stvarno uruší i kada su obje glavne kuće u

Zagrebu teško oštećene, ne smijemo zaboraviti da je On svojim utjelovljenjem ušao u našu povijest, da je preuzeo na sebe sve što je ljudsko i da je sve obasjano i preobraženo otajstvom njegova uskrsnuća. Taj „novi pogled u Kristu“ nije ništa drugo nego kršćanska mudrost. Kao što je rekao papa Franjo: „Mudrost je upravo to: milost da možemo gledati sve Božjim očima (...) gledati svijet, gledati prilike, događaje, probleme, sve, Božjim očima. To je mudrost“ (Opća audijencija, 9. travnja 2014.). Nesreća u Pamploni nije bila ugodan trenutak za Ignaciju. Taj mu događaj zaciјelo nije pomogao da u tom trenutku više ljubi Gospodina. Možda mu je pobjegla i pokoja ružna riječ. Međutim nakon susreta s Kristom i ta tužna, bolna epizoda, zasigurno suprotna njegovim planovima, pokazala se kao prilika za novi početak. Ono što je izgledalo kao negativno, postalo je pozitivno, sagledano „u Kristu“, u njegovu planu spasenja, koji ne isključuje križ. Štoviše, križ postaje ključ za otvaranje vrata uskrsnuća. To je mudrost. Stoga, u tom svjetlu, Isusove zahtjevne riječi koje smo čuli u evanđelju: „Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka danomice uzima križ svoj i neka ide za mnom“ (Lk 9,23), nisu puki poziv na mravljenje, već smjernice koje nam se nude kako bismo postali sudionici plana otkupljenja. Prije otprilike dva mjeseca otvorili ste Zakladu za obnovu bazilike Presvetog Srca Isusova i izgradnju pastoralnoga centra *Anamarija Carević*, posvećenoga djevojci koja je jedina izgubila život u prošlogodišnjem zagrebačkom potresu. Tom prigodom jako me se dojmila njezina majka. U njoj smo vidjeli jaku ženu, čija snaga dolazi iz sposobnosti da „vidi sve novo u Kristu“. Činilo mi se kao

da govorи: „Vjerujem da je Anamarija ispunila svoje poslanje: ovaj je centar, koji ће biti podignut njoj u čast, koji ће nositi njezino ime, poput produženja njezina poslanja na ovoj zemlji.“ Ta je majka znala i ovaj bolni događaj gledati u Kristu, iščitavala je tragediju koja je pogodila njezinu obitelj, njezine prijatelje i sve one koji su voljeli Anamariju očima uskrsnuća, pogledom Uskrstog. Svojim nas je svjedočanstvom podsjetila: „Tko hoće život svoj spasiti, izgubit ћe ga; a tko izgubi život svoj poradi mene, taj ћe ga spasiti“ (Lk 9,24). Ignacije u Pamploni još nije znao u toj nesreći prepoznati providnosni susret s Kristovim križem. Međutim križ je već bio tu, premda nije znao da je to Kristov križ. Tek kasnije, kada mu se otvore oči vjere, moći ћe vidjeti kao spasenje ono što mu se prije činilo neuspjehom.

Taj novi način gledanja na stvari podržumijeva promjenu mentaliteta. Netko me je upozorio da često govorim kako „treba imati Kristov mentalitet“. Za mene imati Kristov mentalitet ne znači ništa drugo nego promatrati stvari njegovim očima, prosuđivati ih njegovim umom, djelovati onako kako bi on postupio. Ukratko, polazeći od evanđelja, to znači staviti u središte udaljene, prihvatići isključene, dati prednost posljednjima, uvijek oprostiti, čak i našim „neprijateljima“, do te mjere da imamo hrabrosti oprati noge drugima.

Nije li to promjena mentaliteta koju je Ignacije doživio?

On, koji je tražio slavu u oružju i časti ma ovoga svijeta, nakon što je stvari počeо doživljavati kao Krist i u Kristu, stavio se u službu siromaha, a siromašni su postali njegovi gospodari. Kako je žalosno kada se nazivamo kršćanima, a nastavljamo razmiš-

ljati i ponašati se u skladu s duhom svijeta: sram nas je kad moramo kleknuti da operemo noge siromašnim, a hvalimo se unapredjenjima ili priznanjima, građanskim ili crkvenim. Međutim Isus je bio jasan: „Dosta, tko se zastidi mene i mojih riječi u ovom preljubničkom i grešničkom naraštaju – nje ga ћe se stidjeti i Sin Čovječji kada dođe u slavi Oca svoga zajedno sa svetim anđelima“ (Mk 8,38). Sin ћe nas se sramiti! Neće se usuditi ni predstaviti nas Svevišnjem riječima: „Ovo je moj učenik.“ Baš poput učitelja koji se srami predstaviti nekoga svoga neukoga učenika na ispitu, tako ћe se i Isus nas sramiti ako nismo dosljedno provodili u djelo ono što je On naučavao, ako nismo vjerno živjeli po njegovu primjeru.

Dragi oci isusovci i časna braćo! Braćo i sestre!

Ne znam je li prikladno u ovom trenutku, kad ste pozvani vratiti se izvorima svoje duhovnosti, ali u srcu, već neko vrijeme, gajim jednu želju i dopuštam si da vam je povjerim. U devetnici smo kojom se pripremamo za blagdan Duhova i nadam se da će ono što vam govorim postati barem jedna zraka Duha Svetoga. Družba je Isusova širila i proširila pobožnost Srcu Isusovu kao „munus suavissimum“ – „preslatku dužnost“ u Hrvatskoj i po cijelom svijetu i tako u Kristovoj ljubavi mijenjala i oblikovala srca i mentalitet ljudi. U posljedne se vrijeme, napose od pape Benedikta XVI., sve češće čuje kako je Europa izgubila ne samo vjeru nego i razum. Tu se Crkva suočava s novim problemom. Očekuje se novi pristup Kristu i navještanju evanđelja. Možda nije dovoljno promijeniti srce, nego treba spasiti i razum. Tko zna, nije li vrijeme da se u tom smislu, uz pobožnosti prema Isusovu

Srcu i Božjem milosrđu, potakne neka nova pobožnost da ih dopuni. Pobožnost koja bi uključila pobožnost Isusovoj trnjem okruženoj Glavi o kojoj je govorila engleska mističarka i službenica Božja Teresa Elena Higginson kada je, u skladu s primljenom objavom, rekla: „(Gospodin) mi je dao da shvatim da se trnjem okrunjenoj svetoj Glavi našega Gospodina treba klanjati i častiti je na poseban način jer je ona Hram Božanske mudrosti i upraviteljska snaga osjećaja Svetoga Srca.“ Takva bi pobožnost uz Srce naglasak stavila i na razum, koji je tako ugrožen u današnjem čovjeku. I o tome treba ozbiljno razmisliti u ovoj jubilarnoj godini, koja nije samo sjećanje na prošlost već i božanski izazov za budućnost. Čini mi se da bi tu trebalo tražiti rješenje za mnoge krize našega doba: za izopačeni relativizam koji se širi u svijetu, za žđ za Istином koju ljudi imaju jer su zbumjeni brojnim iskrivljenim vijestima i fundamentalizmima svake vrste koji se šire, čak i na teološkom području. Ako pobožnost Srcu Isusovu ima za cilj proširiti milosrđe, pobožnost Kristovoj trnjem okrunjenoj Glavi trebala bi proširiti istinu. Uostalom, Isus nije rekao zakonoznancu samo: „Ljubi Gospodina Boga svojega svim srcem svojim, i svom dušom svojom – nego – i svim umom svojim“ (Mt 22,37).

Početkom veljače ove godine navršilo se 30 godina od smrti patera generala Arrupe-a. Nedavno je i na hrvatskom jeziku izšla knjiga s naslovom: *Pedro Arrupe, svjedok i prorok*. Njega su nazivali i drugim Ignacijem. Crkva ga je nazvala slugom Božjim. Upravo nam on, kao svjedok i prorok, može biti nadahnuće u ovoj jubilarnoj godini, u ovom povijesnom razdoblju, u kojem se, kako kaže papa Franjo, ne događaju samo pro-

mjene u epohi nego se rađa jedna nova epoha. I na tom početku nove epohе očekuje se od Družbe Isusove da bude, više nego ikada, vjerna karizmi sv. Ignacija. Svi su njezini članovi u „kreativnoj vjernosti“ svojim korijenima, pozvani novim dinamizmom služiti Bogu i Božjem narodu „u sinovskoj i posve mašnjoj poslušnosti Kristovu Namjesniku na zemlji.“, kako se u odlučnim trenutcima običavao izraziti p. Arrupe. „Čvrsto ukorijenjeni u Kristu“ i na temelju naučavanja vašega oca utemeljitelja, dopustite mi da vas ohrabrim da oslobođite svoju maštu. Dok svi plove na nesigurnim valovima interneta, na olujnim valovima relativizma, ponudite korisnicima interneta, posebno mladima, sigurnu stijenu na kojoj mogu usidriti svoj brod: Riječ Božju, onu Riječ koja je Istina (Iv 17,19), Riječ koja nam otkriva Isusov mentalitet i traži da bude ljubljena „cijelim našim umom“. Siguran sam da ćeete na taj način raditi „na veću slavu Božju“! (IKA)

Mons. Uzinić: Ne bojte se ostvariti svoje snove!

Rijeka, 24. svibnja 2021.

Svečano euharistijsko slavlje u salezijanskoj Župi Marije Pomoćnice u Rijeci 24. svibnja, na blagdan njezine zaštitnice, predvodio je riječki nadbiskup koadjutor Mate Uzinić. Pozdravnu riječ nadbiskupu, svećenicima i hodočasnicima uputio je župnik don Tunjo Blažević koji je, među ostalim, istaknuo da „u ovom vremenu iskušenja i pandemije koronavirusa više nego ikad trebamo se utjecati zagovoru Marije, Pomoćnice kršćana“.

Tumačeći u propovijedi evanđeoski ulomak o svadbi u Kani Galilejskoj, mons. Uzinić kazao je da u slici svadbe možemo

vidjeti ne samo trenutak u kojem se dvoje mlađih predaju jedno drugom i u ljubavi sanjaju zajedničku budućnost nego i sliku Crkve koja ima san nastaviti Isusovo djelo u prostoru i vremenu. To je zadaća Crkve. No u tom ulomku možemo otkriti i Božji san koji On ima s čovjekom. Taj je san onaj koji je Bog želio ostvariti u Isusu iz Nazareta, ali istodobno je to i Isusov san i tu veliku ulogu ima Marija. Ona na svadbi ne želi poremetiti san dvoje ljudi i zato prilazi svomu Sinu i posreduje za njih govoreći: „Vina nemaju.“ Tu postaje *pomoćnica*, ali i potiče Sina da krene s realizacijom Božeg sna s njime, rekao je nadbiskup. Marijin poticaj za Isusa je bio *okidač* jer ne samo da je na svadbi pomogao paru u ostvarenju njihova sna nego je započeo ono zbog čega je došao na zemlju. Moglo je započeti njegovo poslanje i ostvarenje onoga sna da nakon muke i smrti bude podignut iz groba i postane Krist i Gospodin za sve koji u njega vjeruju, pojasnio je propovjednik. Riječki nadbiskup koadjutor u nastavku je objasnio zbog čega je temu *sna* stavio u središte propovijedi kazavši da je i sv. Ivan Bosco, ute-meljitelj salezijanske družbe, mnogo sanjao. Kao primjer pročitao je jedan njegov san iz djetinjstva u kojem mu se ukazala Marija Pomoćnica kršćana. Taj san važan je u životu Ivana Bosca jer je usmjerio njegov život – da svojom blagošću i mudrošću mijenja ljudi i nastavi ono djelo koje je Isus započeo u Kani Galilejskoj, a on u konkretnom vremenu i situaciji nastavio pokazujući djeci i mlađima izlaz iz teške situacije, ali i nešto važnije – pomogao im je da imaju snove i da ih mogu ostvariti. To je važno u odnosu sa svakim mlađim čovjekom – pomoći mu sanjati bolji svijet, bolju Crkvu, bolju buduć-

nost i pomoći mu to ostvariti. Zato je Marija Pomoćnica bila značajna u don Boscovu životu, jer mu je pomogla ostvariti snove, a kasnije mu bila u pomoći da drugima on pomogne sanjati i ostvarivati svoje snove u izazovnom vremenu industrijske revolucije kada su mnoga djeca bila prepuštena ulici, rekao je mons. Uzinić.

U kontekstu današnjega vremena propovjednik je uputio dvije važne poruke okupljenim vjernicima. Prvu je uputio mlađima: „Sanjajte i ne odustajte od svojih snova!“ Apostofirao je dio apostolske pobudnice pape Franje *Christus vivit* istaknuvši ohra-brujuće riječi Svetoga Oca upućene mlađima: „Ne prolazite kroz život umrtyljeni i ne promatrajte svijet kao turisti.“ (143) Važna je poruke da sanjate i ne bojite se ostvariti snove. Jedan od velikih problema danas jest da mnogi mlađi ne žele zajednički u braku dijeliti svoje snove, ne žele donijeti odluku, nego je propuštaju za budući trenutak, a kada on dođe, čini se da je kasno, upozorio je propovjednik. „Nemojte prestati sanjati i neka vas Marija Pomoćnica potakne da realizirate svoje snove. Mnogi traže bolji život. Zbog toga su mnogi napustili našu Rijeku i Hrvatsku. Ali možemo i ovdje stvoriti bolji život. Imamo potencijal, ali nemojmo očekivati od drugih da nam to naprave. Krenite od sebe. Počnite ostvarivati svoje snove.“ Drugu poruku uputio je starijima ohrabriviši ih da nikada nije kasno ostvariti snove. Možda se ne mogu realizirati na način kako je to bilo moguće prije, ali ne treba odustati od svojih snova. Osim toga uvijek možemo dati svoj doprinos na način da ne gušimo snove mlađih, nego im pomognemo u ostvarenju njihovih snova.

Zaključujući propovijed, istaknuo je da je Marija Pomoćnica kršćana jedna od nas i kao takva pokazala nam je kako Božji snovi mogu postati stvarnost. Zbog toga je izdvojena da nas zagovara, jer je utkala Božje snove u naše snove. Ona nas želi pratiti na našim životnim putovima i potaknuti nas da sanjamo i ostvarimo svoje snove, ali da ti naši snovi budu usklaćeni s Božjim snom. Činila je to oduvijek ponavljajući onu najvažniju rečenicu kojom se voda u Kani Galilejskoj pretvorila u vino, naši padovi u uspjehe, neostvareni snovi u ostvarene. „Sve što vam rekne, učinite!“ To je Marija rekla u Kani. To je rekla na poseban način u snu sv. Ivana Boscu, a to ponavlja i nama danas. „Sve što vam rekne, učinite!“ (IKA)

Misa na 78. godišnjicu ubojstva fra Karla Ćuluma

Zavojane, 25. svibnja 2021.

U Zavojanama je 25. svibnja svečanom misom obilježena 78. godišnjica mučeničke smrti člana Franjevačke provincije Presvetoga Otkupitelja – zavojanskoga župnika fra Karla Ćuluma.

Misu je na otvorenom kod župne crkve Male Gospe predslavio župnik u Staševici fra Marko Bitanga, nekadašnji dugogodišnji župnik Kozice i Zavojana. Uz njega je suslavio župnik Muća Donjeg don Marin Marčić. U slavlju su sudjelovali i fra Karlovci štovatelji iz Zavojana i okolnih mjesta. Fra Marko u homiliji je na temelju svetopisamskih čitanja iz slavlja mučenika progovorio o slavlju svetih mučenika u Crkvi. Mučenici su se prvi uz Blaženu Djericu Mariju počeli štovati u Crkvi. Tim mučenicima pridružio je i zavojanskoga župnika fra Karla Ćuluma

koji je poslušao Isusove riječi, koji svoj život na ovome svijetu nije čuvaо za sebe, već se izložio, podignuo svoj glas protiv nepravde i zločina koji su činjeni nad njegovim nedužnim župljanima... „U ovoj svetoj misi molimo za njega, ali se i njemu molimo da nas zagovara kod Gospodina u našim životnim poteškoćama te da poput njega svoj život ne čuvamo ljubomorno samo za sebe, već da ga trošimo žrtvujući se za druge. Fra Karlo bio je u narodu omiljen svećenik, zauzet župnik koji je zbog vjere položio svoj život Bogu na slavu“, kazao je fra Marko. Izrazio je nadu da će jednoga dana i fra Karlo biti uzdignut na čast oltara te da će u Zavojanama biti velično slavlje. Na kraju mise fra Marko zahvalio je svim sudionicima slavlja.

Fra Karlo rođen je 6. lipnja 1885. godine na Silbi. Dana 25. svibnja 1943. godine mjesni komunisti partizani mučili su ga i ubili, a tijelo su mu negdje sklonili. Župnu kuću u kojoj je živio zapalili su 1956. godine. Pokraj crkve Male Gospe u Zavojanama, u kojoj je fra Karlo s vjernicima slavio Boga i podignuo svoj glas protiv nepravde i zločina koje su činili, komunisti su 1961. godine postavili spomen-ploču s lažima o njegovu životu i smrti te krivnju za njegovo ubojstvo pripisali ustašama. (IKA)

Kanonski pohod biskupa Škvorčevića sestrama klarisama u Požegi

Požega, 31. svibnja 2021.

Biskup Antun Škvorčević posjetio je 31. svibnja samostan sestara klarisa u Požegi prigodom kanonske vizitacije uoči izbornoga kapitula, koji će se održati 9. lipnja.

Vizitacija je započela zazivom Duha Svetoga u samostanskoj crkvi sv. Klare. U

kratkom nagovoru biskup je spomenuo kako je kanonska vizitacija na blagdan Pohoda Blažene Djevice Marije znakovita jer u Mariji koja dolazi Elizabeti u pohode prepoznajemo žar za ono što je Božje. „Marija i Elizabeta imaju oči koje vide ono što je Božje začeto u njima, imaju srce koje se raduje onom što je Božje i hvale ga“, ustvrdio je biskup. Kazao je kako nas primjer tih dviju žena potiče da u kanonskoj vizitaciji istražimo žive li i sestre Marijinom žurnošću i žarom odnos jedna prema drugoj, ne promatraju li sebe u samostanu ljudskim pogledom, nego pogledom vjere, te prepoznaju li jedne u drugima ono što je Božje po pozivu koji su primile, za to mu zahvaljuju, tome se raduju i jedna drugoj pomažu da se to ostvaruje. Podsjetio je na Pravilo njihova reda koje u 253. članku kaže: „Naši su samostani povjereni posebnom nadzoru dijecezanskog biskupa, ili su podložni poglavarima prvoga red. Oni vrše svoju vlast na propisu općeg prava i ovih konstitucija.“ Idući pak, 254. članak kaže: „pravilno obavljen kanonski prohod vrlo je dobro sredstvo za promicanje produbljene obnove duha i života među sestrama, kako traži Crkva. Zadaća je mjesnih ordinarija da čuvaju i štite samostalnost i baštinu našeg Reda, kako govori kan. 578.“ Još je biskup spomenuo da se „prigodom pastirskoga pohoda biskup ili redovnički ordinarij susreće sa svim sestrama i ispituje ih o stanju njihove redovničke stege, prema vlastitom pravu reda i samostana. Osim toga mora se uvjeriti kako se održava klauzura, upoznati upravljanje dobrima i slavljenje svete liturgije.“ Izrazio je uvjerenje da je svaka pojedina sestra već promislila o navedenim četirima zadaćama na koje će dati svoje mišljenje tijekom osob-

noga susreta s biskupom. Ustvrdio je kako je uvijek potrebno misliti i osjećati, prosudjivati i suditi po kriterijima Božjim te je naglasio da je to pravi pristup u kanonskoj vizitaciji. Zazvao je Božji blagoslov na sestre i na djelo koje će zajedno s njima nastojati učiniti.

Nakon toga biskup se osobno susreo sa svakom sestrom i razgovarao o spomenutim pitanjima, a s poglavicom s. Klarom razmotrio je nekoliko važnih pitanja za život sestarske zajednice, među ostalim, i o potrebi dogradnje samostana. (IKA)

Objavljena knjiga prof. dr. sc. Ivice Raguža o majci M. Amadeji Pavlović

Đakovo, 1. lipnja 2021.

Prof. dr. sc. Ivica Raguž, profesor dogmatike teologije na KBF-u u Đakovu, objavio je novu knjigu, u izdanju Milosrdnih sestara sv. Križa u Đakovu, *Ja služim Bogu. Duhovni život majke M. Amadeje Pavlović*.

Riječ je o prvom teološkom prikazu duhovnoga života majke M. Amadeje Pavlović (1895. – 1971.), provincialne poglavarice Milosrdnih sestara sv. Križa u Đakovu tijekom 2. svjetskoga rata i u prvim godinama komunizma. Autor tumači i aktualizira njezina promišljanja o trpljenju, bolesti, šutnji, euharistiji, poslušnosti, poglavarima. Znakovita je njezina prepiska s dvojicom svetaca: bl. kardinalom Alojzijem Stepincom i pravoslavnim episkopom Varnavom Nastićem. Osobito treba istaknuti prepisku s episkopom Nastićem jer ona odiše čudesnim ekumenskim duhom još i prije 2. svjetskoga sabora. Majka Amadeja također je i „pravednica među narodima“ jer je tijekom 2. svjetskoga rata spasila život židov-

skoj djevojčici Zdenki Bienenstock. No to nije samo knjiga o majci M. Amadeji. To je knjiga o svetosti jer, zavirujući u dušu majke M. Amadeje, otkrivamo kako bismo i sami mogli i trebali biti sveti. Uvodnu riječ napisala je provincialna poglavarica Milosrdnih sestara sv. Križa s. Valerija Široki koja, među ostalim, piše: „Citajući knjigu zasigurno ne ćemo ostati ravnodušni prema toj svetoj sestri. Poučeni mudrošću i svetošću života majke M. Amadeje, na nama je sada da počnemo širiti glas o njoj i moliti Gospodina da nam po njezinu zagovoru udijeli potrebne milosti te da ju što prije mognemo javno štovati.“ (IKA)

Nova uprava Provincije Bezgrješnog Začeća Blažene Djevice Marije sestara milosrdnica

Zagreb, 3. lipnja 2021.

Vrhovna poglavarica Družbe sestara milosrdnica svetoga Vinka Paulskoga – Zagreb časna majka Miroslava Bradica proglašila je na svetkovinu Presvetog Tijela i Krvi Kristove, 3. lipnja, novu upravu Provincije Bezgrješnog Začeća Blažene Djevice Marije – Zagreb, na mandat od tri godine. Provincialnom poglavaricom imenovana je s. M. Barbara Vrućina. Službu prve savjetnice i zamjenice provincialne poglavarice obnašat će s. M. Paula Kljajić. Ostalim savjetnicama imenovane su s. M. Ines Tutić, s. Marina Pintar i s. M. Bernardica Novoselec. (IKA)

Susret juniorki SMI u privremenom sjedištu Vrhovne uprave Družbe

Zagreb, 4. lipnja 2021.

Juniorke Družbe sestara Služavki Malog Isusa svih triju provincija (zagrebačke, splitske i sarajevske) u pratinji svojih odgojiteljica posjetile su 4. lipnja 2021. godine u privremenom sjedištu Vrhovne uprave Družbe u Zagrebu vrhovnu poglavaricu Družbe s. M. Mariju Banić i njezinu zamjenicu i pročelnicu za odgoj s. M. Andu Vranješ, kao i sestre članice Vrhovne uprave.

Na samom početku vrhovna poglavarica s. Marija izrazila je svoju radost zbog zajedničkoga susreta i mogućnosti međusobnoga osvrta na redovnički hod u njihovoј Družbi i sveopćoj Katoličkoj Crkvi. Za tu prigodu pripremila je izlaganje o dokumentu Dar vjernosti – radost ustrajnosti. Na temelju spomenutoga dokumenta sestre su razmisljale i razgovarale, a juniorka s. M. Pia o pojedinim je temama zabilježila sljedeće:

Procesi izgrađivanja identiteta – „Zapazamo kako je upravo danas, u ovom dramatičnom trenutku naše povijesti, na ispitu i naša vjernost, naša ljubav, naša vjera i pouzdanje u Boga. Stoga je potrebno ponovno otkriti temelj i identitet vlastitoga poziva“, rekla je s. Marija. Bog nas je stvorio kao žene, krštenjem smo postale ljubljena djeca Božja, a nakon krštenja najveći je dar koji smo od Boga primili poziv na Bogu posvećeni život. „Ako smo svjesni tko smo, što smo, sve krize i poteškoće, kojih ima neizbjegljivo, mogu postati mjesto čišćenja, preobrazbe i mudrost kroz potrebno iskustvo milosti koja omogućuje poslušnost pozivu.“

Potamnjenoj vjere – Nije problem u našim ograničenostima i slabostima, nego

je problem naše nepovjerenje u Božju vjernost koja nas podržava i na koju možemo računati. Kada prestajemo živjeti u Božjoj prisutnosti, raste naše nepovjerenje u Božju vjernost i time raste i nepovjerenje u samoga sebe, zatim nahrupe drugi idoli koji ostavljaju veliku egzistencijalnu prazninu koja nas vodi u tamu vjere.

Način razumijevanja i življenja posvećenoga celibata i nepostojanost u vjernosti – Svijet danas otvoreno promovira i veliča užitak i traži neograničenu slobodu, osobito u polju čuvstvenoga i seksualnoga života. Ako Bogu posvećena osoba nema izgrađen identitet, u velikoj je opasnosti da poklekne duhu svijeta i usredotoči se samo na samoga sebe i zadovoljenje svojih želja i potreba. Postupno se javlja nezadovoljstvo, gubi se smisao posvećenoga celibata i osjećaj pri-padnosti zajednici jer se smatra da svaka pri-padnost osiromašuje, odnosno predstavlja prepreku slobodi. Darivanje samoga sebe u naslijedovanju Gospodina predanje je života iz ljubavi, ali danas se čini da je to darivanje samo na određeno vrijeme, s ograničenim rokom trajanja. Naime u današnje se vrijeme na krhkost veza ne upozorava kao na nešto čemu treba doskočiti, već se često opisuje kao evolucijski znak naše civilizacije.

Značenje veze usmjeravane pravilima – Posredovanja ustanova i pravila u posvećenom životu potiču nas da promatrano sebe same kao braću i sestre koje povezuju veze bratstva i sestrinstva. Individualizam i takozvani paralelni putovi često utiru put napuštanju ustanove. Prenaglašavanje individualnosti prijeći da se vlastita dobrobit vidi u ovisnosti o dobrobiti zajednice, odnosno o jačanju dosljednosti svih u vjernosti naslijedovanja jednoga pravila.

Odnos s vremenom i prostorom – Znati upravljati vremenom znak je zdrave autonomije i prema tomu zrele sposobnosti izbora. Ne treba među posvećenim osobama s jedne strane podcenjivati velik broj onih na rubu izgaranja (burn out) i s druge strane ništa manji broj onih koji se, praktički sasvim besposleni, oglušuju o pravilo rada. Obje se pojave itekako susreće u posvećenom životu. Posvećene osobe sklopile su savez s Bogom i sa svojom braćom i sestrama. Stoga vrijeme u kojem žive jest vrijeme koje se živi u savezu s vjernim Svjedokom, Isusom Kristom (usp. Otk 3,14), Onim koji će od njih tražiti također da polože račun o vremenu.

Teški međuljudski odnosi u zajednici – Tamo gdje se međuljudski odnosi svode na formalno uzajamno poštovanje, na susrete kojima je jedina svrha služba koju se obavlja, na točke dnevnoga reda; tamo gdje se zajedničke susrete doživljava samo kao neku obvezu koju se mora ispuniti, a promjene u svakodnevnoj rutini promatra kao prijetnje mirnom životu, stvaraju se preduvjeti za postupno obezvređivanje bratstva. Ne treba stoga čuditi da začetke napuštanja treba tražiti, zapravo, u udaljavanju od vlastite zajednice.

Iskustvo samoće – Samoća se pretvara u izoliranost kada dovodi do „sklanjanja u vlastite sigurnosti i udobnosti, do nezainteresiranosti za živote drugih, do podjela u straničarske skupine“. S druge strane samoća postaje plodna kada je nastanjena prisutnošću Boga kojem se predalo vlastite živote te prisutnošću braće i sestara koji nam pomaju izići iz sebe kako bismo ponovno otkrili dar drugoga.

Odnos prema digitalnom svijetu – Svijet komunikacija može nam pomoći proširiti vlastita znanja ili, naprotiv, odvesti nas na pogrešan put. Želja za digitalnom povezanošću može imati za posljedicu da se izoliramo od naših bližnjih, od onih koji su oko nas. Ne može se k tomu izbjegći pitanje o vrsti veza koje se uspostavljaju medijskom komunikacijom, koja je sve raširenija i učestalija i u našim zajednicama. U porastu su oblici psihološke ovisnosti koji otvaraju put prema drugim vrstama nedaća i slabosti: „Digitalni mediji“, primjećuje papa Franjo, „mogu ljudi izložiti opasnosti ovisnosti, izolacije i postupnoga gubitka doticaja s konkretnom stvarnošću, onemogućujući razvoj autentičnih međuljudskih odnosa.“

Odnos prema moći i posjedovanju – Prisutni u svakom ljudskom odnosu, „čeesto nam se ispriječe na našem putu žed za moći i svjetovni interesi“. „Čak i oni koji se odlikuju čvrstim doktrinarnim i duhovnim uvjerenjima često podliježu načinu života koji dovodi do navezivanja na materijalne sigurnosti ili želje za stjecanjem moći i ljudske slave pod svaku cijenu, mjesto da daju život za druge u svojem poslanju.“

Na koncu susreta sestre su se složile kako je svojevrsno jamstvo za radostan i uspješan redovnički život u ustrajnoj molitvi i traženju Božje volje koja donosi istinsku slobodu srca. Osobito je važno njegovanje zajedništva u kojem se sestare međusobno potiču na radosno nasljeđovanje Krista, darivajući se bez računice, Bogu na slavu i spasenje duša.

Susret je završio zajedničkim objedom i druženjem oko obiteljskoga stola, zatim su sestre juniorke zajedno sa svojim sestrama magistrama posjetile samostan Betlehem na

Kraljevcu, gdje su neke provele i svoj novicijat. U poslijepodnevnim satima sestre su se uputile u Lužnicu gdje su sudjelovale na godišnjem susretu sestara s privremenim zavjetima. (KVRPP BiH / smi.hr/sarajevo)

Sastanak vrhovne uprave Družbe sestara Presvetog Srca Isusova u Otočcu

Otočac, 5. lipnja 2021.

Vrhovna uprava Družbe sestara Presvetog Srca Isusova održala je 5. lipnja sjednicu vijeća u samostanu Družbe u Otočcu, pod predsjedavanjem vrhovne poglavarice č. m. Dobroslave Mlakić. Na sastanku su bile i zamjenica vrhovne poglavarice i prva savjetnica s. Robertina Medven, treća savjetnica s. Lidija Turić – ujedno tajnica Družbe, četvrta savjetnica s. Kristina Tunjić i vrhovna ekonoma s. Bernardina Maslać. Raspravljalo se o mnogo tema, a ponajviše o 100. obljetnici smrti utemeljiteljice Družbe službenice Božje Marije Krucifikse Kozulić. Postulatorica za proglašenje službenice Božje majke Marije Krucifikse Kozulić s. Dobroslava Mlakić istaknula je kako taj naziv nosi jer je čitav život posvetila siromašnoj djeci i mladeži. Priskrbila im je sve u životu, i stan, hranu, ali velika je u tome jer se jako brinula za obrazovanje, osobito ženske djece, zaključila je. Majka Marija Krucifiksa Kozulić sav je život posvetila odgoju i obrazovanju siromašne djece i mladeži. Osnivateljica je i graditeljica karitativno-socijalnih ustanova u Rijeci i utemeljiteljica autohtone hrvatske redovničke zajednice Družbe sestara Presvetog Srca Isusova. (IKA)

Više od dvije tisuće mlađih sudjelovalo na trećem Antunovskom hodu

Zagreb, 5. lipnja 2021.

Treći Antunovski hod mlađih od crkve sv. Antuna Padovanskoga u Sesvetskim Selima do crkve sv. Antuna Padovanskoga na zagrebačkom Svetom Duhu održan je 5. lipnja. Program je započeo misom, nakon koje je više od dvije tisuće mlađih, okupljenih iz domovine i izvan Lijepe Naše, hodočastilo prema Svetom Duhu.

Misu u crkvi sv. Antuna Padovanskoga u Sesvetskim Selima predvodio je fra Josip Blažević, provincijal Hrvatske Provincije svetoga Jeronima franjevaca konventualaca, a u svojoj je propovijedi istaknuo kako upravo tim hodom mlađi svjedoče vjeru te potvrđuju geslo toga susreta: „Neka šute riječi, a govore djela.“ Osvrćući se na evanđelje u kojoj siromašna udovica daje svoja dva posljednja novčića za milodar, fra Josip ističe kako je ta udovica slika Isusa Krista koji se za nas cijeli daje, kao i sv. Antun. „Sv. Antun silno je želio posvjedočiti vjeru prolijevanjem krvi te je iz reda augustinaca otišao u red franjevaca. Otišao je u Maroko kako bi radio na obraćenju Saracena. Međutim razbolio se i njegova misija nije uspjela. Potom odlazi u Španjolsku i zbog velike oluje završava na Siciliji. Tijekom putovanja zbiva se velika oluja tijekom koje sv. Antun shvaća kako je cilj kršćanstva predavanje Bogu i Božjoj volji. Bog ima za nas plan. Tako je mučeništvo za svakoga od nas obavljati svoje obvezе, ići u školu, rješavati ispite i biti dobar bračni drug, i to sve činiti bez mrmljanja“, poručio je fra Josip.

Nakon mise mlađi su se uputili prema Svetom Duhu. Na putu su mlađi posjetili Franjevački samostan Bezgrješnog Začeća BDM u Dubravi, a potom su se zaustavili na Trgu bana Josipa Jelačića gdje su održali plesni program te je fra Stjepan Brčina blagoslovio okupljene. U crkvi sv. Antuna Padovanskog na Svetom Duhu zaključen je treći Antunovski hod euharistijskim klanjanjem i čašćenjem relikvija sv. Antuna. (IKA)

Predstavljena knjiga o dr. Tomislavu Zdenku Tenšeku

Zagreb, 6. lipnja 2021.

Knjiga *Dr. Tomislav Zdenko Tenšek*, posvećena životu toga istaknutoga kapucina, sveučilišnoga profesora i voditelja duhovnih vježbi, predstavljena je 6. lipnja u crkvi sv. Mihaela u Zagrebu, uz samostan u kojem je fra Tomislav živio dugi niz godina. O knjizi su govorili dominikanac i profesor na zagrebačkom KBF-u o. Alojz Ćubelić i autor knjige, kapucin fra Anto Barišić.

O. Alojz spomenuo je da je to peta knjiga u nizu koji, u suradnji Katoličkoga bogoslovnoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu i Kršćanske sadašnjosti, predstavlja zasluzne profesore toga fakulteta. Naglasio je da se „Tomislav Zdenko Tenšek u svom vremenu i na svoj način bavio raznim pitanjima, čime je pokazao da se koristio sposobnošću razlaganja svaki put kad se potudio iskovati mišljenje i argumentiranje. Osim toga, bio on toga svjestan ili ne, potaknuo je i pokazao da ta duhovna aktivnost nije rezervirano područje nekolicine povlaštenih ljudi. Naiime neke osobe poput fra Tomislava čitav su život posvetile upravo tomu da dadnu svoj doprinos na toj ‘ljudskoj i intelektu-

alnoj pozornici', a da nisu nešto tražili za-uzvrat ili patili zbog 'neostvarene karijere'. "O. Ćubelić spomenuo je i da je „iz nekoga neobjasnivoga poleta profesor Tomislav Zdenko Tenšek govorio, svjedočio, pisao, objašnjavao i, jednostavno rečeno, živio i djelovao. Osim toga na zadivljujući je način spojio meditaciju i djelatnost. Obavljači odgovorne službe gvardijana, provincijalnoga poglavara, profesora i dekana na Katoličkom bogoslovnom fakultetu, morao je prije ostvarivanja određenih ciljeva meditirati, odnosno misliti. Profesor Tenšek, što pokazuje i ova knjiga, uspio je uskladiti djelovanje i mišljenje", zaključio je o. Ćubelić.

Autor knjige fra Anto Barišić, uz video-prezentaciju materijala iz knjige, detaljnije je govorio o životu i djelu fra Tomislava, od njegova rođenja u Zadravcu kod Orehotice u Zagorju, preko redovničke i svećeničke formacije u Osijeku, Sloveniji i Zagrebu te znanstvenoga rada u Rimu i Strasbourg, sve do uključivanja u profesorski zbor na zagrebačkom KBF-u i prvoga, preranom smrću prekinutoga, mandata dekana istoga fakulteta. (IKA)

Na Svetom Duhu otvoren i blagoslovljjen Muzej Hrvatskoga Areopaga

Zagreb, 6. lipnja 2021.

Muzej Centra za međureligijski dijalog Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevaca konventualaca *Hrvatski Areopag* otvoren je na zagrebačkom Svetom Duhu 6. lipnja. Centar *Hrvatski Areopag* osnovan je 2002. godine te ove godine obilježava 20 godina djelovanja. Tim povodom otvoren je novouređeni muzej u prostorijama zvonika župne

crkve sv. Antuna Padovanskoga. Za otvorene je izabran dan proglašenja blaženom s. Marije Laure Mainetti (1939. – 2000.), članice Družbe Kćeri Križa. Nju su 6. lipnja 2000. godine u kasnim večernjim satima ubodima nožem ubile tri djevojke tijekom sotoničkoga obreda. Stoga je nova blaženica i zaštitnica Muzeja. Na otvorenju je o njezinu životnom putu govorila mr. sc. Tanja Maleš. Naglasila je da se njezino življenje može sažeti u rečenicu: „Želim činiti nešto lijepo za druge.“ Davala se svim svojim bićem za mlađe, a na kraju je mučenički završila ovozemni život od ruku djevojaka kojima je nekada bila katehistica, rekla je Maleš. Naglasila je da je posebno dojmljivo kako je u trenutcima mučeničke smrti molila Boga da oprosti djevojkama ubojicama, a i sama im je oprostila. Glas o njezinoj svetosti brzo se proširio, te je biskupija Como ubrzo pokrenula postupak za beatifikaciju koji je zaključen prošle godine. Mr. Maleš na kraju je istaknula da se blaženici štovatelji posebno utječu svakoga šestoga dana u mjesecu te je izrazila nadu da će tako biti i na Svetom Duhu.

U osvrtu na dvadesetogodišnji rad Centra njegov začetnik i ravnatelj fra Josip Blažević naglasio je da Centar njeguje dugu tradiciju duha Asiza započetu susretom sv. Franje s egipatskim sultanom Malikom al-Kamilom u Damieti 1219. godine. *Hrvatski Areopag* svoje djelovanje temelji na tragu tradicije duha Asiza te surađuje s Međunarodnim franjevačkim centrom za dijalog (*Centro francescano Internazionale per il Dialogo* – CEFID).

Glavni urednik Veritasa fra Vladimir Vidović istaknuo je da se obrazovanje, stjecanje novih spoznaja i produbljivanje postojećih iščitava kao zadatak iz muzejskoga

postava. K tomu Muzej ima snažan evangelizacijski karakter. „Posjetitelji ne mogu ostati ravnodušni na određene eksponate, situacije, ali i živote koji stoje iza pojedinih priča i s pravom se posjetitelj pita: Što mi je činiti da i sam ne bih zabluđio, skrenuo s pravoga puta ili se izgubio?“ Fra Vladimir također je podsjetio da osim spomenutih izdanja Centar *Hrvatski Areopag* posjeduje jednu od ponajboljih knjižnica iz područja međureligijskoga dijaloga i novih religioznih pokreta, u kojoj svi koji žele istraživati to veliko područje mogu dobiti informacije iz prve ruke. (IKA)

Izložba *Stoljeće ljubavi i milosrđa* kod Kćeri Milosrđa u Šestinama

Zagreb, 6. lipnja 2021.

Sestre Družbe Kćeri Milosrđa u prostoru svoga samostana u zagrebačkim Šestinama na 18. obljetnicu beatifikacije svoje utemeljiteljice bl. Marije Propetoga Isusa Petković, 6. lipnja, priredile su izložbu *Stoljeće ljubavi i milosrđa*.

Tako su posjetitelji na jednom mjestu imali prigodu upoznati Družbu kroz stoljetni hod, od samih početaka do današnjih dana. Izložbom je obuhvaćena Hrvatska provincija Krista Kralja, gdje se Družba začela te proširila, ne samo po tadašnjoj državi već i drugim kontinentima. Svaka izložena fotografija prikaz je i svjedočanstvo ljubavi, žrtve i samoprijegora, predanja u služenju bratu čovjeku, dok istodobno zrači poniznošću i skromnošću, kao nadahnuće svakom promatraču za predano življenje kršćanskoga života. (IKA)

Oproštaj sestara Družbe Presvetog Srca Isusova od župe Grižane

Grižane, 6. lipnja 2021.

Sestre Družbe Presvetog Srca Isusova nakon 56 godina djelovanja napustile su župu Grižane u Riječkoj nadbiskupiji. Od župljana su se oprostile na euharistijskom slavlju 6. lipnja koje je u župnoj crkvi sv. Martina predvodio župnik Tomislav Ćurić. Zahvalio je sestrama za sve što su učinile u toj župi, od obnove ruševne župne kuće do brige za bolesne i nemoćne koji su u toj kući mogli pronaći utočište. Bile su, svakako, i velika podrška župnicima kojima je župa bila povjerena, iako u njoj nisu živjeli.

Vrhovna predstojnica s. Dobroslava Mlakić nakon mise zahvalila je župniku i njegovim prethodnicima te svim župljanim na pomoći i ukratko podsjetila na djelatnosti sestara u toj župi. Došle su 1965. godine na inicijativu mons. Josipa Pavlišića i tadašnjega senjsko-modruškoga biskupa dr. Viktora Burića koji je s. Franciski Ivković, vrhovnoj poglavarici Družbe, predložio da sestre Presvetog Srca Isusova usele u župnu kuću u Grižanama kako bi se sačuvalo vlasništvo župe koja je bila bez svećenika. Sestre su morale temeljito obnoviti kuću, od krova do vodovodnih instalacija, neko su vrijeme u njoj boravile djevojke u novicijatu, a kasnije su se posvetile karitativnom djelovanju otvorivši Dom za starije i nezbrinute osobe. Sestre su pronalazile napuštene i zapuštene starije osobe po kućama te su ih prihvatale i smještale u Dom u kojem su im nastojale osigurati život i smrt dostoјnu čovjeka, skrbeći se za njihove tjelesne i duhovne potrebe. Ukupno su sestre u Grižanama skrbile za oko 400

starijih osoba. „U vrijeme dok je u Grižanama radila dobra majka Franciska Ivković, u Domu u Grižanama sestre su na skrbi imale do 30 starijih osoba, čemu sam i sama svjedok jer sam ovdje živjela i radila 1973. i 1974. godine. Nije to bilo lako, pogotovo jer se radilo u teškim uvjetima, a kuća je čak bila bez vode. Radilo se uz mnogo žrtve i napora, ali sve na slavu Božju i spašenje svih ljudi, kako je to činila naša majka utemeljiteljica. Trebalo je dnevno odvajati i nekoliko sati za donošenje vode iz središta samoga mjeseta za potrebe kuće i za njegu starica. Tek 1978. godine sestre su uspjele od svojih skromnih sredstava uvesti vodu i grijanje u kuću i olakšati si taj teški, ali spasonosni karitativni rad“, podsjetila je na ta teška, ali milosna vremena s. Dobroslava. Bilo je to vrijeme nakon Drugoga svjetskoga rata, kada je komunistička vlast zabranila sestrama da se brinu o djeci i zatvorila sva njihova sirotišta i vrtiće. Sestre su se raspršile iz svojih samostana i djelovale u župama na području Senjsko-modruške, a od 1969. godine Riječko-senjske nadbiskupije, a morale su poći i u inozemstvo.

Sestra Dobroslava pročitala je imena 24 sestre koje su u tih 56 godina djelovale u Grižanama, istaknuvši s. Katarinu Šikalo koja je u Grižanama provela gotovo 50 godina, pa je i ispraćena pljeskom župljana. Nakon mise župnik je sestrama uručio prigodne poklone, a župljani su ih došli pozdraviti. (IKA)

Izabrana Vrhovna uprava Družbe sestara Naše Gospe

Ludbreg, 7. lipnja 2021.

Dvadeseti Generalni izborni i radni kapitol Družbe sestara Naše Gospe koja ima svoje sjedište u Zagrebu održan je od 4. do 7. lipnja u Pastoralnom centru Varaždinske biskupije u Ludbregu. Na Kapitulu je za vrhovnu poglavaricu izabrana s. M. Zrinka Šestak, a za vrhovnu zamjenicu i I. savjetnicu s. M. Nada Šestak. Za II. vrhovnu savjetnicu izabrana je s. M. Thea Filipović. Sestra M. Julijana Parić jest III. vrhovna savjetnica, s. M. Viane Pezer jest IV. vrhovna savjetnica i tajnica, a s. M. Stanka Oršolić izabrana je za vrhovnu ekonomu. Na Kapitulu je predstavljeno stanje Družbe i zajednica, razmotrone su konkretnе mogućnosti i novi izazovi za djelovanje sestara. Donesene su preporuke i odluke za iduće četverogodište. Družba broji 49 sestara i prisutna je Hrvatskoj na sedam mjeseta i u jednom samostanu u Subotici, u Republici Srbiji. Sestre su aktivne na području odgoja u širem smislu, kao i u župnom pastoralu. (IKA)

Udruga posvećena fra Bernardinu Sokolu napravila mrežnu stranicu s njegovim djelima

Split, 8. lipnja 2021.

Na prvu godišnjicu utemeljiteljske skupštine Hrvatskoga društva *dr. fra Bernardin Sokol* članovi su pustili u rad mrežnu stranicu na kojoj su dostupna nekolicina Sokolovih glazbenih djela.

U Splitu u franjevačkom samostanu na Poljudu 8. lipnja 2020. godine osnovano je Hrvatsko društvo *dr. fra Bernardin So-*

kol. Među inicijatorima i prvim članovima društva neki su poznati glazbenici, koji su zahvaljujući novijim istraživanjima i rado-vima o glazbeniku Sokolu *otkrili* vrijednost njegovih glazbenih djela. Članovi te glazbe-ne udruge, svjesni da je Sokolova glazbena ostavština do nedavno bila gotovo nepoznata, različitim projektima nastoje upoznati kulturnu javnost o Sokolovu životu i radu. Zato je i naglasak njihova djelovanja upravo na dostupnosti Sokolovih nota. Na prvu godišnjicu utemeljiteljske skupštine društva pustili su u rad mrežnu stranicu s adresom www.hdbs.com.hr na kojoj su u svojevrsnoj *virtualnoj glazbenoj nototeci* već dostupna neka Sokolova djela, a s vremenom će ih biti mnogo više. Iako su zasigurno mnoga Sokolova djela uništili oni koji su ga 28. rujna 1944. godine odveli iz samostana na Badiji i bez suda ubili, velik dio njegovih radova ipak je ostao sačuvan u samostanu Male braće u Dubrovniku. (IKA)

Završena Provincijalna kongregacija franjevaca trećoredaca

Zagreb, 8. lipnja 2021.

Poslije Provincijalnoga kapitula i prvoga dijela Provincijalne kongregacije franjevaca trećoredaca u travnju ove godine u Samostanu sv. Franje Ksaverskoga u Zagrebu, održan je 7. i 8. lipnja i drugi, završni dio Provincijalne kongregacije.

Provincijalnom kongregacijom predsjedao je provincijal fra Ivo Martinović, delegat generalnoga vikara i generalnoga vizitatora fra Seana Sheridana, a sudjelovali su i svi ostali članovi nove provincijalne uprave: provincijalni vikar fra Branko Lovrić te provincijalni vijećnici fra Zvonimir Brusač, fra

Matej Jovanovac, fra Branko Janjić i fra Ivan Paponja. Zadaća je Provincijalne kongregacije raspoređiti službe i dužnosti u Provinciji uvažavajući smjernice Provincijalnoga kapitula. Za odgojitelja postulanata i za-vjetovanika bogoslova imenovan je fra Matej Jovanovac, a za učitelja novaka fra Joso Živković. Zatim je Provincijalna kongre-gacija, na temelju prijedloga predsjedatelja Provincijalne kongregacije, provincijalnoga poglavara fra Ive Martinovića i na temelju razmjene mišljenja, odredila službe i duž-nosti braće u Provinciji te raspored braće po samostanima i kućama u sljedećim če-tirima godinama. Određeni su gvardijani (samostanski poglavari), samostanski vikari, ekonomi i vijećnici te su predložena braća za župnike i župne vikare u župama koje su povjerene Provinciji. Prijedlozi za ime-novanje župnika i župnih vikara poslat će se nadležnim nadbiskupima i biskupima. Imenovani su i predstavnici Provincije u novome Upravnom vijeću Doma za starije i nemoćne osobe Kuća sv. Franje u Odri, u Zagrebu (u vlasništvu Provincije). Na Provincijalnoj kongregaciji provincijalni ekonom fra Branko Lovrić obavijestio je o sljedećim koracima prema skorom početku radova na konstrukcijskoj sanaciji i obnovi crkve sv. Franje Ksaverskog u Zagrebu koja je oštećena u potresu u ožujku prošle godine te je izvijestio o završetku radova na potpu-noj obnovi Samostana sv. Marije Magdalene u Portu na otoku Krku. Najavljeno je da će Dan Provincije ove godine biti 17. rujna, u prigodi 25. obljetnice smrti šibenskoga bi-skupa fra Srećka Badurine.

Zaključeno je da će se na prvoj sjednici nove provincijalne uprave razmotriti prijed-lozi provincijalnih povjerentava za ostva-

rivanje odlukā i preporukā Provincijalnog kapitula 2021. godine tijekom sljedećih četiriju godina. Na prvom dijelu Provincijalne kongregacije za provincijalnoga tajnika izabran je fra Zvonimir Brusač, a za provincijalnoga ekonoma fra Branko Lovrić. Provincija franjevaca trećoredaca glagoljaša ima trinaest samostana. U sedam samostana jest i sjedište župe. Braća dјeluju u još nekoliko župa koje nisu povezane sa samostanom te u dvjema hrvatskim katoličkim misijama u inozemstvu. (IKA)

U Splitu predstavljena knjiga *Petrus – padre Petar Perica – Kristov slavuj*

Split, 9. lipnja 2021.

Ususret svetkovini Presvetog Srca Isusova, 9. lipnja, u crkvi Srca Isusova i u organizaciji Župe Presvetog Srca Isusova na Visokoj u Splitu predstavljena je knjiga *Petrus – Padre Petar Perica – Kristov slavuj* Marlona Macanovića. Predgovor romanu napisao je don Tomislav Topčić, a na naslovniči je slika o. Perice, rad slikara Damira Kukavice. Roman *Petrus* govori o životu hrvatskoga redovnika isusovca, mučenika s Dakse, autora pjesama *Zdravo Djevo – Kraljice Hrvata* i *Do nebesa nek' se ori*, koji se rodio 27. lipnja 1881. godine, u hrvatskoj kršćanskoj katoličkoj obitelji, od oca Stjepana i majke Anice u selu Kotišini, u makarskom zaleđu. Uz autora, roman su predstavili teolog Darko Pejković i don Božo Plazibat. Teolog Pejković rekao je da se knjiga sastoji od triju cjelina te da u prvoj cjelini autor piše o rođenju, djetinjstvu, odrastanju i školovanju o. Perice. U drugom dijelu o svećeničkoj službi (Zagreb, Travnik, Split i Dubrovnik), a u trećem dijelu o posljednjim danima o. Petra Perice

i njegovoj mučeničkoj smrti. U dodatku knjige autor donosi Zlatnu krunicu Presvetom Srcu Isusovu, Litanijske Presvetom Srcu Isusovu, encikliku Pape Pija XII. *Haurietis aquas in gaudio*: „S radošću će te crpiti vodu na izvorima Spasiteljevim“; o štovanju Presvetog srca Isusova. Autor romana govorio je o svom nadahnuću koje je dobio na blagdan Gospe Lurdske da napiše roman o isusovcu o. Perici te se posebno osvrnuo na njegovu mučeničku smrt i stradanje Crkve u Hrvata tijekom Drugoga svjetskoga rata.

„Otar Perica duboko je bio svjestan da će morati uskoro podnijeti najveću žrtvu, darovati svoj život na Oltar domovine. Dana 18. listopada 1944. godine partizani su umarširali u Dubrovnik i nedugo nakon toga OZNA je počela raditi popis tzv. narodnih neprijatelja. Riječ je o popisima s imenima svećenika i uglednih hrvatskih građana civila. Dana 22. listopada o. Perica doveden je u policijski zatvor u Dubrovniku, gdje su ga čekali mnogi drugi svećenici i ugledni građani te je premješten s ostalim zatvorenicima u obližnji zatvor *Karmen*. U ranu zoru 25. listopada o. Perica i ostalih 34-ero ljudi odvedeni su na oticić Daksu, gdje su partizanski zločinci, tzv. oslobođitelji počeli masovnu egzekuciju. Među strijeljanima bilo je sedam svećenika i 28 civila“, rekao je. Osvrnuo se i na glazbeno stvaralaštvo o. Perice i kako su nastale ove dvije posebno u javnosti poznate pjesme: *Do nebesa nek' se ori* i *Zdravo, djevo*. Marlon Macanović objavio je još dvije knjige, roman o životu kardinala Stepinca *Viktor, Kardinalova pobjeda* i *Kako pronaći posao i pobijediti nezaposlenost*. (IKA)

Izabrana nova uprava sestara klarisa u Požegi

Požega, 9. lipnja 2021.

Pod predsjedanjem biskupa Antuna Škvorčevića 9. lipnja održan je u Samostanu sv. Klare u Požegi izborni kapitul. Za opaticu ponovo je izabrana s. Klara Lisac, za zamjenicu s. Josipa Kozjak, a za diskretu s. Rahela Ban. Uvodno je biskup Škvorčević spomenuo kako izbor za službe ima veliko značenje u samostanskoj zajednici jer joj je potreban organiziran život u skladu sa svetim Pravilom. Podsjetio je da upravljanje po Isusovu poimanju nije vladanje, nego služenje te onaj tko se postavlja za prvoga u zajednici treba poput njega biti svima poslužitelj. Jer Sin Čovječji nije došao da bude služen, nego da služi. U taj Isusov dinamizam uključuju se svi oni koji primaju u Crkvi određenu službu, zaključio je biskup. Potom je protumačio na koji način se u skladu s Pravilom reda odvija izborni kapitul, nakon čega su sestre pristupile izboru. Po isteku trogodišnjega mandata za opaticu je ponovno izabrana s. Klara Lisac, za zamjenicu s. Josipa Kozjak, a za diskretu s. Rahela Ban. Biskup je čestitao s. Klari, izrazivši radost što se u tom izboru očitovalo jedinstvo zajednice požeških klarisa te joj je zaželio obilje mudrosti Duha Svetoga kako bi u poniznosti, po uzoru na sv. Klaru, vodila zajednicu, a sve zajedno u strpljivosti nosile međusobne terete i križeve. Potom su se uputili u samostansku crkvu gdje su otjecjivali *Tebe Boga hvalimo*, zahvalili Bogu na uspješno provedenom izbornom kapitulu te novu poglavaricu uveli u službu. (IKA)

Knjiga stara gotovo pet stoljeća vraćena franjevačkom samostanu Male braće u Dubrovniku

Dubrovnik, 10. lipnja 2021.

Knjiga Erazma Roterdamskoga *De recta Latini Graecique sermonis pronuntiatione: dialogus Ciceronianus eiusdem per eundem emendatus & auctus Erasmus, Desiderius*, stara gotovo pet stoljeća, vraćena je u Dubrovnik, izvijestili su iz franjevačkoga samostana Male braće u Dubrovniku. Knjiga je tiskana u Veneciji 1531. godine, a pripadala je isusovcima, što otkriva naslovna stranica na kojoj стоји rukom napisano: *Coll Rag. Soc Jesu*. Knjiga nosi i pečat: Kr. Realna gimnazija u Dubrovniku, stara učiteljska biblioteka. (Kr. = Kraljevska) s br. 2341., a poslije je, prema drugom pečatu, pripadala Znanstvenoj knjižnici Dubrovnik. Knjigu je, nakon dopisivanja s franjevcima Male braće, Anthony Mortimer, profesor emeritus sveučilišta Friburg iz Švicarske, poslao franjevačkom samostanu sa željom da knjiga u njemu i ostane.

Riječ je o vrlo rijetkoj knjizi, koja je služila učenicima Dubrovnika, a kako se našla kod švicarskoga profesora ni on sam to ne zna, poručio je fra Stipe Nosić iz franjevačkoga samostana Male braće u Dubrovniku. Knjižnica Male braće, koja ima 216 inkunabula i više od tisuću knjiga iz 16. stoljeća, takozvanih *cinquecentina*, tu knjigu dosad nije imala, a prema katalogu Hrvatske nacionalne knjižnice i skupnom katalogu Cro-list, čini se da te knjige do sada nije ni bilo u Hrvatskoj, čime se povećava vrijednost nesobične geste profesora Mortimera, poručili su iz dubrovačkoga samostana. Knjiga iz Švicarske darovana je knjižnici Male braće u

godini u kojoj se slavi 500. obljetnica *Judite* Marka Marulića, a spada u *cinquecentine*, i samo je deset godina mlađa od *Judite*, čiji jedini sačuvani primjerak čuva knjižnica Male braće. Erasmova knjiga tiskana je poslije smrti Marka Marulića (1450. – 1524.), ali Marulić je preko biskupa Tome Nigra (Crnića) dobio druge njegove knjige, čitao ih i posebno ih cijenio. U pismu zahvale biskupu Nigrum on je Erazma usporedio sa sv. Jeronimom i sa sv. Ambrozijem, ističu franjevci. Zanimljivo je da je u istoj godini odvjetnik Christiano Pambianchi iz Milana darovao samostanu Male braće knjigu Ivana Gundulića *Osman spjevanje viteško*, prvo izdanje tiskano 1826. godine u Dubrovniku (II. volumen), koja je nekad pripadala knjižnici Male braće, poručili su iz franjevačkoga samostana Male braće u Dubrovniku. (IKA)

Franjevci iz Sesvetske Sopnice darovali crkveni namještaj za kapelu u Šibovima

Sesvetska Sopnica, 10. lipnja 2021.

Franjevci Bosne Srebrenе koji pastoralno i duhovno djeluju u župi u Sesvetskoj Sopnici kod Zagreba darovali su crkveni namještaj za područnu grobljansku kapelu sv. Antuna Padovanskog u Šibovima. Među inventarom nalazi se i svetohranište, križ, svjećnjaci, kao i crkvene klupe s klecalima i sjedala za služitelje oltara.

Kapela sv. Antuna sagrađena je sredinom osamdesetih godina za vrijeme tadašnjega župnika fra Ivana Franjića. Kapela je u Domovinskom ratu i u vrijeme okupacije kotorvaroške doline početkom devedesetih godina bila dosta devastirana i oštećena,

ali zahvaljujući poslijeratnomu župniku u Kotor Varošu fra Petru Karajici i potpori mještana, darovatelja i prijatelja, potkraj devedestih godina opet je obnovljena. Darovani sakralni namještaj i inventar dopremljen je ovih dana, uoči blagdana sv. Ante Padovanskog u Šibovima. (IKA)

Mlada misa o. Stanka Pažina u Bistričkom Karmelu

Marija Bistrica, 11. lipnja 2021.

Na svetkovinu Srca Isusova svoju mladu misu u Karmelu Majke Božje Bistričke i bl. Alojzija Stepinca u Mariji Bistrici proslavio je karmeličanin o. Stanko od Utjelovljenja (Pažin).

Budući da je svećeništvo ljubav Isusova Srca, upravo je svetkovina Srca Isusova bila prigoda za svečano slavlje te mlade mise. U propovjedi je o. Stanko, među ostalim, istaknuo kako smo svi, a u prvom redu karmeličani i karmeličanke, po karizmi koju nam je Crkva dala pozvani biti oni koji će osluškivati otkucaje Isusova Srca i slušati što nam to Srce govori. Tumačeći odlomak iz Ivanova evandelja o Isusovoj smrti na križu i probadanju boka, o. Stanko upozorio je na ono što je evanđelistu Ivanu bilo važno naglasiti, a to je Isusovo darivanje do kraja.

Na završetku misnoga slavlja o. Stanko podijelio je prisutnim vjernicima svoj mlađdomisnički blagoslov. Otac Stanko, br. Ante i br. Alojzije ostali su u vedrom i radosnom susretu sa zajednicom karmeličanki u govornici samostana. (IKA)

Proslava jubileja redovničkoga života Školskih sestara franjevka

Zadar, 11. lipnja 2021.

Na svetkovinu Presvetog Srca Isusova, patrona Provincije, 11. lipnja, u samostanu Školskih sestara franjevka u Zadru proslavljenе su 75., 70., 60., 50. i 25. obljetnica redovništva te je obilježeno 10 godina nakon polaganja doživotnih zavjeta.

Svečano misno slavlje predslavio je fra Andrija Bilokapić, provincijal Provincije sv. Jeronima. Obljetnice nas prisjećaju na ono što ostavljamo iza sebe, a zovu nas na odluku kojom započinjemo nešto novo, istaknuo je fra Andrija u propovijedi. Riječ zahvale sestrama jubilantkinjama na dosadašnjem redovničkom služenju uputila je na kraju euharistijskoga slavlja s. Andrea Nazlić, provincijalna predstojnica. Svečanoj proslavi prethodila je duhovna obnova koja je trajala četiri dana. Predavač prof. dr. sc. fra Šimun Bilokapić vodio je sestre kroz razne etape života. Teme su bile osmišljene za razmatranja o molitvi, zajednici, poslušnosti te na kraju o vlastitom i zajedničkom poslaniu. Nakon predavanja sestre bi se zadržale u glasnom razmišljanju i ugodnom razgovoru. Drugi dan duhovne obnove upriličen je izlet u Nin.

Budući da su prošle godine okupljanja izostala zbog pandemije, ove godine slavele su se obljetnice redovničkoga života od 2020. i 2021. godine. Neke sestre nisu mogle prisustvovati duhovnoj obnovi, kao ni slavlju zbog starosti ili nemoći. Unatoč odsutnosti nekih sestara, ipak se okupio veliki broj njih i radosno proveo te dane. Zajedničko okupljanje predstavlja uvijek novi izazov za susrete koji obogačuju. One koje

su u poodmaklim godinama života rado se susreću s mlađima, žećeći im prenijeti nešto iz svoje riznice života. A mlađima je zanimljivo slušati njihova životna iskustva. Osobito u današnje vrijeme velike zaposlenosti važna su zajednička okupljanja kako bi svi na jedno vrijeme predahnuli od svakodnevice i obogatili se duhovnim sadržajima i novim susretima. (IKA)

Karmelićani hodočastili u Josipovo svetište

Karlovac, 12. lipnja 2021.

U Nacionalno svetište sv. Josipa u Karlovcu 12. lipnja hodočastili su karmelićani te članovi Karmelskoga svjetovnoga reda iz Zagreba, Splita i Sombora. Misno slavlje predvodio je o. Stanko Pažin, karmelićanin i mladomisnik, a propovijedao je prior karmelskoga samostana u Remetama o. Stjepan Vidak. U homiliji je s hodočasnicima podijelio razmatranje krunice svetom Josipu, u kojem je svaku deseticu posebno razlomio i tumačio, a među ostalim je rekao: „Trebamо poštено raditi, ne pokazivati djeci da olako mogu nešto dobiti. Nema kruha bez motike ni iskrenoga znanja bez knjige. Lijep primjer za naše obitelji, naše redovničke jednice i društvo imamo u svetom Josipu.“ Nakon mise uslijedio je hod oko zavjetnoga kipa svetoga Josipa. (IKA)

Duhovna obnova sestara Družbe Kraljice svijeta u Tovarniku

Tovarnik, 12. lipnja 2021.

Sestre Družbe Kraljice svijeta završile su ovu školsku godinu duhovnom obnovom u Tovarniku 12. lipnja. U rano subotnje jutro

redovnice su krenule iz Velike Gorice, Botinca, Dubrave i Višnjevca k svojim sestrama u Tovarnik. Duhovni dio susreta počeo je euharistijskim klanjanjem i molitvom za duhovna zvanja, nastavio se svečanom euharistijom koju je predslavio mjesni župnik Stjepan Vukovac i trajni dakon Ivan Tutiš. Susret se održavao u zajedništvu s članovima Marijine blagoslovne zajednice u Tovarniku. Na povratku su sestre pohodile svetište Majke Božje Ilačke te su zahvalile Majci na uspješnoj i blagoslovljenoj protekloj godini, poručivši: „Nastavljamo, uz pomoć Božju, i dalje sve činiti kako bi se u nama i po nama proslavio Bog.“ (IKA)

Mladomisnik karmeličanin kod svojih sestara karmeličanki u Brezovici

Brezovica, 20. lipnja 2021.

Dana 20. lipnja posvjedočio je svoju vjeru, ljubav i predanje Gospodinu mladomisnik karmeličanin o. Stanko od Utjelovljenja (Pažin) svečanim euharistijskom slavlјem kod svojih sestara karmeličanki u Brezovici.

Nadahnjujući se na misnim čitanjima, mladomisnik je očitovao svoju radost zbog prisustva zajednice vjernika okupljene oko Kristova oltara koja u euharistijskoj žrtvi želi prinijeti Bogu svoje molitve kao mio-mirisni kad pred Lice Svevišnjega. Tumačeći Božju Riječ, govorio je o Božjoj ljubavi koja je u Kristu Isusu za nas umrla na križu kako bismo živjeli Kristovim životom i uskrsnuli. U nastavku homilije propovjednik se zau stavio na dvjema riječima iz procitanoga ulomka evanđelja: „prijeđimo prijeko“, što sadrže višestruko značenje. Naime čovjek je pozvan prelaziti preko određenih pogrešaka

kod ljudi s kojima živi; praštati im, odmici se od onoga što nije dobro i u konačnici prijeći iz ovozemaljskoga života u život vječni. Još je poručio vjernicima i ovo: da je sv. Mala Terezija, koja je odabrala svoj mali put svetosti, u svemu gledala dobro, iako je vidjela životne poteškoće, nepravilnosti, probleme u međuljudskim odnosima.

Na kraju euharistijskoga slavlja mla domisnik o. Stanko podijelio je prisutnima svečani mla domisnički blagoslov. Druženje se nastavilo u karmelskoj govornici. (IKA)

U *Aktualnom HKR-a* o novom služi Božjem o. Janezu Strašeku

Zagreb, 21. lipnja 2021.

U razgovoru sa župnikom Župe Rođenja BDM u Sveticama kod Ozlja pavlinom o. Markom Glogovićem u *Aktualnom Hrvatskoga katoličkoga radija* predstavljen je 21. lipnja novi sluga Božji o. Janez Strašek.

O. Marko Glogović na početku razgovora istaknuo je kako su u župnom arhivu otkrili da se o. Janez Strašek volio potpisivati kao Ivan Strašek, „što pokazuje veliku ljubav prema našem narodu“. Bio je u Župi Rođenja BDM u Sveticama kod Ozlja, povjesno važnom mjestu nedaleko Karlovca, kao i Krašića, poznatom po bl. Alojziju Stepincu, i također blizu Slovenije. U Ozlju su Frankopani imali velik stari grad koji se i danas može posjetiti. U tom okruženju u poratnim godinama živjela je zajednica lazariста, Družba sv. Vinka Paulskoga, a o. Ivan Staršek bio je tamo godinu dana župnik. Bilo je to u rujnu 1946. godine, a godinu dana poslije ubijen je, istaknuo je. Lik o. Janeza Strašeka zainteresirao je o. Marka kada je 2010. godine došao za župnika u Ozalj.

Bio je to, kako je rekao, čudesan splet okolnosti i volja Božja da se upozna sa Strašekovim likom te tako počne pripreme vezane uz njegovo mučeništvo „koje su dovele do zaista radosnoga događaja o kojemu je javnost sada izviještena“, rekao je, ističući da je kardinal Josip Bozanić na svetkovinu Prešvetog Srca Isusova, 11. lipnja, izdao proglašenje *Kauza beatifikacije sluge Božjega p. Janeza Strašeka C.M. iz Misije držbe Svetog Vinka Paulskoga*. U tom se proglašenju naime prvi put Strašek naziva slugom Božnjem. Strašek je bio dio one strašne crne statistike, rekao je o. Marko, spomenuvši knjigu don Ante Bakovića *Hrvatski martirologij XX. stoljeća* i više od šest stotina ubijenih crkvenih djelatnika – svećenika, bogoslova, sjemeništaraca, redovnika i redovnica, a prije toga većinu njih mučili su na strašne načine, prvo partizani, a zatim članovi Komunističke partije i njeni simpatizeri. Osobito su mučene za Katoličku Crkvu, za kršćane, bile prve godina nakon II. svjetskoga rata. Bili su zatvarani, mučeni, praćeni, uhođeni i bacani u jame. Tako je i o. Ivan ubijen 30. travnja 1947. godine iz mržnje prema vjeri – *in odium fidei* – i zaslužuje naziv mučenika za vjeru, istaknuo je o. Marko.

Postoje brojni dokumenti koji pokazuju da je Komunistička partija Strašeka dugo nadzirala i špijunirala te je njegova „krivnja“ najviše bila ta što se u ona vrlo teška vremena javno, jasno i bez kompromisa, znajući što mu prijeti, odvažio govoriti istinu i govorio ju je s ljubavlju“, rekao je o. Marko, naglasivši da je o. Janez dao svoj život baš zbog riječi o svetosti i dostojarstvu zaručništva, ženidbe i krštenja, dakle sakramentalnoga života. Glogović je istaknuo kako mu je vrlo draga što može posvjedočiti da u

Ozalj iz Hrvatske i Slovenije dolaze mnogi koji imaju problema u braku ili prije braka kako bi se pomolili na grobu o. Janeza i tražili njegov zagovor pred Bogom.

O. Marko spomenuo je malo poznatu činjenicu da su pavlini od početka apostolata za život 1999. godine u Hrvatskoj u svojim statutima imali tri nakane postojanja – obrana nerodene djece, za prestanak bogoposovke u hrvatskom narodu i molitva za svećenike – sve se to ponovno vidi u slučaju o. Ivana Strašeka. Glogović je dodao da su svećenici danas vrlo potrebni molitve. Ljubav prema svećenicima mučenicima kod o. Marka počela je za službe kapelana u Župi sv. Petra u Šumi, gdje se upoznao s likom bl. Miroslava Bulešića, kojemu je vrlo često hođaočastio i čiju relikviju uvijek nosi kod sebe. Poslije se upoznao i s pavlinskim remetskim mučenicima, njih 12 koji su ubijeni u doba Turaka u Remetama, s novim blaženicima iz Albanije i s Kosova, fra Serafinom Kordićem i don Antonom Mužićem. Svi su mu oni posebno prirasli srcu, a osobito o. Ivan Strašek koji je tu služio misu za istim oltarom, prolazio istim hodnicima, živio možda u istoj sobi i čiji je grob dvjestotinjak metara udaljen od samostana, a i mjesto pogibije vrlo je blizu.

Vjernici mogu moliti za zagovor novoga sluge Božjega na njegovu grobu, koji su pavlini uredili prije desetak godina i postavili bistu. Naime svake godine tu dolaze i Slovenci, Strašekova daljnja rodbina. Oni su dali napraviti i nekoliko slika, izdali su sličice sa službenom molitvom, organizirali su predavanja, od 2011. godine organiziraju Strašekovo – dane njemu posvećene. Tih se dana slave mise, mole križni putevi, održavaju koncerti i izložbe te se radi na razvij-

janju hrvatsko-slovenskoga prijateljstva. Također su napisane i dvije dvojezične knjige. Svetice su pohodili mnogi slovenski i hrvatski biskupi, kardinali, provincijali Družbe lazarista. O. Marko jest pavlin, zapravo, saveznik u kauzi koje su nositelji subraća o. Janeza Strašeka, lazaristi. Oni su 2017. godine poslali iz Rima svoga postulatora za blažene i svete te on obilazi sve institucije u Zagrebačkoj nadbiskupiji i institucije svoje družbe. Otad se intenzivnije radi na Strašekovoj kauzi. Lazaristi su misijska družba, a pavlini monaški red, no mnogo toga ih veže, istaknuo je o. Marko. Posebno je sretan što se u svijestima ljudi ponovno pokreću pitanja koliko je važan svećenik, koliko je bilo svećenika mučenika, zašto su mučenici te koja je simbolika prolivenе krvi.

Na kraju je pozvao sve koji imaju probleme u braku i s djecom, zaručnike, mlađe koji *hodaju* i žive određene poteškoće da se dođu pomoliti na grob o. Janeza – Ivana Strašeka. U samostanu će naći i pavline – za razgovor, za molitvu i blagoslov. „Ti likovi svećenika mučenika, svetaca, zagovornika – ljudi koji su bili do kraja vjerni evanđelju i za Isusa prolili krv, koji se nisu bojali reći istinu – oni su veliki znak za nas danas. Oni su nam poruka da ne ulazimo u kompromise, nego da ostanemo na Kristovu putu i da se ne hranimo duhom ovoga svijeta, nego da gledamo u nebo“, zaključio je o. Marko Glogović. (IKA)

Život biraj – *Elige vitam!* – zbornik u čast biskupa Valentina Pozaića

Zagreb, 23. lipnja 2021.

Zbornik *Život biraj – Elige vitam!*, priređen u čast 75. rođendana umirovljenoga zagre-

bačkoga pomoćnoga biskupa prof. dr. sc. Valentina Pozaića, predstavljen je 23. lipnja u zgradи Fakulteta filozofije i religijskih znanosti na zagrebačkom Jordanovcu.

Na početku svečanosti sve okupljene pozdravio je redoviti profesor Pero Vidović, prezes Filozofsko-teološkoga instituta Družbe Isusove u Zagrebu, urednik zbornika uz izvanrednoga profesora Ivana Antunovića, voditelja Teološkoga studija afiliranoga Papinskom sveučilištu *Gregoriana* u Rimu i redovitoga profesora Ivana Kopreka, dekana Fakulteta filozofije i religijskih znanosti Sveučilišta u Zagrebu. „Biskup Pozaić tijekom svojega života obnašao je mnoge odgovorne dužnosti u Hrvatskoj provinciji Družbe Isusove i domaćoj Crkvi, radio razne poslove, a na nekim je područjima bio i pionir“, istaknuto je u uvodnom dijelu svečanosti. Biskup Pozaić tijekom svojega života i djelovanja ostavio je traga u mnogim životima, osobito studenata. Njegova predavanja spontano su poticala na zauzimanje stava, na načelnost. Međutim, unatoč svemu, pater Pozaić znao je gajiti ljudsku blizinu, duboka prijateljstva i iskreno suošćejanje. O tome je svoje svjedočanstvo na svečanosti iznio prof. dr. sc. Marko Trogrlić, nakon čega je uslijedilo predstavljanje samoga zbornika koji čine prilozi trideset i troje autora koji djeluju na akademskim institucijama u domovini i inozemstvu te se bave temama o kojima je pisao i biskup Pozaić. Zbornik su predstavili prof. dr. sc. Stjepan Baloban, redoviti profesor Katoličkoga bogoslovnoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu i pomoću *Zoom* platforme docent prof. dr. sc. Zdenko Dundović, pročelnik Teološko-katehetskoga odjela Sveučilišta u Zadru. Profesor Baloban u svom je predstavljanju

naglasio kako se biskup Pozaić među prvim teolozima u Hrvatskoj bavio ekološkom problematikom.

Na kraju svečanosti predstavljanja zbornika koji je izdao Filozofsko-teološki institut Družbe Isusove, a čijih je 615 stranica podijeljeno u pet tematskih cjelina, prisutnima se obratio biskup Pozaić. Zahvaljujući svima uključenima u stvaranje zbornika, kao i okupljenima na svečanosti predstavljanja, rekao je biskup Pozaić: „Život je dar, neizrecivi dar, neprocjenjivi dar, dar u vremenu za vječnost. Život je vrednota s kojom se ne može usporediti nijedna iz svijeta ovozemaljskih vrijednosti, a u svijetu vrednota život zauzima časno mjesto. Život je preduvjet za sve ostale vrednote i vrijednosti. Dosljedno, životu dugujemo posebno poštovanje, brigu i ljubav. Naslov toga zbornika, kao i moje biskupske geslo, nalazi se u Božjoj Riječi upućenoj čovjeku u knjizi Ponovljenoga zakona, a glasi: ‚Uzimam danas za svjedoke protiv vas nebo i zemlju da pred vas stavljam: život i smrt, blagoslov i prokletstvo. Život, dakle, biraj: Ljubeći Gospodina, Boga svoga, slušajući njegov glas, prianjujući uz njega, da živiš ti i tvoje potomstvo.‘ (Pnz 30,19–20) Bog je stvorio čovjeka iz ljubavi za ljubav, iz slobode za slobodu, odgovornosti za život i svijet. Na čovjeku je da bira sadašnjost i vječnost. Neka nas kroz te izbore prati Marija, Majka Isusova, Majka dobrega savjeta i Majka života. Taj zbornik golem je dar jer je posvećen golemomu daru, daru života. Na tome lijepome daru zbornika čestitam i još jednom zahvaljujem svima koji su radili i svima vama koji ste se odvažili po ovome vremenu i ovim prilikama doći ovdje. Hvala lijepa!“

Mons. Valentin Pozaić rođen je 15. rujna 1945. godine u Selnicu, župa Marija Bistrica, u brojnoj obitelji, sin je sada pokojnih Janka i Agate rođene Salar. Nakon završene osnovne škole, koju je pohađao u Selnicu i Bedekovčini, sjemenišnu gimnaziju upisao je na zagrebačkoj Šalati. Po završetku drugoga razreda stupio je u Družbu Isusovu. Filozofsko-teološki studij pohađao je na Filozofsko-teološkom institutu Družbe Isusove u Zagrebu. Za svećenika je zaređen 24. lipnja 1973. godine, a nakon ređenja studij je nastavio u Rimu na Papinskom sveučilištu *Gregoriana*, gdje je 1975. godine postigao bakalaureat iz moralne teologije, a 1984. godine na istome je sveučilištu i doktorirao. Od 1977. do 1979. godine bio je članom uredništva Hrvatskoga programa Radija *Vatikan*. Nakon završenoga studija vratio se u Zagreb i preuzeo službu profesora moralne teologije na Filozofsko-teološkom institutu Družbe Isusove. Od 1990. do 1994. godine predavao je predmet bioetika na Papinskom sveučilištu *Gregoriana* u Rimu. Profesor je kršćanske etike na Filozofskom fakultetu Družbe Isusove u Zagrebu. U znanstvenom radu osobito se istaknuo na području bioetike pa je na Filozofsko-teološkom institutu Družbe Isusove osnovao i Centar za bioetiku, a istraživao je i usavršavao se u svojoj specijalizaciji na *Joseph and Rose Kennedy Institute of Ethics* u Washingtonu, na *Lindacre Centre for Health Care Ethics* u Londonu te na *Instituto Borja de Bioética* u Barceloni. Od 1990. do 1993. godine bio je član Vijeća Hrvatske biskupske konferencije za nauk vjere. Od 1991. godine duhovni je asistent Hrvatskoga katoličkoga liječničkoga društva, a od 1996. duhovni savjetnik Europske udruge katoličkih liječnika (*Ecclesiastical*

Assistant – FEAMC European Federation of Catholic Medical Associations). Od 1994. do 2000. godine bio je rektor Kolegija Družbe Isusove na Jordanovcu. Objavio je više znanstvenih članaka u stručnim časopisima, a autor je i više knjiga s područja moralne teologije. Papa Ivan Pavao II. imenovao ga je pomoćnim biskupom nadbiskupa zagrebačkoga 2. veljače 2005. godine, a za biskupa je zaređen u zagrebačkoj katedrali na blagdan sv. Josipa, 19. ožujka, 2005. godine. (IKA)

Svečani zavjeti isusovca p. Siniše Štambuka

Osijek, 24. lipnja 2021.

U crkvi Presvetoga Srca Isusova u isusovačkoj zajednici u Osijeku 24. lipnja, na svetkovinu sv. Ivana Krstitelja, hrvatski isusovac pater Siniša Štambuk položio je svećane redovničke zavjete uz nazočnost provincijalnoga poglavara Hrvatske provincije Družbe Isusove p. Dalibora Renića, subraće isusovaca i drugih vjernika.

Pater Renić u propovijedi je istaknuo važnost lika Ivana Krstitelja za cjelovitost kršćaninova identiteta. Sv. Ivan Krstitelj u ikonografiji (deesis) se prikazuje redovito s Kristove lijeve strane, a Majka Božja s desne. Usporedio je to s biološkom i psihološkom značajkom našega mozga, koji ima racionalnu i intuitivnu stranu, jasnoću i zahtjevnost principa s jedne strane te mistični element s druge. Zanemarivanje nečega od toga uzrokuje krizu muškoga identiteta u današnjem društvu. Duhovnost sv. Ignacija Loyolskoga, utemeljitelja Družbe Isusove, zna povezati ono vojničko i mističko, dajući tako muškarcima u crkvi cjelovit duhovni identitet, istaknuo je propovjednik.

Pater Siniša Štambuk rođen je u Splitu 1966. godine, a odrastao je u Selcima na Braču. Na Braču se školovao i bio zaposlen u struci do 2000. godine, kad je stupio u Družbu Isusovu. Teologiju je diplomirao na Filozofsko-teološkom institutu Družbe Isusove u Zagrebu. Za svećenika je zaređen 2009. godine u Zagrebu. Postigao je licencijat iz duhovnosti na Papinskom sveučilištu *Gregoriana* u Rimu. Među ostalim, dosad je bio na službi kao župni vikar u Rijeci, urednik u izdavaštvu u Zagrebu, urednik Hrvatskoga programa Radija *Vatikan* u Rimu te voditelj duhovnih vježbi u Osijeku. (IKA)

Sestra Ivana Margarin prva je ravnateljica Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj

Zagreb, 25. lipnja 2021.

„Nadam se da će, potaknuta i podržavana Božjom milošću, uz pomoć svih onih koji mi se nađu na putu i uz mene odgovorno raditi povjerenu mi zadaću“, rekla je za Hrvatski katolički radio novoizabrana nacionalna ravnateljica Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj s. Ivana Margarin, redovnica Družbe Kćeri Božje ljubavi.

Sestra Ivana Margarin istaknula je da je vijest o imenovanju primila zahvalna za veliku odgovornost koja joj je povjerena te za veliko povjerenje koje joj je dano imenovanjem. „Osobito sam zahvalna zbog toga što je prvi put na tu funkciju imenovana žena i redovnica. To smatram iskorakom na tragu želje i poticaja pape Franje, koji želi što uključenost žena u životu Crkve“, rekla je za HKR nova nacionalna ravnateljica Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj. Rekavši da je imenovanje dočekala s

otvorenošću i raspoloživošću za služenje Crkvi i Provinciji Božje providnosti, istaknula je baštinu misionarskoga djelovanja koju je ostavila utemeljiteljica Družbe Kćeri Božje ljubavi majka Franziska Lechner. Također, istaknula je s. Ivana, sestre Družbe Kćeri Božje ljubavi bile su uključene u djelovanje Papinskih misijskih djela u Hrvatskoj na njihovu začetku, a i danas su aktivno uključene u djelovanje Misijske središnjice u Sarajevu, gdje s. Davorka Šarić radi kao tajnica.

Inače, s. Ivana rođena je u Karlovcu, gdje je završila osnovnu školu i Opću gimnaziju, nakon koje je 2001. godine stupila u samostan Družbe Kćeri Božje ljubavi. Prve zavjete položila je 2006. godine, a doživotne 2011. Diplomirala je talijanski jezik i književnost te informacijske znanosti, smjer Arhivistika, 2013. godine na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Od 2016. godine tajnica je Provincije Božje providnosti Družbe Kćeri Božje ljubavi i odgojiteljica juniorki. U službama koje je dosad obavljala i koje obavlja u duhu Majke Franziske Lechner, utemeljiteljice Družbe Kćeri Božje ljubavi, s. Ivana njeguje misionarski duh koji će u novoj službi još više doći do izražaja. (IKA)

Svećeničko ređenje salezijanaca don Tomislava Lukača i don Marijana Zovaka

Zagreb, 26. lipnja 2021.

Pomoćni zagrebački biskup Ivan Šaško 26. lipnja 2021. godine zaredio je za svećenike salezijance don Tomislava Lukača i don Marijana Zovaka u crkvi Sveta Mati Slobode na zagrebačkom Jarunu.

Biskup Šaško u svojoj propovijedi zahvalio je novozaređenim svećenicima na hrabrom odazivu i odgovoru Bogu u kojem odražavaju istinsko ostvarenje i sreću u Gospodinu. Naglasio je kako ređenje usmjerava pogled svakoga pojedinca prema nesebičnom služenju i darivanju drugima. „Dok se navješta da je čovjek samodostatan, vaš život govori drukčije. Dok se ističe da se ljudi sami ostvare, vi gorovite da nema ostvarenosti ni sreće čovjeka bez Boga. Dok se odgaja tako da se najvažnijim čini utjecaj i moć nad drugima, vi usmjeravate na služenje i darivanje drugima. Dok se ulaže truda i novca u stvaranje dojmova o veličini stvari, vi svjedočite o poniznosti u slabosti, kojoj je stalo do Božjega Kraljevstva i Njegove slave. Dok se sve pokušava prizemljiti i smjestiti u okvirе prolaznih trenutaka, vi svjedočite odluku za cijeli život s obzorom vječnosti.“ Također je podsjetio okupljene i na primjer svetoga Ivana Bosca po čijem primjeru salezijanska družba živi i djeluje. Istaknuo je kako je don Bosca resio iznimam duh molitve, dobrostivosti, ljubavi i gorljivoga rada kroz sebedarje prema najpotrebnijima. Biskup je salezijancima na poticaj ostavio upravo don Bosca, čiju su karizmu i lik prepoznali, zavoljeli i odlučili slijediti. Na završetku obreda svećeničkoga ređenja don Tomislav i don Marijan, koji su kao geslo ređenja odabrali riječi evanđelja: „Veće ljubavi nitko nema od ove: da tko život svoj položi za svoje prijatelje.“ (Iv 15,13) u kratkom govoru zahvalili su Bogu, svojim obiteljima, salezijancima, posebno odgojiteljima i duhovniku koji ih je usmjeravao, te svima koji ih prate u njihovu formacijskom hodu. Na poseban način istaknuli su ulogu i značenje mladih u njihovu životnom pozivu i tim im se putem zahvalili

na nesebičnom služenju i darivanju u zajednicama u kojima su djelovali.

Večer uoči obreda svećeničkoga ređenja u crkvi Sveta Mati Slobode na Jarunu održano je molitveno bdjenje za duhovna zvanja. Župnik tamošnje Župe Duha Svetoga salezijanac don Damir Stojić u svom nagonoru istaknuo je važnost i ulogu svećeničkoga življenja poziva. Salezijanski bogoslov Miroslav Lovrić posvjedočio je o otkrivanju i življenju svoga salezijanskoga poziva. Nakon nagovora i svjedočanstva uslijedilo je klanjanje, a provincijal don Tihomir Šutalo svojom riječju za laku noć zaokružio je molitveni susret i uveo nas u obred svećeničkoga ređenja. Molitvena bdjenja za zvanja salezijanci kroz slične prigode organiziraju dulji niz godina uz posebno velik odaziv mlađih. (IKA)

Nadbiskup Barišić zaredio trojicu đakona za nove svećenike Splitsko-makarske nadbiskupije

Solin, 26. lipnja 2021.

Splitsko-makarski nadbiskup i metropolit mons. Marin Barišić 26. lipnja predvodio je u crkvi Svete obitelji u Solinu svečano euharistijsko slavlje za vrijeme kojega je za prezbitere zaredio tri đakona. Na naslov Splitsko-makarske nadbiskupije zaređeni su don Roko Kaštelan (Župa sv. Petra, Omiš – Priko) i don Marijan Šitum (Župa sv. Križa, Split – Veli Varoš), a na naslov Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja fra Nikola Žulj (Župa sv. Ante, Knin).

Na početku homilije nadbiskup Barišić spomenuo je sv. Pavla koji je, kada su suša i glad pogodile Palestinu, htio u vjernika kojima je poslan pobuditi osjećaje solidar-

nosti, pa im je kazao da vjernici trebaju biti i ljudi koji žele pomoći. Te Pavlove riječi zareditelj je uputio i đakonima, ali obratnim redoslijedom. „Dragi Marijane, Nikola i Roko, ako ste ljudi, budite i vjernici. Što to znači? Ako nisam socijalno osjetljiv, ako me ne pogadaju problemi i poteškoće drugih, ako ne uočavam potrebe čovjeka i ne pružam mu blizinu, ohrabrenje i nadu, kako će mu onda prenijeti onu dublju razinu koja je potrebna svakom čovjeku? Ako nisam sposoban biti čovjek, onda nisam sposoban biti ni svećenik“, kazao je nadbiskup ističući da je, ipak, glavno poslanje Crkve i njezinih svećenika navještaj radosne vijesti života. Nakon homilije uslijedio je središnji čin ređenja, polaganje ruku i posvetna molitva. U nastavku euharistijskoga slavlja mladomisnici su se pridružili nadbiskupu za stolom Gospodnjim.

Nakon popričešne molitve okupljenima se obratio provincijal Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja fra Marko Mrše. Kazavši kako svećeničko ređenje ne pripada svijetu izbora u političkom smislu, fra Marko ustvrdio je kako su svećenici po uzoru na Krista trajno pozvani služiti drugima.

Čestitajući novozaređenim svećenicima i njihovim obiteljima, nadbiskup koadjutor mons. Kutleša podsjetio je na ulogu svećenika u Starom i Novom zavjetu rekavši: „Svećenik u Starom zavjetu prinosio je žrtvu Bogu uime drugih ljudi, a svećenik u Novom zavjetu jest žrtva. Po uzoru na Krista, trebamo prijeti sebe za Njegovu Crkvu.“ Nastavljajući, mons. Kutleša kazao je kako je navedeno moguće samo ako je svećenik svet – ako one kojima je upućen svojim primjerom podučava moralnom i poštenom životu te ako vjernike podučava ono što

Krist i Crkva od njega traže. Misno slavlje završeno je himnom *Tebe, Boga hvalimo*.

Roko Kaštelan: sin Nikše i Ančice r. Stanić, rođen 1. prosinca 1991. godine u Splitu, iz Župe sv. Petra – Omiš – Priko. Na pastoralnom praktikumu bio je u Župi sv. Nikole u Metkoviću.

Marijan Šitum, sin Jure i Vedrane r. Ćubić, rođen 3. ožujka 1994. godine u Splitu, iz Župe sv. Križa – Veli Varoš u Splitu. Pastoralni praktikum obavljao je u Župi sv. Liberana – Mejaši – Split.

Nikola Žulj: sin Josipa i Ljiljane r. Šuta, rođen 10. listopada u Splitu, iz Župe sv. Ilije – Kandija (Bugojno). Na pastoralnom praktikumu bio je u Župi Gospe od Zdravlja – Split. (IKA)

Svećeničko ređenje fra Pavla Ivića u katedrali sv. Stošije u Zadru

Zadar, 26. lipnja 2021.

Fra Pavle Ivić, OFM, zaređen je za svećenika na naslov Franjevačke provincije sv. Jeronima sa sjedištem u Zadru po rukama zadarskoga nadbiskupa Želimira Puljića za vrijeme svečanoga misnoga slavlja koje je mons. Puljić predvodio 26. lipnja u katedrali sv. Stošije u Zadru.

„Svećeničko zvanje spada u otajstvo vjere, to nije poput drugih zvanja. Ono je ‘dar i otajstvo’, kako je govorio sv. Ivan Pavao II. U rađanje zvanja i njegov hod uključeni su Bog i čovjek, obitelj i zajednica vjernika. Bog uvijek prvi započinje razgovor i očekuje odgovor. Ne prisiljava, ali očekuje odgovor. On čovjeka zna i slobodno poziva“, rekao je mons. Puljić u propovijedi, navodeći biblijske primjere Božjega poziva njegovim odabranicima.

„Poziv je potpun i trajan. Tvoj sam, Gospodine, cijelim svojim bićem. I kad radim i kad spavam, i kad hodam i kad se molim. Potpuno i trajno. Nema privatnoga ni povremenoga služenja. Stoga se i pita kandidata prije nego primi ređenje: ‘Hoćeš li se trajno posvetiti službi, uskladjujući ponizno svoj život s primjerom Krista Gospodina?’“ rekao je mons. Puljić, upitavši zašto priprema za svećeništvo i studij teologije dugo traju: malo sjemenište četiri godine, bogoslovija šest godina. „Deset godina, što toliko rade? Pokušava se onima koji su odlučili biti služitelji svetih tajni dati prigodu na stotinu načina i prilika da odgovore na pitanje: ‘Tko smije prebivati u šatoru two me, Gospodine?’“

Mons. Puljić poželio je fra Pavlu da bude čovjek molitve, rada i reda. Po ređenju postaje molitelj i predmolitelj, zagovornik i odvjetnik duša koje će mu biti povjerene. „Moli pobožno i sabrano, odano i zauzeto za sebe i za druge, na misi, drugim liturgijskim pobožnostima i u molitvi časoslova, koji si preuzeo kao dnevnu obvezu moliti uime Crkve. Ne zaboravlja dnevnu krunicu i čitanje Svetoga pisma. Sve to neka bude učinjeno u radosti duha. ‘Molite da ne padnete u napast’, govorio je Isus svojim učenicima (Mt 26,41). Radi, moli i drži se reda – staro je monaško pravilo koje nije izgubilo na važnosti i aktualnosti. Drži se reda i red će ti pomoći“, potaknuo je mons. Puljić fra Pavlu. Podsetivši da je fra Pavle kod polaganja prisege vjernosti potpisao Izjavu o preuzimanju obveze celibata, koja je sastavni dio obrednoga čina, nadbiskup je ohrabrio ređenika da čuva čistoću. „Neka te prirodni i instinktivni čovjek ne prevari i ne zavede. Tvoje riječi neka budu jasne, či-

ste i bistre, kako bi čudorednim izlaganjem oduševljavao slušatelje da se upute prema vrelu života. Jer, živimo u svijetu u kojem se moralne vrijednosti olako otpisuju, a grijeh i devijacije nude i obrazlažu kao nečije *pravo*. Crkva, suočena s pritiscima i podmuklim zavodenjima koja ruše ono što je uvijek bilo moralno i pristojno, traži hrabre i zauzete svjedočke koji znaju komu su povjerivali, komu su isповjedili svoju ljubav, komu su rekli: ‘Gospodine, volim te’, i koji se ne boje govoriti, naučavati, prekoravati i prenosići na nova pokoljenja ono što su primili od Gospodina”, poručio je nadbiskup Puljić. Prostracijom za vrijeme obreda redenik iskazuje potpunu raspoloživost otajstvu, da ga Duh Sveti obuče silom odozgo, obdari poniznošću srca, postojanošću duha i pouzdanjem u Boga. „Dok leži pred olтарom, a mi zazivamo nebeske svetce i blaže-nike, posebice one koji su iz našega roda, to predstavlja vanjski izraz naše nemoći. Ne možemo sami, priteci nam, Gospodine. Uključimo se u molitvu zemaljske i nebeske Crkve koju molimo da nam dođe upomoć. Molimo neka Duh Sveti izvede do kraja što je Otac nebeski fra Pavlu odvijeka odredio i što je započeo na njegovu krštenju. Neka kao Kristov vojnik bude na visini zadataka koje mu Crkva povjerava. Neka mu molitva Božanskoga časoslova, navještaj njegove radosne vijesti i dijeljenje svetih otajstava pomognu biti svjesnim onoga što radi te se sve više suočljavao otajstvu križa Gospodnjega”, rekao je mons. Puljić.

Na kraju mise prisutnima se obratio i fra Andrija Bilokapić, provincijal Franjevačke provincije sv. Jeronima koji je zahvalio nadbiskupu Puljiću koji je „na Pavla prenio dioništvo u Isusovu svećeništvu. Bez osovi-

ne, bez odnosa s Bogom čovjek je kao kotač koji nema svoju osovinu i koliko god bio učen i moćan, bez osovine u Boga valja glu-posti, donosi kojekakve zakone i širi kulturu smrti, čega smo i ovih dana svjedoci. I to navodno uime zdravlja i sloboda. Potrebni su nam duhovni ljudi koji će čovjeka oso-viti i pokazati mu put istini.“ Redenika je provincijal Bilokapić ohrabrio: „Fra Pavle, trajanje si Isusove ljubavi u svijetu. Molim te, nikad to ne zaboravi. Što god budeš činio, pitaj: ‘A što misli Isus? Ja nisam više svoj, ja nisam više privatnik, nego ja sam tvoj svećenik. Ja uprisutnjujem tebe, odno-sno, ti se po meni uprisutnjuješ u svijetu.’ Dragi Pavle – to nikad, nikad neće ići bez žrtve. Nemoj odustati od žrtve. Jer ako od toga odustaneš, odustao si od ljubavi, odu-stao si od Isusa Krista“ poručio je fra Andrija, zahvalivši svima koji će fra Pavla pratiti molitvom i podrškom. Svećeničko geslo fra Pavla jest: „Ljubim ljepotu doma tvojega i mjesto gdje slava tvoja prebiva.“ U svom govoru na kraju mise fra Pavle zahvalio je Bogu za dar života i za dar poziva. „Svim silama, svojim životom i nastojanjima tru-dit ću se uвijek iznova, iz susreta s Gospodi-nom, iz kušanja njegove blizine, biti služitelj drugima kroz sve što svećenička služba do-nosi i traži. Neka moja povezanost s Gospodinom bude pokazatelj redovničke radosti, poslušnosti prema crkvenim redovničkim poglavarima“, rekao je fra Pavle, zahvalivši mons. Puljiću što je po njegovim rukama ušao u velika otajstva vjere. Fra Pavle zahva-ljio je i provincijalnom poglavaru Bilokapiću i Provinciji sv. Jeronima na bratskoj blizini, pratnji i poticajima. „Blagoslovjen je Gos-podin koji je odlučio moj život povjeriti u ruke onima koji se nisu bojali biti otvoreni

životu, mojim roditeljima, koji su me svojom vjerom odgajali i svojim primjerom poticali da Bog uvijek bude na prvom mjestu i da se njemu sve vraća. Dragi oče, hvala ti što si mi svojim životom pokazao kako izgleda ljubav milosrdnoga oca koji je na nebesima. Majko, hvala ti što si svojim primjerom pokazala koliko je žrtve potrebno da bi se ostalo u Božjoj blizini. Hvala ti za svaki tvoj post, molitvu kojima si pratila svoje dijete do oltara“, rekao je fra Pavle u obraćanju roditeljima, zahvalivši i svojoj braći i sestrama „koji su ga pratili molitvom, podrškom, snagom koja je u vremenima kušnje bila poticaj da uz Gospodina krene dalje“.

Na razvoj zvanja fra Pavla osobito je utjecala njegova sestra Marija Ivić, redovnica u zajednici Sestara franjevki od Bezgrešnog začeća u Dubrovniku. „Hvala Bogu na onoj koja me dovela u samostan i pokazala svu svoju ljubav, žrtvu, spremnost, odričnja, molitve, da svoga rođenoga brata sada i gleda i sluša kao svećenika. Moja Mare, Gospodin ti bio nagrada za sve“, obratio se fra Pavle svojoj sestri, redovnici Mariji.

Fra Pavle rođen je 2. studenoga 1995. godine u Virovitici, u obitelji Josipa i Tereze, kao osmo od devetero djece. Ivići imaju trojicu sinova i šest kćeri. Kršten je 12. studenoga 1995. godine u Đulovcu, gdje je 2010. godine i krizman. Te godine ulazi u Nadbiskupsko sjemenište Zmajević u Zadru kao kandidat Franjevačke provincije sv. Jeronima. Novicijat u franjevačkom samostanu na Trsatu počeo je 2014. godine. Na Trsatu 2015. godine polaže prve redovničke zavjete te počinje studirati na KBF-u u Zagrebu. Svečane zavjete u Redu male braće položio je 29. rujna 2020. godine u Zadru. Nakon završenoga KBF-a nadbiskup Puljić

podijelio je fra Pavlu đakonat 24. listopada 2020. godine u crkvi sv. Frane u Zadru. Đakonsko služenje proveo je u zadarskoj Župi Presvetog Srca Isusova. (IKA)

Slavlje prvih zavjeta triju milosrdnih sestara svetoga Križa u Đakovu

Đakovu, 26. lipnja 2021.

U samostanskoj crkvi Presvetog Srca Isusova u Đakovu 26. lipnja, nakon duhovnih vježbi koje je vodio fra Diego Deklić, OFM, s. Mariangela Markotić iz Gundinaca, s. Frančiska Ulrika Sajdl iz Maradika (župa Beška, Srijemska biskupija) i s. Teodozija Memqaj s Kosova položile su svoje prve zavjete u ruke provincijalne poglavarice s. Valerije Široki u nazočnosti sestara i rodbine tijekom mise koju je predslavio đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić. Prije propovijedi zavjetovanice su, na poziv provincijalne poglavarice, izrekle svoju spremnost „polaganjem svetih zavjeta posvetiti se Bogu i njegovu Kraljevstvu“.

Slijedila je homilija nadbiskupa Hranića u kojoj se obratio zavjetovanicama: „Drage sestre zavjetovanice, nakon što ste po krsnom preporođenju nanovo rođene za životnu nadu, za baštinu neraspadljivu i neuvelu, po velikom milosrđu Gospodina našega Isusa Krista ustale na novi život, život preporođenih i spašenih; vi, kojima je po daru svoje milosti Otac u Kristu objavio veličanstvo svoga božanstva, osjetite ste neodoljiv glas koji vas poziva: ‘Dodite k meni. Uzmite jaram moj na sebe, učite se od mene jer sam krotka i ponizna srca i naći ćete spokoj dušama svojim. Uistinu jaram je moj sladak i breme moje lako.’ Uzmite jaram moj na sebe. To je jaram njegove lju-

bavi prema Ocu i to je jaram njegove ljubavi prema ljudima. I ja će vas odmoriti. Svojim životom u moje ime pozivajte sve koji su izmoreni i opterećeni i ja će vas sve odmoriti. Iako mnogima među nama jaram Isusove ljubavi izvana izgleda težak i grub, vi ste, drage zavjetovnice, iskusile da je on, zapravo, lagan i sladak... Isus vas zato, drage zavjetovnice, poziva: 'Učite se od mene jer sam krotka i ponizna srca. Učite se od mene, od moje ljubavi. I naći ćete radost i mir svoga srca.' Ljubav ne osjeća teret. Ljubav ne trpi, pa i ako trpi, ona i trpljenje ljubi. I to je, draga braćo i sestre, ključ za razumijevanje i današnjega polaganja triju redovničkih zavjeta ovih triju mladih milosrdnih sestara svetoga Križa." Predsjedatelj je homiliju zaključio riječima: „I gledajte: dok su redovnički zavjeti mnogima danas nepodnošljiv teret i potpuno neprihvatljivo breme, ove su tri sestre izabrale upravo ovaj evanđeoski tekst za današnje euharistijsko slavlje: tekst koji izriče njihovo iskustvo zajedništva s Isusom i redovničke zavjete, za koje one svjedoče Isusovim riječima: da je njegov jaram sladak i da je njegovo breme lako (usp. Mk 11,30). Mudri će i umni reći: 'Samo ljubav nam daje odgovor na to. Ljubav sve ono što je teško, čini lakin. Ljubav ne osjeća jaram, muku i teret i ne želi ih se oslobođiti jer ih dragovoljno prihvata!' A to razumiju i mogu razumjeti samo oni koji 'krotka i ponizna srca' izranjavaju iz zajedništva s Isusom. I, kako rekoh, ako i osjećaju teret Isusova jarma, one i trpljenje ljube. I zato su izabrale postati redovnicama u Družbi Milosrdnih sestara svetoga Križa." Nakon homilije slijedio je obred zavjetovanja, primanje križa te Pravila i Konstitucija Družbe. (IKA)

Objavljena disertacija mons. Ivice Petanjka u prijevodu na hrvatski jezik

Krk, 27. lipnja 2021.

Ovih je dana iz tiska izišla vrijedna znanstvena autorska monografija *Mihael Andeo Božidarević iz Dubrovnika OFMCap.* koja prvi put iznosi na vidjelo život i rad dubrovačkoga franjevca kapucina koji je na prijelazu 17. u 18. stoljeće djelovao na razini visokih struktura Katoličke Crkve u Europi.

Riječ je o prijevodu na hrvatski jezik doktorskoga rada krčkoga biskupa mons. dr. Ivice Petanjka, OFMCap, izvorno napisanoga na talijanskom jeziku. Teza je obranjena 2002. godine na Fakultetu crkvene povijesti Papinskoga sveučilišta *Gregoriana* u Rimu, ali dosad nije bila objavljena na talijanskom ili na nekom drugom jeziku. Osoba o. Mihaela Andela Božidarevića nije nepoznata u Hrvatskoj, ali dosad o njemu nije postojala studija čije bi prosudbe bile iznesene na znanstveno utemeljen način. U knjizi upoznajemo Božidarevića kao istaknutoga propovjednika, upravitelja i diplomata u europskim okvirima. Knjiga će pobuditi zanimanje i onih koji proučavaju hrvatsku povijest u doba baroka, odnosno katoličke obnove. Usmjerena je ne samo povjesničarima nego i onima koje zanima religiozna prošlost. Važna je posebice za povijest Dubrovačke Republike i njezine diplomatske. Autor argumentirano i sustavno analizira postavljenu temu te se pritom vrlo iscrpno koristi primarnim i sekundarnim izvorima. Studija je rezultat rada na arhivskom gradivu, a posebno se ističu kapucinski provincijalni arhivi (u Italiji, Austriji i drugdje) i Vatikanski apostolski arhiv. Ta studija nudi

smjernice i za daljnja istraživanja budućim povjesničarima. Njezin znanstveni doprinos proizlazi ne samo iz vijesti bitnih za kapucinski red nego je i u tome da s obzirom na Božidarevićeve kontakte diljem Europe s tada vladajućim dinastijama (da spomenemo samo Bourbone i Habsburge) iznosi na vidjelo vijesti relevantne i za hrvatsku svjetovnu povjesnicu. (IKA)

Zlatomisničko slavlje i blagoslov obnovljenoga samostana u Portu

Krk, 28. lipnja 2021.

U samostanu franjevaca trećoredaca u Portu na otoku Krku 28. lipnja fra Josip Vrdoljak i fra Mirko Gregov u zajedništvu s braćom iz Provincije franjevaca trećoredaca glagoljaša proslavili su 50. obljetnicu svećeničkoga ređenja, a zatim je krčki biskup Ivica Petanjak blagoslovio obnovljeni Samostan sv. Marije Magdalene koji je temeljito obnavljan od studenoga 2019. do ožujka 2021. godine.

Euharistiju u samostanskoj crkvi predslavio je provincialni ministar fra Ivo Martinović. U prigodnom govoru u obredu blagoslova provincial podsjetio je na to da braća franjevci trećoredci žive i djeluju u samostanu u Portu više od 540 godina. U molitvi je, među ostalim, rekao: „Gospodine, želimo da svojom ljubavlju blagoslovi ovaj obnovljeni samostan, sve njegove sadašnje i buduće fratre, stanovnike i goste, a posebno sve radnike poduzeća AB gradnja i ostale radnike koji su obnavljali ovo zdanje zarađujući kruh za svoj život i život svojih obitelji. (...) Znamo da nije dovoljno imati obnovljeni samostan. Zato tražimo da svoj našoj braći obnoviš srce i udijeliš smisao ži-

vota i rada te radost služenja tebi, ljudima i ovom svijetu!“

Na svečanom objedu u samostanskoj blagovaonici zlatomisnicima je još jedanput čestitao fra Ivo ističući da je 50. obljetnica svećeničkoga ređenja istinska prigoda da Gospodinu zahvale za sve milosti koje su primili u svom životu i djelovanju te je poželio da svoje služenje nastave i u sadašnjoj životnoj dobi.

Na kraju je zlatomisnik fra Mirko zahvalio svima za sudjelovanje u slavlju, za čestitke i upućene riječi. Zlatomisnici su dan ranije svoj zlatni svećenički jubilej proslavili s vjernicima, rođinom i prijateljima u mjestima svoga sadašnjega prebivanja i djelovanja – u Portu, odnosno Ogulinu. (IKA)

Nuncij Lingua pohodio Milosrdne sestre sv. Križa

Đakovu, 28. lipnja 2021.

Apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj nadbiskup Giorgio Lingua pohodio je 28. lipnja samostan Milosrdnih sestara svetoga Križa u Đakovu i Karmel sv. Josipa u Breznici Đakovačkoj.

U nuncijevoj pratinji bili su tajnik Nunčijature vlč. Alfred Rayan D'Souza, đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić i nadbiskupov tajnik vlč. Domagoj Lacković. Nakon dobrodošlice i pozdrava uputili su se u samostansku crkvu Presvetog Srca Isusova gdje je goste pozdravila provincialna poglavaričica s. Valerija Široki i kratko predstavila karizmu reda. Ukratko je iznijela djelo o. Teodozija i povijest Družbe te trenutačno stanje Hrvatske provincije. Spomenula je također blaženice: bl. majku M. Tereziju Scherer, bl. sestru Ulriku Nisch i bl. sestru

Zdenku Schelingovu. Obećala je da će sestre pratiti molitvom djelovanje mons. Lingue u Crkvi u Hrvatskoj. Nuncij je sestrama uputio svoju poruku i blagoslovio ih. Poručio je da mu u pamet dolaze različite misli. „Trebam sestre koje razumiju Križ“ (riječi o. Teodozija). „To je jako velik izazov jer razumjeti do kraja križ praktički je nemoguće. Želim nešto iznijeti što me prati u ovim dñima, u mojim meditacijama i dok pripremam svoje propovijedi. Svi smo povezani i imamo stalno posla s Kristovim križem, na osobit način s jednom dimenzijom križa, a to je Glava Kristova.“ Primijetio je da sestre štuju Srce Isusovo, te im je stavio na srce, uz tu pobožnost, modernu pobožnost koja je komplementarna pobožnosti Srcu Isusovu: Glavi Isusovoj. Zaželio je da sestre njeguju tu pobožnost i budu širiteljice te pobožnosti. Usporedio je vrijeme kad je njihova Kongregacija bila osnivana s današnjim vremenom u kojem je prisutna diktatura relativizma. „Dok smo svjedoci te konfuzije, zbog diktature relativizma, trebamo pravu Kristovu riječ. Jedna stvar, koja nimalo nije laka, a to je osjećati kao Krist i misliti kao Krist. U toj sam pobožnosti otkrio kako oblikovati svoju misao i svoje osjećaje.“ Nuncij se, zajedno s pratnjom i sestrama, pomolio pred Križem i slikama blaženica u crkvi. Zatim su sestre u prostorijama samostana predstavile svoj život i djelatnosti. Nuncij je s pratnjom posjetio i Dječji vrtić *Sunčev sjaj – Nazaret* i Udrugu za psihosocijalne potrebe *Amadea*.

U popodnevnim satima nuncij Lingua s pratnjom je posjetio zajednicu sestara Karmela sv. Josipa u Breznici Đakovačkoj. Uz srdačan doček samostanske zajednice, poglavarica s. Emanuela Režek uputila je pozdravne riječi predstavivši ukratko povijest

zajednice koja seže od osnivanja Karmela sv. Male Terezije u istarskim Juršićima 1964. do osnutka Karmela sv. Josipa na području današnje Đakovačko-osječke biskupije u Šarengradu 1988. godine te, nakon ratnih zbivanja u kojima je i šarengradski Karmel bio prognan, povratak u matičnu biskupiju 2001. u mjesto Breznici Đakovačku. Upoznавши mons. Linguu sa sadašnjošću te karmelske zajednice i njezinim planovima, zahvalila mu je i za blagoslov kamena temeljca novoga Karmela u Gospicu koji, zbog brojnosti domaće zajednice, utemeljuju sestre karmelićanke iz Breznice Đakovačke. Nuncij Lingua zahvalio je zajednici karmelićanki za svjedočanstvo njihove jednostavnosti i radosti te na molitvenom životu kojim prate svetu Crkvu i, na osobit način, Svetoga Oca koji ima veliko povjerenje u snagu molitve te je zajednici u ovoj posebnoj godini za povjerenje u Božju Providnost istaknuo primjer sv. Josipa, koji je ujedno i zaštitnik toga Karmela. U nastavku susreta svaka sestra osobno se predstavila nadbiskupu Lingui, a on je, zajedno sa svojim tajnikom, ukratko iznio osnovne crtice svoga života te je, u neformalnom razgovoru koji je uslijedio, najviše govora posvetio kanonizaciji bl. Alojzija Stepinca. (IKA)

Biskup Gorski zaredio trojicu novih svećenika Hrvatske dominikanske provincije

Zagreb, 29. lipnja 2021.

Zagrebački pomoćni biskup Mijo Gorski zaredio je na svetkovinu sv. Petra i Pavla, 29. lipnja, u crkvi Kraljice Svetе Krunice na zagrebačkoj Koloniji trojicu novih svećenika za Hrvatsku dominikansku provinciju.

Za prezbitere su zaređeni dominikanci fr. Matej Trupina (Župa sv. Ane, Podkraj – Vrhbosanska nadbiskupija), fr. Karlo Alan Kevo (Župa sv. Marka evanđelista, Split – Splitsko-makarska nadbiskupija) i fr. Saša Stjepan Bukvić (Župa Srca Isusova, Tavankut – Subotička biskupija). Nakon svečanoga ulaska procesije u samostansku i župnu crkvu pozdrav okupljenima uputio je provincial Hrvatske dominikanske provincije fr. Slavko Slišković. „Što vi mislite o Isusu Kristu – vi koji ste izrazili spremnost u svremenom svijetu biti Isusove oči, njegova usta, njegove ruke, njegovo srce – upitao je ređenike biskup. Odgovor je moguće samo iz vjere, milošću Božjom: Isus je Bog i Spasitelj! Petrova isповijest vjere ujedno je i vaša. A vjera nije samo utjeha slabih i milosrđe grješnika, ona je i jakost onih koji po njoj žive. Ona traži hrabre ljude koji se usuđuju živjeti na drukčiji način“, rekao je mons. Gorski. Podsetio je na riječi koje je papa Franjo uputio svećenicima: „Budite pastiri, a ne poduzetnici.“ „To je poziv da se vjernicima laicima prepuste njihovi poslovi. Prava služba svećenika možda je najbolje sadržana u pokliku nakon posvećenja: ‘Tvoju smrt Gospodine naviještamo.’ Svećenik u svojoj službi, posebno u euharistiji, stoji trajno suočen sa smrću Isusovom i svojom, s Isusovim uskrsnućem i svojom vjerom u njega. U Isusovoj smrti na križu prepoznaće svoj zemaljski završetak, kao pšenično zrno posijano u zemlju. Živeći i umirući za druge, prepoznaće svoj put. Sv. otac Dominik povijedao je svim žarom svoga srca i svim svojim znanjem i govorničkim umijećem. Neka vam, dragi ređenici, ne ponestane zanosa i volje, ljubavi i znanja, da, nošeni primjerom sv. Dominika i tako časnom

tradicijom bezbrojnih dominikanaca na hrvatskom tlu, cijeli život svijetu koji traži spasenje možete kliktati: Isus Krist je Bog i Spasitelj“, poručio je biskup Gorski ređenicima. Služba svećenika ima smisla samo ako je usmjerenja prema vječnom životu u zajedništvu s Bogom. Vjera u život budućega vijeka daje smisao naviještanju evanđelja i slavlju sakramenata. Bez dimenzije vječnosti, koju nam je Isus svojim uskrsnućem otvorio, svećenički bi život bio tek jeftina utjeha riječi i skromna pomoć pružene ruke. Stoga je svakodnevno slavljenje euharistije, toga najljepšega i najsvetijega čina, neizostavan put osobnoga posvećenja i posvećenja povjerenih ljudi. Blizina s Bogom u molitvi i euharistiji osposobljava za blizinu s čovjekom u nevolji. (IKA)

U zagrebačkoj Dubravi predstavljena monografija *Stoljetne kapi milosrđa*

Zagreb, 30. lipnja 2021.

Monografija *Stoljetne kapi milosrđa* koju potpisuje s. M. Vianeja Kustura, objavljena u povodu 100. obljetnice Družbe Kćeri Milosrđa TSR-a sv. Franje (1920. – 2020.), predstavljena je 30. lipnja u samostanu Hercegovačke franjevačke provincije u zagrebačkoj Dubravi.

Pozdravivši okupljene, voditeljica predstavljanja dr. sc. Katica Knezović pozvala je solista opere HNK-a u Zagrebu *Družbi za 100. rođendan* Nikšu Radovanovića da prigodnom pjesmom uvede u predstavljanje. Nakon otpjevane skladbe, svojim pismom sestri Vianeji obratila se vrhovna predstojnica Družbe kćeri milosrđa majka Kristina Orsiljo – sedma nasljednica u toj službi nakon bl. Marije Propetoga Petković.

Potom se skupu obratio mons. Želimir Puljić. „Nebo je obdarilo ovo blajsko dijete junačkom vjerom i velikim srcem koje je nosilo čežnju kako pomagati i štiti siromahe, tu probranu i ljubljenu braću Raspetoga Gospodina. Bog je preko odlučnih i jasnih savjeta mudroga starca biskupa Josipa pripremao Marijino milosrdno srce i darežljive ruke koje će svoju duhovnu sreću vidjeti samo u malenima, siromašnjima, rubnjima i prezrenima. Marija Propetoga Isusa već je kao dijete duboko proživljavala otajstvenost Crkve, a papu i biskupe gledala je kao nasljednike apostola kojima je povjerena vlast posvećivati, naučavati i upravljati. Prvi susret s biskupom imala je pri primanju sakramenta svete potvrde u Blatu, gdje on s povjerenjem razgovara s tom malom, ali je naslućivao kako Bog ima neke planove s njom“, kazao je mons. Puljić.

Mons. Ivan Miklenić rekao je da je blaženi Alojzije Stepinca bio vrlo naklonjen Družbi te su sestre otvorile svoje samostane u Šestinama i mnogim drugim mjestima u Zagrebu i okolici. „Za vrijeme Drugoga svjetskoga rata u Zagrebu sestre kćeri milosrđa vodile su skrb i za izbjegličku djecu, dakle i za kozaračku djecu. Blaženi Stepinac dva se puta osobno susreo s bl. Petković. Dok je bio u krašićkom zatvorenistvu, blažena Marija Petković pisala je dirljiva pisma potičući ih na molitvu za nevino osuđeno-ga. Njihovo služenje bilo je i jest velik dar za zagrebačku Crkvu te zasluguje našu zahvalnost.“

Prof. Božo Skoko spomenuo je važnost knjige u digitalnom svijetu. „Knjige nisu i ne smiju biti prošlost. Zahvaljujući njima, razgovaramo s našim duhovnim velikanim, ali isto tako i s ostavštinom naše Marije. Zato čestitke na tom hrabrom knjiškom potuhvatu. Ta monografija lišena je suvišnosti, usredotočena na bitno, poticajna i inspirativna. Monografija govori o istinskom služenju djelima, a ne rijećima. Govori o snazi vjere i ljubavi jedne hrvatske blaženice, ali i stotinama divnih žena koje su kročile njezinim putem izgarajući za one najpotrebitije među nama.“

„Večeras osjećam da su u mojoj srcu Hvala i Veliča Gospodinu u jednom zagrljavju. Nemate pojma kolikim ljudima moram zahvaliti, a najprije dragomu Bogu. Želja mi je da večeras svi odavde odete sa spoznajom veličine Božje ljubavi i providnosti te kako je moćan zagovor naše hrvatske blaženice Marije Propetoga. Velika je, velika, vjerujte! Ako mi ne vjerujete, pokušajte je štovati, moliti i častiti“, potaknula je s. M. Vianeja okupljene te je zajedno s njima izmolila molitvu bl. Mariji. (IKA)

KRONIKA REDOVNIŠTVA U BOSNI I HERCEGOVINI

Polaganje prvih redovničkih zavjeta u župi Sasina

Sasina (Sanski Most), 11. travnja 2021.

Nedjelja Božjega milosrđa ove godine u župi Sasina svećano je proslavljenata. Naime dvije novakinje zajednice Misionarki Božjega Milosrđa, s. M. Ivana Pejčin i s. M. Magdalena Pušić, položile su svoje prve redovničke zavjete na tri godine i odlučile se na poziv služenja Bogu. Geslo koje su odabrale: *Isuse, uzdam se u Tebe!* i svakodnevno više puta izgovaraju bila je danas njihova snaga i duhovna okrepa.

Na početku svetoga misnoga slavlja sve nazočne pozdravio je preč. Adolf Višaticki, upravitelj Župe Rođenja BDM u Sasini. Svetu misu predvodio je biskup banjolučki mons. Franjo Komarica, ujedno poglavatar redovničke zajednice u Sasini.

Biskup Komarica u prigodnoj homiliji istaknuo je da smo svi povezani Kristovom ljubavlju koju je iskazao na križu i svojim uskrsnućem iz ovozemaljskoga života u vječni. Isto tako svi smo pozvani svijetu svjedočiti i naviještati evanđelje i radosnu vijest, a posebno Bogu posvećene osobe. Sestrama se obratio da slijede svoga zaručnika i vjerno opslužuju tri evandeoska savjeta – čistoću, siromaštvo i poslušnost. Da ljudima navijestaju Krista svojim riječima, djelima i ponasanjem jer su primjer svoga Zaručnika. Na kraju je zahvalio svima koji su sudjelovali na putu ustrajnosti s našim sestrarama te im je zaželio Božji blagoslov i sreću.

Nakon homilije uslijedio je obred polaganja prvih zavjeta na tri godine, sestre su prvo izrekle obrazac zavjeta pred poglavicom s. M. Miroslavom Ljevar i predale u ruke oca biskupa, nakon toga biskup

Komarica predao im je koprene i plašteve. Biskup je čestitao i poželio sreću i ustrajnost sestrama na njihovu putu. Istaknuo je kako to nije nimalo lagan put i prepun je trnja, a na kraju svega čeka nas vječna nagrada.

Sestra M. Ivana Pejčin rođena je 1997. godine u Livnu. Dolazi iz Župe Uznesenja BDM, Jajce. Sestra M. Magdalena Pušić rođena je 1999. godine u Ljubuškom. Dolazi iz Župe Marije Majke Crkve, Mostar. Misionarke Božjega Milosrđa nova su redovnička zajednica nastala poticajima Duha Svetoga u *Godini Božjega milosrđa*. U zajednici se trenutačno nalaze četiri sestre koje predvodi poglavarica s. M. Miroslava Ljevar, rodom iz Sasine, te zajednica ima i jednu novakinju, s. Andu Lebo, rodom iz Posušja. Zajednica na poseban način štuje svoje zaštitnike – sv. Josipa, sv. Faustinu Kowalsku, čije se relikvije nalaze u njihovoj crkvi, sv. Ivana Pavla II., sv. Majku Tereziju i Blaženu Djevicu Mariju, pod čijom je zaštitom i župa Sasina. Svojom molitvom, radom i dobrim djelima žele svijetu prenositi Božje milosrđe za kojim čezne cijeli svijet. (TABB)

Svjedočanstvo mlađih franjevačkih kandidata

Seonica, 18. travnja 2021.

Na poziv župnika i dekana fra Vinka Kureviće franjevački postulanti i novaci Hercegovačke provincije posjetili su 18. travnja 2021. godine, na četvrtu uskrsnu nedjelju, Župu Uznesenja BDM u Seonici. Susret je uz župnika organizirao fra Marin Karačić, provincijalni promicatelj duhovnih zvanja. Euharistijsko slavlje predslavio je vikar pro-

vincije i meštar postulanata fra Iko Skoko, u suslavlju župnika fra Vinka te uz asistenciju novaka fra Ante Kelave.

U svojoj homiliji fra Iko istaknuo je simboliku koju ostavlja evanđelje. Glavna razlika između najamnika i pastira jest ljubav prema ovcama, tako Bog iz ljubavi prema nama daje svoga Sina, koji polaže svoj život za ovce svoje. Propovjednik je spomenuo duhovni poziv koji Gospodin upućuje mlađićima i djevojkama te kako se odazvati na taj zov. Također je u homiliji izrazio zahvalnost Bogu i župljanima koji vjerno mole za duhovna zvanja, ali i zahvalnost na onim zvanjima koja su potekla iz te župe.

Po završetku svete mise uslijedila su svedočanstva. Prvi se predstavio postulant Danijel iz župe Čerin, koji je predstavio plan i program postulature te svoj doživljaj prvih koraka u samostanu. Poslije Danijela svjedočio je postulant Ante Dodig, domaćin, župljanin župe Seonica. U drugom dijelu novak fra Lucijan Zeljko predstavio je život novicijata te istaknuo bitne odrednice života redovnika i života u samostanu općenito. Nakon toga je uslijedilo svjedočanstvo fra Ante Kelave, koji je svjedočio o svome zanimljivom duhovnom putu do svećeništva, kao i o odluci za redovništvo, točnije franejavaštvo. Ispunjene crkvene klupe i mnoštvo vjernika u dvorištu pozorno su slušali i upijali riječi mlađih kandidata. Utječući se zagovoru Dobroga Pastira i naše nebeske Majke, molili su da upućene riječi padnu na plodno tlo, u srca mlađića i djevojaka. (KVRPP BiH / fra Lucijan Zeljko)

Duhovna obnova za redovnice grada Sarajeva

Sarajevo, 18. travnja 2021.

Mjesečna duhovna obnova za redovnice grada Sarajeva u organizaciji Klanjateljica Krvi Kristove održana je 18. travnja 2021. godine u Vrhbosanskom bogoslovnom sjemeništu pod vodstvom vlč. dr. Drage Župarića, profesora na Filozofskom fakultetu, kao i na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Sarajevu.

U kontekstu još uvijek uskrsnoga ozračja vlč. Drago ukratko se prisjetio filma *Pasija*, američko-australskoga redatelja Mela Gibsona, te je razmatrao o drami Velikoga petka i o događaju Isusova uskrsnuća, koji se sastoje u gledanju znakova i uočavanju poruke. „Gledajući stvari oko sebe, trebamo isto tako očima vjere proniknuti njihovo značenje kako bismo uočili znakove Božje prisutnosti. Kao što se kod Isusovih učenika u pouksrsnom vremenu dogodio preokret raspoloženja, u smislu da su na temelju jakoga iskustava prepoznali Isusa i potpuno prihvatali poslanje da budu svjedoci onoga što su doživjeli, tako i mi na svome životnom putu moramo naučiti vrednovati vlastitu prošlost: ne proključiti niti oplakujući, nego se sjećati sa zahvalnošću. Svoju životnu priču ispisujemo već sada na ovoj zemlji, a Uskrs nas potiče da ponovno vrednujemo prošlost i spoznaju da je sve *dar* i *milost* – počevši od vjere pa do redovničkoga poslanja. Uz zahvalnost za sve Božje darove bitno je i odlučno obećanje: živjeti riječima i djelima te svjedočiti o Isusu Kristu, koji je za nas umro i uskrsnuo, ondje gdje nas je Božja providnost poslala“, zaključio je vlč. Župarić.

Nakon razmatranja slijedilo je klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramenton i sakrament isповijedi. Susret je završio euharsijskim slavljem koje je također predstavio voditelj duhovne obnove vlč. Župarić. (ASC, Sarajevo)

Susret biskupa Biskupske konferencije BiH s franjevačkim provincijalnim poglavarima u BiH

Sarajevo, 21. travnja 2021.

Dvanaesti susret biskupa Biskupske konferencije BiH s franjevačkim provincijalnim poglavarima u BiH održan je 21. travnja 2021. godine u prostorijama Nadbiskupskoga ordinarijata vrhbosanskoga u Sarajevu. Predsjedao je nadbiskup metropolit vrhbosanski kardinal Vinko Puljić, predsjednik BK-a BiH, a sudjelovali su nadbiskup koadjutor vrhbosanski i apostolski upravitelj Vojnoga ordinarijata u BiH mons. Tomo Vukšić, biskup banjolučki mons. Franjo Komarica, pomoćni biskup banjolučki mons. Marko Semren te provincijal Franjevačke provincije Bosne Srebrenе fra Jozo Marinčić i provincijal Hercegovačke franjevačke provincije fra Miljenko Šteko. Nisu bili u mogućnosti sudjelovati biskup mostarsko-duvanjski i apostolski upravitelj trebinjsko-mrkanski mons. Petar Palić i apostolski vizitator s posebnom ulogom za župu Međugorje mons. Henryk Hoser.

Osvrćući se na svoj prošli susret, održan 5. studenoga 2020. godine u Nadbiskupskoj rezidenciji u Sarajevu, sudionici su se prisjetili izlaganja o cistercitu Joakimu iz Fiore te posebno o sv. Bonaventuri koji je u središte svoje misli i svoga djela trajno stavljao Isusa Krista ugledajući se u svoj uzor,

sv. Franju Asiškoga. Također je istaknuto da je svojim primjerom i zalaganjem sv. Bonaventura obnovio cijeli franjevački red te da je bio jedan od njegovih najučenijih, ali i najponiznijih članova, koji je upozorio na praktičnu vrijednost struktura i važnost uključivanja u stvarnost hijerarhijske Crkve.

Biskupi i franjevački provincijali pozorno su saslušali izvješće voditelja i zamjenika Dakonske pastoralne godine mons. Pave Jurišića, profesora na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Univerziteta u Sarajevu, i fra Mire Relote, duhovnika na Franjevačkoj bogosloviji u Sarajevu. Mons. Jurišić i fra Miro podsjetili su na tijek priprave za održavanje spomenute godine od dogovora s predavačima, preko razgovora sa župnicima kojima su đakoni poslani na praktikum te dogovora s voditeljima institucija u kojima su stanovali ili slušali predavanja ti svećenički kandidati Vrhbosanske nadbiskupije, Franjevačke provincije Bosne Srebrenе, Mostarsko-duvanjske biskupije, Hercegovačke franjevačke provincije Uznesenja Blažene Djevice Marije te Hrvatske dominikanske provincije. Prenijeli su vrlo lijepo dojmove đakona i srdačan prijam u svim mjestima tijekom duhovno-studijskoga putovanja od 1. do 5. ožujka 2021. i pohoda crkvenim središtima u Mostaru, Banjoj Luci i Sarajevu te crkvenim institucijama na Širokom Brijegu, u Livnu, Travniku i Podmilaću.

Biskupi i franjevački provincijali razmijenili su mišljenja i iskustva u vezi s višegodišnjim nastojanjem, koje vlasti opstruiraju, da svim pojedincima, ustanovama i Crkvi kojima je oduzeta imovina u vrijeme komunističke vlasti ona bude vraćena ili stavljena na raspolaganje. Također su, s osjećajem crkvene i društvene odgovornosti, saslušali

mišljenja i iskustva u vezi s mnogim drugim aktualnim temama glede izazova s kojima se suočavaju Ijudi, Crkva i čitavo društvo.
(Tajništvo BK-a BiH)

Kanonska vizitacija u Provinciji Svetе obitelji u Hercegovini

Mostar, 22. travnja 2021.

U provincijalno središte Školskih sestara franjevki Krista Kralja u Mostaru stigle su 22. travnja 2021. godine vrhovna predstojnica s. Klara Šimunović i vrhovna savjetnica s. Lidija Glavaš, koje će tijekom sljedećih mjesec dana obaviti kanonsku vizitaciju u Provinciji Svetе obitelji.

Tim je povodom 25. travnja u samostanskoj kapeli Svetе obitelji upriličeno euharistijsko slavlje koje je predvodio provincijal Hercegovačke franjevačke provincije fra Miljenko Šteko u zajedništvu s provincijalnim tajnikom fra Stankom Čosićem i đakonom fra Tomislavom Crnogorcem.

Na slavlju euharistijske gozbe i molitvi za nadahnuće i vodstvo Duha Svetoga tijekom kanonskoga pohoda sabrala se samostanska zajednica i članice provincijalne uprave, dok je zbog epidemiološke situacije izostalo uobičajeno okupljanje sestara Provincije.

Prije početka sv. mise s. Klaru i s. Lidiju pozdravila je i izrazila im dobrodošlicu provincijalna predstojnica s. Zdenka Kozina: „Običaj i obveza kanonskoga pohoda, što ga je s velikom mudrošću od samoga početka uveo serafski otac Franjo, održao se do našega vremena. Drage s. Klara i s. Lidija, i vi ćete sljedećih tjedana pohoditi naše kuće i samostane, susresti sestre na mjestima njihova djelovanja kako biste vrednovale naš život u svjetlu prioriteta postavljenih našim

zakonodavstvom i provincijalnim planom za šestogodište koje završavamo. Iskreno smo Vam zahvalne što, unatoč zahtjevnosti putovanja u ovom vremenu nesigurnosti, pokazujete sestrinsku brižnost i spremnost da nas ohrabrite za održavanje pravoga redovničkoga duha i sestrinskoga sklada u potreškoćama i izazovima današnjice.“

Potaknula je potom i sestre govoreći: „Uvjereni sam, drage sestre, da će se vizitacija odvijati u otvorenosti poticajima Duha Svetoga te spremnom prihvaćanju sestrinske opomene naših vizitatorica i savjeta o tome što trebamo učiniti ili ispraviti u osobnom i zajedničkom življjenju kako bismo napredovali u svemu onome na što smo se po redovničkim zavjetima dragovoljno obvezale. I sv. Franjo bi nam kazao: ‘Najprije tražite Kraljevstvo Božje i pravednost njegovu, i potičite se da biste Pravilo koje ste obećale, mogle bolje vršiti i vjernije slijediti stope Gospodina na našega Isusa Krista’ (*Pravilo*, 25).“

Nakon što su pročitana liturgijska čitanja predviđena za *Nedjelju Dobrog Pastira* i *Svjetski dan molitve za duhovna zvanja* o. provincijal izrekao je prigodnu homiliju. Započeo je tumačenjem Isusova poziva dvanaestorici učenika, poziva da sa svim ljudskim slabostima budu njegovi svjedoci u svijetu, graditelji Božjega Kraljevstva, koje treba određeni broj muževa i žena koji mu se stavljaju na raspolaganje „nepodijeljena srca“. Duhovna zvanja ne padaju s neba, kazao je o. provincijal, ali ih nema bez neba. Ona su milost, a svaku milost treba izmoliti, isprositi. Pozvao je sve na usrdnu molitvu Bogu „da nas osposobi kako bismo mogli stvoriti plodno tlo u kojem mogu nicati, rasti, sazrijevati, uspijevati duhovna zvanja. Moramo moliti za poboljšanje klime

u svome okružju, klime koja je pogodna za duhovna zvanja...“ U tome je smisao i vizitacije, zaključio je o. provincijal: „ispitati i vidjeti kakva klima vlada, pokušati doći do klimatske promjene, moleći Boga za pomóć.“

Na koncu euharistijskoga slavlja obratila se vrhovna predstojnica s. Klara, zahvalila je na izrazima dobrodošlice uzvraćajući pozdravom okupljenim sestrama i preko njih svim sestrama Provincije. „Put dvojice učenika dobro oslikava i naše životne putove, naše susrete. U hodu prebiremo događaje, u nama se rađaju mnoga pitanja i nejasnoće, osjećamo zabrinutost i nesigurnost... No, kada prilazi On, treći naš suputnik, Uskrslji, otvaraju se oči, bolje se vidi, raspoznajemo ono što je važno, što je Bogu milo... To bih željela“, kazala je s. Klara, „da želimo biti zajedno i da dopustimo da s nama ide Uskrslji, da nam on bistri pogled, da nam on otvara oči, srce i pamet, da sagledamo stvarnost u svoj njezinoj realnosti, da prepoznamo dobro, i najmanje dobro, skriveno u sestri, svakome događaju, Crkvi i u svijetu.“

I drugo što je s. Klara poželjela jest: „da poput Kristovih učenika živimo, zaživimo radost, nutarnju, divnu radost Kristove prisutnosti među nama. Radost za koju papa Franjo u poruci za *Svjetski dan molitve za zvanja* kaže: ‘svakodnevnu i iskrenu radost u jednoštavnosti, radost koju iskuse oni koji drže do onog najvažnijeg, a to je vjerna bliskost Bogu i bližnjemu... radost snova, služenja i vjernosti’. Neka nam udijeli Gospodin tu radost“, zaključila je s. Klara. (ŠSF, Mostar)

Postavljanje u službu lektorata i akolitata

Sarajevo, 22. travnja 2021.

Dana 22. travnja 2021. godine za vrijeme jutarnje konventualne mise u samostanskom oratoriju sv. Pavla na Nedžarićima u Sarajevu provincijalni ministar fra Jozo Marinčić podijelio je službe lektorata i akolitata bogoslovima druge i treće godine filozofsko-teološkoga studija na Franjevačkoj teologiji. Na svom putu prema prezbiteratu, a prije stupanja u klerički stalež, kandidati bivaju postavljeni Crkvi na službu kao lektori i akoliti.

Crkva lektoru, tj. čitaču, povjerava zadaću da u misi i drugim obredima čita određene tekstove iz Svetoga pisma, izuzevši evanđelje, te predmoli nakane sveopće molitve, a ako nema psalmista da čita psalam između čitanja. Uz to, kada nema đakona, lektor može ponijeti evanđelistar u ulaznoj procesiji.

Crkva akolitu povjerava zadaću da bude prvi pomoćnik prezbiteru i đakonu. Budući da akolit primanjem te službe postaje izvanredni služitelj euharistije, tj. djelitelj pričesti, on po svojoj službi pomaže dijeliti pričest narodu ako to traži potreba. Još je dužnost akolita, kada nema đakona, nakon sveopće molitve na oltar staviti korporal, ubrus, kalež, pokrivalo i misal te, ako je potrebno, pomaže svećeniku primiti darove koje donosi narod ili ih akolit sam donosi. Ako se kadi, tada akolit svećeniku pruža kadionicu i prati ga pri kađenju i na kraju kadi svećenika i narod. Nakon pričesti postavljeni akolit pomaže svećeniku i đakonu u purificiranju, tj. čišćenju i pospremanju svetoga posuđa. Akolit još može izložiti Presveto narodu na klanjanje, ali bez završnoga blagoslova.

Primanjem knjige Svetoga pisma iz ruku oca provincijalnoga poglavara u službu lektorata uvedeni su bogoslovi fra Tonči Šarić, fra Matej Juričević, fra Dario Laštro i fra Tomislav Vidović. Primanjem plitice u kojoj su hostije u službu akolita uvedeni su bogoslovi fra Hrvoje Žabić i fra Danijel Lukić. (fra Danijel Lukić / FIA)

Provincijalna poglavarica sestara Družbe Misionarski Ljubavi pohodila biskupe Komaricu i Semrena

Banja Luka, 28. travnja 2021.

Dana 28. travnja 2021. godine nova provincijalna poglavarica sestara Družbe Misionarke Ljubavi s. Cecile Lip, rodom iz Poljske, u pratinji poglavarice banjolučkoga samostana tih sestara s. Marije Angele Majstorović, pohodila je u biskupskom ordinarijatu u Banjoj Luci mons. Franju Komaricu, biskupa banjolučkoga, a zatim i pomoćnoga biskupa banjolučkoga mons. Marka Semrena.

Bio je to prvi službeni pohod nove poglavarice njezinim sestrama koje djeluju u Banjoj Luci i u Bihaću. Razgovarali su i o aktualnoj migrantskoj problematici na području Unsko-sanskoga kantona, gdje sestre te Družbe pružaju dragocjenu raznovrsnu pomoć brojnim migrantima iz azijskih i afričkih zemalja, koji nastoje prijeći granicu s Hrvatskom i domoći se koje od europskih zemalja.

Biskup Komarica zahvalio je poglavarcama sestara za dragocjeno svjedočanstvo nesobične kršćanske ljubavi, koje njihove sestre već godinama pružaju brojnim ljudima u teškim životnim situacijama u Banjoj Luci i u drugim dijelovima njegove bisku-

pije. Naglasio je kako su sestre Svetе Majke Terezije veliko obogaćenje u nastojanju i drugih redovničkih zajednica u biskupiji da pridonesu liječenju brojnih nezacijeljenih rana iz posljednjega rata. (TABB)

Proslavljen Dan Sarajevske provincije sestara Služavki Maloga Isusa

Čardak, 8. svibnja 2021.

Na slavlju Dana Sarajevske provincije sestara Služavki Maloga Isusa okupilo se u samostanu *Doloroza* na Čardaku (Garevac) 8. svibnja 2021. godine četrdesetak sestara, predvođenih vrhovnom poglavaricom Družbe s. M. Marijom Banić i provincijalnom poglavaricom s. M. Anom Marijom Kesten. Tom prigodom obilježena je 120. obljetnica dolaska sestara u Posavinu.

Poznato je da je u to vrijeme sluga Božji nadbiskup Stadler okupio u Sarajevu siromašnu djecu i starice kojima je trebalo dati ne samo krov nad glavom nego i dostatan kruh svagdašnji. Stoga je u Posavini kupio imanje koje su sestre obradivale i tako prehranjivale djecu i starice u sarajevskim ubožnicama. Kako je imanje bilo veliko, Stadler je poslao 24 sestre najprije na netom kupljeni nadbiskupski posjed *Polje sv. Filomena*, a potom na Družbin posjed u Babića Čardak koji je prozvao *Doloroza* s nakanom da obrađuju zemlju i da plodovima svoga rada uzdržavaju sarajevske ubožnice. Tako su sestre s molitvom i žrtvom započele pisati povijest Družbe na Posavskom tlu.

Slavlje Dana Provincije započelo je na sestarskom groblju na *Dolorozi*, gdje su se okupile sestre i trojica svećenika kako bi uputili svoju zahvalnost Bogu za žrtvu i ljubav koju su pokojne sestre ugradile u po-

vijest Družbe i Vrhbosanske nadbiskupije. Molitva na sestarskom groblju započela je poticajem provincialne poglavarice s. M. Ane Marije, koja je pozvala sestre na razmišljanje o vrednovanju žrtve u svakodnevnom životu te o važnosti vrednovanja Družbine baštine. Zatim su svi zajedno izmolili molitvu vjernika u vidu zahvale Bogu za pokojne sestre koje su prve došle i ostavile trag na toj njivi Gospodnjoj, na Družbinoj *Dolorozzi*. Uslijedilo je zatim polaganje svijetla na grobove sestara i kod križa. Molitveni dio na sestarskom groblju završio je molitvom Božanskom Djitetu Isusu, nakon koje je župnik vlč. Kopić izmolio opijelo za pokojne.

Misno slavlje predslavio je vlč. Ilija Orkić, župnik župe. U prigodnoj propovijedi vlč. Ilija pozvao je na razmišljanje o vjeri koju valja promatrati kroz svakodnevno činjenje malih stvari, malih radosti i malih osmijeha. Naglasio je kako je vjera važna stvar u životu jer nam se po njoj daju milosti kao na infuziju. Budući da je ova godina posvećena sv. Josipu, vlč. Ilija govorio je o njegovim odlikama i pozvao sve na razmišljanje o vjeri u životu sv. Josipa. Kazao je da su Josip, Marija i utemeljitelj Stadler imali veliku vjeru u Boga, predanje u Božju volju i povjerenje u Božju Providnost. Stadler – čovjek duboke vjere – šalje sestre u *pustaru* na *Polje sv. Filomene*, a potom na *Dolorozu*. Poslao je redovnice da nose mir i nude radost i nadu ljudima toga kraja. Vlč. Ilija potom je govorio o sv. Josipu koji je radio kao drvodjelja te je dodao da i sestre trebaju uvijek nešto raditi i svojim rukama zarađivati kruh svagdašnji, kao što su to činile sestre koje su došle 1901. godine. I što je najvažnije, poručio je vlč. Ilija, na našim

licima treba odsijevati radost. Konstatirao je da svatko u pojedinom trenutku ima osjećaj osamljenosti, brige i pitanja kako će to biti. Podsjetio je da je i Marija imala taj osjećaj koji je pobijedila vjerom i nutarnjom radošću. Na njezinu licu odsijevala je radost u susretu s drugima, kazao je vlč. Ilija te poručio da bi takva trebala biti i svaka časna sestra. Marija je uvijek bila na pomoć Isusu, kao što su i sestre pozvane podmetnuti svoja leđa i na taj način pomoći Isusu. Ustvrdio je da mi većinom uživamo plodove tuđega rada, kao što zajednica sada uživa plodove rada pokojnih sestara. Prisjetio se zatim kako je od starijih svećenika koji su rodom iz župe Čardak slušao da su pošli u sjemenište zahvaljujući prisutnosti i radu sestara Služavki Maloga Isusa. Propovjednik je također istaknuo važnost prakse te je kazao da je jako važno vježbati se u nečemu. No kako je važno vidjeti u čemu se vježbamo. Naime, ako se netko vježba u prigovaranju, ljutnji, ogovaranju ili pak u molitvi, zajedništvu, ljubavi, onda će biti takav jer ono što vježbamo, to i postajemo. Na koncu je vlč. Ilija ohrabrio sestre da se ne boje za svoju budućnost jer je istinito ono što sluga Božji nadbiskup Stadler piše: „Bog je davao, daje i davat će!“

Nakon duhovne okrepe uslijedila je tjelesna okrepa, a potom duhovno-molitveni program u župnoj crkvi. Program su pripremile sestre juniorke i kandidatice predvođene svojim odgojiteljicama. Tijekom programa sestrama je uputila prigodnu riječ vrhovna poglavarica Družbe s. M. Marija ističući da je svaka sestra u zajednici dar jedna drugoj. Stoga je potaknula sestre da prihvate taj dar i da budu zahvalne Bogu za to.

U videoprilugu *Stadlerove posavske mljenice, Polje sv. Filomene i Doloroza* prikazana je povijest djelovanja sestara Služavki Maloga Isusa u Čardaku od samoga dolaska 1901. do 1949. godine, kad im je samostan oduzela tadašnja vlast, drugo razdoblje – od 1972. do 1992. godine, kad su sestre ponovno potjerane, dok su samostan i crkvu do temelja srušeni; te treće razdoblje – od 2006. godine do danas. Na koncu susreta provincijalna poglavarica s. M. Ana Marija nazočnima je uputila riječi zahvale. (s. M. Klara Jerković)

Obilježen spomen na slugu Božjega Josipa Stadlera u svibnju

Sarajevo, 8. svibnja 2021.

Dan spomena na slugu Božjega dr. Josipa Stadlera, prvoga vrhbosanskoga nadbiskupa, i molitve za njegovo proglašenje blaženim obilježen je 8. svibnja, 2021. godine u sarajevskoj katedrali Presvetoga Srca Isusova. Euharistijskom slavlju u večernjim satima prethodila je molitva krunice, koju je animirala s. M. Monika Mrkonjić zajedno s djevojkama iz Stadlerova dječjega doma *Egipat*. Euharistijsko slavlje predvodio je profesor i vicerektor na KBF-u u Sarajevu dr. sc. vlč. Oliver Jurišić.

U prigodnoj propovijedi vlč. Oliver osvrnuo se na evanđeoski tekst u kojem Isus progovara svojim učenicima o mržnji i neprihvaćenosti u svijetu. U tom smislu rekao je kako danas u svijetu postoje dvije vrste mržnje: prva je ona koja dolazi od nas samih – vjernika, a druga je ona koja dolazi od naših predrasuda. Do prve mržnje dovodi nas onaj osjećaj da vrlo često ne možemo podnijeti da nas netko više, netko manje voli,

poštuje i slično te od osjećaja da je netko možda bolji, spretniji ili sposobniji od nas. Isus jasno govori svojim učenicima: „Ako vas svijet mrzi, znajte da je mene mrzio prije nego vas. Kad biste bili od svijeta, svijet bi svoje ljubio; no budući da niste od svijeta, nego sam vas ja izabrao iz svijeta, zbog toga vas svijet mrzi.“ Do druge vrste mržnje često nas dovode naše predrasude, osuđujemo ono što još nismo upoznali. Predrasuda uništava ljudski međuodnos, a samim time kvari i naš odnos s Bogom. Isus u evanđeoskom tekstu progovara o tome kako predrasuda može biti vrlo loš čimbenik i poguban za spasenje duše: „Sjećajte se riječi koju vam rekoh: Nije sluga veći od gospodara. Ako su mene progonili, i vas će progoniti; ako su moju riječ čuvali, i vašu će čuvati. A sve će to poduzimati protiv vas poradi imena moga jer ne znaju onoga koji mene posla.“ Po završetku propovijedi don Oliver potaknuo je prisutne vjernike da se bore protiv mržnje koja uništava ljudski međuodnos i odnos čovjeka s Bogom.

Nakon popričesne molitve, kako je običaj, svećenici, sestre i svi prisutni uputili su se prema grobu sluge Božjega Stadlera, izmolivši molitvu na nakanu proglašenja blaženim nadbiskupa Stadlera. (s. M. Mihaela Martinović)

Obilježena 25. obljetnica mučeničke smrti župnika Filipa Lukende i s. Cecilije Grgić

Presnače, 12. svibnja 2021.

U župnoj crkvi sv. Terezije od Djeteta Isusa, koja je ujedno i biskupijsko svetište, u banjolučkom naselju Presnače, slavljena je 12. svibnja 2021. godine, dvadeset i petu

godinu zaredom, sveta misa za domaćega župnika, koji je ujedno bio graditelj pa onda i čuvar svetišta, vlč. Filipa Lukendu i redovnicu Družbe Milosrdnica sv. Vinka Paulskog, katehisticu i orguljašicu u župi s. Ceciliju Grgić. Njih su dvoje u noći između 11. i 12. svibnja 1995. godine spaljeni u župnoj kući, kada je i velika župna crkva miniranjem bila porušena.

Misno je slavije i ove godine predslavio biskup banjolučki mons. Franjo Komarica. U prigodnoj propovijedi biskup Komarica najprije je podsjetio na ispunjenje Isusovih riječi upućenih njegovim učenicima da će i oni sami doživjeti od svojih bližnjih njegovu sudbinu, baš zato što su njegovi „poradi Imena moga“. Nadodao je kako su i ubijeni svećenik i redovnica znali za ta Isusova *pretkazivanja*, a osobito župnik Filip koji je i prije svoje mučeničke smrti „na vlastitoj koži – kao dokazano – nevino osuđen od bezbožnoga suda i sudca bivše države, po priznanju toga istoga sudca, morao odležati višegodišnju zatvorsknu kaznu, praštajući svojim nesretnim neprijateljima i svima koje su oni zaveli i prisilili da se svrstaju među sluge Zloduha“.

Biskup Komarica govorio je zatim o trpljenju Kristovih vjernika zbog njihove vjernosti njemu tijekom svih stoljeća povijesti Crkve. (TABB)

Molitveni maraton krunice iz Međugorja

Međugorje, 15. svibnja 2021.

Dana 15. svibnja 2021. godine krunicu iz Župe sv. Jakova u Međugorju predmolili su apostolski nuncij u BiH nadbiskup Luigi Pezzuto i provincial Hercegovačke franjevačke provincije fra Miljenko Šteko.

„Draga braćo i sestre, vrijeme pandemije duboko je utjecalo na naš život. Ta kušnja prilika je za svjedočanstvo naše vjere, kao i prigoda za hraniti nadu i činiti činove ljubavi kroz tjelesna i duhovna djela milosrđa. U ovom iskustvu osjećamo se kao prva kršćanska zajednica, koju tekst Djela apostolskih opisuje prekrasnim izrazom: ‘A Crkva se svesrdno moljaše Bogu za njega.’ (Dj 12,5) Tako i mi u ovom mjesecu svibnju, u zajedništvu sa Svetim Ocem, želimo sve-srđno moliti Boga da usliši naše prošnje za kraj pandemije. Na poseban način danas iz ove Župe svetoga Jakova, u izostanku apostolskoga vizitatora Henryka Hosera zbog zdravstvenih razloga, želimo s apostolskim nuncijem za Bosnu i Hercegovinu mons. Luigijem Pezzutom moliti za migrante, za sve one koji su ostavili svoju zemlju, dom, obitelj u potrazi za sigurnošću. Ovo svjetlo, zapaljeno na svjetiljci koja gori ispred Gospina kipa, ovdje u našoj crkvi, neka rasvijetli i preobrazi ovaj trenutak tame u zoru nove svjetlosti“, kazao je provincial fra Miljenko na početku molitve krunice iz Međugorja te pozvao sve koji su molitvu pratili pomoći medija da krunicu mole sa svojim obiteljima.

Papinsko vijeće za promicanje nove evangelizacije tijekom svibnja organiziralo je *molitveni maraton* krunice za prestanak pandemije iz 30 svetišta i mjesta molitve iz cijelog svijeta, među kojima je i Međugorje. (Radio Mir Međugorje)

Biskup mons. Petar Palić primio vrhovnu predstojnicu s. Klaru Šimunović

Mostar, 17. svibnja 2021.

Dana 17. svibnja 2021. godine u Biskupskom ordinarijatu u Mostaru mjesni biskup mons. Petar Palić primio je s. Klaru Šimunović, vrhovnu predstojnicu Družbe Školskih sestara franjevki Krista Kralja u prigodi njezina kanonskoga pohoda Provinciji Svetе obitelji u Hercegovini. Susretu je nazočila i provincijalna predstojnica s. Zdenka Kozina. U srdačnom razgovoru s biskupom Palićem s. Klara osvrnula se na život i djelovanje sestara u mjesnoj Crkvi, a dotaknuli su se i drugih aktualnih tema iz života Crkve i posvećenoga života. (ŠSF, Mostar)

Zajednička sjednica članova Vrhbosanskoga ordinarijata i Uprave Bosne Srebrenе

Sarajevo, 19. svibnja 2021.

U prostorijama Nadbiskupskoga ordinarijata vrhbosanskoga 19. svibnja održana je zajednička sjednica članova Ordinarijata vrhbosanskoga i Uprave Franjevačke provincije Bosne Srebrenе.

Susretom je predsjedao kard. Vinko Puljić, vrhbosanski nadbiskup, uz sudjelovanje nadbiskupa koadjutora mons. Tome Vukšića i provincijalnoga poglavara fra Joze Marinčića. Uz njih je nazočno bilo pet članova Ordinarijata vrhbosanskoga: generalni vikar VN-a mons. Sladjan Čosić, kancelar VN-a preč. Mladen Kalfić, ekonom preč. Vladimir Pranjić, rektor VBS-a preč. Zdenko Spajić, predstojnik Ureda za odnose s jav-

nošću i glasnogovornik VN-a vlč. Dražen Kustura te vikar Bosne Srebrenе fra Peter Jeleč i pet definitora: fra Nikica Vujica, fra Zdravko Dadić, fra Vinko Sičaja, fra Vili Radman i tajnik fra Damir Pavić.

Nakon uvodnih pozdrava kardinala Pułjića i provincijalnoga poglavara Marinčića kratko predavanje održao je fra Nikica Vujića. Prije svega predstavio je uopćenu sliku i poteškoće Crkve u suvremenom svijetu. Napomenuo je kako je sve manji broj svećeničkih i redovničkih zvanja te je rekao kako će, prema njegovu mišljenju, Crkva još neko vrijeme biti u defanzivi jer često sa zakašnjenjem uviđa znakove vremena. „Crkva je na svom križnom putu, ali ju sigurno očekuje uskrsnuće“, zaključio je fra Nikica.

U drugom dijelu susreta više je bilo govora o konkretnoj suradnji nadbiskupije i provincije, osobito kada je riječ o župnoj i samostanskoj imovini, poštovanju nadležnosti, župnoj administraciji, uskladivanju pastoralnoga kalendara, Sinodi Vrhbosanske nadbiskupije te odnosu Katoličkoga bogoslovnoga fakulteta i Franjevačke teologije te možebitnom ujedinjenju studija u kojem bi formacija bogoslova ostala zasebna. (D. K., KT)

Kruh svetog Ante pomaže potresom pogodenim područjima

Sarajevo, 20. svibnja 2021.

Dana 20. svibnja 2021. godine održana je na Kovačićima redovita godišnja Skupština humanitarno-karatitativane organizacije *Kruh sv. Ante*, kao i sastanak Upravnoga odbora te organizacije. Na Skupštini su uz predsjedanje provincijalnoga poglavara Bosne Srebrenе fra Joze Marinčića i ravnatelja KSA-a fra

Petra Karajice sudjelovali i povjerenici spomenute karitativne organizacije.

Nakon zajedničke molitve Skupštinu je pozdravnom riječju započeo provincijal fra Jozo, nakon čega je uslijedilo kratko podsjećanje na rad prethodne skupštine. Ravnatelj fra Petar upoznao je prisutne članove s aktivnostima i finansijskim rezultatima za proteklu 2020. godinu, kao i s trenutačnom socijalnom situacijom. Potom su članovi Skupštine predstavili aktivnosti podružnica *Kruha sv. Ante*.

Na Skupštini se razgovaralo o projektima koji su pod okriljem *Kruha sv. Ante*, kao i o pripravi za ovogodišnji Dan *Kruha sv. Ante* koji će se obilježiti 13. lipnja 2021. godine pod nazivom *Zajedno izgradimo 2 obiteljske kuće na Baniji s Podružnicom KSA u Zagrebu*. Sva prikupljena sredstva bit će uplaćena na račun te humanitarne akcije. Sastanak Skupštine provincijal završio je zahvalom svima koji su uključeni u rad organizacije, na dosadašnjem uspješnom radu, te je zaželio da ustraju u svome dalnjem angažmanu pomoći onima kojima je pomoć prijeko potrebna. Nakon zajedničkoga ručka uslijedio je sastanak Upravnoga odbora KSA-a.

Karitativna udruga Franjevačke provincije Bosne Srebrenе *Kruh sv. Ante* od početka siječnja pa do kraja tekuće školske godine novčano pomaže deset učenika osnovnih škola, kao i pet studenata iz višečlanih potresom pogodjenih obitelji Petrinje i Zagreba u vidu mjesecne potpore, s ukupnim iznosom od 30 000 kuna. Sredstva su najmjenki prikupljali članovi i prijatelji *Kruha sv. Ante* kroz akciju pomoći potresom pogodjenim područjima, u koju su se uključile fizičke i pravne osobe iz Hrvatske, a čiji je pokretač zagrebački odyjetnik Šimun Babić,

višegodišnji član udruge, aktivan ne samo u prikupljanju i raspodjeli pomoći već i višegodišnjim besplatnim pružanjem pravnih i odyjetničkih usluga.

Od početka akcije pomoći osobama i obiteljima s područja pogodjenih razornim prosinačkim potresom pa sve dosad vodstvo, članovi, dobročinitelji i prijatelji udruge *Kruh sv. Ante* novčano su i materijalno prikupili pomoć u iznosu 914 500 AUD preko hrvatske zajednice *Kruh sv. Ante – Australija* i oko 750 000 kn iz Hrvatske namijenjeno je za potrebe osoba i obitelji stradalih od potresa i u Zagrebu i na području Siska, Petrinje i Gline. Novac iz Australije prosljeđen je u Caritas Sisačke biskupije 404 500 AUD, u Hrvatski Caritas 424 000 AUD i u Opću bolnicu Dr. Ivo Pedišić Sisak 10 000 AUD. (KVRPP BiH / KSA)

Susret franjevačkih bogoslova Bosne Srebrenе sa sestrama karmelićankama

Sarajevo, 22. svibnja 2021.

Dana 22. svibnja 2021. godine u poslijepodnevnim satima franjevački bogoslovi, zajedno s duhovnikom fra Mirom Relotom, fra Josipom Adrićem i đakonom fra Josipom Jazvićem, susreli su se sa sestrama karmelićankama u njihovu samostanu na Stupu. Susret, koji su inicirali priorica sestara s. M. Jelena od Krista Kralja Lipić i duhovnik bogoslova fra Miro Relota, započeo je zajedničkim pjevanjem Prve večernje svetkovine Duhova koju su animirale sestre karmelićanke. Potom je bilo klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom koje su animirali bogoslovi svojim razmatranjem i pjesmom. Na kraju molitvenoga dijela bo-

goslovi su, po staroj karmeličanskoj tradiciji, zajedno sa sestrama otpjevali *Salve regina* s upaljenim svijećama.

U samostanu u sarajevskom naselju Štup trenutačno živi sedam sestara. Sestre koje trenutačno borave u samostanu u Sarajevo su došle 2018. godine, iako je samostan otvoren sad već davne 2000. godine. Od sedam sestara samo su dvije rodene u Bosni i Hercegovini, ostale su sestre podrijetlom iz Hrvatske. Bogoslovi su imali priliku upoznati sestre karmeličanke, njihovu karizmu, ali i čuti svjedočanstvo najmlađe sestre u zajednici, s. Ane. (KVRPP BiH / fra Dario Laštro)

Duhovno-rekreativni susret mladih iz župa Podkraj, Turbe i Novoga Travnika

Podkraj / Novi Travnik, 22. svibnja 2021.

Duhovno-rekreativni susret za mlade – krizmanike, srednjoškolce, studente i radničku mladež – održan je uoči svetkovine Duhova 22. svibnja 2021. godine u organizaciji Župe Uzašašća Gospodinova u Novom Travniku. Na susretu su bili mladi iz župa: sv. Josipa Radnika, Turbe, njih petero sa svojim župnikom vlc. Ivanom Butumom, Uzašašća Gospodinova, Novi Travnik, šezdesetero mladih, i sv. Ane, Podkraj, koja je ujedno bila i domaćin susreta, petnaestero mladih.

Vrhunac susreta bilo je euharistijsko slavlje koje je predslavio župnik domaćin vlc. Mario Oršolić, a prigodnu homiliju izrekao je vlc. Marko Majstorović, župnik Župe Uzašašća Gospodinova, Novi Travnik. U homiliji je vlc. Marko govorio o pripadnosti Crkvi i važnosti zajedništva.

Mladi su također imali prigodu slušati predavanje *Istinitost Biblike* koje je imao vlc. Jakov Kajinić, duhovnik Nadbiskupskoga sjemeništa Petar Barbarić u Travniku. Nakon predavanja uslijedile su kreativne radionice s temama koje su bile protkane u homiliji i prigodnom predavanju. Mladi su vrlo aktivno sudjelovali u radionicama koje su pripremile i vodile sestre Družbe Milosrdnog Isusa s. Franciszka Kwiatkowska i s. Nikodema Rewa, pastoralne suradnice u Župi Uzašašća Gospodinova, Novi Travnik.

U popodnevним satima uslijedila je rekreacija, druženje, pjesma. U večernjim satima, nakon bogatoga i milosnoga dana provedenoga u lijepom ambijentu župe domaćina, u župnoj crkvi Uzašašća Gospodinova, Novi Travnik, upriličeno je duhovsko bdjenje koje je predvodio vlc. Marko, župnik. (KVRPP BiH / KTA)

Proslavljen naslovnik župe u Fojnici

Fojnica, 23. svibnja 2021.

Dana 23. svibnja, kada Crkva slavi blagdan Duhova, Župa i Franjevački samostan Duha Svetoga u Fojnici proslavili su svoj patron. Tom prigodom svečano misno slavlje u župnom dvorištu predslavio je fra Zoran Jaković, župnik u Busovači.

Na početku je okupljene pozdravio župnik Majdandžić. Nakon svetopisamskih čitanja i naviještenoga evanđelja fra Zoran uputio je prigodnu propovijed naznačivši kako su svi u Fojnicu na proslavu patrona došli iz čiste vjere, uvjerenja u Božju ljubav prema ljudima koju on očituje. „Kao što u svom životu i radu veoma često čekamo kad će doći godišnji odmor – da se odmoriimo jer se fizički umorimo, iscrpimo se, da

obnovimo svoje snage da možemo ići dalje kroz život – tako i u duhovnom životu, s vremenom na vrijeme, čekamo kad će doći neka svetkovina da negdje odemo, pomožimo se Bogu, ispjedimo se, željni smo, gladni, žedni Boga, Božjega susreta, Božje blizine (...) Tajna je današnje svetkovine Duhova u tome što jedno završava, a drugo počinje. Završava otkupiteljsko vrijeme Isusa Krista, vazmeno vrijeme s kojim je on pobijedio smrt, uskrsnuo, uzašao (...) i danas je rođendan Crkve – danas Crkva započinje to drugo djelovanje, a to je djelovanje apostola, djelovanje Crkve“, kazao je fra Zoran. (nedjelja.ba)

Monografija: *To su ti salezijanci, 25 godina salezijanaca u Žepču*

Žepče, 25. svibnja 2021.

U prigodi 25. obljetnice dolaska salezijanaca u Žepče i u BiH iz tiska je izšla monografija *To su ti salezijanci* koju je napisao Brane Vrbić. Knjiga prati sve važne događaje iz života i djelovanja salezijanaca u njihovoj jedinoj prisutnosti u BiH od 1995. (1994.) do 2020. godine.

Na 256 stranica i kroz brojne fotografije ta monografija pred čitatelja donosi iznimno zanimljivu priču, čvrsto zaokruženu u jednu cjelinu. U njoj se zrcali povijest žepačke salezijanske zajednice i KŠC-a *Don Bosco* te podsjeća na brojne događaje i aktivnosti koji su se zbili u salezijanskom domu na obalama rijeke Bosne, a koji su uvelike utjecali na svakodnevni život žepačkoga kraja, ali i šire. Knjigu po cijeni od 20 KM možete nabaviti kod salezijanaca u KŠC-u *Don Bosco* – Žepče. (www.kscdonbosco.ba)

Susret sestara s privremenim zavjetima u Bukovici

Bukovica, 28. – 30. svibnja 2021.

U Kući Božjega milosrđa u Bukovici (Tomislavgrad) održan je od 28. do 30. svibnja 2021. godine susret Školskih sestara franjevki s privremenim zavjetima Mostarske provincije. Sudjelovalo je sedamnaest sestara s odgojiteljicom s. Slavicom Barbarić. Razmišljanja o temi *Emocionalna zrelost* sa sudionicama je podijelio voditelj seminara o. Viktor Grbeša, OCD.

U kratkom vremenu koje je bilo na raspolaganju o. Viktor dotaknuo je mnoge važne teme koje se prije svega tiču približavanja nama samima, kao i upoznavanje sebe u istini koja je vrlo često bolna, ali i oslobođajuća. S obzirom na to da ćemo kroz život često biti u kontaktu s ljudima, istaknuo je važnost prepoznavanja potreba i problema ljudi koji su, nažalost, u današnje vrijeme sve češći i prisutniji. S obzirom na naš osobni rast o. Viktor naglasio je kako se povremeno u nama javlja krivnja, koju je također važno pravilno shvatiti jer u suprotnom nam može stvarati ozbiljne probleme na našem duhovnom putu.

Otac Viktor trudio se prenijeti što više od bogatstva svoga iskustva i znanja kroz predavanja, testove, pa i osobne razgovore. Uvjereni smo da ono što smo kroz ovo vrijeme čule i prepoznale kao dobro i vrijedno možemo primijeniti u svojoj svakodnevničici ne bojeći se mogućih poteškoća i vjerujući da Bog sve okreće na dobro onima koji ga ljube. (s. Dajana Dujmović)

Duhovna obnova crkvenoga zbora i Društva *Prijatelji Maloga Isusa* Prozor

Prozor, 30. svibnja 2021.

Na svetkovinu Presvetoga Trojstva, 30. svibnja 2021. godine, održan je duhovno-rekreativni program za članove velikoga crkvenoga zbora koji su ujedno članovi Društva *Prijatelji Maloga Isusa* (PMI) iz Župe Prevetog Srca Isusova – Prozor.

U ranim jutarnjim satima okupili su se na Trgu dr. Josipa Stadlera u Prozoru oni koji vole pjevati i pjesmom slaviti Gospodina. Nakon zajedničke molitve uputili su se prema travničkom Sjemeništu *Petar Barbarić*, a zatim na planinu Vlašić. Toplina i srdačnost dočeka u travničkom sjemeništu i taj je puta bila posebna. Pri samom dolasku zbor i Prijatelje Maloga Isusa dočekao je rektor travničkoga sjemeništa don Željo Marić sa sjemenišarcima.

Nakon osvježenja i kratkoga predaha uputili su se u sjemenišnu crkvu gdje je bila prilika za osobnu molitvu i zajedničko promišljanje na zadani temu. U ovoj Godini Božje riječi *Prijatelji Maloga Isusa* svaki mjesec kroz biblijski ulomak razmišljaju o jednom otajstvu krunice Maloga Isusa, zatim imaju prigodu za sakrament pomirenja, a sve završi svečanim misnim slavljem.

Misno je slavlje taj put bilo u posebnom ozračju, kod kapelice Gospe Snježne na Vlašiću. Tema promišljanja za mjesec svibanj bila je *Iusovo obrezanje – Riječ Božja iznad svakog zakona*. Razmišljanje o toj temi pripremila je i animirala s. M. Marinela Zeko, voditeljica crkvenoga zbora i članova društva PMI-a Prozor. Duhovna je obnova započela s onim uobičajenim i dobro poznatim,

a onda se polako zalazilo u nutrinu gdje je svatko imao mogućnost otkriti vlastite čežnje za duhovnom hranom i duhovnim sadržajem. Bila je to lijepa prigoda da svatko uđe u svoju nutrinu i da se tu susretne sa svojim najboljim prijateljem – Isusom. Posebna privilegija bila je moliti u Stadlerovoj ustanovi i na grobu sluge Božjega Petra Barbarića.

Nakon zajedničkoga promišljanja krenulo se prema planini Vlašić. Tu ih je dočekala oštrina svježega zraka i prohладnoga vjetra koji ih je pratio na hodočasničkom putu prema kapelici Gospe Snježne gdje su sudjelovali u svibanjskoj pobožnosti i slavili misno slavlje koje je predslavio don Željko Marić. U svim molitvama bili su uključeni prijatelji svakoga od nazočnih, kao i prijatelji Prijatelja Maloga Isusa.

Nakon bogatoga duhovnoga sadržaja uslijedio je posjet vikend-naselju na Vlašiću gdje je slijedila tjelesna okrepa koju je pripremio don Željko sa svojim suradnicima. (s. M. Marinela Zeko)

Svečano otvorena izložba *Sestre milosrdnice u Brčkom 1886. – 1984.*

Brčko, 31. svibnja 2021.

U povodu obilježavanja 150 godina dolaska sestara milosrdnica u Bosnu i Hercegovinu gradonačelnik Brčko distrikta BiH Esed Kadrić 31. svibnja 2021. godine svečano je otvorio izložbu *Sestre milosrdnice u Brčkom 1886. – 1984.* i prezentaciju monografije *Družba sestara milosrdnica sv. Vinka Paulskog u Brčkom*, koju su organizirali Služba za arhiv, Odjeljenje za javni registar Vlade Brčko distrikta BiH i HKD *Napredak*, Brčko.

U izložbenom salonu Gradske vijećnice u Brčkom izložba je predstavljena kronološki i prati rad Družbe u njezinu višedesetjmom odgojno-obrazovnom i zdravstvenom djelovanju u Brčkom.

Gradonačelnik distrikta Brčko istaknuo je kako je neizmjerno zahvalan što institucije mogu sudjelovati u tom plemenitom projektu reaffirmacije svega što su učinile sestre milosrdnice u jednom povjesnom razdoblju u tome gradu na polju obrazovanja, liječenja ili podrške liječenju u brčanskoj bolnici, priopćeno je iz Vlade Brčko distrikta.

Sestra M. Miroslava Bradica, vrhovna poglavarica Družbe sestara milosrdnica iz Zagreba, rekla je da je današnja izložba neizmjerno velika radost. „Vidim da je djelovanje naših sestara ostavilo dubok trag u narodu. Uvijek se ponovno želimo vratiti tamo gdje smo djelovale i nastaviti svoje djelo. Koliko je to moguće, pokazat će vrijeme, ali želja i volja postoji“, istaknula je sestra Miroslava Bradica.

Sestra M. Julijana Djaković, provincijalna poglavarica sestara milosrdnica u BiH, naglasila je kako je njezina velika želja da jednoga dana škola ponovo zaživi u Brčkom.

„I onda kad se čovjek ne snalazi i ide mu krivo mislim da Bog to vodi i ima svoj razlog. Mi to prihvaćamo i vjerujemo da će nas iz toga izvući“, poručila je sestra Marija Julijana Djaković.

Voditelj brčanske Službe za arhiv Ćazim Suljević istaknuo je kako je dugo rađeno na prikupljanju arhivske građe i njezinoj obradi. „Pronašli smo, nasreću, sačuvanu građu u Arhivu sestara milosrdnica u Zagrebu i u Hrvatskom državnom arhivu. Nastavit ćemo suradnju s drugim nacionalnim kul-

turnim društvima i na taj se način integrirati u kulturni sustav naše zajednice“, dodao je Suljević.

Iz Vlade Brčko distrikta podsjećaju kako su po osnivanju brčanske filijale 1886. sestre prvobitno djelovale u Djekočkoj osnovnoj pučkoj školi. Godine 1896. osnovan je u okviru osnovne škole konvikt za djevojčice iz susjednih mesta, a 1889. godine dječji vrtić za djecu predškolske dobi. Viša djevojačka škola otpočela je svoj rad 1912. godine, a školske godine 1919./1920. u sestrinsku osnovnu školu polaze i muška djeca, te je ona pretvorena u mješovitu osnovnu školu. Po promjeni naziva, Viša djevojačka škola od 1924. radila je kao Građanska škola, sve do 1934. godine kada je zatvorena. Iako je građanska škola zatvorena, osnovna pučka škola uspješno je radila sve do kraja Drugoga svjetskoga rata, 1945. godine, kada su ukinute sve vjerske škole na području BiH. Sestre su zdravstveni rad otpočele u bolnici 1939. godine. Rad sestara nastavljen je sve do 1974. godine, kada je posljednja sestra zaposlena u bolnici otišla u mirovinu. (KTA / hkdnapredak.com)

Trostruko slavlje s. Ane Filipović, OSU

Zenica, 6. lipnja 2021.

Dana 6. lipnja 2021. godine u Župi sv. Josipa u Zenici za vrijeme pučke sv. mise uršulinka s. Ana Filipović proslavila je tri jubileja: 75 godina života, 50 redovništva i 25 djelovanja u spomenutoj župi.

Euharistijsko slavlje predslavio je nacionalni ravnatelj Papinskih misijskih djela u BiH mons. Luka Tunjić.

U prigodnoj propovijedi mons. Tunjić najprije se osvrnuo na svetopisamska čita-

nja te nedjelje koja su govorila o padu prvih ljudi u grijeh. Među ostalim, kazao je kako postoji više stupnjeva grijeha te je istaknuo kako je najveći Sotonin uspjeh taj što je uvjerio ljude da ne postoje ni on ni grijeh.

„Najsigurniji način borbe protiv grijeha i đavlja jest Božje milosrđe, sv. isповјед te Božja riječ“, poručio je propovjednik te je, izričući čestitku s. Ani, napomenuo kako je ona izabrala slušati i živjeti po Božjoj riječi. „Znaju to dobro ministranti, mlađi, župnici, ali i svi vjernici ove župe da je s. Ana svoj redovnički poziv u skromnosti i poniznosti živjela“, zaključio je nacionalni ravnatelj Papinskih misijskih djela u BiH uz iskrenu zahvalu jubilarki.

Nakon molitve vjernika s. Ana obnovila je svoje redovničke zavjete koje je dala 1. lipnja 1971. godine u Varaždinu.

Na kraju svete mise, prije završnoga blagoslova župnik vlč. Davor pročitao je čestitke i tekst *Papinskoga apostolskoga blagoslova*. Među ostalim čestitarima bio je i kard. Vinko Puljić, vrhbosanski nadbiskup, koji je poručio: „Uz najiskrenije čestitke upućujem priznanje i zahvalu za njezino redovničko služenje i svjedočenje u toj župi.“

Iz Vrhovne uprave sestara uršulinki iz Rima stigla je poruka zahvale za njezino redovničko služenje od pet desetljeća: „Hvala ti na dugogodišnjem vjernom zalaganju i na brojnim načinima na koje si prihvatala ‘novi život’ tijekom ovih godina.“

U ime mladih Župe sv. Josipa čestitku je izrekao Mateo Marković koji je s. Ani zahvalio za četvrt stoljeća djelovanja u toj župi. „Mislim da najvažnija lekcija koju možemo od Vas naučiti jest moliti svjedočanstvom vlastitoga života. To je ono što ljude, a pogotovo mlade privlači. Vjernost,

odanost, strpljivost, ustrajnost, borbenost, svetost. Sestro Ana, upravo te riječi najbolje Vas opisuju“, kazao je Marković uz želje da jubilarka još mnogo godina provede u Župi sv. Josipa.

Poslije svih govora otpjevan je i *Te Deum* te je druženje nastavljeno uz obiteljski stol.

Sestra Ana Filipović rođena je 1945. godine u Živinicama, kao peta djevojčica u svojoj obitelji. Rano je ostala bez oca koji je ubijen u ratu. S 11 godina umrla joj je i majka. Tri godine živjela je s bakom, a nakon njezine smrti odrastala je sa svojim starijim sestrarama koje su se brinule za nju. Kao jako mlada počela je raditi u tvornici namještaja i na tom radnom mjestu ostala je tri godine i osam mjeseci, sve do odlaska u samostan 1966. godine. Prve zavjete položila je 1971. godine. Kao redovnica djelovala je u Zagrebu, Gračanima, Varaždinu te Zenici. Polovicu od svojih 50 godina redovništva na službi je u Gradu Čeliku, gdje je postala prepoznatljiva po svojoj skromnosti, poniznosti i vedrom duhu. (KVRPP BiH / nedjelja.ba)

Održan seminar posta, molitve i šutnje

Bijelo Polje, 3. – 6. lipnja 2021.

Seminar posta, molitve i šutnje održan je od 3. do 6. lipnja 2021. godine u duhovnom centru *Biskup fra Paškal Buconjić* u Bijelom Polju (Mostar). Tema seminara bila je *Samo je u Bogu mir, dušo moja* (Ps 62,2), a voditeljica je bila s. Ljilja Pehar. Post, molitvu i šutnju sudionici su izabrali u nastojanju da se što čvršće povežu s Bogom.

Svaki dan započinjao je euharistijskim slavljem, a završavao cijelonoćnim klanja-

njem, gdje čovjek kroz Božju riječ i Kristovo tijelo dobije snagu za sve ono što mu predstavlja izazov. Obroci su skromni, blaguje se kruh, vodu i čaj. Skromnost je tu da nas podsjeti kako znamo biti pohlepni, kako se ne znamo osvrnuti oko sebe i primijetiti da drugi nemaju čak ni toliko koliko nama predstavlja žrtvu.

Šutnja pak otvori u čovjeku veliku sobu ispunjenu razbacanim mislima, strahovima i nesigurnostima. Ali ostavi dovoljno prostora da se kroz razgovor s Bogom sve te misli uredno poslože i stave na mjesto. Neke zauvijek nestanu, a neke Bog svojom ljubavlju preoblikuje tako da više ne predstavljaju problem, nego radost.

Kroz zajedništvo, nagovore sestre Ljilje i razmatranja ostalih sudionika, *prepustiti se Božjoj volji* misao je koju sam ponijela sa sobom. Koliko god se čini teškom i zahtjevnom, toliko nam je potrebna da bismo lakše išli kroz život, izvijestila je Daria Buljan. (mostar.ssfcr.org)

Obilježen spomen na slugu Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera u lipnju

Sarajevo, 8. lipnja 2021.

Dana 8. lipnja 2021. godine u katedrali Presvetog Srca Isusova u Sarajevu obilježen je Stadlerov dan, a ujedno i peti dan devetnice u čast Presvetom Srcu Isusovu, koju je prvi vrhbosanski nadbiskup i utemeljitelj sestara Služavki Malog Isusa Josip Stadler vjerno i pobožno štovao i širio njezino štovanje među pukom u svojoj nadbiskupiji. Euheristijskom slavlju prethodila je molitvena priprava, devetnica i zlatna krunica, koju su animirali katedralni župnik preč. Mato Majić.

Na početku sv. mise sudionike je pozdravio preč. Mato naglasivši da je dan spomena na slugu Božjega Josipa Stadlera i molitve za njegovo proglašenje svetim i blaženim. Sv. euharistiju u večernjim satima predslavio je profesor s Katoličkoga bogoslovnoga fakulteta u Sarajevu i vicerektor Vrhbosanskoga bogoslovnoga sjemeništa vlč. dr. Oliver Jujišić.

U prigodnoj propovijedi vlč. Oliver osvrnuo se na evanđeoski tekst Mt 5,13–16 kazavši da istinska i kršćanska dobrota treba biti neupitna i onda kada je vidljiva i kad je nevidljiva. „Nezahvalno je biti dobar i strpljiv kad nas drugi ne vide“, rekao je don Oliver, ohrabrivši vjernike kako se isplati biti sol zemlje i svjetlo svijeta, pa makar svojom svjetiljkom obasjavali samo jednu osobu. Jer Isus je taj koji nas poziva da naša dobrota bude prisutna u nama i kad je vidljiva i kad je nevidljiva. I kad se čovjek umori od dobrote i kad si postavi pitanje koji je smisao da je sol zemlje, koji je smisao da je drugima svjetlo koje svjetli, a drugi to ne vide, važno je vratiti se na Isusa koji nam donosi istinsku dobrotu i ljubav. (s. M. Mihaela Martinović)

Nova knjiga fra Zvonka Benkovića *Pričam ti priču*

Tolisa, 8. lipnja 2021.

Iz tiska je izšla knjiga *Pričam ti priču*. Izvor iz usmene književnosti toliškoga kraja fra Zvonka Benkovića u nakladi Zaklade *Terra Tolis* i Franjevačkoga samostana Tolisa. Knjiga je promovirana 8. lipnja 2021. godine u sklopu otvorenja XV. Dana Tolise.

Riječ je o iznimno vrijednome etnološkom i folklorističkom znanstveno-istraživač-

kome radu o usmenoj književnosti toliškoga kraja koji je plod fra Zvonkina dugogodišnjega terenskoga i arhivskoga istraživanja. Ponajprije je riječ o predajama iz usmene povijesti i pričama odakle su dolazili ljudi koji su se naseljavali u toliški kraj, kako su nekada ljudi živjeli, čime su se bavili, što ih je uveseljavalo i zabavljalo, o čemu su pripovijedali u dugim zimski noćima te koji su to pojedinci zbog svoje osobnosti ostali upamćeni po svojoj mudrosti ili ludosti. Priče o životu koje su pripovijedali naši stari tako su živopisne i poučne da će svakoga čitatelja potaknuti na promišljanje i preispitivanje je li sam nešto tako slično čuo i ima li takvih ljudi i u njegovu okruženju.

Knjiga je pisana na lokalnom dijalektu, što potvrđuje i rječnik manje poznatih riječi i izraza u kojem su leksički protumačeni nepoznati pojmovi, i to je čini još posebnijom. Na koncu se nalaze bilješke uz svaki podnásllov koje pobliže objašnjavaju kojim se sve izvorima priređivač koristio i tko su mu bili kazivači i suradnici na terenu tijekom istraživanja. (fra Mario Jurić)

Proslava naslovnika Provincije Prečisto Srce Marijino

Sarajevo, 12. lipnja 2021.

Dana 12. lipnja 2021. proslavljen je blagdan Bezgrešnog Srca Marijina, pod čijom je zaštitom Bosansko-hrvatska provincija sestara franjevki. U kapeli Prečistog Srca Marijina u provincijalnoj kući u Sarajevu euharistisko slavlje predslavio je preč. Mato Majić.

U prigodnoj propovijedi preč. Majić osvrnuo se na poznatu izreku starih crkvenih pisaca „po Mariji k Isusu“, rekavši kako su Isusovo i Marijino srce zapravo jedno

srce i da je veza između tih dvaju srca neraspidiva jer je Bog iz srca Marijina utjelovio božansko Srce Isusovo. Marija je savršena učiteljica vjere i iskrenoga povjerenja i predanja Božjoj volji. A Srce Isusovo i Srce Marijino putokazi su nam na tom putu. (ŠSF)

Proslavljen naslovnik samostana na sarajevskom Bistriku

Sarajevo, 13. lipnja 2021.

Na spomendan sv. Ante Padovanskog, 13. lipnja 2021. godine u istoimenom svetištu na sarajevskom Bistriku središnje, svečano misno slavlje predvodio je generalni vikar Vrhbosanske nadbiskupije mons. Sladan Ćosić.

Mons. Ćosić na početku homilije_ustvrdio je kako je činjenica da je svakomu od nas, bez obzira na to koliko samopouzdani i uspješni bili, u manjoj ili većoj mjeri važno što drugi ljudi misle o nama. Štoviše, kazao je, tuđe mišljenje može toliko utjecati na nas da sebe i sve oko nas, a nerijetko i svoj život promatramo kroz oči drugih ljudi. „Netko će reći: ‘To je ljudski!’ Da, istina je, to je donekle ljudski. Ali pitam se: ‘Treba li biti baš tako?’ Ili, još bolje: ‘Što se time zaista dobiva?’“ zapitao se mons. Ćosić i nastavio: „S druge strane jednak je nepobitno da današnjega čovjeka, općenito, sve manje zanima Božje mišljenje o njemu, zbog čega neki nimalo ili jedva drže do Boga. Ima, istina, još uvijek ljudi – a tu ubrajam i nas – kojima je stalo do Božjega mišljenja. Znak je to našega nastojanja da u svemu i uvijek будemo vjerni nadasve Božjem glasu u našim srcima. To jest, da jedino čeznemo svidjeti se Bogu u kojem jedinom sve možemo: činiti velike stvari; ostvariti svoje dobre snove; vi-

djeti koliko je velika naša duša; ljubiti više, bolje, dublje; i tako, čak i ne shvaćajući, sve više i više postajati i biti poput Boga – sveti [usp. Lev 19,2] i – savršeni [usp. Mt 5,48]! A to je jedino oko čega se svi ljudi trebaju truditi!“ naglasio je. (KVRPP BiH / nedjelja.ba)

Početak gradnje crkve blaženih Drinskih mučenica u Goraždu

Goražde, 16. lipnja 2021.

Goraždanski župnik don Josip Tadić i predstavnik tvrtke *Markan* iz Goražda Armin Marić potpisali su ugovor o gradnji crkve blaženih Drinskih mučenica. Taj čin uslijedio je nakon što je Gradska uprava nedavno izdala građevinsku dozvolu za gradnju toga vjerskoga objekta, čiji je investitor Vrhbosanska nadbiskupija.

Kako je pojasnio župnik Tadić, početak radova planiran je najkasnije do sredine srpnja, a rok za završetak je 15. prosinaca tekuće godine. Planirano je da objekt crkve bude pod krovom do spomendana Drinskim mučenicama, koje je Vatikan proglašio blaženima prije deset godina, a ove godine navršava se i 80 godina od njihova stradanja. Kompleks budućega svetišta uključuje muzej, spomen-sobu, crkvu, trg i svratište koji će biti izgrađeni u blizini zgrade županijskih institucija, 150 metara od spomen-obilježja Drinskim mučenicama.

Sestre Berchmana Leidenix iz Austrije, Jula Ivanišević iz Hrvatske, Krizina Bojanc i Antonija Fabjan iz Slovenije te Hrvatica mađarskoga porijekla Marija Bernadeta Banja obavljale su svoje dužnosti u Samostanu *Marijin dom* na Palama. Pet redovnica oteto je u prosincu 1941. godine kada su u sa-

mostan upali četnici. Samostan su zapalili, a pet časnih sestara zarobili i poveli ih pješice prema Goraždu po velikoj hladnoći. Najstarija, 76-godišnja sestra Berchmana nije fizički mogla izdržati put, pa su je četnici ubili, dok su ostale četiri sestre zatvorili u vojarnu u Goraždu.

Nakon što su vojnici provalili u njihovu sobu s namjerom da ih siluju, one su skočile s prozora. Njihova tijela potom su bačena u rijeku Drinu. (www.bitno.net)

Susret Uprave Provincije s gvardijanima Bosne Srebrenе i predstavljanje *Priručnika za gvardijane*

Sarajevo, 17. lipnja 2021.

Dana 17. lipnja 2021. godine na Franjevačkoj teologiji u Sarajevu (Nedžarići) održana je sjednica Uprave Provincije Sv. Križa Bosne Srebrenе sa svim provincijalnim gvardijanima. Sastanku je također nazočio fra Božo Vuleta, franjevac Splitske provincije Presvetog Otkupitelja i nedavno imenovani generalni vizitator naše Provincije.

Nakon uvodnih pozdravnih riječi provincijalnoga poglavara fra Jose Marinčića, koji je predstavio dnevni red zasjedanja, svim sudionicama obratio se i fra Božo Vuleta, generalni vizitator, upoznavši nazočnu braću s planom predstojeće vizitacije.

Potom je pravnik dr. fra Šimo Ivelj u kratkim crtama predstavio nedavno tiskani *Priručnik za gvardijane*, koji je izdalo Generalno tajništvo za odgoj i izobrazbu 2019. godine. Sadržaj *Priručnika* na 38 stranica koncipiran je u 10 kratkih poglavlja: *Cilj priručnika, Gvardijan u franjevačkim izvoriima, Područje duhovnosti, Pravno područje,*

Područje bratstva, Područje formacije/animacije, Područje ekonomije, Područje administracije, Područje evangelizacije i Zaključak.

Nakon predstavljanja uslijedila je rasprava. Nazočna braća razmijenili su svoja iskustva na terenu te ujedno postavljali neka konkretna pitanja u svezi s *Priručnikom za gvardijane*, kao i o drugim važnim pitanjima fratarskoga života. Po završetku sastanka slavljena je zajednička sveta misa kojom je predsjedao provincijal fra Jozo Marinčić. U popodnevnim satima na Franjevačkoj teologiji ujedno je održana i 14. sjednica Definitorija Bosne Srebrene. (FIA)

Predaja pečata Provincije Generalnom vizitatoru Franjevačke provincije Bosne Srebrene

Sarajevo, 17. lipnja 2021.

Dana 17. lipnja u Provincijalatu Bosne Srebrene fra Jozo Marinčić, provincijalni ministar Franjevačke provincije Sv. Križa Bosne Srebrene, predao je pečat Provincije, kao i Statute Provincije fra Boži Vuleti, generalnom vizitatoru Provincije. Novoimenovanom vizitatoru provincijalni ministar iskazao je dobrodošlicu i zaželio mu je blagoslovljen i plodonosan rad tijekom vizitacije, točnije posjete svim franjevcima Bosne Srebrene u okviru predstojećega provincijalnoga izbornoga kapitula u proljeće 2022. godine. Generalni vizitator zahvalio je provincijalnom poglavaru fra Jozu i svim franjevcima Bosne Srebrene na srdačnom primanju, obećavši kako će se potruditi da povjerenu zadaću obavi Bogu na slavu i na dobrobit cijele Provincije.

Fra Bože Vuleta imenovan je generalnim vizitatorom Bosne Srebrene na zasjedanju

Generalnoga definitorija 24. svibnja 2021. godine. Detaljan raspored predstojeće vizitacije i okružno pismo bit će objavljeni u službenom glasilu Provincije. (FIA)

Objavljena knjiga fra Andželka Baruna o povijesti Franjevačke provincije Bosne Srebrene

Sarajevo, 19. lipnja 2021.

U novoj knjizi fra Andželko objedinio je povijest Franjevačke provincije Svetog Križa – Bosna Srebrena, koja je jedina institucija u zemlji koja djeluje od srednjega vijeka. „Kroz sedamstoljetnu povijest vodile su je i očuvale generacije fratara vjernih evanđelju i domovini. Oni koji su bili uz narod i očuvali tradiciju i vjeru katolika u Bosni i Hercegovini, ispisali su bogate stranice povijesti koje je fra Andželko Barun objedinio u novoj knjizi.“ (IKA)

Mjesečna rekolekcija franjevaca na Plehanu

Plehan, 22. lipnja 2021.

Tridesetorka svećenika redovnika Plehanskoga distrikta iz pet franjevačkih samostana (Plehan, Tuzla, Tolisa, Dubrave i Beograd) okupila su se 22. lipnja 2021. godine na redovitoj mjesečnoj rekolekciji održanoj u franjevačkom Samostanu i Župi sv. Marka Evanđelista na Plehanu. Predavanje *Učiteljstvo pape Franje u novijim dokumentima* održao je profesor na Franjevačkoj teologiji u Sarajevu fra Bruno Ćubela.

Promišljajući o Papinim novijim dokumentima *Gaudete et exsultate, Christus vivit* i *Fratelli tutti*, fra Bruno pokušao je aktualizirati neke misli Papina učenja i potaknuti

braću svećenike na određenu zrelost u brizi za zajednicu. „Papa Franjo skromno upućuje poziv na svetost svakom svom vjerniku, naglašavajući onu nesavršenost koju svi posjedujemo, ali uvijek ističući trud da se nastavi ići naprijed, uvijek tražeći put kako biti bolji: rast u svetosti ne može se dogoditi ako ne ulažemo u to cijeloga sebe, dajući u tom nastojanju najbolje od sebe. Papa upozorava da nije zdravo voljeti tišinu i izbjegavati susrete s drugima, željeti mir i spokoj i odbacivati aktivnost, podcenjivati služenje. Potiče nas na osobnost koja u sebi zna pomiriti jedno i drugo, izdržati tišinu vlastite sobe i znati se staviti na raspolažanje svojim vjernicima. Moramo se naučiti gledati u isto vrijeme Božje lice i lice našega brata, odnosno Božje lice koje se odražava na mnogim drugim licima, kao što papa Franjo naglašava da je u svakom našem bratu, odnosno najmanjem, najslabijem, bespomoćnom i potrebitom prisutna Božja slika“, rekao je, uz ostalo, fra Bruno. (IKA)

Proslava sv. Ive u podmilačkom svetištu

Podmilačje, 24. lipnja 2021.

U jednom od najstarijih i najvećih hodočasnicičkih i zavjetničkih mjeseta u BiH – Podmilačju, 24. lipnja 2021. godine svečano je proslavljen naslovnik Župe i svetišta sv. Ivana Krstitelja. Središnje misno slavlje s molitvama za bolesnike počelo je u prijepodnevnim satima i predslavio ga je prof. dr. Tonči Matulić.

Na početku misnoga slavlja predslavitelj Matulić podsjetio je na lik sv. Ive koji jednako pripada i Novom i Starom zavjetu. „Nama je poznata sudska tuga dičnoga

proroka Ivana Krstitelja. On je poput svih proroka svojom krvlju, svojim životom zapечatio vjernost Bogu. Zapečatio je vjernost onomu pred kojim se umanjio da bi On narastao – Bogočovjek Isus Krist, utjelovljena vječna riječ Očeva među nama. Osvrni se oko sebe i vidi da to tlo na kojem danas stojimo, i jučer, i s Božjom pomoću sutra, sveto je tlo.“

Podsjećamo kako svetište sv. Ivana Krstitelja u Podmilačju danas slovi kao najveće nemarijansko svetište katolika u BiH. Mnogi vjernici mole za zagovor moćnom zaštitniku sv. Ivanu i pri tome dolaze u Podmilačje i pješice i bosonogi. Mnogi proputuju desetine kilometara kako bi došli u svetište, a drukčije nije bilo ni ove godine kada se na svečanom misnom slavlju okupio velik broj vjernika. (nedjelja.ba)

Proslavljenica 40. obljetnica u Međugorju

Međugorje, 25. lipnja 2021.

U Međugorju je 25. lipnja 2021. godine svečano proslavljenica 40. obljetnica međugorskog fenomena. Središnju euharistiju predslavio je provincijal Hercegovačke franjevačke provincije fra Miljenko Šteko s 358 svećenika i mnoštvom vjernika.

U propovijedi, nakon što se osvrnuo na događaje od prije četiri desetljeća, fra Miljenko kazao je da „s najvećom pomnjom skupljajući plodove svih milosti koje nam je dobri i milosrdni Bog ovdje izlio, mi u poniznosti i jednostavnosti srca večeras sa psalmistom kličemo: ‘Kako li je dragocjena, Bože, dobrota Tvoja nad nama; U Tebi je naš izvor životni; Tvojom svjetlošću mi svjetlost vidimo. I zakrili dobrotom sve koji

Te ovdje štuju' (usp. Ps 35). Večeras u Međugorju, puni zahvalnosti, blagoslivljajmo Oca i Sina sa Svetim Duhom!" rekao je.

Prije mise prvi put ove godine održana je procesija do crkve sv. Jakova u kojoj je sudjelovalo mnoštvo hodočasnika iz cijelog svijeta, župljana Medugorja i okolnih mješta. Međugorski župnik fra Marinko Šakota kazao je da je procesija od Gospina kipa do crkve simbolika da *Gospa vodi Isusu.* (IKA/radio-medjugorje.com)

Susreti s najmladima i za najmlađe

Sarajevo, svibanj – lipanj 2021.

U katedralnoj Župi Presvetog Srca Isusova u Sarajevu održano je nekoliko duhovno-medijsko-rekreativnih susreta za vjeroučenike svih dobnih skupina tijekom mjeseca svibnja i lipnja 2021. godine, a u organizaciji Školskih sestara franjevki Bosansko-hrvatske provincije i katedralne župe. Nakon što su završeni redoviti vjeronaučni susreti kroz školsku i vjeronaučnu godinu te priprave za sakramente svete potvrde i prve svete pričestti, nekoliko mlađih 29. svibnja sudjelovalo je na susretu mlađih Vrhbosanske nadbiskupije i hodočastilo je u marijansko svetište u Komušinu.

Nakon hodočašća, 30. svibnja, vjeroučenici su imali poludnevni susret radi obilaska i upoznavanja vjerskih objekata drugih vjeroispovijesti koji se nalaze u centru grada Sarajeva. Uz šetnju i obilazak vjeroučenici su imali zadatak da svoja zapažanja poprate fotografiranjem. Toga popodneva obišli su Sabornu pravoslovnu crkvu Presvete Bogorodice i Gazi Husrev-begovu džamiju. Završetak je bio na Baščaršiji, neizostavnom Sebilju, drvenoj fontani, i hranjenju golubova. Posjet sre-

dištu grada završili su osvježenjem uz sladoleđ i kolače. Drugi dio susreta bio je u župnoj dvorani uz zabavno-rekreativne igre i ples.

Treći poludnevni susret bio je 6. lipnja o temi medija. Animatorica susreta bila je profesorica hrvatskoga i njemačkoga jezika s. Kristina Marijanović, članica Družbe Školskih sestara franjevki Bosansko-hrvatske provincije, koja je vjeroučenicima na zanimljiv i kreativan način predstavila moći i snagu medija kojima su svakodnevno okruženi. Također su razgovarali i o kritičkom pristupu i korištenju medijima i raznim internetskim ponudama te kako pripremati vijesti o raznim događanjima. U radu u skupinama imali su zadatak složiti jednu vijest ili događaj, što su vrlo uspješno svi riješili. Također su imali zadatak napisati vijest o susretu toga dana.

Zabavno-rekreativni susret u prirodi bio je 12. lipnja u parku kod Vrazove (Marijin Dvor). Uz igru i zabavu vjeroučenici su pokazivali i svoje vještine u vožnji bicikla, romobila i rola, kao i u sportskim aktivnostima. Uz vjeroučenike na susretu su sudjelovali mama Dijana Gradac i s. Suzana Benković, članica Družbe Školskih sestara franjevki Bosansko-hrvatske provincije.

Cjelodnevni izlet vjeroučenika, roditelja, članova župnoga katedralnoga zbora, benda *Veritas*, članova ŽEV-a i ŽPV-a te redovnica bio je 19. lipnja u Župi sv. Josipa Radnika na Palama. U prelijepom sunčanom danu, kao i prelijepom ambijentu župe tridesetak sudionika zajedno s vlč. Matom Majićem i s. Ljubicom Stjepanović, organizatorima susreta, uživali su u ljepoti župnoga zajedništva, druženja, igre, zabave, smijeha, pjesme i neizostavnoga roštilja. Vrhunac dana bilo je slavlje svete mise koju je predslavio župnik vlč. Majić.

Dana 27. lipnja nakon pučke mise u prijepodnevnim satima nekolicina članova župnoga katedralnoga zbora, benda *Veritas* i vijećnika oprostilo se od vlč. Mate koji je razriješen službe župnika sarajevske katedralne župe, a imenovan župnikom župe Posavska Mahala. U toj prigodi izrekli su zahvale za sve dobro i lijepo što su doživjeli kroz župničku službu vlč. Mate te su mu uručili prigodan dar s preporukama u molitve.

Suradnjom župnika vlč. Majića i sestara franjevki tih nekoliko susreta imalo je za cilj osnaživanje župnoga zajedništva, razvijanje sve veće svijesti pripadnosti župi, upoznavanje s volonterskim radom (što su mogli doživjeti u osobama koje su bile uključene tijekom svih navedenih susreta), a također izlaskom iz svijeta mobitela i igrica kojima su mnogi mladi tijekom dana zarobljeni te postaju sve više o njima ovisni. (KTA/SSF)

Svećeničko ređenje u sarajevskoj prvostolnici

Sarajevo, 29. lipnja 2021.

Na svetkovinu apostolskih prvakova Petra i Pavla u katedrali Srca Isusova u Sarajevu, 29. lipnja 2021. godine, nadbiskup vrhbosanski, metropolit kard. Vinko Puljić za svećenike je zaredio 11 đakona. Poslije čitanja i naviještenoga evanđelja rektor VBS-a preč. Zdenko Spajić predstavio je kandidate za Vrhbosansku nadbiskupiju, a kandidate za Franjevačku provinciju Bosnu Srebrenu predstavio je meštar bogoslova na FT-u fra Danijel Nikolić. Nakon njihova odziva i uz jamstvo poglavara, župnih zajednica iz kojih dolaze te mišljenja odgovornih o njihovoj prikladnosti za primanje svetoga reda nadbiskup ih je izabrao za red prezbitera.

Kardinal je na početku prigodne propovijedi najprije posvijestio što izvire iz svetkovine sv. Petra i Pavla, a to su hrabrost i razbijanje okova, nakon čega su apostoli mogli započeti naviještati Riječ Božju. Istaknuo je da javnost danas *okiva* svećenike kako oni ne bi bili slobodni svjedočiti. Obraćajući se ređenicima, potaknuo ih je da se oslobole tih okova i budu autentični svjedoci. „Neka iz vaših očiju sijeva da živate ono što gorovite“, potaknuo je 11 đakona te ih je upozorio da ih kroz čeka „uzburkano more života“. Posvijestio je kako ljudi ni za jedno vrijeme u povijesti nisu gororili da je lijepo i dobro, nego uvijek teško. „Bog nam je dao to vrijeme, zato valja plivati protiv struje. Međunarodna zajednica stvorila je klimu ignoriranja stavova Katoličke Crkve, dapače, žele nametnuti krivnju ako se propovijeda moral i tradicija“, ustvrdio je nadbiskup Vinko dodajući kako je to osjetio za vrijeme boravaka u Njemačkoj kada je video kako se „Europa ruga svojoj baštini“. Ponovio je kako valja u takvom ozračju plivati protiv struje te je podsjetio da postoje i one zemlje koje kršćanima ne daju ni „disati“, a kamoli svjedočiti.

Na kraju ih je ohrabrio da vole Crkvu kao majku koja rađa za Kraljevstvo Božje te podsjetio na riječi sluge Božjeg misionara Ante Gabrića koji je mladiće u spremanju za svećeništvo poticao da „ne dime, nego izgaraju“.

Za Vrhbosansku nadbiskupiju zaređeni su vlč. Domagoj Matijević, vlč. Ivan Matijević i vlč. Ivan Mijać; a za Bosnu Srebrenu fra Antonio Baketarić, fra Antonio Gašić, fra Dario Matanović, fra Fabio Badrov, fra Josip Jazvić, fra Nikola Matošević, fra Zdenko Frlić i fra Zoran Topalović.

Nakon popričesne molitve kard. Puljić pročitao je Proglas o održavanju sinodskih zasjedanja Prve Sinode Vrhbosanske nadbiskupije. „Svečana misa otvorenja Sinode bit će u katedrali 11. rujna s početkom u 9 sati, a potom slijedi otvorenje sinodskih zasjedanja u dvorani Svećeničkoga doma VN-a“, rekao je kardinal te je naglasio kako kalendar predviđa ukupno pet zasjedanja subotom od 18. rujna do 30. listopada, a sinodska zasjedanja bit će zaključena na svetkovinu Bezgrješnoga začeća BDM, 8. prosinca, u katedrali. (nedjelja.ba)

Svećeničko ređenje u mostarskoj prvostolnici

Mostar, 29. lipnja 2021.

U mostarskoj katedrali Marije Majke Crkve tijekom euharistijskoga slavlja na svetkovinu sv. Petra i Pavla, 29. lipnja 2021. godine, mostarsko-duvanjski biskup i trebinjsko-mrkanski upravitelj mons. Petar Palić zaredio je četvoricu dijecezanskih i šestoricu franjevačkih kandidata za svećenike.

Novozaređeni svećenici jesu: don Ivan Ančić iz katedralne župe, Mostar; don Branimir Bevanda iz Župe sv. Mateja, Mostar; don Tomislav Rajić iz Župe Bezgrešnoga začeća BDM, Jablanica; don Vinko Nenadić iz Župe sv. Josipa, Vinjani; fra Marko Bandić iz Župe sv. Ivana Krstitelja, Ružići; fra Tomislav Crnogorc iz Župe Bezgrešnog začeća BDM, Posušje; fra Luka Čorić iz Župe Uznesenja BDM, Široki Brijeg; fra Džoni Dragić iz Župe sv. Mateja, Mostar; fra Andrija Majić iz Župe sv. Mihovila Arkandela, Drinovci i fra Antonio Primorac iz Župe sv. Ante, Humac.

Biskup Palić u svojoj homiliji, obraćajući se ređenicima, istaknuo je misao iz Prvoga čitanja koju andeo upućuje apostolu Petru: „Ustaj brzo i hajde za mnom!“ Dragi redenici! U tim riječima sažet je i naš svećenički život. Svatko od vas u svome srcu čuva onaj prvi, početni susret s Isusom, kad je u dubini svoga srca čuo ne anđelov, nego Isusov glas da krene za njim. Nasljedovanje Isusa i svećenički život uključuje svakodnevno ustajanje iz našega osrednjega života, iz našega grijeha, iz naših kašnjenja. „Ustaj brzo“ ne znači žurbu povezanu s fizičkom kondicijom, nego nutarnju žurbu koja je tipična za one koji vole, koja nas pokreće na izlaznje iz nas samih i nosi nas prema drugomu. Svećenik je poslan i pozvan vjernike voditi i odgajati za Isusa Krista, ne za sebe; poslan je i pozvan odgajati ih da se bore protiv sebičnosti i da osobno dobro i zadovoljstvo ne suprotstavljaju dobru Crkve i zajedništva. Svećenik je poslan i pozvan ne prilagođavati događaje i okolnosti svojoj volji, nego sebe i druge učiti traženju Božje volje. „Ustani i hajde za mnom“ znači slušaj moju riječ, razmišljaj o njoj u srcu, živi moju volju. Ako želimo slijediti Krista, moramo ustati brzo i krenuti za njim, slijediti njegov korak i paziti da ga ne izgubimo iz vida. Sve ostalo može nam pomutiti vid i dovesti nas u slijepu ulicu naše sebičnosti, našega odnosa prema Bogu, Crkvi i prema braći i sestrama kojima smo poslani služiti.“

VIJESTI

HRVATSKE REDOVNIČKE KONFERENCIJE I KONFERENCIJE VIŠIH REDOVNIČKIH POGLAVARA I POGLAVARICA BIH

ODGOVARAJU: FR. SLAVKO SLIŠKOVIĆ, OP • S. GORDANA ĆIGREC, FDC
• FRA JOZO MARINČIĆ, OFM • S. ZDENKA KOZINA, SSFCCR
UREDILI: S. KRISTA MIJATOVIĆ, SCSC • S. JADRANKA OBUĆINA, ASC
GRAFIČKO OBLIKOVANJE: BANIAN ITC
LEKTURA: SABINA LUKETIĆ
TISAK: TISKARA ŽELINA
NAKLADA: 700 PRIMJERAKA

ISSN 2757-0835

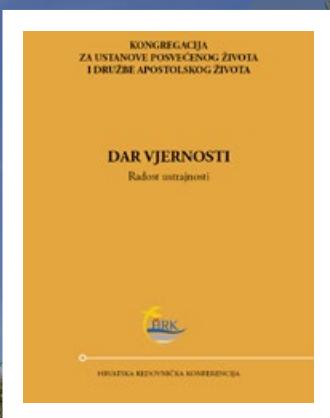
ZAGREB – SARAJEVO • LIPANJ, 2021. • BR. II. (2021.) GOD. XLIX
UL. SLAVOLJUBA BULVANA 4 • HR – 10 000 ZAGREB
TEL.: +385 1 3764 281 • FAKS: +385 1 3764 280
WWW.REDOVNISTVO.HR • KONFERENCIJA@REDOVNISTVO.HR

FOTOGRAFIJA NA NASLOVNICI:
DON ELVIR TABAKOVIĆ

IZ NAŠE BIBLIOTEKE:

1. *Služenje autoriteta i poslub*, 2008.
2. *Apostolsko pismo svetoga oca Franje svim posvećenim osobama u prigodi Godine posvećenoga života*, 2015.
3. *Radujte se!*, 2015.
4. *Istražujte*, 2015.
5. *Kontemplirajte*, 2015.
6. *Identitet i poslanje brata redovnika u Crkvi*, 2016.
7. *Vultum Dei quarere*, 2016.
8. *Naviještajte*, 2017.
9. *Za novo vino nove mješine*, 2017.
10. *Ekonomija u službi karizme i poslanja*, 2018.
11. *Cor orans*, 2018.
12. *Umijeće traženja Božjega Lica*, 2020.
13. *Dar vjernosti. Radost ustrajnosti*, 2021.

Njihovo je kraljevstvo nebesko - radni listovi

Radni listovi su namijenjeni djeci predškolske dobi s ciljem poticanja njihova cijelovitog razvoja, uključujući i duhovnu dimenziju. Zamišljeni su kao radni materijal odgojiteljima u vjeri i roditeljima u pripremi djeteta za polazak u školu.

Cijena radnih listova je 20,00 kn (+ poštarina), a mogu se naručiti na: 099/2123 191 ili kupi@redovnistvo.hr

